

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

රජයේ ගිණුම් කාරක සභාවේ වාර්තාව [නි. 3265]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත (1969-70) [විසි හතරවන වෙන්කළ දිනය]
[නි. 3267] :

145 වන ශිෂ්‍ය කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලත් සන්දේශය [නි. 3341]

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [නි. 3521]

පරිශිෂ්ටය [නි. 3549]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

அரசாங்கக் கணக்குக் குழு அறிக்கை [ப. 3265]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா (1969-70) [ஒதுக்கப்பட்ட இருபத்து நான்காம் நாள்] [ப. 3267] :
குழுவில் ஆராயப்பட்டது [தலைப்பு 145]

மகாதேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி [ப. 3341]

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 3521]

அநுபந்தம் [ப. 3549]

Volume 87

No. 15

Sunday

14th September 1969

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE REPORT [Col. 3265]

APPROPRIATION BILL (1969-70) [Twenty-fourth Allotted Day] [Col. 3267] :
Considered in Committee [Head 145]

MESSAGE FROM THE GOVERNOR-GENERAL [Col. 3341]

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 3521]

APPENDIX [Col. 3549]

පිළිගන්න^ට වන ලද වාර්තා

වෘත්ති පිළිතුරු

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1969 ආප්තාම්බර් 14 වන ඉරිදි

ஞாயிற்றுக்கிழமை, 14 செப்ரெம்பர் 1969.

Sunday, 14th September 1969

ප්‍ර. හා. 10 ට මෙන්ම මෝඩලය රැස් විය.
කළානායකතුමා [ගුරු එස්. සී. පර්වි කොරයා]
මලාසනාරූප විය.

சபை, மு.ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கௌரவ எஸ். சி. ஷேளி கொறையா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M., MR. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

පිළිගත්වන ලද වාර්තා

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கைகள்

REPORTS PRESENTED

රජයේ ගිණුම් කාරක සභාවේ වාර්තාව

அரசாங்கக் கணக்குக்குழு அறிக்கை

PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE REPORT

කේෂ්මන් ජයකොඩි මයා. (දිවුලපිටිය)
 (බර්තාඩ් සොයිසා මයා.—දකුණු කොළඹ
 මන්ත්‍රී සභා රජයේ ගිණුම් කාරක
 සභාවේ සභාපති වෙනුවට)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திவுலப்பிட்
டிய—திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா—கொடும்புத்
தெற்கு அங்கத்தவரும் அரசாங்க கணக்குக்
குழுத் தலைவரும்—சார்பாக)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya—on behalf of Mr. Bernard Soysa—Colombo South and Chairman, Public Accounts Committee)

1967-68 මුදල් වර්ෂය සඳහා වූ ලංකාණ්ඩුවේ මුදල් විසර්ජන ගිණුම්ද, එ් පිළිබඳ ඔබ්ටර් ජනරාල්ගේ වාර්තාවේ හය වන කොටසද සම්බන්ධයෙන් රජයේ ගිණුම් කාරක සභාව විසින් එම කාරක සභාවේ කටයුතු සහ සාක්ෂි සටහන්ද ඇතුළත්ව, නිකුත් කළ හතරවැනි වාර්තාව මම ඉදිරිපත් කරමි.

ගරු අයි. එම්. ආර්. ඒ. ඊරියගොල්ල
(අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ
ඇමති)

(கௌரவ ஐ. எம். ஆர். ஏ. ஈரியகொல்ல—
கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சர்)

(The Hon. I. M. R. A. Iriyagolle—
Minister of Education and Cultural
Affairs)

I move,

“That the Fourth Report from the Public Accounts Committee on the Appropriation Accounts of the Government of Ceylon for the Financial Year 1967-68 and the Sixth Instalment of the Report of the Auditor-General thereon together with the Proceedings of the Committee and the Minutes of Evidence be printed.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සහසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

වාර්තාව මුද්‍රණය කළ යුතුයයි නිශේෂ කරන ලදී.

அறிக்கை அச்சிடப்படக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered that the Report be printed.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

കലാനാടകമൃതി

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Answers to Questions fixed for to-day in the Order Book to which replies are received will be printed in HANSARD as Written Answers to Questions.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

අද අධ්‍යාපනයට ලබා තිබෙන අදුරු යුගය පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමාටත් මෙම ගරු සභාවටත් විස්තර වශයෙන් කරුණු අවබෝධ කර දෙන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙතවා. පළමුවෙන්ම මා අධ්‍යාපන සංවර්ධනය ගැන සඳහන් කරන්නට කැමතියි. 1945 සිටම කුමන ආණ්ඩුවක් වුවත් විශාල මුදලක් වැය කෙළේ රටේ දැරුවන්ගේ අනාගත දියුණුව සඳහායි. වර්තමාන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ කාල සීමාව තුළදී විශේෂ කරුණු කිහිපයක් ඇති වී තිබෙන බව මා මතක් කරන්නට කැමතියි. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට අවුරුදු සියයක් පිරීම නිමිත්තෙන් සියවස් උත්සවයක් පැවැත්වීම පිළිබඳ ප්‍රශංසාව අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට හිමි වුණා. ඒ වගේම පාසල්වලින් හා විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිටවන සෑම කෙනෙකුටම අනාගතයක් නැතිවන හැටියට අද වැඩ පිළිවෙල යෙදී තිබෙනවා. ස්වභාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය දීමේ වැඩ පිළිවෙලට විරුද්ධ වැඩ පිළිවෙලක් අද අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා විසින් ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා. රටේ ගුරු වරුන්ගෙන් අයුතු ලෙස අසාධාරණ ලෙස මුදල් සොයා ගැනීමටත්, මුල් ගුරුවරුන් මාර්ගයෙන් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගෙන් වැඩ ගැනීමටත් පාසල්වල වැඩ අත්හිටුවීමටත් නොයෙක් විධියේ චක්‍ර ලේඛන අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් නිකුත් කර තිබෙනවා. මා ලග ඒ සෑම චක්‍ර ලේඛනයක්ම තිබෙන නමුත් ඒ සියල්ලක්ම කියවන්නට මට වෙලාවක් නැහැ. උතුරු සහ නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල ද්‍රවිඩ මන්ත්‍රීවරුන්, මුස්ලිම්වරුන් ඇතුළු විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙකු අද මේ රටේ ඉගෙනීමේ කටයුතුවල යෙදී සිටින දරු පිරිසට වෙලා තිබෙන විනය ගැන කියන්නට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින නිසා හුඟක් අංශ පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට තබා මගේ කථාව මා සාමාන්‍ය ප්‍රතිපත්තිවලට පමණක් සීමා කරන්නට අදහස් කරනවා.

සභාපතිතුමනි, 1965 න් පසු මේ අන්ධකාර යුගයට එන්නට පෙර, 1965 වන තුරු අධ්‍යාපනයට සිදු වී තිබෙන සේවය මොකක්ද කියා අපි කල්පනා කර බලන්නට ඕනැ. 1945 දී එකට අධ්‍යාපන ඇමතිව

සිටි කන්නන්ගර මැතිතුමා විසින් නිදහස් අධ්‍යාපනය මැයෙන් ගාස්තු අය නොකර උගන්වන්නට යයි ගාස්තු අය කරන පාඨශාලාවලින් ඉල්ලා සිටීමෙන් එක්තරා කොටසකට—කලින් මුදල් ගෙවා ඉගෙන ගන්නට සිදුවුණු කොටසට—ප්‍රයෝජනයක් අත්වුණා. ඒ මගින් ක්‍රමයෙන් අධ්‍යාපනය දියුණු කර ගන්නට පුළුවන් වුණා. ඊළඟට 1947 දී ප්‍රාථමික පාඨශාලාවල ස්වභාෂා මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපනය දීම ආරම්භ කළ බවත් මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කළ යුතුයි. ඔය විධියට 1955 දක්වා අධ්‍යාපනයේ සැහෙන දියුණුවක් ඇති වුණේ නැහැ. [බාධාකිරීමක්] මගේ තර්කවලට අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කැමති නැහැ. මගේ තර්කවලට එන්නට ඉස්සර වෙලා [බාධාකිරීමක්] තමුන් නාන්සේ නිකම් ඉන්න කර්මාන්ත ඇමතිතුමා අද සේවකයෝ ඔක්කොම තමුන් නාන්සේට විරුද්ධව ස්ටැන්ඩ්. තමුන් නාන්සේ තමයි, මේ අන්ධකාරය ඔක්කොම ගෙන විත් තිබෙන්නෙ.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! There is no need for the hon. Member to cross swords.

කළුගල්ල මයා.

(திரு. கலுகல்ல)

(Mr. Kalugalla)

ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා මොනවටද නොදන්න දේට කට ගහන්නෙ? ඔන්න ඔහොම ඉදගෙන මගේ කතාව අහගන්න, බාධා කරන්නේ නැතිව. මගේ කථාව කරගෙන යන අවස්ථාවේ ඊට බාධා කරන හැම දෙනාටම උත්තර දෙනවා. සවන් දෙනවා නම් සවන් දෙන්න; බැරි නම් ගියත් කමක් නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ගරු සභාපතිතුමනි, කාරකසභා අවස්ථාවේ කෙරෙන විවාදයෙන්, දෙවැනි වර කියවීමේ විවාදයෙන් වෙනස කුමක්දැයි ඔබතුමාගෙන් දැනගන්නට කැමතියි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

I am not here to give information.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Anyway, I want to know what really is the difference between the two.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Will the hon. Member carry on with his speech?

කළුගෙල්ල මයා.

(திரு. கலுகல்ல)

(Mr. Kalugalla)

ගරු සභාපතිතුමනි, 1969-70 ආදායම් වර්ෂය තුළදී අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන ඒ ඒ විෂයයන් සඳහා රු. 50,60,92,745 ක් වියදම් කරන්නට යනවා. ගිය අවුරුද්දේ රු. 40,47,89,634ක් වියදම් කර තිබෙනවා. අපේ ජාතික ආදායමෙන් පහෙන් එක පංගුවක් පමණ අධ්‍යාපන කටයුතු වෙනුවෙන් වෙන් කර තිබෙන බව පැහැදිලියි. ඒ තරම් විශාල මුදලක් වැය කළත් අධ්‍යාපනයේ නියම සංවර්ධනයක් ඇති නොවූ බවයි කියන්නට ඇත්තේ. දැනට වඩා හොඳ වැඩ පිළිවෙළක් ඇතිව වැඩ කිරීමේ අවශ්‍යතාව ගැන යම්කිසි අවබෝධයක් දීමටයි මා අර මූලික කරුණු ටික සඳහන් කෙළේ. අවුරුදු පතා වැඩි වැඩියෙන් අධ්‍යාපනය සඳහා මුදල් වියදම් කරනවිට ඒ මුදල් නිසියාකාර යොදා දැරුවන්ට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන ආකාරයට වැඩ පිළියෙල කළ යුතු බව ඒ කාර්යය භාර ඇමතිවරුන් දැනගන්නට ඕනි.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

In Committee, matters of policy are not discussed. The hon. Member should remember that in making his remarks.

කළුගෙල්ල මයා.

(திரு. கலுகல்ல)

(Mr. Kalugalla)

ගරු සභාපතිතුමනි, කාරකසභා අවසාන වේදී සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රතිපත්ති ගැන කියා දීමට වුවමනාවක් නැතත්, මේ සා විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් වැය කළත් එයින් දෙන අධ්‍යාපනයෙන් නියම සේවයක් නොවන බව පෙන්වුම් කිරීමටයි මා ඒ මූලික කරුණ සඳහන් කෙළේ. 1945 සිට 1955 දක්වා ගත වූ කාලය තුළ අධ්‍යාපනයේ නියම සංවර්ධනයක් වුණේ නැතැයි මා කියා සිටියේ ඒ අනුවයි. 1952 වර්ෂයේදීත් පාඨශාලා යන ලමයින් අඩු වුණා. එසේ වීමට හේතු ගණනාවක්ම තිබුණා. දවල් ආහාරය නොලැබීම, දුප්පත්කම, පාඨශාලා නැතිකම ආදිය ඒවායින් කීපයක් පමණයි. 1956 සිට අපි අධ්‍යාපනය සංවර්ධනය කරගෙන ආවා. වෙන් කළ මුදලින් විශාල ප්‍රමාණයක් අලුත් පාඨශාලා ඇති කිරීමට පාවිච්චි කළා. 1945 සිට 1948 දක්වා පාඨශාලා 228ක් අලුතින් ඇති කළා. 1948 සිට 1956 දක්වා අවුරුද්දකට පාඨශාලා 92 බැගින් අලුතින් විවෘත කළා. 1956 දී අප බලයට පැමිණීමෙන් පසු, ඔය පැත්තේ දැන් ඉන්න ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා අධ්‍යාපන කටයුතු භාර ඇමතිතුමා වශයෙන් සිටියදී කොමිටි යක් පත් කළා, පාසල් යන ලමයින්ගේ සංඛ්‍යාව බලාගන්නට. ඒ කොමිටියේ වාර්තාව අනුව පාසල් නොයන ලමයින් 7,50,000ක් සිටි බව පෙනී ගියා. ඒ නිසා 1956 සිට 1964 දක්වා කාලය තුළ අලුතින් පාඨශාලා ඇති කිරීම ශිඝ්‍ර ලෙස කර ගෙන ගියා. ඔය කාලයේදී පාඨශාලා 2,184ක් ඇති කළා.

පූ. හා. 10.15

පාඨශාලා 2,184ක් අපි විවෘත කළා අවුරුද්දකට පාඨශාලා 273ක් බැගින්— සුමානයේ වැඩ කරන හැම දිනයකදීම එක පාසැලක් බැගින්—පාඨශාලා විවෘත කර ගෙන ගියා. මේ ආකාරයට අළුතෙන් පාඨශාලා ඇති කිරීමට ගුරුවරුන් පත් කිරීමට මුදල් වැය කළේ මේ රටේ අධ්‍යාපන කටයුතු සංවර්ධනය කිරීම සඳහායි. ඒ නිසා 1965 සිට අද

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

වන තෙක්, මේ අවුරුදු හතර හමාර ඇතුළු පාඨශාලා කොපමණ විවෘත කර තිබෙනවාද, ඉදිරි අවුරුද්දේදී කොපමණ පාඨශාලා ප්‍රමාණයක් විවෘත කිරීමට අද හස් කරනවාද යන ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ පිළිතුරු කතා වෙන් මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඹ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

1965න් පසු පාසැල් 500ක් විවෘත කර තිබෙනවා.

කළුගෙල්ල මයා.

(ශ්‍රී උ. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

අවුරුදු 5ක් ඇතුළත පාසැල් 500ක් පමණක් විවෘත කර තිබෙන්නේ.

ඒ වගේම ශ්‍රී සභාපතිතුමනි, අපි අපේ භාෂාවට විශේෂ තැනක් දෙමින් කටයුතු කර ගෙන ආවා. නමුත් දැන් ඒ වැඩ පිළිවෙළ තැනි කිරීම සඳහා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කටයුතු කර ගෙන යනවා. ස්වභාවිකවම අධ්‍යාපනය දීම සීමා කර තිබෙනවා.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඹ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ශ්‍රී සභාපතිතුමනි, කිසිම හේතුවක් නැතිව, ලියකියවිල්ලක් නැතිව ඔය විධියේ කාරණා කීම සුදුසු නැහැ. ඒ විධියේ චෝදනා ඉදිරිපත් කරන විට ඒවා ඔප්පු කරන්න පුළුවන් විධියට සංඛ්‍යා ලේඛන, ලියවිලි ආදිය ඉදිරිපත් කරන්න ඕන. එහෙම නැතිව නිකම්ම ඔය විධියට කිව්වට මට ඒවාට පිළිතුරු දෙන්න බැහැ. කරුණු සහිතව ඒවා ඔප්පු කර පෙන්වන්න. දේශපාලන වේදිකාවක කරන කතාවක් වගේ කතාවක් මෙනෙදි කරන්න එපා.

කළුගෙල්ල මයා.

(ශ්‍රී උ. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

දේශපාලන කතාවක් නොවෙයි. 1963 ජනවාරි මාසයේ පළමුවැනිදා සිට පූර්ව ජ්‍යෙෂ්ඨ පංක්තියේ සිට විද්‍යාව සිංහලෙන් ඉගැන්විය යුතු බවටත්, 1968 ජන

වාරි මාසයේ සිට විශ්ව විද්‍යාලයේ විද්‍යාව සිංහලෙන් ඉගැන්විය යුතු බවටත් මා විසින් නියෝග කර තිබුණා. නමුත් අද ඒ නියෝගය ක්‍රියාත්මක කර නැහැ. විශ්ව විද්‍යාලයේ සම්පූර්ණයෙන්ම සිංහලෙන් විද්‍යාව උගන්වන්න එපා කියා තිබෙනවා.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඹ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

එහෙම එකක් කියා නැහැ. එහෙම නියෝගයක් දුන් බවට ලියවිල්ලක් පෙන්වන්න. එවැනි තින්දුවක් මා විසින් අර ගෙන තිබෙන බව දන්වා යවන ලද ලිපියක් තිබෙනවාද? නිකම් බොරුවට මෙනෙ කෑ ගෙනවා.

කළුගෙල්ල මයා.

(ශ්‍රී උ. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

ඇමතිතුමා තරහ ගන්න එපා.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඹ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

තරහක් නැහැ. බොරු කියන විට—

සභාපති

(අක්කිරාඡනාර්)

(The Chairman)

I have to ask the Hon. Minister to withdraw the word “boruwa”.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඹ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

අසත්‍ය දේවල්, මිථ්‍යා දේවල් දෙඩ වන්න එපා.

සභාපති

(අක්කිරාඡනාර්)

(The Chairman)

I would also request the Hon. Minister not to lose his temper. He will get the opportunity to reply to the hon. Member.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳු ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

But an impression is created that I have sent some order that science should not be taught in Sinhala in the universities.

කළුගල්ල මයා.

(කි. කළුගල්ල)

(Mr. Kalugalla)

I am stating a fact.

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට මේ සම්බන්ධයෙන් අපට යමක් කියන්න තිබෙනවා නම්, එතුමාට පිළිතුරු කතාවේදී ඒවා පෙන්වා දෙන්න පුළුවනි.

සභාපති

(අක්කිරාසනර්)

(The Chairman)

The Committee stage has been going on quite smoothly up to now—
[Interruption.]

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳු ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

There has been no Committee stage up to now. It is only—
[Interruption.]

සභාපති

(අක්කිරාසනර්)

(The Chairman)

I do not understand the behaviour of the Hon. Minister. Please have some respect for the Chair.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳු ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

I am sorry, Sir.

කළුගල්ල මයා.

(කි. කළුගල්ල)

(Mr. Kalugalla)

අපි මොන පැත්තේ සිටියත් කළු නායකතුමාට ගරු කරන්න ඕන.

1963 ජනවාරි මස පළමුවැනිදා සිට පූර්ව ජ්‍යෙෂ්ඨ පංක්තියේ සිට විශ්ව විද්‍යාලය දක්වා විද්‍යාව සිංහලයෙන් ඉගැන්විය යුතුය කියා අපි තීරණය කර ගෙන තිබුණා. විශ්ව විද්‍යාලයේ සිටි අයත් අපිත් ඒ සම්බන්ධයෙන් තීරණයක් ගෙන තිබුණා. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටින නිල ධාරීන්ගෙන් අසා මේ කාරණය දැනගන්න පුළුවනි. අපි එවැනි තීරණයක් ගෙන තිබුණාද නැද්ද කියා. 1968 ජනවාරි මාසය වන විට විශ්ව විද්‍යාලවල විද්‍යාව සිංහලෙන් උගන්වන්න ඕනැය කියා නියම කර තිබුණා. දැන් මේ 1969 සැප්තැම්බර් මාසයයි. තවමත් විශ්ව විද්‍යාලවල සිංහලෙන් විද්‍යාව ඉගැන්වීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කර නැති බව අප දන්නවා.

ශාමනී ජයසූරිය මයා. (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(කි. කාමනි ඉයාසූරිය—කල්බි, කලාපාර ඩිවිසියානු අමාත්‍යාංශයේ පාරාමුක්කාර් කාරියා)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Parliamentary Secretary to the Minister of Education and Cultural Affairs)

ගරු සභාපතිතුමනි, කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා, 1963 අවුරුද්දේදී ඒ නියෝගය දන්නාය කියා. ඒ නියෝගය දන්නේ 1968 සිට කරන්නාය කියාදැයි මා දැන ගන්න සතුටුයි.

කළුගල්ල මයා.

(කි. කළුගල්ල)

(Mr. Kalugalla)

1963 දී පූර්ව ජ්‍යෙෂ්ඨයේ සිට විද්‍යාව උගන්වන්නට නියම කර තිබුණා. ඒ සඳහා අවශ්‍ය ගුරුවරුන් අප පුහුණු කර තිබුණා. ඒ ක්‍රමය අනුව 1968 ජනවාරියේදී විශ්ව විද්‍යාලවල පළමු වැනි වර්ෂයේ ශිෂ්‍යයන්ට විද්‍යාව සිංහලයෙන් ඉගැන්වීමට නියම කර තිබුණා.

සභාපති

(අක්කිරාසනර්)

(The Chairman)

What was the point of Order the hon. Member for Nallur wanted to raise?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. එම්. වි. නාගනාතන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் எ. எம். வீ. நாகநாதன்—
நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

I wanted to remind the hon. Member that there is no such thing as Sinhala only. There are two national languages, Sinhala and Tamil.

කළුගල්ල මයා.

(திரு. கலுகல்ல)

(Mr. Kalugalla)

ඒක හරි. සිංහලෙන් පමණක් නො
වෙයි. දෙමළෙනුත් විද්‍යාව උගන්වන
නයි, නියම කර තිබුණේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ මා කියන
දෙයක් නොවෙයි. පසුගිය ජූලි මාස 3
වැනි බදාදා “ශ්‍රී ලංකාදීප” පත්‍රයේ
පළමුවැනි පිටුවේ මෙහෙම තියෙනවා :

“පේරාදෙණි විදු වඩු වදන් අංශය වසයි.
පේරාදෙණිය විශ්ව විද්‍යාලයේ විද්‍යා, වෛද්‍ය
ඉංජිනේරු හා කාර්මික අංශවලට “සිංහල වචන”
සැපයීම පිණිස විශේෂයෙන් පිහිටුවන ලද
පරිවර්තන අංශය වසා දැමීම නිසා ඒ ඒ අංශ
පිළිබඳ නුදුරු අනාගතයේදී සිංහලෙන් අධ්‍යාපනය
දීමේ වැඩ පිළිවෙළ දැන් සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි
වී තිබේ.”

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

පත්‍රයකින් තේ, ඔය කියෙව්වේ. විශ්ව
විද්‍යාලයේ යම්කිසි නිවේදනයකින් කිය
වන්නකො.

කළුගල්ල මයා.

(திரு. கலுகல்ல)

(Mr. Kalugalla)

අද විශ්ව විද්‍යාලවලට දී තියෙන
නියෝගයි, මේ පත්‍රවලින් ප්‍රසිද්ධ කරන
තේ. මේ පත්‍ර බොරු කියන්නේ නැහැ.
ඒවා අපට පක්ෂපාත පත්‍ර නොවෙයි.
“දිනමිණ”, “ලංකාදීප”, “දවස” ආදී
පත්‍ර මේ ආණ්ඩුව ආරක්ෂා කරන පත්‍රයි.

ගරු එම්. ඩී. බන්දා (කෘෂිකම් හා
ආහාර ඇමති)

(கௌரவ எம். டி. பண்டா—விவசாய,
உணவு அமைச்சர்)

(The Hon. M. D. Banda—Minister of
Agriculture and Food)

ඒක ලොකු මිථ්‍යාවක්.

කළුගල්ල මයා.

(திரு. கலுகல்ல)

(Mr. Kalugalla)

විශේෂයෙන් දරුවන් ගැන කැක්කු
මක් තිබෙන නිසා ඒ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මේ
පමණ කාලයක් අපක්ෂපාතව විශාල
සේවයක් කර තිබෙනවා. සිංහලෙන්
විද්‍යාව ඉගැන්වීමේ වැඩ පිළිවෙළ අනුගම
නය කරන්නේ නැත කියා, ඒ සම්බන්ධ
යෙන් නොයෙකුත් දූෂණ තිබෙනවාය
කියා ඒ පත්‍රවලින් පවා පෙන්වා දී තිබේ
නවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අද තිබෙන්නේ
විද්‍යා යුගයක්. අද අප විද්‍යා අංශය විශේෂ
යෙන් දියුණු කරන්න ඕනෑ. 1945 දී
අපේ සිංහල ප්‍රදේශවල විද්‍යා අංශය ඉතා
මත් නොදියුණු තත්ත්වයක පැවති බව
ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පවා හොඳින්
දන්න කරුණක්. 1945 දී උතුරු, නැගෙන
හිර පළාත්වල ජ්‍යෙෂ්ඨ පන්තිය දක්වා
විද්‍යාව උගන්වන පාඨශාලා 50ක් තිබුණු
අතර ලංකාවේ අනෙක් පළාත්වල එවැනි
පාඨශාලා තිබුණේ 10 ක් පමණයි. මා මේ
ද්විධ පළාත්වල තත්ත්වය ගැන ඊර්ෂ්‍යා
වෙන් කළා කරනවා නොවෙයි; සැබෑ
තත්ත්වයයි, පැහැදිලි කරන්නේ. 1955
වන විට උතුරු, නැගෙනහිර පළාත්වල
එවැනි පාඨශාලා 62 කුත්, අනෙක් පළාත්
වල 163 කුත් තිබුණා. තත්ත්වයේ
සැහෙන දියුණුවක් ඇති වී තිබෙන බව
අප පිළිගන්නවා. ඒ දියුණුව අප තුන්
ගුණයකින් වැඩි කළා. 1964 වන විට
ජ්‍යෙෂ්ඨ පන්තිය දක්වා විද්‍යාව උගන්
වන පාඨශාලා 377 ක් ලංකාවේ අනෙක්
පළාත්වල තිබුණු අතර උතුරු නැගෙන
හිර පළාත්වල තිබුණේ 99 යි. ගරු
සභාපතිතුමනි, 1962 වන තුරුම විද්‍යාව
ඉගැන්වුවේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන්. අපි එය
වෙනස් කළේ 1963 සිටයි. දැන් විශ්ව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[කළුගල්ල මය.]

විද්‍යාලවල විද්‍යාව ඉගැන්වීම සිංහලෙන් කරනවාද, එසේ නැත්නම් ඉංග්‍රීසියෙන් ම කරගෙන යනවාද කියා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් පැහැදිලිව දැනගන්නට වුවමනා කරනවා. අපි ඉංග්‍රීසි භාෂාව කොත් කරන්නට කියනවා නොවෙයි. උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබන ශිෂ්‍යයෙක් අනිවාර්යයෙන්ම ඉංග්‍රීසි දැනගත යුතුය කියා අපි පිළිගන්නවා. එසේ වුවත් වුව මනා කරන පොත් පත් සියල්ලක්ම සිංහලට පරිවර්තනය කළ යුතුයි.

අද විශ්ව විද්‍යාලවල ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍යයන්ට මුහුණ පාන්නට තිබෙන හිරි හැර අපමණයි. අධ්‍යාපනය සඳහා අපි යම් වියදමක් දරනවා නම් ඒ අනුව විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිටවන ශිෂ්‍යයන්ට රැකියා ලැබෙන පිළිවෙලට අධ්‍යාපනය සකස් විය යුතුයි. අද විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිටවන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට රැකියා නොමැති වී තිබෙන්නේ අධ්‍යාපනයේ වරදකින්ය කියා මා කියන්නේ නැහැ. 1945 වුවත් 1955 වුවත් 1965 වුවත් උපාධිධාරීන් රක්ෂා නැතිව සිටිනවා නම් එය ආණ්ඩු වේ වරදයි. ඒ නිසා ඒ තත්ත්වය ගැන මුළු ඇමති මණ්ඩලයම වගකියන්නට ඕනැ. අද අධ්‍යාපනය සඳහා මෙතරම් විශාල වියදමක් කළත්—විශ්ව විද්‍යාල යක ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍යයෙක් වෙනුවෙන් රුපියල් 15,000 ක් පමණ වියදම් කරනවා—අද විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිටවන්නේ රක්ෂාවක් නොමැති කෙනෙක් හැටියටයි. අපේ කාලයේ නම් තිබුණේ ජ්‍යෙෂ්ඨය සමත් වුවන්ගේ ප්‍රශ්නයයි. එදා අධ්‍යාපනය සඳහා රජයෙන් වියදම් කළ අතරම යම් ශිෂ්‍යයෙක් හෝ ශිෂ්‍යාවක් විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිටවන විටම මොන අංශයෙන් හෝ රක්ෂාවක් දීමට වැඩ පිළිවෙලක් අපි ඇති කර තිබුණා. එසේ නොවුණොත් එය රටට පාඩුවක්. 1965 වන තුරුම අපි තුරෙසිංහම් මහත් මයාට කියා තිබුණා විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයන් අවසාන විභාගය ගන්නා විටම ඒ ශිෂ්‍යයන්ට ඉගැන්වීමේ විෂයයන් දෙකක් තිබෙනවා නම් ඒ හැම කෙනෙක්ම කැඳවා ඔවුන්ට දිස්ත්‍රික්කය අනුව ගුරු පත්වීම් දෙන්නය කියා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An Hon. Member)

පක්ෂයේ අයට.

කළුගල්ල මය.

(திரு. கலுகல்ல)

(Mr. Kalugalla)

පක්ෂයේ අයට පමණක් නොවෙයි, හැම කෙනෙකුටම, යු.එන්.පී. ද, ශ්‍රී ලංකා ද, සමසමාජද කියා අපි බැලුවේ නැහැ. දේශපාලන අංශයෙන් හේද වුණත් අධ්‍යාපනය ගැන කපා කරන විට පක්ෂ අනුව කටයුතු නොකර, රටේ සිටින බුද්ධි මත් අයට අනාගතයක් ඇති කරන්නේ කොහොමද, ඇති කළ යුතු වැඩ පිළිවෙල මොකක්ද, කියා අපි මේ අවස්ථාවේදී සාකච්ඡා කරන්නට ඕනැ. ඒ අවධියේදී උපාධිධාරීන් පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් තිබුණේ නැහැ. උපාධිය ලබා ගන්නාට පසුව මාස යක්වත් ගෙදරට වී නිකම් ඉන්න දුන්නෙ නැහැ. උපාධිය අරගෙන විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිට වන විටම අද අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ කෙනෙකු වශයෙන් කටයුතු කරන තුරෙසිංහම් මහත්මයා ලියමනක් යවනවා අහවල් තැන අහවල් විද්‍යාලයට යන්නය කියා. එදා අප ඔය විධියට මේ රටේ උගතුන්ගේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගෙන ආවා. හැබැයි, ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන්ගේ ප්‍රශ්නය පමණක් අපට සම්පූර්ණයෙන් විසඳන්නට බැරි වුණා. එහෙත් අද තත්වය මොකක්ද? අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාම කියන හැටියට උපාධිධාරීන් 15,000 ක් පමණ රක්ෂා නැතිව සිටිනවලු. එහෙම කියමින් ගරු ඇමතිතුමා ඒ උපාධිධාරීන්ට දොස් කියනවා. ඇයි ඒ අයට බනින්නේ? රටේ උගත් උදවියට බණින්නට හොඳ නැහැ. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කැගල්ලට ගොස් උපාධිධාරීන්ට හොඳටම බැණ වැදී තිබෙන බව පත්‍රයෙන් මා කියෙව්වා. ඒ උපාධිධාරීන් දෝහින් හැටියට හඳුන්වා තිබෙනවා.

සූ. හා. 10.30

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඔවා කියන්නට තිබුණේ පාර්ලිමේන්තුව විසිරව්වායින් පස් සෙයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

කළුගල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

මේ වාගේ මොට්ට මෝල් කථා කියන්නට වෙනවාද?

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඔය පත්තරේ තියෙන එක සත්‍යයක් වශයෙන් පිළිගන්න මොට්ට මෝලෙක් තමුත්තාත්තේ හැරෙන විට තවත් ඉන්නවාද?

කළුගල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

මේ පත්තරේ බොරු පළ වන්නේ නැහැ. මේක “දිණමිණ” පත්‍රයයි. විශේෂයෙන්ම අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ගැන මේ පත්තරය කියන දේවල් ඔක්කොම ඇත්තයි. මේ මාසයේ 19 වැනිදා කැගල්ලේදී ගරු ඇමතිතුමා කී කතාවත් මේ පත්තරේ පළ වී තිබෙනවා.

සභාපති

(ආචාර්ය ජයරත්න)

(The Chairman)

The hon. Member is quoting extracts from newspapers and accepting them as correct. When the Hon. Minister denies them, he must accept the denial also.

කළුගල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

ඇමතිතුමා ඒ විධියට කීවේ නැතැයි කියනවා නම් කමක් නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

යම් තැනක තරක මිනිසකු සිටිනවා නම් ඔහුට හැම තැනකදීම දොස් කීම මගේ සිරිතයි.

කළුගල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලබා පිට වන උගතුන්ට බණිනවා නම් ඒ විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයන් වෙනුවෙන් මේ තරම් විශාල මුදලක් වැය කිරීමේ තේරුමක් නැහැ. මේ තරම් විශාල මුදලක් වැය කර විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට අධ්‍යාපනයක් දෙනවා නම් ඔවුන් විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිට වන විට ඔවුන්ට රක්ෂා සැපයීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කිරීම ඇමතිතුමාගේ යුතුකමයි. ඉගෙන ගන්නා සෑම දෙනාටම රක්ෂා සැපයීම අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ වගකීමක්.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය රැකිරක්ෂා කාර්යාලයක් නොවෙයි.

කළුගල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

ඒ කී දේ බලන්න. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය උගතුන්ට රක්ෂා දෙන්නට සූදානම් නැතිලි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය රැකිරක්ෂා කාර්යාලයක් නොවන බවයි, මා කීවේ. ගරු මන්ත්‍රීතුමා මෙතැනම බොරුවක් කීවා නොවැ? මුණ බලාගෙන බොරු කීවා.

කළුගල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

රක්ෂා ලැබෙන්නේ රැකිරක්ෂා කාර්යාලයෙන් තමයි. මේ ප්‍රශ්නය දැරුවත් සිටින කාටත් බලපානවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

මා කියන්නේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය රැකිරක්ෂා කාර්යාලයක් නොවන බවයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

කළුගල්ල මයා.

(කි.ප්‍ර. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

කෙසේ වෙතත් අපට පෙනෙන්නේ රැකියා දෙන වැඩ පිළිවෙලක් නැති බවයි. දැනට විශ්ව විද්‍යාල හතරේ 16,000 ක් පමණ ඉගෙන ගන්නවා. ඉගෙන ගෙන අවසාන වූ විට තමන්ට කිසිම අනාගතයක් නැති බව දැන ඔවුන් ඉතාමත්ම කනගාටු වෙනුයි, ඉගෙන ගන්නේ. බුද්ධිමතුන්ගේ අනාගතය ගැන මේ ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කිසියම් ප්‍රකාශයක් කළ යුතුව තිබෙනවා. රක්ෂා ලබා ගැනීම සඳහා ඒ අයට වෙනත් රටවලට යන්නැයි සමහර ඇමතිවරුන් කියනවා. අපේ රටේ බුද්ධි මහතුවන්ට අපේ රටේම රක්ෂා සපයා දී ඔවුන් අපේ රටේම තබා ගන්නට අප ක්‍රියා කළ යුතුයි. එමනිසා මේ ඉගෙන ගන්නා පිරිසගේ අනාගතය කුමක්ද යන්න අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ කථා වෙන් පැහැදිලි කරාවිය කියා අප බලා පොරොත්තු වෙනවා. 1965 න් පසු මේ රටේ ඉගෙන ගන්නා සියලු දෙනාටම ඉතා ම කණගාටුවෙන්, දුකින්, ශෝකයෙන් තමයි ඉගෙනගන්නට සිද්ධ වී තිබෙන්නේ.

එපමණක් නොවෙයි ; ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන්ට තිබුණ නොයෙක් විධියේ පහසුකම් තමුත් නාන්සේලා උදුරා ගෙන තිබෙනවා. ඒවා ගේම, විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළු කර ගැනීම සීමා කර තිබෙනවා. තහළිස් දහසක් පමණ ප්‍රවේශ විභාගය ගන්නා. නමුත් මේ අවුරුද්දේ කලා අංශයට ඇතුළු කර ගන්නේ දෙදහසයි. විශ්ව විද්‍යාලවලට ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන් ඇතුළු කර ගැනීම සීමා කරන්නට එපා.

ශ්‍රී ජයගෝලේ

(ශ්‍රී.ප්‍ර. ශ්‍රී.ජයගෝලේ)

(The Hon. Iriyagolle)

කවුද සීමා කරන්නේ ? නමුත් නාන්සේ එක වතාවක විශ්ව විද්‍යාලයට “ඔටො නොම්” එක දෙන්නට කියනවා. තවත් වතාවක අමාත්‍යාංශයට දෙන්නට කියනවා. මොකක්ද මේ කථාවේ තේරුම ?

කළුගල්ල මයා.

(කි.ප්‍ර. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

උසස් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ වැඩ කටයුතු කරන්නේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ නියෝග උඩ බව අද මේ රටේ කවුරුත් දන්නවා. විශ්ව විද්‍යාලවල උප කුලපති වරුන් පවා අද මාස දෙකෙන් තුනෙන් මාරු වෙනවා. සේවය කරන්නට බැරිය කියා මාරු වෙනවා. රටේ බුද්ධිමත් උදවිය ඒ තනතුරු භාර ගන්නට කැමැත්තක් නොදක්වන තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා.

ශ්‍රී ජයගෝලේ

(ශ්‍රී.ප්‍ර. ශ්‍රී.ජයගෝලේ)

(The Hon. Iriyagolle)

පොර කනවා.

කළුගල්ල මයා.

(කි.ප්‍ර. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

සමහර බුද්ධිමත් උදවිය මේ තනතුරු වලට ඉල්ලන්නේ නැහැ. අද තිබෙන තත්ත්වය උඩ රටේ ඉන්නන් බැරිය කියා, ඒ උදවිය රට හැර යනවා.

ඒ වාගේම, පාසල් ගුරුවරුන් 150 දෙනෙකු පමණ රක්ෂාවෙන් පහ කර තිබෙනවා. ඒ ගුරුවරුන්ට අද වන තෙක් නැවත රක්ෂාව දී නැහැ. ඔවුන්ට කර තිබෙන්නේ අසාධාරණයක්. නමුත් අපට කෙසේ හෝ රක්ෂාව දෙන්නටය කියා ඒ උදවිය බැගෑපත් වන්නේ නැහැ. ඒ උදවිය ගැන එසේ ක්‍රියා කර තිබෙන්නේ වී නමුත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට පක්ෂව වැඩ කළ කිසිම ගුරුවරයකුට අත තබා නැති බව මා මතක් කරනවා. මා ඒ ගැන විරුද්ධ වන්නේ නැහැ.

ශ්‍රී ජයගෝලේ

(ශ්‍රී.ප්‍ර. ශ්‍රී.ජයගෝලේ)

(The Hon. Iriyagolle)

අසුවල් ගුරුවරයා මේ ආකාරයට වැඩ කළා ; ඔහු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ; එම නිසා ඔහු අස් කළේ නැහැ ; අසුවල් ගුරුවරයා අසුවල් පක්ෂයට වැඩ කළා ; නමුත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ඔහු අස් කර තිබෙනවා, ආදී වශයෙන් නොකියා මේ විධියට කපා කිරීම මහ විකාරයක් නොවැ.

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

ඒ විධියට කොයි තරම් කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාද? විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කොයි තරම් කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාද? ඒවා ගැන තාවකාලීනව කපා කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. තමුන් තාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තිය අප දන්නවා. මේ තත්ත්වය දිගටම පැවතුණොත් අපට වඩාත් හොඳයි. තව මාස තුනයි හතරයි තිබෙන්නේ.

ගරු සු. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)

(කෙළරාව සු. පී. වන්නිනායක—*நிதி அமைச்சர்*)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

ඒ මොනවාටද?

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

මාස හතරකින් අප මය පැත්තට එනවා. එම නිසා ප්‍රශ්නයක් නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව අරියගොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

මට වචනයක් කියන්නට ඉඩ දෙනවාද?

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

බැහැ. මට තව විනාඩි කීපයයි තිබෙන්නේ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව අරියගොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

විනාඩි කීයක්වත් වුවමනා නැහැ. තමුන් තාන්සේ ගිය වාරයේත් කිව්වේ ඔවාමයි. ඒකයි මා පෙන්වා දෙන්නට හැදුවේ.

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

හැමදාම මේවා ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා. මක් නිසාද? පසුගිය අවුරුදු හතර හමාර තුළ මේ ආණ්ඩුව යටතේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් කිසිම සේවාවක් සැලැස් නැහැ. රට සම්පූර්ණයෙන්ම අත්තිකාරමේ තැබුවා. බුද්ධිමත් අයගේ ජීවිත විනාශ කළා. විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිට වන සියලු දෙනාගේම ජීවිත සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ කර තිබෙනවා. ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයෙන් සමර්ප් වි ලක්ෂ ගණන් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් පාඨශාලාවලින් පිට වෙනවා. ඒ සියලු දෙනාම අනාථ කර තිබෙනවා. ඔවා අවුරුදුපතා පෙන්වා දිය යුතුයි. මට පසුව කපා කරන ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අධ්‍යාපන අංශයෙන් ඒ ඒ ප්‍රදේශවල පවත්නා කණගාටුදායක තත්ත්වය ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා ඇති. විශේෂයෙන්ම මේ ආණ්ඩුව ගෙන යා හැක්කේ ලබන අවුරුද්දේ අප්‍රේල් 3 වන දින වන තෙක් පමණයි.

ගරු වන්නිනායක

(කෙළරාව වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

ඊට පස්සෙ මොකද? අප්‍රේල් මාසය දක්වාය කිව්වම මාස තුනක?

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

අද තිබෙන තත්ත්වය අනුව එපමණ කලක් ගෙන යන්න ලැබෙන එකක් නැහැ. දැනට වෘත්තීය සමිති ගණනාවක් විශාල වැඩ වර්ජනයක යෙදී සිටින නිසාත්, අනිකුත් සමිති එයට හවුල් වීමට හැකි නිසාත්—

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව අරියගොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒ කුමන්ත්‍රණය හරි යන්නේ නැහැ.

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

ඒ වාගේම ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරුන් එක් එක් කෙනාට විරුද්ධව ක්‍රියා කරද්දි—

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල
(කෙළරාව සරියකොල්ල)
(The Hon. Iriyagolle)

එහෙම දෙයක් නැහැ. තමන්ගේ තත්ත්වයෙන් ඇයි මනින්නේ?

කළුගල්ල මයා.
(කි.රු. කළුකල්ල)
(Mr. Kalugalla)

මගේ කථාවට බාධා කරන්නේ නැති නම් හොඳයි. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා සමග මා පෞද්ගලික වශයෙන් ඇති අමනාපය කට නොවෙයි මේ කාරණා ගැන සඳහන් කරන්නේ, මේ රටේ බුද්ධිමත් පිරිසට තිබෙන ආදරය නිසයි.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන (කර්මාන්ත හා බිවර ඇමති)
(කෙළරාව ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන—කෙළරා
තොළුව, කළුබර්ගුවල අමාත්‍යාංශය)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena—
Minister of Industries and Fisheries)

බොහොම ආදරෙයි!

කළුගල්ල මයා.
(කි.රු. කළුකල්ල)
(Mr. Kalugalla)

විශේෂයෙන්ම අධ්‍යාපනය ගැන කථා කරන විට යම්කිසි ක්‍රමවත් වැඩ පිළි වෙළක් තිබෙන්න ඕනෑ බව අප කවුරුත් පිළිගන්නවා. අසුවල් අයගේ වැඩ පිළි වෙළ හොඳ නැතැයි කියමින් දෝෂාරෝපණය කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. අධ්‍යාපනයෙන් බුද්ධිමත් පිරිසක් බිහි කරනවා නම්, බිහි වෙනවා නම්, එම බුද්ධිමත් පිරිසට ඕනෑම රැකියාවක් කරන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙන්න ඕනෑ.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල
(කෙළරාව සරියකොල්ල)
(The Hon. Iriyagolle)

සකස් කර තිබෙනවා.

කළුගල්ල මයා.
(කි.රු. කළුකල්ල)
(Mr. Kalugalla)

අපේ විශ්ව විද්‍යාලවලින් දැනට පහළොස් දහසක් පමණ බුද්ධිමතුන් පිට වුණත් ඔවුන්ට රැකියාවල් නැහැ. රුසියාව, ජපානය, ආදී රටවල විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිට වන අයට ඕනෑම වෘත්තියක යෙදීමට හැකියාවක් තිබෙනවා. අපේ රටේ විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිට වන උගත් තරුණයන් නිකමුත් කොටසක් හැටියට වෙන් කර දැමීමට රජය උත්සාහ දරන්නේ නැතුව, ඒ උදවියගේ බුද්ධිය රටේ ප්‍රයෝජනය සඳහා යෙදවීමට, අනාගත සෞභාග්‍යය සඳහා යෙදවීමට, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පමණක් නොවෙයි, අනිකුත් ඇමතිවරුන්ද එකමුතු වී ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කිරීමට උනන්දු වන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල
(කෙළරාව සරියකොල්ල)
(The Hon. Iriyagolle)

ඉස්සර හිටත් අප එහෙමයි වැඩ කරගෙන ආවේ.

කළුගල්ල මයා.
(කි.රු. කළුකල්ල)
(Mr. Kalugalla)

මට නියමිත කාලය අවසන් වීමට පෙර සියවස ප්‍රදර්ශනය ගැනත් වචනයක් කියන්න කැමතියි.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල
(කෙළරාව සරියකොල්ල)
(The Hon. Iriyagolle)

තමුත්තාත්තේ ඒක දැක්කද?

කළුගල්ල මයා.
(කි.රු. කළුකල්ල)
(Mr. Kalugalla)

මා ඒක දැක්කේ නැහැ. තමුත් මට දැනගන්න ලැබුණ හැටියට—

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල
(කෙළරාව සරියකොල්ල)
(The Hon. Iriyagolle)

අහගන්නු, දූෂමාන ආරංචිවලින් ඒ ගැන කථා කරන්න පුළුවන?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

කළුගෙල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

මෙම සියවස ප්‍රදර්ශනය සඳහා විශාල මුදලක් වියදම් කර තිබෙනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳා ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒකත් බොරුවක් නෙ. සම්පූර්ණ අසත්‍යයක් නෙ.

කළුගෙල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

ඒ ප්‍රදර්ශනය සම්බන්ධයෙන් මට පසුව කළා කරන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කරුණු හෙළිදරව් කරනවා ඇති.

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පවත්වනු ලබන විභාග ගැන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් සහ ගුරුවරුන් තුළ විශ්වාසයක් නැති තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන බව දැනට ඔප්පු වී තිබෙනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳා ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒක අසත්‍යයක්. විශ්වාසයක් නැතැයි කියන්නෙ සමහර ප්‍රවෘත්ති පත්‍රකාරයන් විතරයි. රටේ එහෙම හැඟීමක් නැහැ.

කළුගෙල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

බලන්න මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රය.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳා ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

පත්‍රය කියවන්නටයි ලැහැස්ති වෙන් නෙ. විභාග දෙපාර්තමේන්තුව සම්බන්ධයෙන් පත්‍රවල පළ වී තිබෙන වාර්තා සියල්ලම අසත්‍යයි; මූල සිට අගටම අසත්‍යයි.

කළුගෙල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

“ලංකාදීප” පත්‍රයේ—

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳා ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

“ලංකාදීප” යෙ තියා “ලෝකදීප” යෙ තිබුණත් අසත්‍යයි.

කළුගෙල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

විශේෂයෙන්ම අපේ ප්‍රදේශවල බුද්ධි මත් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්, ගුරුවරුන් විසින් සමත් විය යුතු යයි නිගමනය කළ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්, විශාල සංඛ්‍යාවක් සමත් වී නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳා ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒකට කරන්න දෙයක් නැහැ.

පූ. හා. 10.45

කළුගෙල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

විභාග දෙපාර්තමේන්තුවේ කටයුතු ගැන නොයෙක් දෙනා පැමිණිලි කරද්දී, ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් පවා විවේචනය වෙද්දී අපට පෙනී යනවා, දක්ෂ ලමයින් පවා අසමත් වන්නේ යම්කිසි ඇඟිලි ගැසීමක් තිබෙන නිසා බව.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳා ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඇඟිලි ගහන වැඩ අපේ නැ.

කළුගෙල්ල මයා.

(තිரு. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

ඇඟිලි ගහන වැඩ නැති නිසා තමයි, පසු ගිය දෙසැම්බරයේ පැවැත්විය යුතුව තිබුණු අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර විභාගය කල් දැමීමේ. එම විභාගය මාර්තු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[කළුගල්ල මයා.]

මාසය දක්වා කල් දමන්නට සිදු වුණු ප්‍රශ්න පත්‍ර පලහිලව්ව ඇතුළේම වැඩක් බව රහස් පොලීසියේ වාර්තාවලින් පෙනෙනවා. එම විභාගය කල් දැමීම නිසා විභාගාපේක්ෂකයන් 3,50,000 කට විශාල පාඩුවක් සිදු වුණා.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳු ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඉන් පසුව තිබ්බා නොවැ ?

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

ඔව්, මාර්තු මාසය විභාගාපේක්ෂකයන් 3,50,000 ට සිදු වුණු ඒ මාස තුනේ පාඩුව මකා ගන්නට මුළු ජීවිත කාලය තුළම ඔවුන්ට පුළුවන් වන්නේ නැහැ.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳු ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඇයි බැරි ?

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලැබීම හා රැකිරීම් ලබා ගැනීම වැනි කරුණුවලදී ඒ මාස තුනේ පාඩුව ඉතා තදින් බලපානවා. එම නිසයි මා කියන්නේ, විභාගය කල් දැමීමෙන් විභාගාපේක්ෂකයන්ට විශාල අසාධාරණයක් වුණාය කියා.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳු ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

බලන්න, විදුලි සේවකයන් වැඩ නැවැත්වීමෙන් කොපමණ පාඩුවක් වුණාද කියා. ඉතින් එවැනි දේවල් වුණාම අප මොනවා කරන්නද ?

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ පිළිතුරු කපා වෙන් අප විශේෂයෙන් දැනගන්නට බලා පොරොත්තු වෙනවා—

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳු ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

දැනගත යුතු සියල්ලම දන්වනවා.

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

තමන්ගේ ඉගෙනීමෙන් පසු සෑම දරුවෙකුටම රැකියාවක් සැපයීමේ ස්ථිර වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවාද, එහෙම නැත්නම් දැනටමත් රැකියා නොමැති උපාධිධරයන්ගේ හා ජ්‍යෙෂ්ඨ සමත්තුන්ගේ ගොඩට ඔවුනුත් හෙළනවාදැයි මා දැනගන්න කැමතියි.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳු ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය අනුව නම් ඉගෙනීම අවසන් කිරීමෙන් පසු සෑම දරුවෙකුටම රැකියාවක් සැපයෙනවා. එහෙත් පරණ ක්‍රමය අනුව නම් එසේ කිරීමට ටිකක් අමාරුයි.

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

1964 වන තුරු ඒ පරණ ක්‍රමය මගින් සෑම උපාධිධරයෙකුටම රැකියාවක් ලැබුණා.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳු ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ගුරුකමක් දුන්නා.

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුකල්ල)

(Mr. Kalugalla)

ඒ කාලයේ උපාධිධාරී ප්‍රශ්නයක් තිබුණේම නැහැ.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳු ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒ කාලයේ විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිට වුණේ භාර සියයි ; නැත්නම් පන්සියයි. අද අවදානමක් පිට වෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

කළුගල්ල මයා.

(*කීරු. කළුකල්ල*)

(Mr. Kalugalla)

1964 දී විශ්ව විද්‍යාලවලින් උපාධිධරයන් 2,800 ක් පිට වුණා. අධ්‍යාපන ඇමති තුමාගෙන් නියම පිළිතුරු කපාවක් බලා පොරොන්තු වන්නට බැරි බවයි, මට නම් පෙනෙන්නේ. තව හය මාසයකින් පසු අප නැවතත් බලයට ආවම හැම උපාධිධරයකුටම රැකියා දෙනවා; ඉගෙනගන්න හැම දරුවකුගේම අනාගතය දීප්තිමත් කරනවා. මේ රටේ ගුරුවරුන්ටත් බුද්ධිමත් ශිෂ්‍යයන්ටත් මා කියනවා, අප නැවතත් බලයට එන තුරු මේ හය මාසය තුළින් දුක් කරදර විදගෙන ඉන්න කියා. අප නැවතත් බලයට පත් වූ පසු ඔවුන්ගේ අනාගතය දීප්තිමත් කරන බව හිටපු අධ්‍යාපන ඇමති වශයෙන් ප්‍රකාශ කරමින්, මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(*ගෙගරඟ ඈරියගොල්ල*)

(The Hon. Iriyagolle)

කොකාන් ඔහොම බලා හිටියාදු.

එම්. එම්. මුස්තෆා මයා. (සමාජ සේවා ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(*ඉඟුප් ආම්. ආම්. முஸ்தபா—சமூகசேவை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி*)

(Mr. M. M. Mustapha—Parliamentary Secretary to the Minister of Social Services)

Mr. Chairman, the hon. Member for Kegalla (Mr. Kalugalle)—the learned “doctor” from the S.L.F.P.—was making what is called an election speech. He was assuring employment to unemployed graduates in this country if and when they come into power. We are now only interested in the Votes of the Ministry of Education, and under those Votes I will confine myself particularly to Muslim education in which I am primarily interested.

During an earlier era when education was the responsibility of certain denominations, certain areas were neglected and everyone accepts the

fact that Muslim areas or areas where Muslims are predominant were such neglected areas. One such area happens to lie to the south of Batticaloa where—it is not strange—you do not have a single decent school.

Christian missionaries had their own reasons for this state of affairs, but I can say with a certain amount of pride that the Muslims at no stage were prepared to exchange their religion even for the sake of education, and today we find that in the process we have been left far behind and have been denied facilities for higher education or even secondary education.

There were, indeed, certain landmarks on the road to education. In fact, in 1947, during the regime of the first U.N.P. Government, they established central schools throughout the Island. And they established, in that process, central schools at Kat-tankudy and Edukalampitty. I can tell the Hon. Minister that these are merely an apology for central schools, and they are in even a worse condition than junior schools, devoid of buildings, facilities and staff.

In 1956, when Dr. W. Dahanayake took over the portfolio of Education, he made a serious attempt to put things right. There are now three categories of schools. In the same way as there are Sinhala and Tamil schools, there is a category called Muslim schools. From 1956 these Muslim schools were staffed with Muslim teachers. I remember, in 1956, when the Hon. Minister wanted to appoint Muslim teachers to Muslim schools, we could not find even a handful of Muslim girls to staff these schools as teachers. Today, I am happy to state, after the pursuit of that policy of appointing Muslim teachers to Muslim schools in every Muslim village, small or big, there are no less than 40 or 50 S.S.C.-qualified girls. It is, I think, a correct policy the then Minister of Education followed.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[මුස්තාෆා මයා.]

Then again, we have no facilities for higher education. Even the then Minister of Education, Dr. W. Dahanayake, converted what were called junior schools into senior schools but I must say that it only meant a change in the name board of the respective schools. There were no facilities given as such. It is in this respect that I wish to convey my unqualified congratulations to the present Hon. Minister of Education. It is a fashion for some people to criticize the present Hon. Minister of Education without knowing what actually he is doing in the field of education, because he is not prepared to oblige Members of Parliament when they go to him with lists of teachers to be transferred out. There was a time when we Members of the Government Parliamentary Group felt dissatisfied, but after the lapse of four and a half years we now see that the Hon. Minister of Education has cleared a big mess in the Education Ministry and the Department of Education. He has brought some order into the administration of schools. He was not prepared to transfer teachers indiscriminately as the hon. Member for Kegalle (Mr. Kalugalla) was doing when he was the Minister of Education, or as his predecessor did.

We were Members of Parliament from 1956. There was a time when there used to be 500 to 1,000 teachers in the premises of the Department of Education. They used to come there and wait day after day around the varandah of the Ministry of Education to ask for transfers. The welfare of the children was considered least by the Education Department. It was more concerned about the teachers' transfers and so on. The interests of the children were completely ignored. That is a fact we all know.

But today is it not possible to do that. The Minister has put his foot down and said that he is not going to do this. A teacher must teach in a school for at least 4 years. Then only it inures to the benefit of the children. This is why the Hon. Minister of Education is being criticized.

Then Sir, the Hon. Minister started a recognition of schools. There are kanista vidyalayas and jeshta vidyalayas. The Hon. Prime Minister has picked on certain schools to be upgraded as jeshta maha vidyalayas. Particularity in areas where there are no facilities for higher education—I must now confine myself to the Amparai District from which I come—not a single school catering for higher education, particularly science education in the Tamil-speaking part of that district, existed. What did the Hon. Minister of Education do? He selected one school—not because it is a U.N.P.-represented or S.L.F.P.-represented electorate—which was situated in a central area, easily accessible to the adjoining area, and upgraded it as a jeshta maha vidyalaya. He is now in the process of providing that school with Advance Level facilities in science and commerce, and with a better playground. Then the Department of Health has given a dental clinic to it. This school is being gradually built. This should have been done a long time ago.

This is a school where children from various electorates converge for the purpose of receiving higher education.

Today, for the first time, there are no less than 24 students from the Tamil-speaking area of the Amparai District in the G. C. E. (Advanced Level) Class. There are graduate teachers.

Here again, this school was ill-equipped from the point of view of teachers. I made representations to the Hon. Minister of Education that he must send graduates to teach physics, biology and mathematics. The Minister who usually refuses to concede a request like that to transfer teachers, immediately knew that my request was just and reasonable, and he at once transferred three teachers from the Northern Province to the Eastern Province because there were no teachers to teach this subject. Then what happened? A politician went and interferred: the Minister

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

said at once, "I am very sorry. I cannot do this." Well, he went higher up and at one stage the Minister's order was cancelled. Then again I had to make representations to the Minister and got three teachers transferred. I am very grateful to the Hon. Minister. The people too are very grateful to the Hon. Minister because after a number of years this is the first time that higher education is being put on a correct footing. Earlier the facilities for higher education were practically nil.

I am very happy to tell the Hon. Minister that those teachers have recently reported for duty, and they are doing good work. But I heard that one teacher who had reported for duty went back to Jaffna the following day.

ප්‍ර. හ. 11

We talk of unemployment. We are educated people; we are not children. The Hon. Minister is perfectly correct when he says that the Education Department is not an employment exchange. Some of these teachers have been given the idea by politicians that they should always be given schools close to their home town. When teachers are transferred to schools where their services are required they have the temerity to say that they cannot go. Do they think that they should be given appointments in schools so close to their homes that they could travel to school from home? I think the whole country will back the Hon. Minister if he serves notices of vacation of post on teachers who do not take up duties on transfer to schools where their services are required. Even we politicians must rise above a certain level and not interfere in these transfers which are made in the interests of our children.

I should like to request the Hon. Minister that in the process of this reorganization that he has undertaken, he should provide hostel facilities to the schools which are

upgraded to maha vidyalayas because those schools are not meant to serve only the villages in which they are situated, but a number of villages, and even a number of electorates. Some of the children attending those schools come from places even 25 miles away, and it is necessary that they should be provided with hostel facilities in such schools. In one such school, Al-Ashrak Maha Vidyalaya in Nintavur, the principal and the staff took steps to start a hostel and they applied to the Education Department for approval. I am sorry to say that they have so far not received even an acknowledgment of their application. I have to appeal to the Hon. Minister to grant at once the necessary approval for starting a hostel in this school. A hostel will be of immense benefit to the students receiving education in this school who come from distant places.

එස්. එම්. රසමානික්කම් මය. (පද්දි
පිප්පු)

(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—
பட்டிப்பு)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddi-
rippu)

What about a Tamil maha vidya-
laya for Amparai District?

මුස්තෆා මය.

(ஐதாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

There is the Karativu Maha
Vidyalaya.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Please do not interrupt. The
hon. Member is not in a court of law
cross-examining people.

මුස්තෆා මය.

(ஐதாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

There is in my own electorate
Karativu Maha Vidyalaya for the
Tamils and Ramakrishna Maha
Vidyalaya in Amparai, also for the
Tamils.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කරක සභාව

[මුස්තෘපා මය.]

There are two maha vidyalayas catering only for Tamil students in my electorate. During the course of the reorganization by the Hon. Minister, two maha vidyalayas were provided for the Muslims and two maha vidyalayas for the Tamils. So my hon. Friend, the Member for Paddirippu can rest assured that I am fully aware of the position of the Tamils in my electorate and that I am doing my level best to see that their educational needs are well and truly attended to.

රසමානික්කම් මය.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

What about facilities for higher education?

මුස්තෘපා මය.

(ஜனப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

I have already asked the Department of Education to provide a science laboratory for the maha vidyalaya at Karativu, and, I am sure, steps will be taken to do that.

Now I come to another point, namely, the teaching of Sinhala in Muslim schools. Rightly or wrongly, the Muslim schools have taken to the teaching of Sinhala. In every Muslim school Sinhala is being taught. I am not satisfied, however, with the manner in which Sinhala is being taught in Muslim schools.

The teaching of Sinhala to students whose mother-tongue is not Sinhala entails the employment of good teachers. I have a feeling that Muslim schools are being made use of only to provide employment for young Sinhalese men and women.

I say that because whenever a vacancy arises for a Sinhala teacher in a Muslim school, a pupil teacher is sent. The pupil teacher stays in the school only for a year or so. Some of them enter training colleges. After they finish their course of training and become full-fledged

trained teachers, they never come back to the same school. They are sent to Sinhalese schools.

Practically 50 per cent of the Sinhalese assistant teachers selected specially for the North and the East get back to their own districts in course of time. Some of them enter training colleges and some get transferred to Tamil-medium schools in other provinces.

The only solution for this state of affairs is to start a Sinhala maha vidyalaya somewhere in Kalmunai or Akkaraipattu. There are two Sinhalese primary schools, one in Kalmunai and the other in Akkarai-pattu, to which Sinhalese as well as Muslim students go. There are even a few Tamil students attending these schools. They are Tamil students studying through the Sinhala medium.

The question is, for how long can we depend on Sinhalese teachers from other provinces to come to the Eastern Province? We cannot depend on that because, very understandably, after a few years, they go back because the salary is not sufficient or because of the inconvenience that is necessarily caused to them.

So, if the parents so wish, the Hon. Minister must see to it that students are enabled to qualify for the G.C.E. Ordinary Level Examination through the Sinhala medium. There is provision in the Education Act for Muslim children to study either through the Tamil medium or the Sinhala medium. That option has been given to the Muslims by law.

Supposing a Muslim child in the Eastern Province wants to sit the G.C.E. Ordinary Level Examination through the medium of Sinhala, that opportunity should be given. It is the duty of the Government to provide the necessary facilities for a Muslim child to sit the G.C.E. Ordinary Level Examination in the Sinhala medium if that is the wish of the parents.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

Then, with regard to the University Entrance Examination, I wish to make a suggestion. Students are selected on the results of the G. C. E. Advanced Level Examination. Students are unable to get their marks, with the result that there is a lot of confusion.

At the last examination, after a re-scrutiny of the answer papers, certain students who had failed in the subjects they had offered were found to have done well. The Hon. Minister will be surprised to know that as many as sixteen students were admitted to the Medical Faculty, that as many as thirteen students were admitted to the Physical Science Faculty, and in Engineering, where there are not many students taking up the examination, three students were selected, after a re-scrutiny of the papers. To say the least, a candidate is likely to lose confidence in a public examination if this sort of thing is allowed to happen.

කළුගෙලේ මයා.

(திரு. கலுகல்ல)

(Mr. Kalugalla)

ඒක සම්පූර්ණ ඇත්ත.

ශ්‍රී ඩයගොල්ලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

විශ්ව විද්‍යාලයේ ඔටොනොමිය කියන්නේ ඒක තමයි.

මුස්තෆා මයා.

(ஜனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

Then students are not allowed to see the marks. They can, I suppose, if they go to the office of the N.C.H.E., see the aggregate.

All those who get an aggregate of over 180 marks are selected for admission to the university. Sometimes a student passes in four subjects getting an 'S' but he is not selected to the university; yet a student who

passes in three subjects getting 'S' and failing in the fourth subject gets into the university. This is all a big mystery and people go rushing to Members of Parliament and to the office of the N.C.H.E. Because the students are not given their marks, there is an element of suspicion; they go away not fully satisfied. I do not see any harm in their being given the marks, because they are able to get the aggregate. So, the air can be cleared if the marks are posted to the candidates along with the results.

ශ්‍රී ඩයගොල්ලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

If a candidate wants, he can get the marks.

මුස්තෆා මයා.

(ஜனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

Even I could not see the marks.

ශ්‍රී ඩයගොල්ලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

You are not a candidate.

මුස්තෆා මයා.

(ஜனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

I went on behalf of a candidate, and the candidate was with me. In fact I asked the officer, "You are showing me the aggregate. Surely you must be having the marks. Why do you not show the marks to the student so that he may go home satisfied?" The officer said, "I am very sorry. I cannot do it." So, I would ask the Hon. Minister to make available the marks to the students.

ශ්‍රී ඩයගොල්ලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Yes.

விசேஷ உதவி கெடுதலு, 1969-70

—காரக கலாவி

மீஸ்தாபா மீஸா.

(ஜனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

I think that would be a good thing.

I am very grateful to the Hon. Minister for having restored the 'B' syllabus in Tamil Literature at the G.C.E. Ordinary Level Examination, pertaining to Muslim Culture. It was I think suspended for a while after the Muslim Members of Parliament made representations. I now understand that the Hon. Minister has restored it, and I must thank him on behalf of my community because that makes all the difference between Tamil schools and Muslim schools. We are very happy about it, particularly in view of the fact that some S.L.F.P. Members of Parliament were trying to make political capital out of that.

மீஸ்தாபா மீஸா.

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

They must not be happy, because standards will be low.

மீ. நவரத்னம் மீஸா. (கயிதீசீ)

(திரு. வி. நவரத்னம்—ஊர்காவற்றுறை)

(Mr. V. Navaratnam—Kayts)

Mr. Chairman, I thank you for giving this opportunity to speak on the Votes of the Ministry of Education.

When we offer criticism about the Ministry of Education I hope the Hon. Minister will not run away with the idea that criticism is being offered for the sake of criticizing.

மீஸ்தாபா மீஸா.

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

No, never.

மீ. நவரத்னம் மீஸா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I am very glad that the Hon. Minister is only too well aware that education is a subject that agitates the mind of every parent in this country and of the entire student population. However much the Hon. Minister may try to be perfect, yet in the educational field there is certainly a feeling that everything is not all right.

Before getting on to the general subject of education, I should like to voice the feelings of certain backward areas and particularly of my electorate, because there is a tendency on the part of the department to lay down a general and uniform rule and to follow that rule rigidly without making any allowance on the ground of geography, on the ground of backwardness and on the ground of the non-availability of facilities.

I think the Hon. Minister is well aware of the fact that the Kayts Electorate is one of those areas in the northern region which is deficient in the matter of teachers. Last year as well as the year before when teachers were taken out of the Kayts Electorate I protested and said that the Kayts Electorate must be excluded as far as the transfer of teachers out of the area was concerned, but eventually I think the teachers in only three or four islands in my electorate were not taken out. However, the department has still not been able to make good the deficit. About 30 or 40 teachers were taken out last year. They have not been replaced. About 30 or 40 teachers were taken out this year. They have not been replaced.

The net result is that there are about 40 or 50 vacancies in the schools in that electorate.

Last year we were told that when the pupil teachers were selected the vacancies would be filled, but that could not be done. Even after posting pupil teachers there still exist vacancies.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ප්‍ර. හා. 11.15

This year some of the schools where there was no sixth standard or seventh standard were compelled to start grade VI and some grade VII. But how does the department expect these schools to function with the same number of teachers but with a greater number of classes? Although they started grade VI and grade VII classes teachers were not posted to take these additional classes. Next year some more of these schools are going to have grade VII classes under the re-organization scheme, but I do not see any prospect of teachers being sent at all to the area. That is why I have been submitting to the Education Department that the Kayts Electorate must be considered like the Mannar and the Kilinochchi electorates. These electorates must be considered on a special footing. You cannot apply uniform rules and follow those rules rigidly; the officer dealing with these transfers must be given some sort of latitude or discretionary power so that he can exercise his discretion when posting teachers to these places.

I think the rule was followed this year when teachers were transferred from South Ceylon to the Jaffna District; only those who had served for seven years or eight years and more had been selected, but when teachers were selected and sent to the North Region, the required number of teachers were not prepared to serve in schools in the Kayts Electorate. Naturally, you have not been able to fill these vacancies. I do not want to deal with this subject any further, but I hope the Hon. Minister will keep this in mind and see that the vacancies are filled at least by October to enable these schools to start grade VII and other classes in January. With the existing vacancies not being filled they just cannot have additional classes.

I have taken up the question of maha vidyalayas with the department and have urged upon them the necessity of having at least two more maha vidyalayas in the island of Kayts. The Regional Director has collected

statistics and the necessary data to start action and I do hope the Ministry will consider this matter and see that at least two schools are raised to the status of a maha vidyalaya, one for girls and the other for boys. I think the trend now is to have separate maha vidyalayas for boys and girls and I would very much appreciate if a start is made immediately to have a separate maha vidyalaya for girls at Velanai and a maha vidyalaya for boys in the same village so that the entire eastern sector of that island can be catered for.

Now, Sir, the provision of schools alone would not suffice without a contented educational service. I think it would be apposite here to inform the Hon. Minister that there is a feeling of frustration and discontent in the educational service. I refer to the inspectorate and those above. They feel that whenever vacancies occur among the Tamil inspectorate those vacancies are not filled in the year in which they occur. Assuming that the vacancies occurred in 1966 budgetary provision is made to fill those vacancies, but officers are not promoted or appointed to fill those vacancies. Then in 1967 provision was made but those vacancies were not filled. In 1968 also the same thing happened. Then after allowing them to accumulate, appointments are made to fill the vacancies. The resultant position is that inspectors serving in the Tamil stream, Educational Advisors and Chief Education Officers, do not get their due share of promotions because when the total amount, after allowing the accumulation, is shared, the grievance is that the lion's share goes to the Sinhala stream officers.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்லே)

(The Hon. Iriyagolle)

Majority community.

වී. නවරත්නම් මහ.

(திரு. வீ. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

Majority community officers.

விசேஷ பதவி கெட்டுப்பத, 1969-70

—கூடுதல் பதவி

சுரு. சீர்திருத்தம்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

It is less in the Tamil stream.

வி. கவரன்நதி மயா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

One or two are just doled out to the Tamil stream. If vacancies were filled as and when they occurred every year the Tamil inspectorate would not suffer that discrimination.

சுரு. சீர்திருத்தம்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

No.

வி. கவரன்நதி மயா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

The Hon. Minister says "No". They have been submitting their proposals year after year.

Take for instance the Northern Region office. There is provision for a Chief Education Officer. Have you filled that vacancy? No. There is an officer, who is an Educational Advisor I think, acting for the Chief Education Officer for the last three years from 1966.

சுரு. சீர்திருத்தம்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

They have been appointed.

வி. கவரன்நதி மயா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

Now there is provision for a Chief Education Officer, Mannar. That post is still vacant. It has been vacant for the last three years.

சுரு. சீர்திருத்தம்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

You do not know the position.

வி. கவரன்நதி மயா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I should be very happy to get an explanation from the Hon. Minister after I have finished.

There is provision for a Chief Education Officer to be in charge of the Mannar Office, but there is an officer acting for the last three years from October 1966.

சுரு. சீர்திருத்தம்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

There are 26 acting people. We have represented matters to the P. S. C. and they will be confirmed. They are not only Tamils but Sinhalese and others.

வி. கவரன்நதி மயா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I am very glad that the Hon. Minister gives the assurance that they will be confirmed. My question is, why were they kept in this acting position from October 1966? What about the future? I hope the Hon. Minister will not think that I am trying to be communal.

சுரு. சீர்திருத்தம்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

You are never communal. I know that.

வி. கவரன்நதி மயா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

Take for instance the Jaffna Office. There is one Sinhalese officer for one school. There is only one Sinhalese school in the Jaffna Peninsula but one officer is attached to the Northern Region Office. Take for instance the upcountry area or take the entire seven provinces barring the Northern and Eastern Provinces where there are thousands of Tamil schools. Can you show one Tamil Inspector or one

விசேஷப் பதவி கெடுப்பதற்கு, 1969-70

—கூடுதல் பதவி

Chief Education Officer or one Educational Adviser? Can you show one Inspector or a Chief Education Officer or an Educational Adviser for all these thousands of Tamil schools in the seven provinces.

சுரு. பீரேசனேலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

These staff appointments are not made on a communal basis. A Sinhala officer can go as director to Jaffna and a Tamil director in Jaffna can come as director to Colombo.

பி. நவரத்னம் இயை.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I suppose, it is now a settled policy or a settled system that we have two streams of schools, the Tamil-medium schools and the Sinhala-medium schools. If an officer is to have supervisory power or if he is an inspector working in a particular school run in a particular medium, then he should surely work in that particular medium.

சுரு. பீரேசனேலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Why not? We have such circuit inspectors.

பி. நவரத்னம் இயை.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

The Hon. Minister says there are circuit inspectors. I will refer him to the Estimates. Provision is made in the Estimates this year for 43 Chief Education Officers, 25 in regional and district offices. All right, we will deduct them. But there is one for English education and one for science education. Now, what do you mean by saying, "one for science education"? Science is being taught both in the Sinhala and Tamil media. We know that almost 100 per cent of these Chief Education Officers are Sinhala officers. In the case of specialized subjects, you find

one for science, one for mathematics, one for in-service training (secondary), one for in-service training (elementary), two for curriculum development, one for work experience, one for agriculture, one for music and dancing, one for A.R.I.F.P.R., one for vocational guidance, two for physical education, one for technical education, one for handicraft, one for commerce and one for home science.

In view of the fact that our system of education is based on two media, Tamil and Sinhala—rather on three media—is it not logical that we must have a Chief Education Officer for each media, for every subject? Who are the worst sufferers? The worse sufferers are those in the schools in Tamil areas because there is no proper supervision and no proper guidance.

சுரு. பீரேசனேலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

That is why more Tamils enter the universities!

பி. நவரத்னம் இயை.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

We have 3,000 graduates in the Tamil areas, roaming the streets. What is the use of sending children to the universities if you are not going to make use of their talents once they graduate?

சுரு. பீரேசனேலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Take medicine, take engineering. Do you think the Tamils have been neglected? It is you who think that they have been neglected.

பி. நவரத்னம் இயை.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

The point I am making is that from 1966 these officers are holding acting appointments. In Batticaloa there is an officer who is merely performing the functions of a Chief Education

விசேஷன பனன் கெடுமிபன, 1969-70

—காரக ஸகல

[வி. நவரந்நமி மல.]

Officer ; he is not even acting in that capacity. I think he is a Muslim gentleman. It is unfair. That is why I say that it creates a feeling of frustration. You do not get from these officers the maximum output.

ஐ. ஸ. 11.30

In fact, there was a complaint made this year. There was a gazette notification calling for applications for appointments to a particular grade of inspectors, and the terms and conditions were laid down. I think it was for the posts of Chief Education Officer. A number of applications were received, but because two or three individuals who had been earmarked for these posts had not come within the specified terms and conditions, the selections were not made. Revised terms and conditions were re-gazetted, with the result that most of the eligible officers were shut out. I think a specific charge was made against this in regard to this incident. It is conditions such as these which create a feeling of frustration.

In regard to English Assistants, I am very happy that the Hon. Minister has now realized the importance of English.

ஓர் பீலிஸலே

(கெளரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Why do you say "now" ?

வி. நவரந்நமி மல.

(திரு. வி. நவரந்நம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I think for some time past.

ஓர் பீலிஸலே

(கெளரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

From the time I came to this Ministry.

வி. நவரந்நமி மல.

(திரு. வி. நவரந்நம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I am prepared to concede that he realized the importance of English from the time he became Minister of Education. He tried to undo the damage that had been done by the previous Government. Perhaps he may plead that he requires time, but that is not enough.

For instance, in regard to pupil teachers who teach English as English Assistants, applications were called for last year. The examination was held but still, 10 months later, selections have not been made. Applications were called for appointment as English Assistants in difficult area schools. The interviews were held but still the selections have not been made nor appointments given.

ஓர் பீலிஸலே

(கெளரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

May I explain the position ? It is true that applications were called, but while the interviews were being held we found that the certificates that had been issued did not mention the medium in which the holder of the certificate had sat for the examination. So we had to send all these certificates back to the Examinations Department to find out in what medium the holders of the certificates had passed the examination, 3,000 are involved.

ஓர். துரைந்நமி மல. (பேட்டர் துடி)

(திரு. கே. துரைந்நம்—பருத்தித்துறை)
(Mr. K. Thuraiatnam—Point Pedro)

It is the fault of the Examiantions Department.

ஓர் பீலிஸலே

(கெளரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

The previous Government. These will be finalized in a month or two, and appointments will be made.

விசேஷ உதவி கௌரவம், 1969-70

—கூடுதல் உதவி

வி. நவரத்னம் இ.வ.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I am very glad to have the Hon. Minister's assurance that appointments will be made in the next month or two.

In my electorate about 48 schools are without English assistants. That is, there is not even a single teacher to start teaching A B C. We cannot make adequate progress with regard to English education.

Before I conclude I want to say a word with regard to a university for the Tamil area. I would like to know from the Hon. Minister the actual position today and when the Tamil University, or whatever name you want to call it by, would become reality. As things are, I do not think we can get much from the existing university, considering the way Tamil children are being looked after and treated in the existing universities.

There is certainly a fear in the minds of the Tamil people that all is not well and that their future is very bleak. It is of paramount importance that a decision be made in regard to the establishment of a university for Tamil-speaking children in the Tamil areas. I hope the Government or the Hon. Minister or the Hon. Prime Minister would not take shelter behind the fact that there is discrimination between the two major parties—

செ. இரியகொல்லே

(கௌரவ சரியகொல்லே)

(The Hon. Iriyagolle)

No.

வி. நவரத்னம் இ.வ.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

—in regard to the siting because I find that, on an earlier occasion when the hon. Member for Vadduk-koddai (Mr. Amirthalingam) was speaking, he had mentioned that this difference of opinion between the Tamil Congress and the Federal

Party stood in the way, and he appealed for the co-operation of the Tamil Congress. Promptly the Tamil Congress responded. For, I find the hon. Deputy Speaker, the Member for Udupiddy (Mr. M. Sivasithamparam) had said somewhere—I do not know whether it was on the Floor of this House or outside—that they were only too happy to join hands with the Federal Party provided it did not press the demand for federalism. That is how it started. It started on the subject of the university. And promptly the President of the Federal Party, the hon. Member for Paddirppu (Mr. Rasamanickam) issued a statement to the press—that is quite recently—that, after all, federalism is only an ultimate, distant dream and nothing more than that.

செ. இரியகொல்லே இ.வ.

(திரு. இரியகொல்லே)

(Mr. Rasamanickam)

I said that it is the objective of the Federal Party, though it may not be immediately realized.—[Interruption].

வி. நவரத்னம் இ.வ.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

The hon. Member for Vavuniya should take note of the press statement that the President of the Federal Party had made that federalism was nothing more than an ultimate dream. I suppose now there is nothing to stand in the way of these two parties getting together in the interests of the Tamils in order that this university may be established. So, I hope this Government will not take shelter behind any disagreement that exists between these two parties, but take an early decision on this question.

தே. துரைநாதன் இ.வ.

(திரு. துரைநாதன்)

(Mr. Thurairatnam)

வேலிக்கு ஒன்று சாட்சி—[Interruption.]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! Will the hon. Member please finish his speech. He can answer that question outside this House.

වී. නවරත්නම් මයා.

(திரு. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I hope the university will be an accomplished fact before long, at least before the General Election.

වී. බී. එම්. හේරත් මයා. (වලපනේ)

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்—வலப்பனை)

(Mr. T. B. M. Herath—Walapane)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන සහ සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයට අයත් වූයේ ශීර්ෂ පිළිබඳව සාකච්ඡා පවත්වන මෙම අවස්ථාවේදී මේ ගරු සභාවෙහි සැලකිල්ල යොමු කිරීම සඳහා කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙමිනි. කුමන විධියේ මුහුණු වරකින් අපි මෙම විවාදය පවත්වාගෙන ගියත් අපේ අර්ථ අධ්‍යාපනය මේ රටේ ජනතාවගේ සංවර්ධනයට ඉතා අවශ්‍ය වූ දෙයක් හැටියට සලකාගෙන කටයුතු කිරීම දෙපක්ෂයටම ප්‍රයෝජනවත්ය යන්නයි මගේ හැඟීම. මේ රටේ අධ්‍යාපනය එක පක්ෂයකට පමණක් සීමා වූ එකක් නොවෙයි. හරි හෝ වේවා, වැරදි හෝ වේවා, එයින් ලැබෙන ප්‍රතිඵලය කාටත් එකාකාරව බලපානවා. හරිවලින් ලැබෙන යහපතත් වැරදිවලින් ලැබෙන පරිහාණියත් හැම මනුෂ්‍යයා කෙරෙහිම බල පානවා. එසේ හෙයින් දේශපාලන වශයෙන් සලකා මේ දෙස බලනවාට වඩා මුළු මනුෂ්‍ය සංහතියටම අවශ්‍ය දෙයක් හැටියට සලකා මේ දෙස බැලීම වඩාත් උචිත බවයි මගේ කල්පනාව.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ අධ්‍යාපන යෙහි තිබෙන යම් යම් දුර්වලතාවන් පෙන්වාදීම සඳහා අප මෙම අවස්ථාව යොදාගත යුත්තේ එමගින් මේ රටේ අධ්‍යාපනය තව තවත් සංවර්ධනය කරා ලඟා කරවීමේ පිරිසිදු චේතනාවෙන්ම විය යුතුයි. අපි කවුරුත් එක අතකින් දේශපාලනඥයන් වන අතර, අනික් අතින්

මේ රටේ දෙමව්පියන් වෙමිනි. අප කාටත් දරුවන් සිටිනවා. අපට නැති නම් අපේ කාට හරි සිටිනවා. අපේ ජාතියේ අපේ රටේ අපේ හිත මිත්‍රාදීන්ට සිටිනවා. එම උදවියගේ දරුවන් ලබාගන්නා වූ අධ්‍යාපන යෙහි සංවර්ධනය සඳහා අපට යමක් කළ හැකි නම්, කවුරුත් එකතු වී එය කළ යුතුය යන මතය සනාථ කරන්නට කිසිම තර්කයක් හෝ විවාදයක් වුවමනා වන්නේ නැහ.

පසුගිය අවුරුදු කීපය ඇතුළත අපේ රටේ අධ්‍යාපන තත්ත්වයෙහි සැහෙන වෙනසක් සිදු වී තිබෙනවාද යන්න පිළිබඳව මා එක්තරා සමාලෝචනයක් නැති නම් සොයා බැලීමක් කළ බව තමුන්නාන්සේට කියන්නට කැමතියි. අධ්‍යාපන තත්ත්වයෙහි සැහෙන වෙනසක් ඇති වීමය කියන්නේ අධ්‍යාපනය ලබාගෙන එළියට එන දරුවන්ගේ සමාජ තත්ත්වයෙහි වෙනසක් ඇති වීමටයි. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අධ්‍යාපනය පිළිබඳව සඳහන් කරන එක්තරා කාරණයක් අපට නිතර පාහේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් දකින්නට ලැබෙනවා. දැන් පවා එතුමා එම කාරණය ගැන සඳහන් කළා. පැරණි අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ තිබුණු වැරදි නිසා අද මෙම ප්‍රශ්නය අවුල් වී උග්‍ර වී තිබෙනවාය යන්නයි එතුමා කියන්නේ. ඒ සම්බන්ධයෙන් එතුමා දක්වන මතයෙහින් මා දක්වන මතයෙහින් වෙනසක් නැහැ. රටට නොගැළපෙන, රටට අහිතකර, රටේ මහජන ප්‍රශ්න විසඳිය නොහැකි අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් යම් රටක තිබෙනවා නම්, ඒ අධ්‍යාපන ක්‍රමය රටට ගැළපෙන සේ සකස් කිරීම සහ සංවර්ධනය කිරීම අප හැමදෙනාගේම යුතුකමයි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ප්‍රතිඵල වහාම ලැබෙන්නේ නැහැනේ.

වී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

මා කියන්නේ එය නොවෙයි: තවම සංවර්ධනයක් කර නැති බවයි මා කියන්නේ. යම් යම් කාලවලදී යම් යම් පැලැස්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

කාලයේදීත් යම් යම් පැලැස්තර දමන්තට ඇති. තමුන් නාත්තේට ප්‍රථමයෙන් සිටි ඇමතිවරුන් යම් යම් පැලැස්තර දමා තිබෙන්නට ඇති. එහෙත් එම අධ්‍යාපන ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් වන පරිදි කිසිවෙකු මෙතෙක් ක්‍රියා කර නැති බවයි මා කියන්නේ. රටට නොගැලපෙන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් මේ රටේ තිබෙන බව අධ්‍යාපනය පිළිබඳව සැලකිල්ලක් දක්වන හැම දෙනාම පිළිගන්න කාරණයක්. එහෙත් ඒ පිළිබඳව සම්පූර්ණ වෙනසක් ඇති කිරීම සඳහා මේ දක්වා කිසිවෙකු ක්‍රියා කර නැත. යම් යම් කාලවලදී පොඩි පොඩි වෙනස්කම් කිරීම සිදු වුණා. ඒවා යෙහි ප්‍රතිඵල එකවර ලැබෙන්නේ නැති බව ඇත්තයි. අපේ රටේ අධ්‍යාපන කටයුතු සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීම පිළිබඳ කටයුතු බොහොම කලින්ම ආරම්භ වුණේ. සිංහලෙන් නැති නම් ස්වභාෂාවෙන් විශ්ව විද්‍යාලය දක්වාම අධ්‍යාපනය දෙන්නට වැඩ පිළිවෙළ සකස් කිරීමේ ව්‍යාපාරය දැන් සාර්ථක වී තිබෙනවා. අපි එය නැතැයි කියන්නේ නැහැ. ඊළඟට විද්‍යාව සිංහලෙන් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ කරගෙන ගියා. යම්කිසි පියවර රාශියක් ඒ සම්බන්ධයෙන් රැගෙන තිබෙනවා. එහෙත් අවසානය දක්වාම තවම යන්නට බැරිවී තිබෙනවා. ඒකයි සත්‍යය. අරය කළාය, මෙයා කළාය කියන එක නොවෙයි, මා සඳහන් කරන්නේ. වුවමනා කරන ශ්‍රේෂ්ඨ පරමාර්ථය කරා අප තවම ළඟා වී නැති බවයි මා කියන්නේ. අපි කවදාහරි ඒක කරන්නට ඕනෑ. එම කටයුත්තෙහිදී නොයෙකුත් බාධක ඇති වෙනවා. එම බාධක මගහරවා ගන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳව අපි සොයා බලන්නට ඕනෑ.

පූ. භා. 11-45

මගේ කල්පනාවේ හැටියට අධ්‍යාපන ප්‍රශ්න වාගේ ඒවා අපි කවුරුත් එකතු වී සාකච්ඡා කර ඒ සාකච්ඡා මාගීයෙන් රටට ඔබ්බ විධියට සකස් කර ගන්න ඕනෑ. පසු ගිය කාලයේ ඇති වූ අධ්‍යාපන ක්‍රමය ගැන—සමහර විට ගරු ඇමතිතුමා මා සමග එකඟ නොවෙනවා ඇති—මට කියන්න තිබෙන දේ කියන්න ඕනෑ. පසු ගිය අවුරුදු 4 හමාර තිස්සේ මගේ කොට්ඨාශය ගැන මා සොයා බැලුවා. භූමි

පාසලක් ගැන සැලකිල්ලක් දැක්කුවා. මම මේ කටයුතු ගැන දන්නවා. ඒ මොකද? මාත් ගුරුවරයකු වශයෙන් අවුරුදු 15 ක් අධ්‍යාපන සේවයේ නිරත වී සිටි නිසා. පසු ගිය ඒ කාල සීමාව ඇතුළත ඇත්ත වශයෙන්ම අධ්‍යාපන පැත්තෙන්—ඔය ප්‍රදේශන, නැටුම්, උත්සව ආදී පැත්තෙන් නොවෙයි—දැරුවත්ගේ ඉගෙනීම පිළිබඳ පැත්තෙන්, අධ්‍යාපන පැත්තෙන් දැරුවා පහතට වැටිලයි තිබෙන්නේ. මා කියන දේ මම ඔප්පු කරන්නම්.

මගේ කොට්ඨාශයේ හුඟක් පාඨශාලා වලට ගුරුවරුන් නැහැ. දුරබැහැරය කියා අසාධාරණයක් සිදු වන එක හරිද? අධ්‍යාපනය කාටත් සාධාරණ විධියට ලැබෙන්න ඕනෑ. මගේ කොට්ඨාශයේ මහා විද්‍යාල වලට විද්‍යාලයාධිපතිවරුන් නැහැ. උපාධිධාරීන් නැහැ. සාමාන්‍ය පාඨශාලාවලට ඉංගිරිසි ගුරුවරුන් නැහැ. කොහොමද ඉතින් සම බර අධ්‍යාපනයක් ලැබෙන්නේ? කොළඹ සිටින දැරුවාටත්, මහනුවර සිටින දැරුවාටත් ලැබෙන අධ්‍යාපනය වගේම අධ්‍යාපනයක් වලපනේ, බෙලි අත්ත ආදී ස්ථානවල දැරුවාටත් ලැබෙනවා නම් තමයි සහාපතිතුමනි, පොදු විභාගයකට ගිය විට සමාන තත්ත්වයෙන් තරඟ කරන්නට පුළුවන් වන්නේ. තරඟයක් කරන්නේ කොහොමද සමාන පහසුකම් නොලැබෙනවා නම්?

තරඟයකින් ජය ලබාගැනීම පිණිස සමබර අධ්‍යාපනයක් ලබා දිය යුතුයි. එක කොටසකට වැඩියෙනුත්, තවත් කොටසකට අඩුවෙනුත් ලැබෙනවා නම්, සමහර විට කොටසකට නොලැබීම යනවා නම් මේ රටේ සම බර අධ්‍යාපනයක් තිබෙනවා යයි පිළිගන්නේ කෙසේද?

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

තමුන් නාත්තේ පිළිගන්නවා, විද්‍යා ගුරුවරුන් එක පාරටම හදාගන්න බැරි බව. අපට තව ඉංගිරිසි ගුරුවරුන් 2,000 ක් අවශ්‍යයි. 1970 දී ඔය අඩු පාඩු සම්පූර්ණ වේවි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිரு. ඊ. ඩී. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තමුත්තාන්සේගේ නිලධාරීන් දැන් කරන්නේ මොකක්ද? අවුට් කඩා පුටුට් හැදීමයි. මගේ කොට්ඨාශයේ කුරුපතා වෙල මහා විද්‍යාලයේ විද්‍යාගාරයක් තිබුණා. ඒ විද්‍යාගාරය එතැනින් අස් කර පොරොත්තුලේ මහා විද්‍යාලයට දමා මෙහි සිසුන්ට කිව්වා එහාට යන්න ය කියා. ඉතින් එක කළ හැකි දෙයක්ද?

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

කොපමණ දුරද?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිரு. ඊ. ඩී. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

පසින් හැතැප්ම 5ක් යන්න ඕනෑ; බස් එකෙන් හැතැප්ම 30ක් යන්න ඕනෑ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඔය කාරණය ගැන මා දන්නේ නැහැ. මම සොයා බලන්නම්.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිரு. ඊ. ඩී. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

කිසිම කල්පනාවක් නොකර මේ වගේ දේවල් කරනවා. මම මේවා කියන්නේ පක්ෂ හේදයෙන් තොරවයි. අනික් කාරණය සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ පාඨශාලාවල වැඩි පුරම සිටින්නේ මේ ආණ්ඩුව පවත්ගන්න විටම දේශපාලන ප්‍රශ්න උඩ මාරුකළ ගුරුවරුන්. වැඩි දෙනෙක් වැඩ කරන්නේ නැහැ. දුෂ්කර පළාත්වලට දමා තිබෙන නිසා ඔහේ ඉන්නවා. දැන් උද්භරණයක් වශයෙන් ඇමතිතුමා යම් කිසි අසහනයකින් පෙළෙන්නවා නම් එතුමා ඔය ඇමතිකමේ වැඩ කරනවාද? කැබිනට් මණ්ඩලයේ අනික් ඇමතිවරුන් එතුමාට නොසලකනවා නම් එතුමාගේ ඔඵවේ අසහනයක් තිබෙනවා නම් අධ්‍යාපන ඇමතිකම හරියට කරන

වද? අන්න ඒ වාගේ අර හැතැප්ම 10, 15 පසින් යන්නට තිබෙන ප්‍රදේශවලට මාරු කර තිබෙන ගුරුවරුන් ඒ මාරුව නිසා අසහනයකින් පෙළෙනවා නම් තමන්ගේ කාර්යය හරියට කරනවාද? නැහැ. කාටද ඒකෙන් පාඩු වෙන්නේ? ඉගෙන ගන්න දැවුන්ට නොවේද?

එක අතකින් වැරද්දක් කළ කෙනෙකුට දඩුවමක් දෙන එක හරි. මේක එහෙම නොවෙයි. වෝදනා පත්‍ර දීම් ආදී කිසිම දෙයක් නැහැ. හිටපු ගමන් හැතැප්ම 10, 15 අත පසින් යන්න තිබෙන තැන්වලට මාරු කළා. ඔවුන් අසහනයකට පත් කළා. කලකිරීමකට පත් කළා. පංක්ති හත අටකට උගන්වන්නට තිබෙන තමුත් එක පංක්තිය කටවත් උගන්වන්නේ නැහැ. ඔය මොකක් හරි සින්දුවක් කියමින් ලමයින් සන්නෝෂ කර කර ඉදලා ගෙදර යනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

තමුත්තාන්සේට යුතුකමක් තිබුණා නොවේද, මෙවැනි දේවල් තිබෙනවාය කියා දන්වන්න.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිரு. ඊ. ඩී. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

හැමදාමත් මේ ගරු සභාවේ කියනවා. තමුත්තාන්සේට මතක නැත්නම් මම නිල වාර්තා ගෙනවිත් පෙන්වන්නම්. එකින් එකට වෙන වෙනම කියා තිබෙනවා. ඒ වාගේම අධ්‍යාපන තත්ත්වය පහත බසින තවත් කාරණා හුඟක් සිද්ධ වුණා. තමුත්තාන්සේගේ ප්‍රතිපත්තිය තරකයි කියා මා කියන්නේ නැහැ. ඒ ප්‍රතිපත්තිවලින් ලැබුණු ප්‍රතිඵලය වූයේ වෙනත් දෙයක්. වැඩ හුරුවේ ප්‍රතිඵලය වුණේ අධ්‍යාපන හුරුව නැති වී වැඩ හුරුව පමණක් ලැබීමයි. අධ්‍යාපන නිලධාරීතුමා, පාඨශාලා පරීක්ෂකතුමා සමහර විට පළාතේ මන්ත්‍රීතුමා සන්නෝෂ කිරීමට ලමයින් වැඩ හුරුවට යෙදව්වා. ඉස්කෝලවල උගන්වීමක් කෙරුණේ නැහැ. ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාර, පෙරහැරවල් සංවිධානය, සියවස සඳහා ප්‍රදර්ශන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

හාණ්ඩ සකස් කිරීම යන මේ කටයුතු වල යෙදුණා මිස ගුරුවරුන් උගැන්වීමෙහි යෙදුණෝ ඉතාම ස්වල්ප වශයෙනුයි. එසින් වුණේ අධ්‍යාපන තත්ත්වය පහළ බැසීමයි. 1960 සිට 1965 වනතුරු, මගේ කොට්ඨාශයේ ඉතාම හොඳ ප්‍රතිඵල, අංක එකේ ප්‍රතිඵල ලැබුණු මහා විද්‍යාලයක්, නිල්දණ්ඩාහින්න මහා විද්‍යාලය. ඒ කාලය තුළ මොන තරම් උසස් ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙනවාදැයි ගරු ඇමතිතුමා සොයා බලන්න. එහෙත්, 1968 ප්‍රතිඵල 168 න් 2 යි. කරුණු තිබෙන නිසා මිස ප්‍රතිෂ්ඨා විරහිතව අප වෝදන් කරන්නේ නැහැ. පදිය පැලැල්ල මහා විද්‍යාලයත් එවැනිම උසස් ප්‍රතිඵල ලැබුණු විද්‍යාලයක්. එහෙත් 1968 ප්‍රතිඵල 148 න් 2 යි. අධ්‍යාපන තත්ත්වය කොයි තරම් පහළ වැටී තිබෙනවා ද?

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

එක ඉස්කෝලෙක ප්‍රතිඵල ඉහළ යන විට තවත් එකක පහළ වැටී ඇති.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

මා කියන්නේ මගේ කොට්ඨාශය ගැනයි. මුළු රටම ගැන මට කියන්නට බැ. මා එසේ කියනොත් එක වැරදියි. මගේ කොට්ඨාශයේ පාඨශාලා 48 ක් තිබෙනවා. ඒ හැම එකකම අධ්‍යාපන තත්ත්වය පහළ වැටී තිබෙනවා. ඊට හේතුව මා තමුන් නාත්සේට පෙන්වා දුන්නා.

සමහර පාසල්වල මුල් ගුරුවරුන් නැහැ. ගුරු හිඟයේ සීමාවක් නැහැ. ගුරු වරුන් 8 දෙනකු වුවමනා කරන සමහර පාසල්වල ඉන්නේ ගුරුවරුන් 4 දෙනයි. “අප මේ රටේ අධ්‍යාපන තත්ත්වය බොහෝම දියුණු කර තිබෙනවා” යි කැ ගැසීම පමණක් මදි. ඇත්ත වශයෙන්ම දියුණුවක් තිබෙනවාද යන වග මහජන තාවට, දෙමව්පියන්ට පෙනී යා යුතුයි. මීට පෙර අවස්ථාවක අප මේ වැරදි පෙන්වා දෙන විට ඒවා හරිගස්සන බව තමුන්

නාත්සේ ප්‍රකාශ කළා. හත් වන පන්ති යෙන් අධ්‍යාපනය තතර කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය නිසා මගේ කොට්ඨාශයේ ගම්මාන යක ලමයින්ට එහෙමපිටින්ම අධ්‍යාපනය අත්හැර දැමීමට සිදු වුණා. හැතප්ම 10, 12, 15 පයින් යන්නට ඒ ලමයින්ට සිදු වුණා. සමහර ලමයින් හැතප්ම 16, 19 යන්න ඕනැ. දඹෙගමතැන්නේ සිට මහා විද්‍යාලයකට කොපමණ දුරදැයි ආහාර ඇමතිතුමාගෙන් අසා බලන්න.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

එවැනි තැන් අපට පෙන්වා දුන්නා නම් ඒ ගැන ක්‍රියා කරන්නට තිබුණා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

පෙන්වා දුන්නා. ඒ අඩුපාඩු සකස් කරන බවට තමුන්නාත්සේ පසුගිය අය වැය විවාදයේදී පොරොන්දුවක් වුණා. එහෙත්, කිසිවක් කෙරුණේ නැහැ. අධ්‍යාපන වැය ශීර්ෂය සාකච්ඡා කෙරෙන අවස්ථාවේදී තමුන්නාත්සේගේ නිලධාරීන් මේ ස්ථානයට කැඳවාගෙන එන්නේ මොකටද? අප පෙන්වා දෙන අඩුපාඩුකම් ගැන සැලකිල්ල යොමු නොකරනවා නම්, නිල වාර්තා දෙස නොබලනවා නම් එම නිලධාරීන් මෙහි පැමිණීමේ තේරුම මොකක්ද? හැම අමාත්‍යාංශයකම තිබෙන අඩුපාඩුකම්, වැරදි පෙන්වා දෙමින් අප හැමදාමත් මෙම ගරු සභාව තුළ කැගහනවා. නිලධාරීන් ඒ අනුව ක්‍රියා නොකරනවා නම් එසින් ඇති ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? අප හැම දාම කතා කරනවා. නිල වාර්තා මුද්‍රණය කරනවා. ඔහේ තියෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා පොරොන්දුවක් දී තිබියදීත් එකම නිලධාරියකුවත් අද වනතුරු මගෙන් ඒ ගැන ඇහුවේවත් නැහැ. නිලධාරීන් මහ ජනතාවට පෙන්වන්නේ ගරු ඇමතිතුමාට පෙන්වන පින්තූරය නොවෙයි. සමහර නිලධාරීන් ලඟ පින්තූර දෙකක් තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා එසින් එක් පින්තූරයකට පමණක් වගි වී “ඔක්කොම හරි” යි කල්පනා කරන්න එපා. පින්තූර දෙකක් පෙන්වීම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[පී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

සමහර නිලධාරීන්ගේ සිරිතක්. මැතිවරණයක් ලංවන විට ඔය පින්තූර දෙක පෙන්වීම බොහෝම හොඳට ක්‍රියාත්මක වෙනවා. අපට වුවමනා කරන්නේ අද අපේ දරුවන් වැටී සිටින කණගාටුදායක තත්ත්වයෙන් ඔවුන් මුදා ගැනීමයි.

5 වන පන්තියේදී පැවැත්වුණු ශිෂ්‍යත්ව විභාගය කොයි තරම් වැදගත් එකක්ද? සිවිල් සේවකයකු හෝ ආදායම් පාලක නිලධාරියකු හෝ ගම්බදින් බිහි වුණා නම් ඒ මේ පස් වන පන්තියේ ශිෂ්‍යත්ව විභාගය නිසායි. එහෙත්, ගරු ඇමතිතුමා එය අවලංගු කරද්දාම. එතුමා ගම්බද දරුවනට ගැසු ලොකුම පහර එයයි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

තමුත්තාන්සේ වැරදි හැඟීමක් දෙනවා. පස්වැන්න දක්වා පන්ති පැවැත්වුණු ප්‍රාථමික පාඨශාලා හා ද්විතියික පාඨශාලා යනුවෙන් පාසල් වර්ග දෙකක් තිබුණා. දැන් ඒවා නැහැ. දැන් තිබෙන්නේ මූලික පාඨශාලා සහ ද්විතියික පාඨශාලා යන දෙ වර්ගයයි. මූලික පාඨශාලාවේ විභාග කෙළ වර වන්නේ හත් වැන්නෙන්. දැන් හත් වන පන්තියේ ශිෂ්‍යත්ව ගණන වැඩි කොට 30 ලක්ෂයක් ඒ සඳහා වෙන් කර තිබෙනවා. හත සමත් වුණු 3,250 කට ශිෂ්‍යත්ව දී තිබෙනවා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(කිරු. ගී. පී. ආර්. ඉරාජ්)

(Mr. T. B. M. Herath)

ඒ ශිෂ්‍යත්ව දුන් හැටින් මම තව පික කින් කියන්නම්.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

දුන්නේ විභාගයකින්.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(කිරු. ගී. පී. ආර්. ඉරාජ්)

(Mr. T. B. M. Herath)

තමුත් මම අහන්නෙ මේකයි. හත් වෙනි පන්තියෙන් ඉවර වෙන ඉස්කෝල කියා තමුත්තාන්සේ නම වෙනස් කළ

තමුත් විෂය මාලාව වෙනස් කළේ නැහැ. එහෙත් ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය කියන එක පස්වෙනි ප්‍රමාණයෙන් ඉවරයි. ඒ විෂය මාලාව වෙනස් කළේ නැහැ. තවත් පස් වාත් ප්‍රාථමික පාඨමාලාව කියා එකක් තිබෙනවා. එක් බාලාංශයේ 5 වෙනි ප්‍රමාණය දක්වා; අනික 6 වැනි ප්‍රමාණයේ සිට 8 වෙනි ප්‍රමාණය දක්වා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

මන්ත්‍රීතුමාට මේක තේරුනෙ නැහැ.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(කිරු. ගී. පී. ආර්. ඉරාජ්)

(Mr. T. B. M. Herath)

තමුත්තාන්සේ කරුණා කර මගේ කාලය ඉවර කරන්න එපා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

මගේ කාලයෙන් මම මිනිත්තු 2 ක් දෙනවා.

හතවෙනි පන්තිය ඉවර වුණාට පසුව තව එක ඉස්කෝලයයි තිබෙන්නේ. 5 න් සමත්වන ළමයාට ශිෂ්‍යත්වයක් දුන්නාම ඒ ඉස්කෝලෙමයි තියන්න වෙන්නේ. දැන් පස්වෙනි ප්‍රමාණයේ සිට උගන්වන මහා විද්‍යාල නැහැ. දැන් මහා විද්‍යාලවල උගනවන්නෙ 8 වෙනි පන්තියේ සිටයි. ඒ නිසා මහා විද්‍යාලවලට යන්න 7 වෙනි ප්‍රමාණයේ ශිෂ්‍යත්ව දෙන්න ඕනැ.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(කිරු. ගී. පී. ආර්. ඉරාජ්)

(Mr. T. B. M. Herath)

තමුත් මොකද වෙලා තිබෙන්නෙ. මා පෙන්වා දෙන්න ලැහැස්ති වෙනතෙ ඒකයි. පස්වෙනි පන්තියේ සිට ජ්‍යෙෂ්ඨය දකවා ළමයෙකුට අවුරුදු කීයක ශිෂ්‍යත්ව පහසුව සැලසෙනවද? ඉස්සර ඒ ශිෂ්‍යයන්ට 6, 7, 8, 9, 10 ආදී වශයෙන් අවුරුදු 5 ක් ශිෂ්‍යත්ව පහසුව ලැබුණා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කුරක සහාව

ରୁ ଶିଖିଲେ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

දූන් 8, 9, 10, 11, 12 වන තුරු ලැබේ නම්.

ପି. ଲି. ଏମି. ଡେଫରନ୍ ମିଶ୍ର.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ඉස^පසරත් 12 වන තුරු ලැබුණතෙ.

ଗରୁ ଶିଖିଯାଉଛି

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ଉଦି.

ପି. ଲି. ଶ୍ରୀମତୀ. ଶେଫରନ୍ ମିଶ୍ର.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

කොහොම හරි අවුරුදු 2 ක් අඩු වුණා. පස්වෙනි ප්‍රමාණයේ ශිෂ්‍යත්ව වෙනුවට 7 වෙනි ප්‍රමාණයේ ශිෂ්‍යත්ව දීමේදී ළමයින්ගේ පැත්තෙන් අවුරුදු 2 ක් අවාසියි.

ଗୁରୁ ଶିଖିଷାଲେଖ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රමාණය වැඩි වුණා.

ପି. ଲେ. ଏମ୍. ସେନ୍‌ରଥ ମସ.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ඒක වෙන තර්කයක්. මගේ තර්කය ශිෂ්‍යත්ව කාලය අවුරුදු 2 කින් අඩු කළාය කියන එකයි. තර්කය නොතේරෙනවාට මම මොනව කරන්නද? මගේ තර්කය ළමයින්ට අවුරුදු 2 කින් පාඩු වුණාය කියන එකයි.

ଗଢ଼ ଟିକିୟାଲୋଡ଼ିଫ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

දැන් නේවාසික පාඨශාලා වශයෙන් තිබෙන්නේ මහා විද්‍යාල විතරයි. ප්‍රාථමික හෙවත් මූලික පාඨශාලාවල නේවාසික පහසුකම් නැහැ. මේවා නේවාසික ශිෂ්‍යත්වයි. ඒ නිසා කලින් පස්වෙනි ප්‍රමාණයේදී

දුන්න ශිෂ්‍යත්ව දැන් 7 වෙනි ප්‍රමාණයෙදී දීල නේවාසික ශිෂ්‍යයින් හැටියට ඔවුන් මහා විද්‍යාලවලට යවනවා.

වි. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තෝවාසික ශිෂ්‍යයන් වශයෙන් ගියත්,
අන්තෝවාසික ශිෂ්‍යයන් වශයෙන්
ගියත්, අවාසික ශිෂ්‍යයන් වශයෙන්
ගියත් අවුරුදු දෙකක් අඩු වෙනවා. ඒක
තැනි කරන්න බැහැ.

රිළුගට ඉස්සර 8 වෙනි ප්‍රමාණයේ විද්‍යා ශිෂ්‍යත්ව දීමේ ක්‍රමයක් තිබුණා. විද්‍යා ශිෂ්‍යත්ව දීම වැදගත් බව තමුත්තාත් සේත් දන්නවා. අපට හොඳ විද්‍යා ගුරු වරුන් නැත, විද්‍යාව උගන්වන්නට පහසු කම් නැත, කියා කියන්නේ තමුත්තාත් සේමයි. එහෙම නම් විද්‍යා විෂයයන් ඉගෙන ගැනීමට දක්ෂ ළමයින්ට වැඩි වැඩියෙන් මුදල් පහසුකම් ලබා දී, ශිෂ්‍යත්ව ලබා දී විද්‍යාව උගන්වන්නට ඕනෑ. ඉතින් ඇයි, විද්‍යා ශිෂ්‍යත්ව නැති කළේ? දැන් තමුත්තාත්සේ විද්‍යා ශිෂ්‍යත්ව කියන එවා දෙන්නෙ නැහැ.

ଗରୁ ଶିଖିଲେଲେ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

විද්‍යා ශිෂ්‍යත්ව විතරක් නොවෙයි, ගෘහ කම් ශිෂ්‍යත්ව, චිත්‍රකම් ශිෂ්‍යත්ව, ක්‍රීඩා ශිෂ්‍යත්ව ආදියත් දෙනවා. ඒ වගේම ඒ ශිෂ්‍යත්ව ගණනත් වැඩි කර තිබෙනවා.

වි. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තමුත් එක ශිෂ්‍යත්ව විභාගයයි පවත්
වන්නේ. 7 වෙනි ප්‍රමාණයේ ශිෂ්‍යත්ව
විභාගය විතරයි තමුත් නාන්සේ පවත්
වන්නේ. 8 වෙනි ප්‍රමාණයෙන් ඉහළ
ශිෂ්‍යත්ව දීම නතර කළා. [බාධාකිරීමක්]
එකට ඇදුවා. එතකොට ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රමාණය
අඩු වුණු එකයි සිද්ධ වුණේ.

මම විභාග දෙපාර්තමේන්තුව ගැන සඳහන් කරන්නට කලින් 7 වෙනි ප්‍රමාණයේ ශිෂ්‍යත්ව ගැන කියන්නම්. තමුන්නාන්සේලා 7 වෙනි ප්‍රමාණයේ ශිෂ්‍යත්ව දීමේදී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[පී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

කවදවත් අහල නැති විධියකටයි උත්තර පත්‍ර පරීක්ෂා කළේ. උත්තර පත්‍ර මිටි තුනම එකම පරීක්ෂකවරයාට යවා ඔහුට උපදෙස් දුන්නා, බුද්ධි පරීක්ෂණ ප්‍රශ්න පත්‍රය පළමුවෙන්ම බලන්න කියා. ඒ විෂයයෙන් සියයට 40 කට වැඩිය ලකුණු ලැබූ ශිෂ්‍යයින්ගේ නොමිමර වික සඳහන් කරගෙන, ඊට පසුව අනික් ප්‍රශ්න පත්‍ර මිටි 2 කඩා බුද්ධි පරීක්ෂණ විෂයයෙන් සියයට 40 කට වඩා ලකුණු ගත් ශිෂ්‍යයින්ගේ උත්තර පත්‍ර පමණක් බලන්න යයි නියම කළා.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

බුද්ධිය තිබෙන ළමයි එපායා ගන්න.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

බුද්ධියෙ තරම මම කියන්නම්. ලෝකයේ ඉතාම දියුණු රටවල පවා බුද්ධිය මැනීමේ නියම ක්‍රමයක් තවම හරි හැටි පිළිගෙන නැහැ. බොහොම දියුණු රටවල පවා බුද්ධි පරීක්ෂණය අද අත්හැර තිබෙනවා. මේවා බුද්ධි පරීක්ෂණ නොවෙයි; සාමාන්‍ය දැනීමේ පරීක්ෂණයි. සාමාන්‍ය දැනුම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගම්බද ළමයින් කෙරෙහි බෙහෙවින් බල පානවා. නගරබද ළමයින් සමග සාමාන්‍ය දැනුම පිළිබඳ පරීක්ෂණයේදී ගම්බද ළමයින්ට තරඟ කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ගම්බද ළමයින්ගේ සාමාන්‍ය දැනුම නගරබද ළමයින්ගේ දැනුමට වඩා බොහෝ විට අඩුයි.

දවල් 12

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

මිනිසෙත් ආවා; බකමුණෙහුත් ආවා. ගම්වලින් ආවෙ නැහැ කියන්නෙ කොහොමද එතකොට?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු ඇමතිතුමා පොඩ්ඩක් ඉවසනවා නම් හොඳයි. මම කථා කරන්නම්; ඊට පස්සේ තමුත්තාත්සේ උත්තර දෙන්න.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Order, please! I shall give the hon. Member 20 minutes more to enable him to finish his speech. Thereafter the House will resume as I have to read a Message I have received from His Excellency the Governor-General.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ඒ සමගම ගරු ඇමතිතුමා මගේ වෙලාවෙන් ගත් විනාඩි පහ වෙනුවට තවත් විනාඩි පහක් මට දෙන්න.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණා කර කථාව කරගෙන යන්න.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු සභාපතිතුමනි, ශිෂ්‍යත්ව විභාගයට මොකද වුණේ? මම ඒ ගැන විස්තර කියන්නම්. ගම්බද ළමයින්ට එයින් තැනක් නැතිව ගියා. ගමේ ළමයින් අතර ගණිතයට, භාෂාවට දක්ෂ අය විශාල සංඛ්‍යාවක් ඉන්නවා. මම ඒ ගැන කියන්නට හොඳට දන්නවා. මේ විභාගයේ උත්තර පත්‍ර බැලූ ආකාරය නිසා ඇති වූ තත්ත්වය මොකක්ද? සාමාන්‍ය දැනුම පත්‍රයට ලියූ උත්තරයි මුලින්ම බැලුවේ. සාමාන්‍ය දැනුම පත්‍රයෙන් සියයට 40 ක් අඩුම ගණනේ නොගත්තොත් ඒ ශිෂ්‍යයා ගණිතයෙන් සියයට සියයක්ම ලබා ගත්තත් වැඩක් නැහැ. සාමාන්‍ය දැනුම ප්‍රශ්න

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

පත්‍රයට ලැබුණු අඩුම ලකුණු ගණන තමයි විභාගයේ ප්‍රතිඵල තීරණය කරන්නට උපකාරී වී තිබෙන්නේ. මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ ශිෂ්‍යත්ව ලැබුණු උදවියගේ ලැයිස්තුවක් මම දැන් කියවන්නම්.

එස්. අබේරත්න, ශාන්ත ස්කොල්ස් විකා විද්‍යාලය, මහනුවර; කුමාරි ජයමලී ලියනගේ, උසස් බාලිකා විද්‍යාලය, මහනුවර; යූ. ඒ. වීරසූරිය, ශා. තෝමස් විද්‍යාලය, මාතලේ; ඇස්. කේ. හේරත්, ධර්මරාජ විද්‍යාලය, මහනුවර; ජේ. සී. කොඩිකාර ආරච්චි, ධර්මරාජ විද්‍යාලය, මහනුවර; පී. එම්. පෙරේරා, අම්පිටිය ධර්මපාල විද්‍යාලය, අම්පිටිය; එම්. එල්. පී. ජයතිලක, ශා. සිල්වෙස්ටර් විද්‍යාලය, මහනුවර; කේ. කේ. පී. එම්. ජයතිලක, කිංස්වුඩ් විද්‍යාලය, මහනුවර; ඒ. එස්. ද අල්විස්, ශා. ඇන්තනි බාලිකා මහා විද්‍යාලය, මහනුවර; එච්. පී. ජයවික්‍රම, වෙරළ ගොල්ල රජයේ විද්‍යාලය, කැටකුඹුර, කඩු ගන්නාව; වී. එස්. කේ. ආරියරත්න, ධර්මරාජ විද්‍යාලය, මහනුවර; එල්. ඒ. එස්. පී. ලියනාරච්චි, ගලගෙදර කණිෂ්ඨ පිරිමි විද්‍යාලය, ගලගෙදර; සී. ඒ. ඒ. ද සිල්වා, ශා. ඇන්ඩ්‍රූ බා. ම. වි., නාවල පිටිය; ජේ. එන්. රාජසූරිය, ධර්මරාජ විද්‍යාලය, මහනුවර; එම්. සෝමසුන්දරම්, උසස් බාලිකා විද්‍යාලය, මහනුවර; සී. ආර්. බ්‍රිත්තා, ශා. ඇන්ඩ්‍රූ බා. ම. වි., නාවල පිටිය; එස්. එච්. පොත්සේකා, උසස් බාලිකා විද්‍යාලය, මහනුවර.

ඔන්න මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයෙන් සමත් වූ අය. මෙතන ගම්බද ළමයින්—ගම්බද විද්‍යාලවලින් පෙනී සිටි ළමයින්—ඉන්න වාද? සාමාන්‍ය දැනුම ප්‍රශ්න පත්‍රයේදී ගම්බද ළමයින්ට තරමක් ළමයින් එක්ක තරග කරන්නට බැහැ. පළමුවෙන්ම සාමාන්‍ය දැනුම ප්‍රශ්න පත්‍රයට ලැබුණු උත්තර පත්‍ර ලකුණු කර බලා එයින් සියේට 40කට වඩා ගත් ළමයින්ගේ පමණක් අනෙක් පත්‍ර බැලුවා. ඒ නිසා මොකද වුණේ? ගමේ ළමයින්ට උත්තරත්තියෙන්ම ලත් දක්ෂකමක් භාෂාවටත්, ගණිතයටත්, ඇතත් සාමාන්‍ය දැනුම ඒ තරම් උසස් ලෙස දියුණු වී නැති නිසා

ලැබිය යුතු තැන නොලැබී ගියා. ගමේ ළමයින් එළියට දැමීම. සාමාන්‍ය දැනුම පත්‍රයෙන් වැඩි ලකුණු ප්‍රමාණයක් ලැබූ නිසා තරගයේ ළමයින්ට තැන ලැබුණා. මෙන්න තරගයේ ළමයින්ට දුන් වරප්‍රසාදය. ඒ විධියට ක්‍රියා කර, මෙහාට ඇවිත් කියනවා අපි ශිෂ්‍යත්ව ක්‍රමයක් අලුතින් ඇති කළා කියලා. ඔව්, අලුත් ශිෂ්‍යත්ව ක්‍රමයක් ඇති කළා තමයි. එහෙත් ඒවා ලැබී තිබෙන්නේ තරගබදව ඉන්න ළමයින්ටයි. ගම්බද ළමයින්ට තිබුණු වරප්‍රසාදය අහෝසි කළා, මේ ඇමතිවරයා; ගම්බද ළමයින්ට සාධාරණව ලැබෙන්නට තිබුණු තැන නැති කළා. මෙහෙමද ක්‍රියා කරන්නේ? අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා මෙහෙමද ක්‍රියා කරන්නේ කියන එකයි අපි අහන්නේ. අලුත් ශිෂ්‍යත්ව ක්‍රමයක් ඇති කළාය කියන කතාව විතරක් අපට වුව මනා කරන්නේ නැහැ. මේවා ගම්බද දරුවන්ට මෙතෙක් ලැබී තිබුණු අයිතිවාසිකම්. ඒවා නැති කළා. අධ්‍යාපනය වෙනස් කළා. අපට දැන් ගුරුවරුන් නැහැ. අපට විද්‍යාලයාධිපතිවරුන් නැහැ. මෙහෙත්තියවන ගුරුවරුන් දැන් වැඩි වශයෙන් කරන්නේ ඉගැන්වීම නොවෙයි. සියවස ටිකට් විකිණීම සහ ප්‍රදර්ශන පැවැත්වීමයි. දැන් ඒ උදවියගේ ප්‍රධාන කටයුත්ත වෙලා තියෙන්නේ. දැන් උගන්වන්නේ නැහැ, ඉස්සර වගේ. දුප්පත් වුවත් දක්ෂ කමක් තිබුණු ළමයින් සඳහා වූ ශිෂ්‍යත්ව ක්‍රමය අවලංගු කළා. සාමාන්‍ය දැනුම තිබෙන උදවියට පමණයි දුන්නේ. හැම පැත්තෙන්ම ගම්බද දරුවන්ට පහර පිට පහර ගහනවා. ගමේ අයටයි මේ වැඩ පිළිවෙළ නිසා පහර වැදුණේ. ඉස්සරත් තිබුණා ඔහොම අසාධාරණ අධ්‍යාපන ක්‍රමයක්. ප්‍රථම මිනිසාගේ දරුවන්ට, සල්ලි තියෙන මිනිසාගේ දරුවන්ට, තරගබද දරුවන්ට පමණක් අධ්‍යාපනය ලබා දෙන ප්‍රතිපත්තියක් කලකට පෙර මේ රටේ තිබුණා. ඒ ක්‍රමය නැති වුණා. දැන්, නැවතත්, ඒ ක්‍රමය ඇති කරන්නට මේ ඇමතිතුමා උත්සාහ කරනවා. [බාබා කීරීමක්] කටින් කීවට බැහැ. දැනටමත් කරලා තියෙන දේවල් අනුවයි අපට කියන්නට තිබෙන්නේ. කරලා තියෙන ඒවායින් කෙරුවාව පෙනෙනවා නේද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

කොටසක් විතරක් අල්ලාගෙන කපා කළාට හරියන්නේ නැහැ.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිල. ගී. පී. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

මගේ කපාට ඉවර වුණාට පස්සේ තමන් තාන්සේ පිළිතුරු දෙන්න.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

නිකම් කෑ ගහන්න වුවමනා කරන්නේ නැහැ.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිල. ගී. පී. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

මම නිකම් කෑ ගහනවා නොවෙයි. මම අධ්‍යාපන සේවයේ හිටියා. ඒ නිසා මම මේවා ගැන හොඳට දන්නවා. [බාධා කිරීම්]. ඔව්, පොලිස් සේවයට වඩා හොඳට අධ්‍යාපන සේවය ගැන මම දන්නවා. අනෙක් ඒවා ගැනත් දන්නවා.

ජයසූරිය මයා.

(තිල. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

සමුපකාර සේවය ගැනත් දන්නවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒක කැවා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිල. ගී. පී. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ඔව්, මම දෙත් කරෝලිස් එක ගැනත් දන්නවා. විශ්ව විද්‍යාලයත් කැවා. තව නොයෙක් දේවල් කැවා. ඔක්කොම කැවා.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

බාධා කිරීම් ගැන නොසලකා ගරු මන්ත්‍රී තුමා කපාට කරගෙන යන්න.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිල. ගී. පී. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

මට බාධා කළොත් බාධා කරන්නට මමත් දන්නවා. ඇත්ත කියනකොට බොහොම අමාරු වෙනවා.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණාකර කපාට කර ගෙන යන්න. බාධා කිරීම් ගැන කල්පනා කරන්නට වුවමනා නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

නිකම් කපු ලෙල්ලක් වාගේ කට හදා ගෙන මොකක්ද මේ කරන කපාට ?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිල. ගී. පී. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු ඇමතිවරයාට වුවමනා කරන විධියට නොවෙයි මම කපා කරන්නේ. මට ඕනෑ දේවල් මම කියන්නට ඕනෑ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

මෙතන ඕනෑ දේවල් කපා කරන්නට පුළුවන්ද ?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිල. ගී. පී. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

මහජනයාගේ ජන්දයෙන් පත් වෙලා ආවේ, හරිය කියලා මා කල්පනා කරන දේවල් මහජනයා වෙනුවෙන් කපා කරන්නටයි. ගරු ඇමතිතුමාට වුවමනා විධියට කරන්නේ නැහැ මගේ කපාට. ඇමති කමක් හම්බ වුණාය කියලා අං එන්න බැහැ. විශ්ව විද්‍යාලවල ඉන්න ගුරුවරුන් වත්, ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් වත්, හාමුදුරුවරුන් වත් බැණ බැණ මෙතන අපටත් නිගරු කරන්නට හදනවා. ඒවට ඉඩ දෙන්නේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

නැහැ. මේ ගරු ඇමතිතුමාට සර්වඥතා ඥානය ලැබුනම මම එන්නෙ නැහැ, එතුමා ලගට. එතුමා බුදු වුණු දාට මම එන්නෙ නැහැ, එතුමා ලගට.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

ඇමතිතුමාට කළා කරන්නෙ නැතිව මා දිහා බලා මට කළා කරන්න.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඔබතුමා බුදු වෙනවා නම් මම ඔබතුමාට සලකන්නම්. දැන් රැකිරක්ෂා දෙන්නෙ බැරි වී තිබෙන්නෙ පරණ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ වරද නිසාලු. අද අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ වෙනසක් තියෙනවද? එදා අධ්‍යාපන ක්‍රමයම නේද අදත් තියෙන්නේ? නම පමණක් වෙනස් කර තිබෙනවා. නම වෙනස් කළාම ක්‍රමය වෙනස් වෙනවද? අපේ රජය තියෙන කාලයේදී විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිට වන උපාධිධාරීන්ට පත්විම් දුන්නා. දැන් ඒ අයට පත්විම් දෙන්නෙ නැහැ. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව රැකිරක්ෂා කාර්යාල යක් නොවෙය කියා ගරු ඇමතිතුමා කිය නවා. ඔව්, රැකිරක්ෂා කාර්යාල වෙනම තියෙනවා. එහෙත් අධ්‍යාපන දෙපාර්ත මේන්තුවේ ගරු ඇමැතිතු 11,500ක් ඇයි පුරවන්නෙ නැත්තේ? ඇයි අපේ ස්කෝල වලට උපාධිධාරීන් නොඑවන්නේ? අධ්‍යා පන ඇමතිතුමා විශ්ව විද්‍යාලවල ශිෂ්‍ය යන් සමග කලබලානියක් කර ගන්නාය කියා අපේ පාසල්වලට ගුරුවරුන් නො එවා සිටිම හරිද?

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒ ඇමැතිතු සියල්ලම මේ අවුරුද්දේ පුර වනවා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ඔව්, මැතිවරණයට කලින්වත් පුර වන්න.

සිය වස ගැන බොහොම ලොකුවට කැගහුවා. නමුත් ඒකෙන් හැම තැනම දූෂණ. ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍රයට බියදම් කළ හැටි මේ පත්‍රයේ තියෙනව.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

පත්‍රය මොකක්ද?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

පත්‍රය මොකක් වුනත් කමක් නැහැ. මායි, මේ ප්‍රකාශය කරන්නේ, වලපනේ මන්ත්‍රීවරයා හැටියට. මන්ත්‍රීවරයකුට ඕනෑ ප්‍රකාශයක් කරන්න පුළුවන්. වග කීම මම සම්පූර්ණයෙන්ම භාරගන්නවා. කැගල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාගේ (කළුගල්ල මයා.) පත්‍රය වගේ නොවෙයි. මේක. සිය වස ප්‍රදර්ශනයට ගත්ත යකඩ කටට වියදම් රු. 48,000 යි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

කොහෙන් හොයාගන්න විස්තර අනුවද ඔය කියන්නේ?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට මා මේ ප්‍රකාශය කරන්නෙ දන්න නිසයි. රුපියල් 18,000 කට ටෙන්ඩරයක් තියෙද්දී ශබ්දවාහිනී යන්ත්‍ර සැපයීම රුපියල් 48,000 ට දුන්නා. කරුණාකර ඇමතිතුමා මේ ගැන සොයන්න. ඇමතිතුමා ඉන්නෙ අප කියන ඒවා ගැන සොයන්නයි. රුපියල් 18,000 කට ටෙන්ඩරයක් තියෙද්දී රුපියල් 48,000 ක් වියදම් කිරීමෙන් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට අයිති රුපි යල් 30,000 ක් කවරු හෝ මංකොල්ල කළා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ලියවිලිවලින් විස්තර ඉදිරිපත් කරන්න.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(ක්‍රි. ශ්‍රී. ටී. ඒ. ආර්. ඒ. හේරත්)

(Mr. T. B. M. Herath)

තමුත්තාන්සේ ලග නේ, ඒවා නියෝජ්‍යය.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(ශ්‍රී ආර්. ටී. ඒ. ආර්. ඒ. හේරත්)

(The Hon. Iriyagolle)

එහෙමනම් තමුත්තාන්සේ මොනවටද ඒ ගැන කියන්නේ?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(ක්‍රි. ශ්‍රී. ටී. ඒ. ආර්. ඒ. හේරත්)

(Mr. T. B. M. Herath)

එහෙම කියන්න බැරි නම් මෙතැන සාකච්ඡාවක් කරන්න බැහැ නේ. ශබ්ද වාහිනී යන්න සැපයීමට ටෙන්ඩර් කැඳවුවා. අඩුම ටෙන්ඩරය 18,000 යි. 35,000 කට තව ටෙන්ඩරයක් තිබුණා. රු. 48,000 කට බාහිර පුද්ගලයකුට වැඩේ භාර දුන්නා. ගරු අමතිතුමා මේකට පස්සේ පිළිතුරු දෙන්න.

නුවරඑළියේ අධ්‍යාපන කාර්යාලයේ සිය වස ප්‍රදර්ශනය පැවැත්වූ ශාලා දෙකම අඩි 60×20 ඒවා. මේ ශාලා දෙක අළුත්වැඩියා කරන්න රු. 21,286.20 ක් වියදම් කර තිබෙනවා. ඒ මුදලෙන් අලුත් ශාලා දෙකක් හදන්න පුළුවන්කම තිබුණා. අඩි 60×20 ප්‍රාථමික ශාලා දෙක රෙපයාර් කිරීමට පමණක් රුපියල් 21,286ක් වියදම් කර තිබෙනවා. මේවා මහජන මුදල් නේද? මහජනතාවගේ මුදල් එකතු කර, කරන්නේ මේ විධියේ වැඩද? ගුරුවරුන් ලමයින්ගෙන් බලහත්කාරයෙන් මුදල් ගන්නා. තමුත්තාන්සේට නැතැයි කියන්න බැහැ. සියවස විකට් ගන්නය කියා ගුරුවරුන් ලමයින්ට බල කළා. පරීක්ෂකවරුන් ගුරුවරුන්ට බල කළා. ඔය විධියට බලහත්කාරයෙන් සල්ලි සොයාගෙන ඇවිත් මේවාද කරන්නේ? තමන්ගේ අය තර කිරීමටද මේ මුදල් සොයා ගන්නේ? මේ සියවස උත්සවයට මුදල් වැය කළ ආකාරය සොයා බලන්න කොමිටියක් පත් කරන්න. මේ සභා

වෙන් ඒ සඳහා කොමිටියක් පත් කරන්න. තමුත්තාන්සේ අවංක නම්, කෙලින් වැඩ කරන කෙනෙක් නම්, ඇයි කොමිටියක් පත් කරන්න බැරි? පුළුවන් නම් කොමිටියක් පත් කරන්න.

තමුත්තාන්සේගේ දෙපාර්තමේන්තුව ගැන තවත් කරුණු දෙක තුනක් ඉදිරි පත් කරන්න ඕනෑ. භාෂා හේදයෙන් තොරව ගුරු වැටුප් ගවේෂණය කියා ලොකු අකුරින් පත්‍රවල පළ කළා. තමුත් මේ වරත් භාෂා හේදය ඒ විධියමයි. කිසිම වෙනසක් නැහැ. ඉංග්‍රීසි සිංහල භාෂා හේදය එහෙමමයි. භාෂා හේදයෙන් තොරව ගුරු වැටුප් සකස් කරනවාය කියා පත්‍රවල ලොකු අකුරින් ප්‍රසිද්ධ කළේ මේ රටේ ගුරුවරුන් රටටත්තයි.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(ශ්‍රී ආර්. ටී. ඒ. ආර්. ඒ. හේරත්)

(The Hon. Iriyagolle)

අපේ දෙපාර්තමේන්තුවේ භාෂා හේදය අනුව වැටුප්වල වෙනසක් නැහැ. භාෂා හේදයක් අපේ දෙපාර්තමේන්තුවේ නැහැ.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(ශ්‍රී ආර්. ටී. ඒ. ආර්. ඒ. හේරත්)

(An hon. Member)

ඒ වුණට පඩි වෙනස්.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(ශ්‍රී ආර්. ටී. ඒ. ආර්. ඒ. හේරත්)

(The Hon. Iriyagolle)

තත්ත්වය අනුවයි පඩි වෙනස් වෙන්නේ.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(ක්‍රි. ශ්‍රී. ටී. ඒ. ආර්. ඒ. හේරත්)

(Mr. T. B. M. Herath)

ඕවා ගැන කළා කර කිසි වැඩක් නැහැ. යමක් ගැන දන්නා, යමක් තේරුම් ගන්න පුළුවන් කෙනෙක් සමග නම් කොයි තරම් වේලාවක් කතා කළත් කමක් නැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

නොදන්නා දෙයක් ගැන කතා කරන කෙනෙක් සමග තර්ක කිරීමෙන් වැඩක් නැහැ.

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

දන්න මිනිසුන් කවදාවත් මහජනයා අතරට ගොස්, නුසුදුසු විධියට වචන පාවිච්චි කර තමන්ගට හු කියවා ගෙන එන්නෙ නැහැ. දන්න අයට නම් එහෙම වෙන්නෙ නැහැ.

ඊළඟට මම ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් ගැන වචන යක් කියන්න ඕනැ. අද ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ට අවදානම් තත්ත්වයකුයි තිබෙන්නෙ. අවුරුදු 4ක්, 5ක් ඉගැන්වුවාට පසුව ඔවුන්ට එළියට යන්නයි අද සිදු වී තිබෙන්නෙ. අද ඔවුන් යම්කිසි විවිකිච්චා වකිනුයි සිටින්නෙ. තමුන් තාත්සේලා එහෙම කළාය කියා මා කියන්නෙ නැහැ. එහෙත් ඒ අයගේ තත්ත්වය තාමත් ස්ථිර නැහැ. ඒ නිසා ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ගේ තත්ත්වය ස්ථිර කරන්න. අවුරුදු 5 ක්, 6 ක් සේවයේ යෙදී සිට ඒ ගැන යම්කිසි පුහුණුවක් ලබා ගෙන සිටින ඒ අයගේ පත්විම් ස්ථිර කරන්න. ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් පිටින් අරගෙන ඔවුන්ට පත්විම් දී ඒ අයගේ පත්විම් ස්ථිර කරනවා. ඇයි එහෙම නම් ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ගේ තත්ත්වය ස්ථිර කරන්න බැරි? ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් පිටින් සේවයට බඳවාගෙන ඒ අයගේ පත්විම් ස්ථිර කිරීමට පෙර ශිෂ්‍ය ගුරු වරුන්ගේ පත්විම් ස්ථිර කරන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට තවත් කාරණයක් පෙන්වා දෙන්න ඕනැ. ඉගැන්වීමේ යෙදී සිටින කෙනෙක් අධ්‍යයන පොදු සහතික උසස් පෙළ විභාගයෙන් විෂයයන් 3 කින් සමත් වී සිටිනම් ඔහුට තුන්වැනි පෙළේ ගුරු සහ තිකයක් හිමි විය යුතුය කියා විභාග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නියෝග කර තිබෙනවා. ඒ විධියට දැනට දිලත් තිබෙනවා. තමුන් ඒ විධියට සමත් වුණ ශිෂ්‍ය ගුරු වරුන් ඉන්නවා. ඒ අයට එම සහතිකය

දෙන්නෙ නැහැ. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තු වෙන් තිකුත් කර තිබෙන එම නිර්දේශය අනුව, අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර උසස් පෙළ විභාගයෙන් විෂයයන් තුනකින් සමත් වුණ කෙනෙක් ඉගැන්වීමේ යෙදී සිටිනවා නම්, තුන්වැනි පෙළ ගුරු සහතික යක් ඔහුට හිමිවිය යුතුයි. තමුන් මේ ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ට එම අයිතිය ඉල්ලා විට දෙන්නෙ නැහැ. ඇයි එහෙම කරන්නෙ? ඒ වගේම ශිෂ්‍ය ගුරුවරයෙක් වශයෙන් සේවය කළ කෙනෙක් විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළත් වී එහි අධ්‍යාපනය ලබා එළියට පැමිණියාට පසුව නැවතත් ඔහුට ගුරු පත් විමක් දෙන්නෙ නැහැ. අවුරුදු තුන හතරක් ශිෂ්‍ය ගුරුවරයෙක් වශයෙන් සේවය කර විශ්ව විද්‍යාලයට ගොස් උපාධි යක් රැගෙන එන අයටත් ගෞරව ඉන්නයි සිදු වී තිබෙන්නෙ. ඇයි ඒ අයට නැවත පත්විම් දෙන්න බැරි? අලුත් පත්විම් දීමේදී ඒ අයට විශේෂ සැලකිල්ලක් දක් වන්න ඕනැ.

විභාග දෙපාර්තමේන්තුවේ තවත් කාරණයක් ගැන තමුන් තාත්සේලා මතක් කරන්න ඕනැ. එනම්, පසුගිය දවස්වල සිදු වුණ විභාග දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රශ්න පත්‍ර පිටවීමයි. මේ ප්‍රශ්න පත්‍ර පිටවීම සම්බන්ධයෙන් මට වැඩි වේලාවක් කතා කරන්න ලැබෙන්නෙ නැහැ. මගේ කාලය අවසන් වී ගෙන යනවා. මේ කරුණ සම්බන්ධයෙන් පොලීසිය සම්පූර්ණ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වුවා. එහිදී එහි සිටින විභාග සුපිරිත්ටැන්ඩන්ට් කෙනෙක් ගැන සැක කර තිබෙනවා.

අ. භා. 12.15

මේ ප්‍රශ්න පත්‍ර පිටවීමට වගකියන්නට ඕනැ අභවලාය කියා පොලීසිය ඔහුට විරුද්ධව නඩු දමන්නට නීතිපතිගෙන් අවසර ඉල්ලුවා. ඒ විභාග සුපිරිත්ටෙන්ඩන්ට් වරයාගේ භාර්යාව තුගේගොඩ පැත්තේ පෞද්ගලික පාසැලක් දමාගෙන තිබෙනවා. එතැනින් විභාගවලට යන ළමයින් හැම දෙනාම සමත් වෙනවා. මේ වාරයේ පමණක් නොවෙයි මීට කලින් ප්‍රශ්න පත්‍ර පිටවීමටත් වගකියන්නට ඕනැ ඔය පුද්ගලයායි කියා පොලීසිය වාර්තා කර තිබෙනවා. කෝ නීතිපති ළඟට ගිය ඒ වාර්තාව? වාර්තාවත් නැහැ; ප්‍රශ්න පත්‍ර

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[පී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

හොරකමක් දැන් සම්පූර්ණයෙන් යටපත් වෙලා. ගරු ඇමතිතුමාත් පිළිගන්න උච්ඡ කාට අස් කළ තැනින් නම් මිනිහෙකුට බහින්න බැරිය කියලා. ප්‍රශ්න පත්‍ර හොර කම් කර උච්ඡකාට අස් කළා. මට ආරංචිය ගරු ඇමතිතුමාත් කියා තිබෙනවාය කියා මකුළු දැලක්වත් නොකැබෙන්නට මිනි හෙක් බැස්සෙ කොහොමද කියා. එහෙනම් හොරා ඇතුළේ. මෙවැනි අවස්ථාවලදී දේශ පාලන බලපෑම් හෝ පිටස්තර බලපෑම් වලට යටත් නොවී කෙලින්ම වැරදිකාර යාට දඬුවම් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

කිසිම බලපෑමක් නැහැ. පොලිසිය සැක කළා පමණයි. පොලිසියම කියා තිබෙනවා. සාක්ෂි නැහැ කියා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

සැක කරන පුද්ගලයා එතැන නොතබන්නට ඇමතිතුමාට පුළුවන්. එය වැදගත් ස්ථානයක්, මේ රටේ ලක්ෂ ගණනක් ළමයින්ට බලපාන තැනක්.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

එය කෙරෙනවා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තවම බැරි වුණානේ. දැන් මේ සිද්ධිය වී අවුරුද්දකට කිව්වයි.

1968 දෙසැම්බර් විභාගයට ළමයින් ලක්ෂ ගණනක් පෙනී සිටියා. ඒ විභාගය කල් දැම්මා. එය ළමයින්ට සිදු වූ පාඩුවක්. ඊට පසුව ඒ විභාගයට පෙනී සිටියේ 1969 මාර්තු වල. ජූලි 31 වැනි දායි ප්‍රතිඵල පිටවුණේ. එහෙත් තවම ඉවර නැහැ. තව මත් නිවැරදි කරනවා. ඉතින් මේ විභාගයෙන් අසමත් වූ ළමයින් දෙසැම්බර් විභාගයට පෙනී සිටින්නේ කොහොමද? ඒ අයට කාලය ඇද්ද? ඔවුන්ට කාලය මදි. ඒ නිසා ඒ අයට විශේෂයක් හැටි

යට එක්කෝ විභාගය කල් දමන්න: තැන්නම් දෙවරක් පෙනී සිටියා කියා එළියට නොදමා ඉන්න. දෙවරක් විභාගයට පෙනී සිටියා කියා ළමයින් එළියට දමනවා. දෙපාර්තමේන්තුවේ වරදට ළමයින්ට දඩුවම් දෙන්න එපා. කරුණාකර එය හරි ගස්සන්න වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්න.

තවත් කරුණක් තිබෙනවා. ඒ කෞතුකාගාරය ගැනයි. එහි පුදුම සෙල්ලම් තිබෙනවා. එහි අධ්‍යක්ෂවරයා බොහොම දක්ෂ යෙක්. එහි කාමරවල තේක්ක අල්මාරි තිබෙනවා. මුත්තාහේ ඒවායේ තිබෙන බඩු අස් කර ඒ තේක්ක අල්මාරිය හාඩි බෝඩ්වලින් වහනවා. රාමුව හාඩිබෝඩ් වලින් වසා අලුත් කාමරයක් හදනවා. සමහර ඒවා හාඩිබෝඩ්වලින් ඔක්කොම වහනවා. එසේ කර බොහොම හොඳ අලුත් ස්ථානයක් හැටියට පෙන්වා ඇමතිතුමාටත් ආරාධනා කරනවා. මට ආරංචිය ඇමතිතුමාත් ගොස් විවෘත කළා කියා. හැබැයි අලුතින් විවෘත කරන්නේ තිබුණු ඒවාමයි. බුදු පිළිමත් එහෙමයි. නිශ්ශංක විජේරත්න මහත්මයා සිටි කාලයේ එතැන තැබූ බුදු පිළිමය වටේ ගඩොල් වලින් බැඳ සුද්ධ පවිත්‍ර කර විවෘත කළා. මොකක්ද මේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ඵක? හැම තැනම පින්තූර; සියවස පින්තූර; කෞතුකාගාර පින්තූර; හැම තැනම පින්තූර; අධ්‍යාපනය දියුණුයි කියා පෙන්වන්න හැමතැනම පින්තූර. එහෙම නොවෙයි අධ්‍යාපනය දියුණුයි කියා රටේ කාටත් තේරෙන්න කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. මේ නිලධාරියා කර තිබෙන්නේ මෙපමණක් නොවෙයි. වුවමනා තැනි වැඩ කරන්නට ගොස් ගජබා රජුගේ කාලයට අයත් ලංකාවේ ඉතා පැරණිම ඩෙසල් ලිපියක් කැඩුවා. ඒ ගැන ඔහුට විරුද්ධව ක්‍රියා කළේ නැහැ. ඇමතිතුමාට එකක් පෙන්වා කරන්නේ වෙන එකක්. එතැන තිබුණු වෘත්තීය සමිතිය වසා දැමීමට ක්‍රියා කළා. අද එය නැහැ. නිලධාරීන්ට කිසිම අයිතිවාසිකමක් දුන්නේ නැහැ. අන්‍යෝන්‍යාධාර සුභසාධක සමිතියත් වැස්සෙව්වා. ඇමතිතුමාට එක පින්තූරයක් පෙන්වා අනික් අයට වෙන එකක් පෙන්වනවා. එතැන නිලධාරීන් ළඟ පින්තූර දෙකක් තිබෙනවා. මැතිවරණ කාලය කිව්වු වන විට පිංතූර දෙකක් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. ඒ පැත්තට එකක් පෙන්වනවා.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලන් සන්දේශය

මේ පැත්තට අනෙක පෙන්වනවා. එන කොට ඊළඟ මැතිවරණයේදී කවුරුත් බලයට ආවත් ඒ ප්‍රද්ගලයාට හොඳයි. ඒ නිසා ඒ පිංතූරකාරයන්ට රුවටෙන් නැතිව ක්‍රියා කළ යුතු බව මතක් කරන අතරම, අධ්‍යාපන ක්‍රමයට සුදු හුණු ගාත්තේ නැතිව, දැනට පවතින අධ්‍යාපන ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් කර ජාතියට ගැලපෙන පරිදි අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් සකස් කරන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

අ. හා. 12.20

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The House will now resume to hear a Message received from His Excellency the Governor-General.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය යළිත් එක්රැස් වූයෙන්, කථානායකතුමා මූලාසනය විය.

சபை மீண்டும், கூடியதும், சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

The House having resumed: MR. SPEAKER took the Chair.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලන් සන්දේශය

மகா தேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி

MESSAGE FROM THE
GOVERNOR-GENERAL

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I have received the following Message from His Excellency the Governor-General :

“අග්‍රාණ්ඩුකාර කයාරිය,
රජ වාසල කොළඹ, ශ්‍රී ලංකාව,
1969 සැප්තැම්බර් 13.

ගරු කථානායක,

1959 අංක 8 දරන පනතින් සංශෝධනය කරනු ලැබූ 40 වෙනි අධිකාරය වන මහජන ආරක්ෂක ආඥා පනතේ 2 වෙනි වගන්තිය යටතේ 1969ක් වූ සැප්තැම්බර් 13 වැනි දිනමෙන් තිකුත් කරනු ලැබූ ප්‍රකාශනය මගින් ඉහත කී ආඥා පනතේ II වෙනි කොටසේ විධිවිධාන මිසිත් ක්‍රියාත්මක කරන ලදී.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලන් සන්දේශය

ප්‍රකාශනය තිකුත් කිරීමට හේතුව මහජන සාමය ආරක්ෂා කිරීම හා ජනතාවගේ ජීවිතයට අත්‍යවශ්‍ය වූ සැපයීම් හා සේවාවන් පවත්වාගෙන යාම සඳහා වූ බව නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය වෙත මම මෙයින් දැනුම් දෙමි.

ඩබ්ලිව්. ගොපල්ලව,

අග්‍රාණ්ඩුකාර,

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ
ගරු කථානායකතුමා.”

“மகாதேசாதிபதியின் கந்தோர்,
இராணி மாளிகை,
கொழும்பு,
இலங்கை,
1969 செத்தெம்பர் 13.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே,

1959 ஆம் ஆண்டின் 8 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்டபடியான (40 ஆம் அத்தியாயமான) பொதுசனப் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட 1969 செத்தெம்பர் 13 ஆம் திகதிப் பிரசித்தத்தின் மூலம், மேற்கூறப்பட்ட கட்டளைச் சட்டத்தின் II ஆம் பிரிவில் சொல்லப்பட்ட ஏற்பாடுகளை நான் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளேன்.

இப் பிரசித்தத்தை வெளியிட்டதற்கு நியாயம், பொதுசன ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கும் சமுதாயத்தின் சீலியத்திற்கு அத்தியாவசியமான வழங்குதல் களையும் சேவைகளையும் பாதுகாப்பதற்கு மென்பதை இத்தால் பிரதிநிதிகள் சபைக்கு வெளிப்படுத்துகிறேன்.

டபிள்யூ. கொபல்லவ,
மகாதேசாதிபதி.

கௌரவ பிரதிநிதிகள் சபை சபாநாயகர் அவர்கட்கு.”

“Governor-General's Office,
Queen's House, Colombo, Ceylon.
13th September 1969.

MR. SPEAKER,

By PROCLAMATION dated September 13, 1969 and issued under section 2 of the Public Security Ordinance (Cap. 40), as amended by Act No. 8 of 1959, I have brought into operation the provisions of Part II of the aforesaid Ordinance.

I do hereby communicate to the House of Representatives that the reason for issuing the Proclamation is for the preservation of public order and for the maintenance of supplies and services essential to the life of the community.

W. GOPALLAWA,
GOVERNOR-GENERAL.

The Honourable the Speaker of the House of Representatives.”

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සිභාව

කළු නායකයා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Sitting is suspended till 2 P.M.
On resumption the House will go
into Committee.

රැස්වීම ඊට අදාළව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන් අ. හා. 2 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பிற்பகல் 2 மணி வரை இடை நிறுத்தப்பட்டு மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till
2 P.M. and then resumed.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත,
1969-70

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1969-70

APPROPRIATION BILL, 1969-70

කාරක සභාවෙහිදී නවුරුවන් සලකා බලන ලදී.

[කළානායකතුමා මූලාසනාරූප විය.]

குழுவில் மேலும் ஆராயப் பெற்றது.

[சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்].

Considered further in Committee.—
[MR. SPEAKER in the Chair.]

ජයසූරිය මයා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් අද ඊදේ හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිවරයකු කථා කළා. මගේ ඇමති තුමාත් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයත් ඉකුත් අවුරුදු හතර හමාරක කාලයක් තිස්සේ කළ වැඩවල අඩුපාඩුකම් හා වැරදි තිබෙන වාදායි දැන ගැනීම සඳහා මා ඒ කථාවට හොඳින් ඇහුම්කන් දුන්නා. එතුමාගේ කථාව ඇසූ, විශේෂයෙන්ම ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට නම් ඉකුත් අවුරුදු හතර හමාරේ වැඩ ගැන සතුවු වත්තට පුළුවන්කමක් ඇති වුණා අපෙන් සිදු වී ඇති වැඩවල යම් යම් අඩු පාඩුකම් තිබෙන්නට පුළුවනි. කෙසේ වෙතත් කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (කථගල්ල මයා.) කථාවෙන් අපට පෙනී ගියේ යම්කිසි ප්‍රයෝජනවත් වැඩ කොටසක් ඉකුත් කාලයේදී මේ ආණ්ඩුව විසින් කරනු ලබ ඇති බවයි.

පිය භාගයක කාලයක් තිස්සේ ඒ ගරු
මන්ත්‍රිත්වය කරණ දෙකක් ගැන

පමණක් අදහස් ප්‍රකාශ කළා. එතුමා උපා
ධිධාරීන්ගේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන
සදහන් කළා. ඒ එක කාරණයක්, මේ
රජය උපාධිධාරීන්ගේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්න
යට විසඳීමක් කර නැතිලු. උපාධිධාරීන්
ගේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳව වගකිව
යුත්තේ මේ රජය බව පෙන්වන්නට එතු
මා උත්සාහ කළා. එතුමා විසින් මෙහිදී
අද දින ප්‍රකාශ කරන ලද්දේත්, මීට කලින්
කැගල්ල ප්‍රදේශයේ සහ වෙනත් ප්‍රදේශ
වල රැස්වීම්වලදී ප්‍රකාශ කරන ලද දේමයි.
ඒ තැන්වලදී කරන කථාවමයි, අද දින
මෙහිදීත් කෙළේ. ඒ ඒ තැන්වලදී එතුමා
විසින් කරනු ලබන කථා පුවත්පත්වල
පළ වී තිබුණා. අද උපාධිධාරීන්ගේ රැකි
රක්ෂා ප්‍රශ්නය මේ තරම් කනගාටුදායක
තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙන්නේ කවුරුත්
නිසාදැයි ඒ තරුණ උපාධිධාරී පිරිසට
තේරුම් ගන්නට අමාරුවක් නැතැයි මා
හිතනවා. උපාධි ලැබූ හැටියේම රක්ෂා
ලබා ගන්නට බැරි නම් ඊට හේතු මොනවා
දැයි කල්පනා කර බලන විට පෙනී යන
කාරණයක් තිබෙනවා. ඒක උපාධිවලට
පෙනී සිටි දරුවන්ගේ වරදක් නොවෙයි.
ඒ දරුවන්ට උපාධි ලබා ගන්නට තිබුණේ
කලා අංශය පමණයි. බොහොම බුද්ධිමත්
ඥානවන්ත දරුවන් සිටියා. නමුත්
අවාසනාවකට මෙන් ඒ දරුවන්ගේ ඥා
නශක්තියෙන් රටට නියම ප්‍රයෝජනය
ගන්නට කටයුතු සලසා තිබුණේ නැහැ.
රටේ අවශ්‍ය ඇබැරිතු රික ඒ දරුවන්ගෙන්
පුරවා ගතහැකි වන විධියට කටයුතු සලසා
තිබුණේ නැහැ. බහුල වශයෙන් උපාධි ලබා
ගැනීමට තිබුණේ එක මාර්ගයයි. එනම්
කලා අංශය පමණයි. පරණ අධිරාජ්‍යවාදී
ක්‍රමය අනුවම මේ රටේ අධ්‍යාපනය ගෙන
ගිය නිසා, ඒ තත්ත්වය වෙනස් නොකළ
නිසා, මේ ප්‍රශ්නය ඇති වී තිබෙනවා.

මේ ප්‍රශ්නය විසදීමට ජාතික රජය කටයුතු කරන බව මා ආචම්බරයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. තමුත්තාන් සේලාගේ කාලයේ වඩාත් උග්‍ර අන්දමින් ඇති වූ මේ ප්‍රශ්නය අද අපට විසඳන්නට සිද්ධී තිබෙනවා. තමුත්තාන් සේලා ප්‍රශ්නය තව තවත් උග්‍ර වන පරිදි ක්‍රියා කලා මිසක් විසදීමට ක්‍රියා කළේ නැහැ. නමුත් අපි ඒ ප්‍රශ්නයට කෙළින්ම මුහුණ දී ඉතාම අනුකම්පාසහගතව, හැකි

විසජ්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

සෑම උත්සාහයක්ම දරමින් විසදීමට ක්‍රියා කර තිබෙන බව ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට පෙනෙනවා ඇති. පත්‍රවලින් කරුණු දැන ගන්නට ලැබෙනවා ඇති. එම නිසා කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගම්බද ප්‍රදේශ වලට ගියාම කරන ප්‍රකාශවලින් මේ රටේ බුද්ධිමත් දරුවන් රටටත්තට බැහැ. ගම් බද ප්‍රදේශවලට ගොස් ඔවුන් ප්‍රකාශ කරන විට සමහර විට එතුමාගේ හිතවතුන් අත ලොස්සක් අත්පොළසන් දෙනවා ඇති. නමුත් මේ උපාධි ලබාගෙන සිටින්නවුන් මෝඩයින් නොවෙයි. තමන් මේ කණගාටු දායක තත්ත්වයට තල්ලු කළේ කවුද යන්න තේරුම් ගැනීමට තරම් බුද්ධියක් ඔවුන්ට තිබෙනවා. ඒ වාගේම මේ කණ ගාටුදායක තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ කවුද යන්නත් ඒ බුද්ධිමත් දරුවන්ට තේරුම් ගැනීමට පුළුවනි. තමන් ඇති කළ ප්‍රශ්නය තමන් ටම විසදා ගන්නට බැරි වී මේ රජය ඒ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට යන විට කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා හුදෙක් දේශපාලන ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමේ අදහසින් රුකි රක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන සඳහන් කරමින් කරන එවැනි ප්‍රකාශවලින් එතුමාගේ සිත නම් විකස් සතුටු වෙනවා ඇති. ඒ හැර මේ රටේ වෙන කිසිම කෙනෙකුට එවැනි ප්‍රකාශනවලින් ප්‍රයෝජනයක් නොවන බව මා කියන්නට සතුටුයි.

කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා භාෂා ප්‍රශ්නය ගැනත් කථා කළා. පුදුම විධියට කථා කළා. හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිවරයෙකු කළ ඒ ප්‍රකාශය ගැන පුදුමයි. මේ රජය සිංහල භාෂාව නැති කරන්නට යනවාය යන හැඟීමක් දෙන්නට එතුමා මහත්සි ගත්තා. මේ රටේ ඉතිහාසය ගැන, මේ රටේ සිද්ධි දේවල් ගැන එතුමා තුළ අවබෝධයක් නැති බවයි ඒ කථාවෙන් අපට පෙනී ගියේ. ඇත්ත වශයෙන්ම මේක දේශපාලන ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. වැඩි ජනතාව වන සිංහල ජනතාවගේ ප්‍රශ්නයක්. අපිත් සිංහලයෝ. සිංහල භාෂාව ගැන අප තුළත් කැක්කුමක් තිබෙනවා. කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා තුළ පමණක් ද මේ කැක්කුම තිබෙන්නේ. නැහැ ඔය පැත්තෙන් මේ පැත්තෙන් අප කා තුළත් ඒ කැක්කුම තිබෙනවා. සාධාරණ ලෙස වැඩි ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන රජයක් අපේ රජය. කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා

මන්ත්‍රීතුමා හැර වෙන කවුරුවත් එවැනි ප්‍රකාශයක් කරාවිය කියා මා සිතන්නේ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මව් භාෂාවෙන් ඉගැන්වීම පිළිබඳ ඉතිහාසය ගැන මේ අවස්ථාවේදී යමක් සඳහන් කරන්න කැමතියි. පළමුවෙන්ම අපේ පාඨශාලාවල මව් භාෂාවෙන් උගැන්වීමට නියෝග කරනු ලැබුවේ 1945 අවුරුද්දේදීයි. ඊට පෙර මව් භාෂාවෙන් උගැන්වනු ලැබුවේ ගම්බද තිබුණු පාසල්වල පමණයි. නගරබද තිබුණු ලොකු පාඨශාලාවල, උසස් පාඨශාලාවල ඉගැන්වීම කරනු ලැබුවේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් පමණයි. නමුත් මෙම තත්ත්වය පළමුවන වරට වෙනස් වුණේ 1945 දීයි. 1948 වන විට ලංකාවේ තිබෙන සියලුම පාඨශාලාවල පස්වන පංක්තිය දක්වා සිංහල භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය දිය යුතුයයි නියෝග කරනු ලැබුවා. ඒ අන්දමට 1953 වන විට හය වන පංක්තිය දක්වාත්, 1954 වන විට හත් වන පංක්තිය දක්වාත්, 1955 වන විට අටවන පංක්තිය දක්වාත් යන අන්දමට අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද, පංක්තියෙන් පංක්තිය දොළොස්වන පංක්තිය දක්වා මව් භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය දිය යුතු යයි නියෝග කරනු ලැබුවා. එම නිසා 1956 දී කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීවරයා අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කරද්දී සෑම පාඨශාලාවකම අධ්‍යාපනය මව් බසින් දිය යුතු යයි කරන ලද නියෝගයක් අනුව මව් භාෂාවෙන් ඉගැන්වීම කරන වාය කියා සඳහන් කිරීම අසත්‍යයක් බව ප්‍රකාශ කරන අතරම, එතුමා එමගින් ගෞරවයක් ලබා ගැනීමට උත්සාහ දැරීම ගැන මා කතාගාටු වෙනවා.

පළමුවන වරට මෙරටට සිංහල ටයිප් යන්ත්‍රයක් ගෙන්වනු ලැබුවේ, අප පාසල් යන අවධියේදීයි. එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ රට ආණ්ඩු කරන කාලයේදී වර්තමාන ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා විසින් කරනු ලැබූ නියෝගයක් අනුව සිංහල ටයිප් යන්ත්‍ර මෙරටට ගෙන්වනු ලැබුවා. අපේ පක්ෂය අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය අනුව, මේ රට නිදහස් රටක් හැටියට, බහුතර ජනතාවගේ භාෂාවෙන් රටේ පාලන කටයුතු ගෙන යන්න ඕනෑය කියන පරමාර්ථය උඩ, අප ඒ කාලයේ සිට ක්‍රියා කරනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ජයසූරිය මයා.]

ගරු සභාපතිතුමනි, විශ්ව විද්‍යාලයේ සිංහල භාෂාවෙන් උගැන්වීම කරන්නේ නැතැයි අපට වෝදනා කළා. මෙය සම්පූර්ණයෙන්ම අසත්‍යයක්. අපේ ගරු ඇමතිතුමා කිසිම අවස්ථාවක සිංහලෙන් උගන්වන්න එපා කියා නියෝගයක් කර නැහැ. උසස් අධ්‍යාපන මණ්ඩලයේ මහතාගේ හමු වූ සෑම අවස්ථාවකදීම, සෑම දෙයක්ම සිංහල භාෂාවෙන් කරන්න මහත්සි ගන්නා ලෙස උපදෙස් දී තිබෙනවා. එම නිසා පේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලයේ විද්‍යාව ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍යයන්ගෙන් සියයට පණහක් පමණ දෙනා ඉගෙන ගන්නේ මව් භාෂාවෙන් බව ඉතා මත්ම සන්නායකයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. ඉතිරි සියයට පණහට උගන්වන්න අපහසු වී තිබෙන්නේ, ඇතැම් කපිකාවාරිය මහතාගේ මව් භාෂාවෙන් උගැන්වීමට හැකි තත්ත්වයට තවමත් සකස් වී නැති නිසයි. එසේ වුණත් දැනට ඒ පිළිබඳව සකස් කර ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ අනුව, ඒ කියන්නේ විදේශීය සහ විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලවල කපිකාවාරිය මහතාගේ “විසිටි. ලෙක්චර්ස් ලා” හැටියට පේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලයට යැවීමට දැනට කටයුතු යොදා ගෙන යන නිසා, එම අඩුපාඩුව පිරිමසා ගන්නට පුළුවන් වෙයි අප විශ්වාස කරනවා. එම නිසා, මව් භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය දීම සම්බන්ධයෙන් මනුෂ්‍යයකුට කළ හැකි සෑම දෙයක්ම කිරීමට අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පසුබට නොවන බව ඉතා ආඩම්බරයෙන් මා ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් පසුව සෑම දෙනාටම මව් භාෂාවෙන් සෑම විෂයයක්ම ඉගෙන ගැනීමට අවකාශ සැලසෙනවා. එමෙන්ම විභාගයට පෙනී සිටීමේදී තමන් කැමති භාෂාවකින්—සිංහල හෝ වෙන, දෙමළ හෝ වෙන, ඉංග්‍රීසි හෝ වෙන—ප්‍රශ්න පත්‍රවලට පිළිතුරු සැපයීමට අවකාශ සලසා දී තිබෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක් තිබියදීත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන් අර වගේ ප්‍රකාශ කරන්නේ මහජනතාව මුළු කිරීම සඳහා බව කණගාටු වෙන් වුණත් කිව යුතුව තිබෙනවා. ඒ අය හිතන්නේ තවමත් මේ රටේ ඉන්නා වැඩි පිරිස මෝඩයන් ය කියායි.

අ. හා. 2.15

දැනට මේ රටේ දරුවන් ලක්ෂ 5 ක් පමණ පාඨශාලාවල ඉගෙන ගන්නවා. සැහෙන අධ්‍යාපනයක් නොලැබූ උදවිය පවා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කියවනවා; ගුවන් විදුලියට ඇහුම්කන් දෙනවා. එම නිසා දිනපතා මේ රටේ සිදු වන දේවල් ගැන ඔවුන්ට හොඳ අවබෝධයක් තිබෙනවා. මේ රටේ ජනතාව සදාකාලිකව රවටාගෙන සිටිය හැකි යයි පසුගිය රජයේ පාලක පක්ෂය හිතු නිසා, තමන් පරාජය කරන්නට කාටවත් පුළුවන්කමක් නැතැයි වහසි බස් කීවා. මේ රටේ මිනිසුන් මුළු කරන්නට පුළුවන්කමක් නැති බව ඔප්පු කර මින් මහජනතාව ජාතික රජය බලයට පත් කළා. අන්තිමේදී මුළු වුණේ, ඒ අයමයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ රටේ දියුණුවටත්, සිංහල භාෂාවේ දියුණුවටත් එදා සිට කළ දේවල් මා කීවා. කරුණාකර කියන්න, අප කළ ඒ දේවල් හොඳද නරකද කියා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන් ඊට උත්තර දෙන්නේ නැහැ. බොරු ප්‍රචාරය කිරීමෙන් මේ රටේ බුද්ධි මත් ජනතාව මුළු කරන්නට තමුන්නාන්සේලාට පුළුවන්කමක් නැති බව දැන්වත් පිළිගන්න.

ස්වභාෂා දෙපාර්තමේන්තුව ඇති කළේ කවුද? එයත් ඇති වුණේ 1956 න් පසුවද? සමහර මන්ත්‍රීවරුන් මේවා දන්නේ නැහැ. ඒ අය හිතන්නේ මේ රටේත්, සිංහල භාෂාවෙන් දියුණුව සඳහා වූ හැම දෙයක්ම ඇති වුණේ 1956 න් පසුව කියායි. ස්වභාෂා දෙපාර්තමේන්තුව ඇති කළේ 1953 දීයි. ඒ කාලයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයක් තිබුණේවත් නැහැ. එම දෙපාර්තමේන්තුව නොයෙකුත් විෂයයන් පිළිබඳ පොත් සිංහල භාෂාවෙන් පළ කිරීම ආරම්භ කළේ 1955 දීයි. එම දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු දැන් ඉතාමත් දියුණු තත්ත්වයකට ඇවිත් තිබෙනවා.

පසුගිය රජයේ අවසාන අයවැය ලේඛනයෙන් 1964-65 මුදල් වර්ෂය සඳහා අධ්‍යාපන කටයුතු වෙනුවෙන් රුපියල් ලක්ෂ තුන්දාස් හාරසිය ගණනක් වෙන් කළා. ඒ තරම් විශාල මුදලක් ඒ වෙනුවෙන් වෙන් කිරීම බොහොම හොඳ වැඩක්. විවාදයට භාජන වී ඇති මේ ඇස්තමේන්තුවලින් අධ්‍යාපන කටයුතු වෙනුවෙන් 1969-70

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

මුදල් වර්ෂය සඳහා මේ රජය රුපියල් ලක්ෂ හාරදාස් පන්සිය ගණනක් වෙන් කර තිබෙනවා. මේ රජය පසුගිය රජය වෙන් කළාට වඩා රුපියල් ලක්ෂ දාහක පමණ මුදලක් වැඩිපුර වෙන් කර තිබීම ඉතාම හොඳ වැඩක්. ඒ මුදල අප වියදම් කරන්නේ කොයි අන්දමෙන්ද; කාගේ ප්‍රයෝජනය සඳහාද? 1964 වර්ෂය හා සසඳා බලන විට මේ රජය අළුතින් පාසල් 500 කට කිට්ටු ගණනක් සදා තිබෙනවා; ගුරුවරුන් 6,300 කට වඩා පත් කර තිබෙනවා. ලබන මුදල් වර්ෂයේදී ගුරුවරුන් තවත් තුන් හාරදාහක් පත් කරන්නට ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒවා හොඳ වැඩ නොවෙයිද? යම් යම් අඩු පාඩු කම් නැතැයි මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් අප කරන වියදම දිනා බලා පිටරැටියන් පුදුම වෙනවා. අප වියදම් කරන්නට යන ඒ සා විශාල ධනස් කන්ධය දිනා බලා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අයත් සමහර විට හය වෙනවා. අධ්‍යාපනය අතින් මේ රටේ මෙතරම් වියදමක් කරන්නට තමුන් තාන්සේලාට පුළුවන්දැයි ඒ උදවිය අසා තිබෙනවා. මේවා සත්‍ය කරුණුයි. අයිසේ, මේ අන්දමට තව කොච්චර කලක් මේක කර ගෙන යන්න දැයි ඇතැම් අවස්ථාවලදී ඔය පැත්තේ උදවිය පවා අසා තිබෙනවා. එහෙත් කොතරම් අඩුපාඩුකම් තිබුණත් අපට තිබෙන එකම වස්තුව අපේ දරුවන් බව මෙම රජය කල්පනා කර තිබෙනවා. අපේ දරුවන් නිසියාකාර සකස් කර ගතහොත් එය අපට විශාල ප්‍රයෝජනයක්. එහි වටිනා කම මුදලින් මනින්නට බැහැ. එම නිසායි, ක්‍රමානුකූලව අධ්‍යාපනය දියුණු කිරීම සඳහා අපි වැඩ කටයුතු කර ගෙන යන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කථා කරද්දී පාඨශාලා ප්‍රති සංවිධානය පිළිබඳව කිසිම වචනයක් කිව්වේ නැහැ. උත්තරාගේට බැහැ එය වැරදි වැඩකැයි ප්‍රකාශ කරන්න. එහෙත් එය හොඳයි කියන්නත් එතුමා අකමැතියි. ඒ මන්ත්‍රීතුමාත් පසුගිය ආණ්ඩුව කාලයේදී ඔය අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්නට කල්පනා කළා. එම නිසා එතුමාට මෙම වැඩ පිළිවෙළ වැරදියි කියන්නට බැහැ. එහෙත් එදා එය කරන්නට යටිතල ව්‍යුහය

එතුමාට පුළුවන්කමක් ලැබුණේ නැහැ. ඒ ඇයි? එදා මැතිවරණය ලංවේගන ආවා. එවැනි අවස්ථාවක වුවත් මෙම වැඩ පිළිවෙළ ගෙන යාමේදී මහා විද්‍යාල විකක් අඩු කරන්නට වේවිය; බෝඩ් එහෙම මාරු කරන්නට වේවිය කියන බිය එතුමාට ඇති වුණා. ඒ නිසා එතුමා ඒ හොඳ වැඩේ කෙරුවෙන් නැහැ. ඒ ගැන කිසිම වචන යක් කිවෙන් නැහැ. මේ යුගයේදී අධ්‍යාපනය පිළිබඳව කළ විශාලතම කටයුත්ත තමයි පාසල් ප්‍රතිසංවිධානය. අතික් මන්ත්‍රී වරුන්ගේ කථාවලින් වැඩක් නැහැ. හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඒ ගැන යමක් නොකිව් නිසා අපට පිළිගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ ඒ වැඩේ හොඳයි කියන තින්දු වයි. ඒ වැඩේ හොඳ බව එතුමා දන්නවා. හොඳ බව කිව්වොත් තමන්ට දේශපාලන අතින් පාඩුයි. එම නිසා ඒ ගැන කිසිත් නොකියා නිශ්ශබ්ද වුණා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අද 1964 කාල සීමාවට වඩා දෙලක්ෂයක පමණ ශිෂ්‍ය පිරිසක් පාඨශාලාවලට ඇතුළත් වී වැඩ කරගෙන යනවා. මේ රටේ අධ්‍යාපනය දියුණුවට පත්කොට එමගින් වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීම පිණිස නොයෙකුත් අන්දමේ ක්‍රියා මාර්ගයන් අපේ ඇමතිතුමා යොදා තිබෙනවා. විශේෂයෙන්, පුහුණුව සඳහා අභ්‍යාස විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කරනු ලබන ගුරුවරුන් සංඛ්‍යාව වැඩි කර තිබෙනවා. පාඨශාලාවල වැඩ කරන කාලයේදීත් වැඩි පුහුණුවක් ලබාදීම සඳහා යම්යම් විෂයයන් පිළිබඳව පන්ති පවත්වාගෙන යනවා. මේ අනුව බලන විට අධ්‍යාපනය අතින් මේ රටේ එක්තරා දියුණුවක් ඇති වී තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. පොත පතේ අධ්‍යාපනය, ඒ කියන්නේ ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපනය අතින් දැන් හොඳ ප්‍රතිඵල ලැබීගෙන එන බව පෙනෙන්නට තිබෙනවා. විභාග ප්‍රතිඵල අනුව බලන විට අපට පෙනී යනවා, ඒ පිළිබඳව එක්තරා දියුණුවක් ඇති වී තිබෙන බව. එමෙන්ම මා කලින් කී වෙනස් කිරීම නිසා විද්‍යා අංශයට කාර්මික අංශයට සහ කෘෂිකර්ම අංශයට බර වීමක් ඇති වේගෙන යනවා. අවුරුද්දක පමණ කාලයක පටන් අපේ සංඛ්‍යා ලේඛන දෙස බලන විට පෙනී යනවා මීට ඉහත විශාල පිරිසක් කලා අංශයට යනවා. එදා එය කරන්නට යටිතල ව්‍යුහය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ජයසූරිය මයා.]

ටිකක් ඇත් වේගන යන බව. එම උදවිය විද්‍යා අංශයට කාර්මික අංශයට එහෙම වැඩියෙන් නැඹුරු වීගෙන එන බව පෙනෙන්නට තිබෙනවා.

සියවස ප්‍රදර්ශනය බලන්නට තමුත් තාත්සේලා එන්නට ඇති. මෙහිදී විස්තර අහනවාට වඩා ලෙහෙසියෙන් කරුණු වටහාගන්නට එහිදී තමුත්තාත්සේලාට ඉඩකඩ ලැබෙන්නට ඇති. සියවස පිළිබඳව අපේ ගරු ඇමතිතුමා වැඩ පිළිවෙළ සකස් කරගෙන යන කාලයේදී මාත් ටිකක් බියෙ නුයි හිටියේ. තමුත්තාත්සේලා කියන දේවල් අසා ඉඳලා මේ වැඩේ හරියට කෙරේ විද නැද්ද යන්න ගැන මා තුළත් බියක් හටගෙන තිබුණා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්‍ෂය කාලයේදී මෙවැනි විශාල ප්‍රදර්ශනයක් පැවැත්තුවාය; ඒකට සෙනග ගෙන්වා ගන්නට බැරුව ස්කෝලවල ළමුන් නොමිලයේ බස්වලින් ගෙන එන්නට සිදුවුණාය කියන කථාව ඔය මන්ත්‍රීවරුන්ම එදා කිව්වා. මමත් හිතුව, වදේ අපටත් මෙහෙම එකක් වේවිද කියා. එහෙත් සභා පතිතුමනි, සියවස උත්සවය ඉතාමත්ම සාර්ථක උත්සවයක් වුණ බව අද කවුරුත් පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ මාසය ඇතුළත සැමදාම අඩුම ගණනේ 15,000 කට වැඩි පිරිසක් එය නරඹන්නට ආවා. බිරි ආදී මත්පැන් කිසිවක් නැහැ; බොක්ස් බෝල් නැහැ; සුදු කෙළින්න නැහැ. ඒ කිසිම දෙයක් නැතුවත් දිනකට 15,000ක් පමණ— ඊටත් වැඩි වෙන්න ප්‍රථමත්, මා කියන්නෙ සාමාන්‍ය ගණනයි—එහි පැමිණුණා. මට මතකයි අන්තිම දවසේ 70,000 ක පමණ පිරිසක් පැමිණී බව. අපට හෙල්ලෙන් නට ඉඩක් තිබුණෙ නැහැ. ඒක බොහොම ප්‍රයෝජනවත් වැඩක්. නියම ලෙස අවංක ලෙස ඒ උත්සවයට ගියා නම් ළමයින්ට පමණක් නොවෙයි, ගුරුවරුන්ට පමණක් නොවෙයි, දෙමව්පියන් වන අපටත්, රටේ සිද්ධ වෙන්නෙ මොනවද, අපේ දරුවන්ට උගන්වන්නෙ මොනවද, රුපියල් ලක්ෂ 4,500 ක් වන මේ තරම් මුදලක් වියදම් කරන්නෙ මොනවාටද, ආදී කාරණා ගැන හොඳින් තේරුම් ගන්න තිබුණා. බස්වල නිකම් ළමයින් පටවාගෙන එන්නය කිව් වෙ නැහැ. දිවයිනේ නොයෙක් නොයෙක්

ප්‍රදේශවලින් බස්වලට ගෙවාගෙන ඇවිත් ඇතුළු වීමේ ගාස්තුව වශයෙන් ගත 25 ක් ද ගෙවා මේ තරම් විශාල පිරිසක් නැරඹුවා.

වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.) අපේ නිලධාරීන්ට දොස් කිව්වා. “ඇමතිතුමා නම් හොඳය, තමුත් නිලධාරීන් නම් මේවා කරනවාය, අරවා කරනවාය” කියා දොස් කිව්වා. එහෙත් මේ සිය වස උත්සවයේදී මට තේරුම් ගියා කොයි තරම් ආදරයකින්, කොයි තරම් හිතවත්කමකින්, කොයි තරම් උනන්දුවකින් සහ කොයි තරම් ආශාව කින් අපේ නිලධාරී පිරිස කටයුතු කරන වාද කියා. හොඳ වැඩක් වුණම, ප්‍රයෝජන වත් වැඩක් වුණම, එය කාගේත් සිත් ගන්නවා. එය ඇස්බැන්දුම් වැඩක් නොවෙයි. රටට ප්‍රයෝජනවත් වැඩක්. එම නිසා මේ මාසයක කාලය තිස්සේ ඒ නිලධාරී පිරිස රු දවල් බලන්නෙ නැතුව, අති කාල දීමනා ගැන බලන්නෙ නැතුව, බොහොම උනන්දුවකින් වැඩ කළා.

මෙම සියවස උත්සවයෙන් ආණ්ඩුවට විශාල පාඩුවක් සිදු වේවිය කියා තමුත් තාත්සේලා බොහොම ඕනෑකමකින් බලා ගෙන සිටියා. එහෙත් මා හොඳින් ඇහුම් කරන් දිගෙන සිටියා, සියවස ගැන දොස් කී එකම කෙනෙකුවත් ඒ ප්‍රශ්නය ගැන යමක් කිව්වෙ නැහැ. අපට විශාල ලාභයක් තිබෙනවා. ඒ ලාභයෙන් මේ රටේ දුප්පත් දරුවන්ට විශාල යහපතක් වෙනවා ඇති.

මේ කරුණු අනුව බලන විට ගරු මන්ත්‍රී වරුන් තේරුම් ගත යුතුයි, පසු ගිය අවුරුදු හතර හමාර ඇතුළත අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයෙන් අපේ රට සැහෙන දියුණුවක් ලබා තිබෙන බව. විද්‍යාගාර 125ක් ඇති කරන්නට නියම කර තිබෙනවා. එයින් වැඩි හරියක් යන්නේ ගම්බද ප්‍රදේශවලටයි; දුප්පත් ප්‍රදේශවල දරුවන්ටයි.

කාර්මික අංශය ගැන බලන විට කණිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාල ඇති කර තිබෙන බව තමුත් තාත්සේ දන්නවා. කාර්මික ආයතන කීපයක්ම ඇති කර තිබෙනවා. ඒවා ප්‍රයෝජන වත් වැඩ නොවෙයිද? බොහෝ දෙනෙක් මීට පෙර ඉංගිරිසි භාෂාව ගැන විරුද්ධව කථා කළා. එහෙත් අද වලපනේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

මන්ත්‍රීතුමාත් කියනවා, එතුමාගේ කොට්ඨාශයට ඉංගිරිසි ගුරුමහත්වරුන් මදිය කියා. සමහර විට සභාපතිතුමනි, හොඳ වැඩක් කර ගෙන යන විට එහි වටිනාකම තේරුම් ගන්නට විකක් කල් යනවා. එම නිසා ඒ තේරුම් ගන්න තත්ත්වය අද ඇති වී තිබෙන බව අපට සන්නෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන්. මේ අමාත්‍යාංශය අවංකව වැඩ කර තිබෙනවා. හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිවරයකු වන කැගල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා (කළුගල්ල මයා.) මේ ආණ්ඩුව තව තුන් මාසයකින් වැටෙයි කිව්වා. අප ඔවුනි කතා ඔබ්බට කලින් අසා තිබෙනවා. අපට නියමිත කාලය අප මේ රජය පවත්වාගෙන යනවා. ඉන් පසු, අප තව දුරටත් රජය කළ යුතු දේද යන්න මහජනයා තීරණය කරයි. නොයෙක් බොරු ප්‍රචාරය කරන්නට විරුද්ධ පාර්ශ්වය කොයිතරම් මහත්සි ගත්තත් නියම තත්ත්වය කුමක්ද යන වග මහජනතාවට දවසින් දවස, මසින් මස, අවබෝධ වෙනවා.

අ. හා. 2.30

අපේ රට කෘෂිකාර්මික රටක්. කෘෂි කර්මය පසු ගිය කාලය තුළදී අපේ අධ්‍යාපනයෙන් බොහෝ දුරට ඇත් වී තිබුණා. දැන් නැවත වරක් මේ රටේ ගොවියාටත් ගොවි තැනටත් තැන දීමට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව වැඩ පිළිවෙළ සකස් කර තිබෙනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ දැන් ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා. ගොවිතැන උසස් සේවයක්, උසස් වෘත්තියක් බවට පත් කිරීමට දැන් ක්‍රියා කරගෙන යනවා.

ගුරු මහත්වරුන් ඇමතිතුමා කෙරෙහි කළකිරවීමට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගුරු මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ මහත්සි ගත්තා. එහෙත් ගුරු මහත්වරුන් කොයිතරම් උනන්දුවකින් ගෞරවයකින් සේවය කර නවාද යන වග ඒ උදවිය සියවස උත්සවය සම්බන්ධයෙන් වැඩ කළ ආකාරයෙන් පෙනී ගියා. ගුරු මහත්වරුන්ගේ දුක ගැන, අමාරුකම් ගැන, සලකා ඒ සම්බන්ධයෙන් වචනයෙන් පමණක් නොව ක්‍රියාවෙන්ම යමක් කෙළේ මේ රජය හැර වෙන කුමන රජයද? වචනයෙන් නම් නමුත්තාත්සේලා ගුරු මහත්වරුන්ට ඉර

හඳ පවා දුන්නා. එහෙත් ක්‍රියාවෙන් නමුත්තාත්සේලා මොනවද කෙළේ? ගුරු මහත්වරුන්ගේ වැටුප් ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් යමක් කෙරුණා නම් ඒ මේ ජාතික රජයෙන් පමණයි. ලබන මාසය වන විට, මේ රජය කර තිබෙන වැඩ ගැන ගුරු මහත්වරුන්ට හොඳ අවබෝධයක් ලැබෙයි. ගුරු ශිෂ්‍ය දෙපක්ෂය සම්බන්ධයෙන්ම ඒවා සතුටුදායක අත්දැමින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා ඇති.

පසුගිය මාසයේදී සිදු කරන ලද ශිෂ්‍යත්ව සම්බන්ධව වලපනේ ගුරු මන්ත්‍රීතුමා එක්තරා ප්‍රකාශයක් කළා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් කරන්නේ පුදුම විධියේ කතා. යම් හොඳ වැඩක් කෙරෙන විට එය හොඳ දෙයක් බව කීමට එතුමන්ලාට ශක්තියක් නැහැ. එතුමන්ලා කතා කරන්නේ ඒ පිළිබඳව සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි හැඟීමක් රටට දීමටයි. අපරාදේ එතුමන්ලා ඒ සදහා තම කාලයත් ශ්‍රමයත් නාස්ති කරනවා. එකී ශිෂ්‍යත්ව ලැබුණේ නගරබද ලමයින්ට පමණක් යයි වලපනේ මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා. ශිෂ්‍යයන් තුන් දහස් ගණනකට එම ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කෙරුණු නමුත් නගරබද පාසල් තුන හතරක පමණක් ලමයින්ගේ නම් ලැයිස්තුවක් එතුමා කියව්වා. එහි ලමයින් 12 දෙනකුගේ පමණ නම් තිබෙන්නට ඇති. අනෙක් ලමයින් කොහේ පාසල් වලින්ද? ඇමතිතුමා කතා කරන විට මේ පිළිබඳ වැඩි විස්තරයක් කරනැයි මා විශ්වාස කරනවා. මේ ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කිරීම අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය විසින් කරන ලද විශාලම ප්‍රයෝජනවත් වැඩවලින් එකක්. ඉතාම බුද්ධිමත් දරුවන්ට මේ ශිෂ්‍යත්ව ලැබුණා. ඒ තේරීම කෙළේ බොහෝම පරෙස්සමෙන්, ඉතාම කල්පනාකාරීව.

පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේදී 5 වන පන්තියේ ශිෂ්‍යත්ව දීමේදී අනුගමනය කරන ලද එක්තරා වැඩ පිළිවෙළක් තිබුණු බව වලපනේ මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා. මේ ශිෂ්‍යත්ව දීමේදී අනුගමනය කර තිබෙන්නේ ඒ වැඩ පිළිවෙළයි. එක් පරීක්ෂකවරයෙකුට ප්‍රශ්න පත්‍ර තුනම බාර දී මේ තේරීම් කළා යයි වලපනේ මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා. එහෙත් ඒ ප්‍රකාශය වැරදියි. අනු දහස් ගණනක්,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ජයසූරිය මයා.]

ලක්ෂයකට ආසන්න පිරිසක් මේ ශිෂ්‍යත්ව විභාගය සඳහා ඉදිරිපත් වුණා. බොහොම පරිස්සමින් තෝරා එයින් තුන් දහස් ගණනක් ශිෂ්‍යත්ව සඳහා තෝරා ගත්තා. ඔවුන් අතරින් සියයට 80ක්, 90ක් විතර ගම්බද දරුවන් බව අපට කියන්නට පුළුවනි. සමහරවිට ධනවතුන්ගේ දරුවන්ට මේ ශිෂ්‍යත්ව ලැබෙන්න ඇති. අධ්‍යාපනය දුප්පත් පොහොසත් කියා වෙන් කළ යුතු දෙයක් නොවෙයි. ලංකාවේ හොඳ මොළයක් තිබෙන යම්කිසි ළමයෙකු සිටිනවා නම්, ඔහු පොහොසතකුගේ පුතෙකුය කියා හෝ ඔය අන්තිම දුගි දුප්පතෙකුගේ දරුවකුය කියා හෝ කොත් කරන්නේ නැහැ. දක්ෂකම තිබෙනවා නම්, මොළේ තිබෙනවා නම්, බුද්ධිය තිබෙනවා නම් ඒ සෑමදෙනාටම තමන්ගේ අධ්‍යාපනය දියුණු කර ගැනීම සඳහා මාගී යොදවනවා. මෙතැන තිබෙන්නේ එක වෙනසයි. ධනවතුන්ගේ ළමයින්ට මුදල් ආධාර ලැබෙන්නේ නැහැ; නමුත් හොඳ පාසලකට යන්නට අවස්ථාව ලැබෙනවා. මුදල් අතින් අමාරු දුප්පත් ළමයින්ට හොඳ පාසලකට යන්නට අවස්ථාව ලැබෙනවා පමණක් නොවෙයි, ඔවුන්ට මුදල් ආධාරත් ලැබෙනවා. ඒ ශිෂ්‍යත්ව සම්බන්ධයෙන් තිබෙන්නේ ඔය වෙනස පමණයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපනය අතින් මේ රටේ සැහෙන දියුණුවක් ඇති කර තිබෙනවා කියා අපටත්, ඊරියගොල්ල ඇමතිතුමාටත් ආඩම්බර වෙන්නට පුළුවනි. ඇමතිතුමා මේ කටයුතු භාර ගන්නා කාලයේදී මොන මොන ප්‍රශ්න ඇති වුණාද? ඒ කාලයේ මේ රටේ තිබුණේ පුදුම විධියේ තත්ත්වයක්. අද මටත් ඒවා අමතක වෙලා. අපි අමාත්‍යාංශයට ආවාම අපේ සමහර නිලධාරී මහත්වරු වැඩ කිරීම සඳහා පුරුදුවෙලා සිටි අන්දම, ඔවුන්ගේ විනය ආදිය ගැන මටත් දැන් මතක නැහැ. ඒ කාලයේදී අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය තිබුණේ හරියට පිස්සිගෙ පළාමල්ල වගෙයි. ඒ සෑම දෙයක්ම සකස් කරලා—අඩුපාඩුකම් තිබෙන්න පුළුවන්—අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ විශාල දියුණුවක් දැන් ඇති කර තිබෙනවා. එය එසේ බව මේ

පාර්ලිමේන්තුවේ අවසාන අයවැය සාකච්ඡාවේදී අධ්‍යාපනය ගැන සාකච්ඡා කරන විට, අධ්‍යාපනය ගැන කථා කරන්නට සෑම අතින්ම සුදුසුකම් තිබෙන, දැනුම් තිබෙන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවේ හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන් පසුව ඔප්පු වුණා. එතුමාට කියන්නට දෙයක් තිබුණේ නැහැ. එතුමා උපාධිධාරීන්ගේ රක්ෂා ගැන කිව්වා. ඒ ප්‍රශ්නය ඇති කළේ එතුමායි. ඒ ළමයින් අනාථ කළේ එතුමායි. දැන් ඒ ප්‍රශ්නයත් විසදන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ අපටයි. ඒ ගැන යමක් කරන්නට අපි මහත්සි ගත්තවා. එතුමා සඳහන් කළ අතික් කාරණය නම් විශ්ව විද්‍යාලවල සිංහල භාෂාවෙන් උගන්වන්නේ නැහැ කියන එකයි. ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම මහජනයා රටටත්ත කළ වැරදි ප්‍රකාශයක්. එතුමා කිව්වේ ඒ කරුණු දෙක විතරයි. වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා උත්සාහ කළේ, මඩ ගහන්නටයි. මේ අවුරුදු 4 හමාර තුළ වැඩ කටයුතු කරගෙන යාමේදී අපෙන් යම්කිසි අඩුපාඩුවක් සිදු වී තිබෙනවා නම්, අපට හදන්ට පුළුවන් දෙයක් තිබෙනවා නම්, පෙන්වා දුන්නොත් ඒවා ගැන ක්‍රියා කරන්නට අපේ ඇමතිතුමාත් අපිත් නිතරම සූදානම්.

පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය ගැන තමුන්නාන්සේලා බොහෝ විට නොයෙක් දේවල් කියමින් කෑ ගහනවා. පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය සඳහා අපි විශාල මුදලක් වැය කරනවා. 1965 අවුරුද්දේ අපි පාලනය භාර ගනිද්දී පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය සඳහා තමුන්නාන්සේලා වැය කරන්නට ලැහැස්තිව සිටියේ රුපියල් ලක්ෂ 47 යි. 1968 දී පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය සඳහා අපි රුපියල් ලක්ෂ 52 ක් වෙන් කළා. කලා අංශය, නාට්‍ය අංශය සහ සංගීතය ආදි සෑම අංශයක් ගැනම සලකන්නට ඕනෑ. රටේ, සමාජයේ තැනක් ගන්නට නම් අපේ ගම්බද ළමයින්ට සාමාන්‍ය පොදු අධ්‍යාපනය පමණක් මදි. බාහිර නොයෙක් අංශ සම්බන්ධයෙන් වැටහීමක් ලබා නුදුන්නොත් සම්පූර්ණ අධ්‍යාපනයක් දුන්නා වන්නේ නැහැ. ක්‍රීඩා අංශයත් වැඩි දියුණු කරන්නට ඕනෑ. ඔය ආදි හැම අංශයකින්ම අධ්‍යාපනයක් දෙන්නට ඕනෑ. මීට පෙර කිසිම කාලයක

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කරක සභාව

මේ රටේ ඇති නොකළ තරම් ක්‍රීඩා භූමි ආදිය අපේ කාලයේදී ඇති කර තිබෙනවා. පසුගිය කාලවල මේ රටේ ක්‍රීඩා ආශයෙන් යම් තරගයක් ඇති වුණා නම් එයින් ජය ගත්තාය කියා අපට අහන්නට ලැබුණේ හැම විටකම වාගේ රෝයල් කොලීජිය, ශාන්ත තෝමස් විද්‍යාලය වැනි ඒවායි. එහෙත් අද තත්ත්වය ඊට වඩා බොහෝ දුරට වෙනස් වෙලා තිබෙනවා. සමහර විට, අපට කවදාවත් අහන්නට නොලැබුණු ඇත ප්‍රදේශවල පිහිටි ගම්වල විද්‍යාලවලට ජය අත් වන හැටි දැන් අපට අහන්නට ලැබෙනවා. ඒ තත්ත්වයයි අද ඇති කර තිබෙන්නේ. ඒ නිසා මම ඉතාමත් සන්තෝෂයි මේ කාලයේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයා හැටියට—විශේෂයෙන්ම ඊරියගොල්ල ඇමතිතුමාගේ ලේකම් හැටියට—වැඩ කරන්නට ලැබීම ගැන. අපේ කාලය සම්පූර්ණ වන විට, මොන මොන විධියේ සුළු සුළු අඩුපාඩුකම් තිබුණත්, රටේ පොදු ජනතාවගේත්, දැරුවන්ගේත් යහපත සඳහා වැදගත් සේවයක් කරන්නට අපට පුළුවන් වූ බව අවංකවම කියන්නට පුළුවන් වේවි. තමුත්තාත්සේලා සියලු දෙනාටම ස්තූතියි.

වෛද්‍යවාර්දය නාගනාතන්

(*டொக்டர் நாகநாதன்*)

(Dr. Naganathan)

Mr. Chairman, I listened to the speeches of previous speakers very carefully, and then I was wondering whether the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Education was insisting, when he was on his feet, that his Minister had asked that everything in the Education Department be done in Sinhala, because our complaint is also that everything there is being done in Sinhala. If you go to the Education Department, which is supposed to be the department that serves both Sinhala-medium students and Tamil-medium students, you will find that there is not a single name-board in Tamil. We get lost there.

ජයසූරිය මයා.

(*திரு. ஜயசூரிய*)

(Mr. Jayasuriya)

I made my remarks in the context of the statement made by the hon. Member for Kegalla (Mr. Kalugalla), who alleged that we were trying to do away with Sinhala. The same thing applies in Sinhala and Tamil.

වෛද්‍යවාර්දය නාගනාතන්

(*டொக்டர் நாகநாதன்*)

(Dr. Naganathan)

I wish to tell the hon. Parliamentary Secretary that in this department there is not a single name-board in Tamil. There are thousands and thousands of Tamil students, parents and teachers, but when they go to your department they cannot find out where the Minister is, where the Director of Education is, where anyone is.

Let me first deal with the question of university education. I shall start from the top and come down to the bottom. I understand from what the newspapers say that from October this year no more students in the Tamil medium will be admitted to the Arts section of the university at Colombo. I wrote to the Chairman, National Council of Higher Education, asking him to confirm this, but I have had no reply from him. Then I asked Mr. Walwin Silva, who was then the Vice-Chancellor, about this, and he said, "No reply". He gave me no reply. I would like to know whether you are going to do this because then you are shutting out Tamil-medium students from one university. Their subjects are the Humanities and the Social Sciences.

අ. හා. 2.45

There are four universities in Ceylon excluding the bhikku universities. Two are exclusively Sinhala, communal universities—Vidyodaya and Vidyalankara. There are only two universities, the one in Peradeniya and the one in Colombo, to

පසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවාර්ග නාගනානන්]

which Tamil children can go. Now, you are shutting out Tamil students from the Colombo University.

It is a bad thing to do at this time because the two universities, the one in Colombo and the other in Peradeniya, are going to have a completely different system of education. In Colombo they are adopting the Thistlewaite Scheme, the majoring scheme of broad-based learning, which has an international outlook and character, because the university in Colombo is a metropolitan university. In Peradeniya it will be a national university with a Sinhala and Tamil outlook, and the course of studies will be concentrated on specializing, and therefore, in a sense, more narrow in outlook.

There are two alternatives from which the students can choose; they can if they want choose the Colombo style or the Peradeniya style, and both are open to the Sinhala-medium student, but the Tamil-medium student will have only Peradeniya open to him hereafter. It is very unfair, very communal, and incorrect; it is against all the principles of human rights and equal opportunities. It is against the law because, according to the University Act, no university can be a Tamil university or a Sinhala university or a Christian university or a Hindu university or a bhikku university.

We can understand your having a bhikku university because such a university is very necessary in this country. The bhikkus in this country must be given a training in Buddhism; they must know what really are the teachings of the Buddha, the precepts of the Buddha. We see today many yellow-robed priests; they are not Buddhists; they are anti-Buddhists, and they preach the gospel of anti-Buddhism. They are only political upstarts who have nothing to do with religion. A bhikku uni-

versity is a very good thing, and we all must recommend that one be created. I say that trying to shut out Arts students in the Tamil medium from the Colombo University is absolutely unfair. The Sinhala-medium students have a choice between the Thistlewaite system which they have in Colombo and the Peradeniya system. Why should not the Tamil students too have that choice? For instance, in Colombo there are new courses of study like Social Welfare, Home Economics and Regional Development studies which are not available in Peradeniya. In Peradeniya they have a course of studies for the degree of Bachelor of Commerce, which is not available in Colombo. The Tamil students have no choice between these courses.

Then there are the Vidyodaya and the Vidyalandara Universities where the courses of studies are conducted only in the Sinhala medium and, therefore, the Tamil students are shut out from those courses—courses like Business Administration, Public Administration, Personnel Management, Industrial Management and Professional Statistics. These are available only at Vidyodaya and Vidyalandara, and not available either in Colombo or in Peradeniya.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

As far as I am aware, only the Tamil Arts students in Colombo who number about 140, for whom we cannot have a separate staff, have been asked to attend the courses in Peradeniya. All the other faculties including the Engineering and Medical Faculties will continue to be in Colombo. This has been done to avoid duplication of staff. So, it is not correct to say that Tamil students have been shut out from the Colombo university.

විපර්යාසයක් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

දෛනිකාමර්ස නානානන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I said that only the Arts students in the Tamil medium have been shut out from the Colombo University.

As I said, there are five courses of study open only to Sinhala medium students at the Vidyodaya and the Vidyalankara Universities, namely, Public Administration, Business Administration, Personnel Management, Industrial Management and Professional Statistics. The Hon. Minister will agree with me that no Tamil student gets the opportunity to follow those courses of study. In order to minimize the linguistic separation and encourage inter-communal, inter-religious harmony and understanding, the students of both media should pursue their studies together at least in Colombo and Peradeniya, if not in Vidyodaya and Vidyalankara.

Now, with regard to funds, I must point out that no additional funds will be required for the provision of staff. I have got the figures with me here. In the Tamil medium there is provision for three assistant lecturers in Economics, four assistant lecturers in History, three assistant lecturers in Geography, and two assistant lecturers in Philosophy. But there is only one assistant lecturer in Economics, although there is provision for three. There are no assistant lecturers in History, although there is provision for four. It is only for Geography that they have the full cadre of three assistant lecturers. Only one of the two posts of assistant lecturer in Philosophy has been filled. If this is not communal, if this is not discriminatory, if this is not unjust, I ask what is?

Now, let us take the total. The N.C.H.E. in their annual budget have made provision for one post of professor in Economics and 16 others; one post of professor in Geography and 17 others; one post of professor in History and 18 others. So, the money is available. There is no difficulty about funds.

Then, let us see how many of these posts have been filled as between the Sinhala medium and the Tamil medium. One post of professor in Economics in the Tamil medium and 11 in the Sinhala medium have been filled. Out of 16 available posts, 12 have been filled and there are four more to be filled. There is no professor in History in the Tamil medium while there are 13 in the Sinhala medium. Out of 18 posts, only 13 have been filled, and that too in the Sinhala medium. They have not filled a single post of professor in History in the Tamil medium.

Do you call this a university?

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Provided your statistics are correct.

දෛනිකාමර්ස නානානන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I guarantee the correctness of these figures. I do not tell lies. I am not a member of your party or the other parties.—[*Interruption.*] I refer to the S.L.F.P., the L.S.S.P. and the C.P.—[*Interruption.*] The disease you suffer from needs for its cure a Dr. Naganathan!

In regard to History and Geography there are 17 other posts provided of which four have been filled in the Tamil medium and ten in the Sinhala medium. That is the provision already made for the filling of these posts, according to the Report of the N.C.H.E., unless it is telling lies. What I am telling you now is the truth as contained in the report.

But you say that you have no money. Do not spend money; do not recruit staff; do not even advertise posts. The present Government is following the example of the previous Government. This was the treatment meted out to the Tamils during the time of the previous Government,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවාරිය නාගනානන්]

and the present Government is doing the same : It is merely following the so-called Bandaranaike policies, Well, so much for statistics.

Last September, the Tamil students who were following courses of study in Colombo and who had passed their first year examination in Arts were asked to go to Peradeniya. They were not given even one week's time, and they, thereafter, had to continue their courses in Peradeniya. At such short notice, where could they go and reside in Peradeniya ? It is a very difficult thing to find a place to stay in Peradeniya. And when they started work in Peradeniya, some of the students found that some of the studies they did in Colombo were not available in Peradeniya. The authorities in Peradeniya—the N.C.H.E. and the Vice-Chancellor—had to make those studies available.

And this brings me to the N.C.H.E. The N.C.H.E. has been a thorough failure. The Hon. Minister will admit it. The N.C.H.E. has done nothing. We wanted some kind of machinery to co-ordinate, collaborate with and guide the various universities. As long as there were only two universities, one in Peradeniya and the other in Colombo there was no need for co-ordination, collaboration and guidance. But when there are four universities—Colombo, Peradeniya, Vidyodaya and Vidyalandara—there had to be some sort of central body which could co-ordinate, collaborate with and guide the students and also provide the necessary money. In England there is the University Grants Commission. What we have here is just a big name “National Council of Higher Education”, and nothing else. Has the N.C.H.E. done anything worthwhile ? Has it helped you, Mr. Minister ? Has it done anything for the benefit of the students ? It is high time that you scrapped it.

Recently there was the election of the Vice-Chancellor. I have nothing against the present Vice-Chancellor. He is a good boy. I call him “boy” because he was one of my patients about 25 to 30 years ago. I have known his father and mother, although I lost touch with them some 25 years ago. I have nothing against him. His father was a fine gentleman, a good friend of mine, and his mother a kind lady. They were a very nice couple indeed. I have no doubt that the Vice-Chancellor is a good and reasonable man. In fact, I have nothing against him.

But I say that in the election of the Vice-Chancellor the N.C.H.E. played a dirty game. I use the word “dirty”. Four names were proposed, and of them Professor Mailvaganam—he is not a friend of mine or of my party—had the best qualifications ; he had the widest experience and was the most eligible person. To say that he was too old for the post is nonsense. He is as old as our Hon. Prime Minister. If the Hon. Dudley Senanayake can be the Prime Minister at his age, Professor Mailvaganam cannot be too old to be the Vice-chancellor. They were both classmates at Cambridge. Sir Ramasamy Mudaliyar was the Vice-Chancellor of the Madras University for twenty years and there was no trouble at all in that university whereas in other universities in India there was trouble ; and he retired at the age of 80 years. So, a man of 60 years is not too old to be the Vice-Chancellor of the Colombo University. In fact, he has the highest qualifications and was the most capable of the candidates for the post. How they came to omit Professor Mailvaganam's name in the list of candidates submitted to the Hon. Minister of Education should be explained. The Hon. Minister is said to have given instructions to some of the members of the N.C.H.E. who are supposed to be his stooges—

ශ්‍රී ඊරියගොල්ලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

It is a damned lie !

விசேஷப் பதவி கெட்டுப் பத, 1969-70

—கூடுதல் பதவி

பதவி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The Hon. Minister cannot use the words "damned lie". Please withdraw them.

சுரு. சீரெனெனெ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I withdraw the word "damned". I will call it a palpable lie.

வேதையாடீய நானை

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

May be a white lie!

சுரு. சீரெனெனெ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I am sorry that such an insinuation has been made against me as Minister without any rhyme or reason. I can assure the hon. Member that I had no hand in this matter at all.

வேதையாடீய நானை

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I am very glad to have your assurance but it only makes the work of the N.C.H.E. seem more heinous. Some of them were under the impression—I do not know whether the Hon. Minister too had the same idea—that if you select a Tamil as Vice-Chancellor at this time just before the elections, it was bad for the U.N.P.

பதவி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Member must accept the Hon. Minister's word.

வேதையாடீய நானை

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

However capable and learned the man may be, the party in power may be under the impression that if they

appoint a Tamil as Vice-Chancellor it will be prejudicial to the Government.

சுரு. சீரெனெனெ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

You have got this idea from the "Daily Mirror".

வேதையாடீய நானை

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

What are the instructions you gave your Permanent Secretary?

சுரு. சீரெனெனெ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I asked him to vote for the man he liked.

பதவி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The Hon. Minister has denied the hon. Member's allegation. The hon. Member being a veteran Member of Parliament should accept the Hon. Minister's denial and the assurance he gave.

ஈ. ஐ. 3

வேதையாடீய நானை

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

All right, Sir. In keeping with the best parliamentary traditions, I have to accept the Speaker's Ruling, but I am not accepting the Minister's word.

The next matter is about the case of a certain girl who lives close to my house. She was qualified to do a Bio-Science course in the university. She was asked by the N.C.H.E. whether she would like to go to the Vidyalandkara or the Vidyodaya University. They knew that she had studied in the Tamil medium, and that teaching is not done in the Tamil medium in those two universities. However they had asked her

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනානන්]

whether she would like to go to the Vidyalkankara or the Vidyodaya University. This is how the N.C.H.E. carries on. They make themselves a laughing stock.

I want to say a few words about the secondary schools in Jaffna. I am sorry I have got to make some definite charges against certain officers of the Minister's staff. The Hon. Minister himself is a good man. I know him personally and I like him personally, but as a Minister, I do not like him.

There are men in the department who are out to bring down the standard of education, especially of science education, in Jaffna, and the excuse is that the standard of education in Jaffna is too high and it must come down. Is that the purpose of education? Is it your policy that wherever the standard is high, you must bring it down and not lift up the standard elsewhere to that same level?

When bringing down the standard of education in Jaffna, at least you should think of raising the standards of education in the Tamil areas where the standards are low. In Mannar, for example, they have been asking for schools to teach up to the Advanced Level, and they have been asking for science laboratories. They have collected a couple of thousands of rupees and they have asked the Government whether it would send the teachers and the equipment if they were to put up the buildings, but no permission has been granted for these people to help themselves, despite there being no expense to the Government.

In this connection, I wish to say a few words about what the hon. Member for Nintavur (Mr. Mustapha) said. I was very happy to know that the Government had decided to provide a school in Nintavur to teach up to the Advanced Level, but it was done in the middle of the year. How are the boys going to pass the examination at the end of that year?

In July the school was started. Teachers were pulled out from Jaffna and sent to this school but the hon. Member for Jaffna (Mr. Ponnambalam)—not a Member of our party—had got them back. Then, in July, three other teachers, two from my electorate and one from Kopay, were taken out. They are teachers who had been teaching in the Advanced Level classes. Right in the middle of the year they were transferred. They cannot be of much help in Nintavur, because they have been transferred in the middle of the year, and the boys of the schools from where they were taken out would also suffer.

I took this matter up with the officer-in-charge and recently, again, six science teachers have been removed from the 1st of October, science teachers who are teaching children who are studying for the examination in December. No replacements have been sent. Why is this being done? Because in Jaffna the educational standards are high!

Near my house is a school, the Senguntha Maha Vidyalaya. It is a small school and it was coming up because the teachers and the principal were dedicated men. This year's results were very good. There were many students who had got distinctions in the subjects they offered. I am told that this school had more pupils possessing distinctions than any other school. I am subject to correction. I have not verified this. The point I want to make is this: the teachers who were responsible for such a creditable performance have been transferred. When a school does well your idea is to keep it down, to degrade it or to transfer the science teachers.

When I spoke to the deputy director in charge he showed me a chart and told me, "We have spent much more on our schools than on any other schools." Sir, in Jaffna the Government did not spend one cent by way of capital expenditure on any

விசேஷப் பதன் கெடுபித, 1969-70

—கூடுக ஸபை

school. All the schools were built by us or by the Christian missionaries or by the Hindu missionaries or by the people. The Government only took the schools over. There was no capital expenditure on those schools. So that chart or graph shown to me by the deputy director is nothing but, to use the words of the Hon. Minister, a D.L.! You know what that means. It does not mean "diplomatic". It means "damned lie."

ஸபை

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

I ask the hon. Member to withdraw that expression.

வேலையாடீஸ் நானை

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

That graph I want to show—

ஸபை

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Before he talks about the graph will he withdraw that expression?

வேலையாடீஸ் நானை

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

No, Sir!

ஸபை

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

It is not a case of "No, Sir." I am asking the hon. Member to withdraw the words "damned lie."

வேலையாடீஸ் நானை

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I withdraw the words.

ஸபை

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Hon. Members should not take advantage of my kindness. They seem to think that they can use any word here.

வேலையாடீஸ் நானை

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

The Hon. Minister used those words.

ஸபை

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

And I got him to withdraw them.

வேலையாடீஸ் நானை

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Right, Sir, I withdraw the words.

A very good teacher teaching in the Advanced Level classes was taken out of Kokuvil Hindu College from 1st of July, When I asked why that was done, what was I told? I was asked, "How many graduates have you got there?" I said that we had ten graduates and asked, "Do you know how many students we have? We have got 304 Ordinary Level students in Arts, 262 Ordinary Level students in Science and 130 Advanced Level students in Science."

Every boy doing science has to offer physics and chemistry. The other subjects, depending on the course you are taking are botany, zoology, mathematics, advanced mathematics, or applied mathematics. So how many graduates do you want to teach those subjects? There are so many classes of 30 boys each and the number of work hours is 40 a week. So if out of 10 graduates you take away one, how do you expect them to carry on? But the deputy director will show a graph and say, "Kokuvil Hindu College has got 10 graduates." But you cannot keep graphs without reference to all the factors—the number of students and so on.

Similarly, in the case of Jaffna Hindu College, there are 450 boys doing the Ordinary Level in Science and

விசேஷப் பணம் கெட்டுப்போன, 1969-70

—கூடுதல் பணம்

[வேலுநாதன் தலைவர்]

200 boys doing the Advanced Level in science, And you want to reduce the number of graduate teachers. Now, you will ask me how these schools got so many students.

சுரு. சீதேவசேகரன்

(கேள்வியளிப்பவர்)

(The Hon. Iriyagolle)

How many graduates?

வேலுநாதன் தலைவர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

At Jaffna Hindu College, 14, but there are 450 boys doing the Ordinary Level in science and 200 boys doing the Advanced Level in science.

சுரு. சீதேவசேகரன்

(கேள்வியளிப்பவர்)

(The Hon. Iriyagolle)

We expect graduates to teach at the Advanced Level.

வேலுநாதன் தலைவர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Then who is going to teach the Ordinary Level students?

சுரு. சீதேவசேகரன்

(கேள்வியளிப்பவர்)

(The Hon. Iriyagolle)

Specialized trained teachers in science.

வேலுநாதன் தலைவர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

That is a big fraud because Ordinary Level students—

சுரு. சீதேவசேகரன்

(கேள்வியளிப்பவர்)

(The Hon. Iriyagolle)

I say, generally.

வேலுநாதன் தலைவர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I can understand what the Minister is saying if there are no graduates available and you are forced into the position where you have to train some persons as science teachers. But there are thousands of graduates waiting without jobs.

In fact I told the Hon. Prime Minister that if he wanted to send good teachers to Nintavur, there are several Second Class graduates of the University of Ceylon who have taught for one or two years as temporary assistant lecturers. I said that you could make use of them without pulling out teachers from our schools in the middle of the year.

துரைநாதன் மஹா.

(திரு. துரைநாதன்)

(Mr. Thurairatnam)

How many cadre vacancies are there for graduates?

வேலுநாதன் தலைவர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

That is a very wrong—

சுரு. சீதேவசேகரன்

(கேள்வியளிப்பவர்)

(The Hon. Iriyagolle)

It is not wrong—

வேலுநாதன் தலைவர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

—and improper use of material. You must know how to use material. I am not finding fault with you for not finding jobs for graduates. You are preventing graduates from finding jobs. We want them. When you opened the Nintavur school in January, there were graduates available. Till July there were no

விசேஷன பதன் கெடுதலு, 1969-70

—கூரக ஸபை

graduates in the A. L. classes. But in the middle of the year in June you pulled them out of Jaffna and sent them there. That is very wrong.

சுரு சீரேசுலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Classes, I think, started after May.

வேதகாலசீசு கானாநதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Anyway you waited till July. May was late enough.

சுரு சீரேசுலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Excess science teachers were taken out of those schools.

வேதகாலசீசு கானாநதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

They were not excess teachers. If you are an educationist and if you know anything about education, you will not say that there was an excess. On what grounds do you say there was an excess? Is it because Mr. Alles says so? Who is he to say so? He gives you wrong statistics. His statistics and graphs are lies.

சுரு சீரேசுலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Be patient, Doctor!

வேதகாலசீசு கானாநதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

There are different kinds of lies. There is the white lie, there is the ordinary lie and then there is the bad lie, the statistics. Your Mr. Alles indulges in statistics without proper factors. He can fool you but he cannot fool us.

Then transfer of teachers should not take place in the middle of the year.

சுரு சீரேசுலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

For your edification may I mention this if you do not mind. This is the pupil graduate ratio in secondary schools: the Island's position is 63.52, Colombo 59.7, Colombo North 72.8, Galle 66, Kandy 56, Jaffna 41.19. That is the ratio.

வேதகாலசீசு கானாநதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

That is without taking into account the number of students in the class.

சுரு சீரேசுலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Counting the number, I am giving you the pupil teacher ratio. You cannot expect more than that.

வேதகாலசீசு கானாநதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Those figures have got to be checked.

சுரு சீரேசுலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

The figures are correct.

வேதகாலசீசு கானாநதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

They are Mr. Alles' figures. I do not take them as correct.

சுரு சீரேசுலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Then there is no argument. Do you expect me to accept your figures or my department's figures?

துரைசீரன்நதி மஹ.

(திரு. துரைசீரன்நதி)

(Mr. Thurairatnam)

What is the optimum ratio?

விசேஷண பதன கெடுமென, 1969-70

—காரண ஸகல

ஸகலபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Will you please sit down?

தூரேசிராதநம் மன.

(திரு. தூரேசிராதநம்)

(Mr. Thuraiaratnam)

I have been a teacher.

ஸகலபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Will you please sit down? You can teach as much as you like, but when you are in Parliament act like a parliamentarian. You cannot get up and ask questions like this. What undignified behaviour on the part of Members, shouting and asking questions and interrupting the whole Debate!

டே. நகனாதன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

On the transfer of teachers, I think there must be a new policy. Teachers should not be transferred in the middle of the year. When you want to transfer teachers from a college, at least consult the principal of the college. They will be able to tell you who is the man they can spare and whom they cannot spare.

Headmasters are all being transferred. I got a telegram today from my constituency. There is a Methodist Mission Tamil Mixed School in my electorate. For a long time they had no headmaster. The headmaster came in there in January 1968, one Mr. William. I understand from many old boys and people in the neighbourhood—they all wrote to me and sent me telegrams—that after this man came there the level of the school had gone up and he had kept the school very well. In that school all classes are integrated. You find the lowest class and the highest class all studying there together very nicely. This man was mainly responsible for it. Now suddenly he has

been sent away from that school to another school. The people say, "Our school will fall." This man has been there only for one year and nine months. What was the reason for transferring him out of that school? If they had consulted the area inspector he would have told them that this school was getting on very well especially after this headmaster came. He must get out for no reason; mainly because some politician or other person pulled a string, the officials in the headquarters transferred this teacher out. I must say that in my capacity as Member of Parliament I have never wanted any teacher transferred out of a district. That is a low thing for a parliamentarian to do. If a teacher is appointed to an area he must be allowed to carry on his work unhindered. There must be some hard and fast rules for teacher transfers.

டி. ஸா. 3.15

There is a convent which is doing very well. The principal of that convent is a nun who is a graduate. Earlier this year the nun and 16 of the teachers in that convent were transferred together. She had been in that school for three years and within that period she raised the level of the school very high. Of the 16 teachers transferred from that convent five were key people. They were doing a very good job of work; they were preparing a bright future for the school, but suddenly one day all of them were transferred. When that happened, I interviewed the Hon. Minister and the Director-General of Education. I told them that the school was coming up very well, and by transferring 16 teachers out of that school they were only bringing down the standard of that school. Why did you transfer 16 teachers all at once; why not transfer 11 or 12 and keep the key people there to continue their good work? But I was told that they had served more than the prescribed period in that school. This is what mass education can do. People do not

விசேஷப் பதவி கெடுப்பத, 1969-70

—கூடுதல் உறுப்பினர்

have any love for a school, they do not build up any affection for their old school. They do not respect their old school tie. This is what mass education has done.

The Director-General of Education is a very fine gentleman. I am sorry to say that he knows nothing about education. He has no experience in educational work.

செ. இ. இ. இ. இ. இ.

(கேள்வியை அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Who is he ?

தேவநாதன்

(தொகுப்பு நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I do not know who he is. Has the Director-General ever been a teacher? Has he ever taught? Has he been a principal of a school? He will make a very secretary to the Cabinet.

Anyway, when these transfers are effected some consideration must be shown to the school, to those interested in the welfare of the school. If they are needed badly in that school you must not transfer them.

செ. இ. இ. இ. இ. இ.

(கேள்வியை அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

How about the Harijans ?

தேவநாதன்

(தொகுப்பு நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I now come to the question of school buildings. The old school buildings were of one type. They were only fit to be used as cattle sheds. There were some which were 60 feet long, others 80 feet long and some even 120 feet long. It was a long hall and all the classes were held there. There were no separate class rooms as we have now.

செ. இ. இ. இ. இ. இ.

(கேள்வியை அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

As in Nallur !

தேவநாதன்

(தொகுப்பு நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

In Nallur there are better school buildings because the Tamils of old and the missionaries of old built good schools.

But the subsequent schools were not as good. Besides, even to maintain the schools you did not get separate staff. We have a Superintending Engineer who is over-burdened with work. He has to look after the whole island and he spends a large sum of Rs. 70 million a year. The ordinary engineers spend only Rs. 5 million. He has not got any assistants. In every area where you get a regional director, you must have a regional engineer. This Superintending Engineer was raised to that level. He is well qualified in school engineering, so that there is some kind of constructive thinking and action.

செ. இ. இ. இ. இ. இ.

(கேள்வியை ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

It looks as if he has approached you.

தேவநாதன்

(தொகுப்பு நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

There is one thing I want to say : you have—when I say “ You ”, I mean the previous government—closed down the state-aided schools. Most of them were mission schools or Hindu Board of Education schools, and those teachers who opted to remain and continue in these non-fee levying free schools have been punished by you. The teachers there are not eligible for pensions.

Today the Junior Minister of Education said that a sum of Rs. 52 million is being spent on pirivena education. They are also state-aided schools meant only for Sinhalese and Buddhists, which is against the law.

விசேஷப் பதவி கெட்டுப்போ, 1969-70

—காரைக்காலம்

சுரு மன்றத்தினர்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

What about the Harijans ?

வேதமூலம் மானம்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

What did you say ?

It is against the law and against all principles to spend on schools today which are religious schools or communal schools. These pirivena schools are one hundred per cent state-aided, one hundred per cent Sinhala, and one hundred per cent Buddhist, and you are going to spend Rs. 52 million on them. You ought to be ashamed of what you are doing. I will tell you why. You can at least see that these teachers in the private schools get their pensions. I am sorry to see that there is not one leftist or progressive fellow here now. They were against the giving of pensions—

சபாபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

They are not “fellows”, they are hon. Members.

வேதமூலம் மானம்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

When I call them “fellows” I am complimenting them.

சபாபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Anyway, not here.

வேதமூலம் மானம்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

When I call them “fellows” I am treating them as my equals. Anyway, I shall call them “Members”.

They were against giving pensions to teachers in private schools. That is what these so-called progressive people do in this world. We want to

give pensions to everybody, but certain teachers who are giving good service to the country are not getting any pensions.

I appeal to the Hon. Minister. As I said, I like him. He is a good man. It is only in regard to education that I do not like him. Let him tell me under what law these pirivena schools are to be given this assistance. These pirivena schools, we are told, are meant only for priests, but 90 per cent of the children there are not priests but those who are studying for the G. C. E. examinations. Here comes another progressive man, Sir, who was against the giving of pensions to teachers.

லேஸ்டி குனேவர்டென மை. (பாண்டூர்)

(திரு. லெஸ்லி குனேவர்தன—பாண்டூர்)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

I am glad you call me a revolutionary.

வேதமூலம் மானம்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I said you are another progressive.

Anyway, Sir, about these pirivena schools—

சுரு மன்றத்தினர்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

What about the Harijan schools ?

வேதமூலம் மானம்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Well, my hon. Friend from Vadukkoddai (Mr. Amirthalingam) will tell you something about them.

சபாபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Can the hon. Member justify speaking for over 45 minutes ?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ප්‍රසිද්ධ අමතක කළු මැ.]

class. So, I would appeal to the Hon. Minister to get his officials to examine the situation and see what could be done.

Then there is the problem of acute shortage of accommodation in the Maradana area. The position is that first-grade children find it difficult to secure admission to schools in and around this area. We went into the matter. I had a discussion with the Hon. Minister of Local Government who also represents Colombo Central, and he has agreed to allocate two acres of land in the Maligawatte Scheme for a school. I would kindly request the Hon. Minister to see that the necessary buildings are put up so that most of the difficulties in the Maradana area could be solved. That will not only ease the situation in the Maradana, Borella and the surrounding areas, but also prove very helpful to the Muslim children.

I should like to point out to the Hon. Minister that, apart from one or two buildings that we have, Hameed-al-Husseini and Khairiya Girls' School, no other buildings have come up for the last ten years. I do not blame the Hon. Minister for what happened in the earlier period, but these schools have been neglected. And unless we do something to erect new buildings to meet the situation that has arisen, we will find it difficult to accommodate these children.

Slave Island is another place where there is much overcrowding. There is a government land purchased ten years ago that is lying idle. I would like if immediate action is taken to put up a building there, because there is a morning session in the Sinhalese school and an evening session in the Tamil school, where students are studying. So, if action is taken, it will help the Sinhalese, Muslim and Tamil children attending classes there. I would request that that matter too be looked into and some arrangement be made to put up a separate building for the purpose of separat-

ing the Sinhalese school and the Tamil school. This will also ease the present congestion in the Slave Island area.

අ. හා. 3.30

As you know, the Colombo Central electorate is a thickly populated area. There are certain Muslim areas which are particularly so where it is very difficult to find school accommodation for children who seek admission to Grade I. I would earnestly urge the Hon. Minister to ask his officials to look into this and give him a report so that something could be done to ease the situation.

About 8 years ago, the two schools known as Hussainia Muslim School and Hameedia Muslim School were amalgamated and given the name Hameed-al-Husseini School. This school has now got 1,550 students, and I would earnestly request the Hon. Minister to upgrade this school as a maha vidyalaya. I understand from the regional director that only Al Hidaya School has reached maha vidyalaya status, and I would request the Hon. Minister to see that Hameed-al-Husseini School which was amalgamated about eight years ago and which is 40 to 50 years old, also is given maha vidyalaya status.

There is considerable difficulty with regard to the teaching of science in the Muslim schools. I have brought this question to the notice of the Hon. Minister too. There are 11 government Muslim schools with about 11,500 students, but there are no facilities for teaching science in any of these schools. I brought this matter to the notice of the Hon. Minister about two years ago, and I am grateful to him for making arrangements to provide a science laboratory to one of the schools. I understand from the regional director that Al Hidaya School is to be given a science laboratory. I would request the Hon. Minister that Hameed-al-Husseini School also be given a science laboratory.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

As you know, in the days gone by, parents preferred to get their children to study arts, but now, with so much unemployment among arts graduates, parents want their children to study science, and provision for the teaching of science is an urgent necessity. And if no immediate action is taken the enthusiasm among the parents as well as the children is likely to die down. Therefore, I would urge the Hon. Minister to give serious consideration to this matter. It may be that immediately a sufficient number of children may not be available in every school to make provision for the teaching of science, but I am sure that once the arrangements are made the number of children taking science will increase. I would request the Hon. Minister to treat that matter as a very urgent one.

I also request that another science laboratory be allotted for the Muslim schools in the Colombo Central area.

At present there are only two Muslim girls' schools in the Colombo Central area, namely, Fathima Girls' School with 1,200 girls, and Khairiya Girls' School with 1,000 girls. Fathima Girls' School is situated on rented land. This matter was brought to the notice of the Hon. Minister, and I am grateful to him for taking necessary action to acquire this land. Once the land is acquired the Government must make the necessary alterations to the buildings and so on, so that the 1,200 girls who study there will have the necessary facilities for their education.

Now, a word about the school at Mihindumawata. That school had a student population of 1,200. But since the advent of the present principal, most of the children are going away from the school. Things have taken a turn for the worse. Now I am told that with the exodus of children the roll has come down to a mere 600 students. I think immediate action has to be taken in this matter. An in-

quiry should be made as to why this state of affairs has arisen. If the present principal is not satisfactory, action should be taken to see that he is removed and a proper person is put in his stead. The principal who was there from 1965 to 1968 had done a vast amount of work, and the school had obtained very good results at public examinations. After the present principal came in things have deteriorated to a large extent, and the people of the area come and worry me to see that something is done. I am afraid if this state of affairs continues this Muslim school will have to be closed down. I would like the Hon. Minister to give due consideration to this and see what could be done.

Another school which I would like to refer to is the Green Street Muslim School which boasts of a roll of 1,800 students. This school has buildings so very old that every time it rains it is a question of telegrams chasing the department and telegrams chasing me. Any number of temporary repairs have been done, but the situation has not improved much. Unless something is done soon to provide better accommodation the only school serving that area will be in difficulties and unable to carry on any more, particularly in the rainy season. So, I would like the Hon. Minister to obtain a report about the school and see what can be done to rectify matters.

කේ. බී. රත්නායක මයා. (අනුරාධපුර)
(திரு. கே. பி. ரத்னாயக்க—அனுராதபுரம்)
(Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ සාකච්ඡා කෙරෙන මේ අවස්ථාවේදී පොදුවේ උතුරු මැද පළාතටත්, විශේෂයෙන් මගේ අනුරාධපුර කොට්ඨාශයටත් බලපාන ප්‍රශ්න කීපයක් ගැන කරුණු සඳහන් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙමිනි.

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ කථාවේදී එතුමා සඳහන් කළා, කලින් සිටි අධ්‍යාපන ඇමති

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[රත්නායක මයා.]

කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කළුගල්ල මයා.) පාසල් ප්‍රතිසංවිධානය ගැන කිසිම දෙයක් සඳහන් කළේ නැත, එයින් පෙනෙන්නේ එය හොඳ වැඩක් වශයෙන් එතුමා පිළිගත් බවය, නමුත් එය හොඳ වැඩක්ය කියා ප්‍රකාශ කරන්නට අකමති වුණය කියා. උතුරු මැද පළාත ගැන සලකන විට එය හොඳ වැඩක්ය කියා මා නම් කොහෙත්ම පිළිගන්නේ නැහැ. මීට පෙරත් මා නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, පාසල් ප්‍රතිසංවිධානය නිසාම දහස් ගණන් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට 7 වැනි ප්‍රමාණයෙන් පසු අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීම ඉතාමත් දුෂ්කර වී තිබෙන බව. ඊට හේතුව 7 වැනි ප්‍රමාණයෙන් සමත් වූ පසු ඒ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට හැතැපීම 5 ක්, 10 ක් ඇතිත් පිහිටි ජ්‍යෙෂ්ඨ විද්‍යාලවලට යන්නට සිදු වී තිබීමයි. ගමනාගමන පහසුකම් නැති නිසාත්, ආර්ථික දුෂ්කරතා නිසාත් අද ඒ ප්‍රදේශවල ලමයින් 7 වැනි ප්‍රමාණයෙන් පසු තමන් යා යුතු මහා විද්‍යාල කරා යන්නේ නැහැ.

අනුරාධපුර කොට්ඨාශයේ නොවිටියා ගම මහා විද්‍යාලයට තවත් විද්‍යාල 21 කින් 7 වැනි ප්‍රමාණය සමත් වන ලමයින් පැමිණිය යුතුයි. ඒ සමහර විද්‍යාලවල 7 වැනි ප්‍රමාණය සමත් වන ලමයින්ගේ ගණන 4 ක් හෝ 5 ක් පමණක් වන බව මා පිළිගන්නවා. එහෙත් එක විද්‍යාලයක ඉන්නේ ලමයින් 4 දෙනාය, 5 දෙනාය කියා ඔවුන්ට ඇත තිබෙන මහා විද්‍යාලයකට යන්නය කිව්වම ඒ ලමයින් කොහෙත්ම ඒ මහා විද්‍යාලවලට යන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ ලමයින්ගේ අධ්‍යාපනය සම්පූර්ණයෙන්ම ඇණහිට තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ මේ පාසල් ප්‍රතිසංවිධාන වැඩපිළිවෙළ මේ විධියටම ගෙන යනවා නම් අවුරුදු 4 ක් තිස්සේ මා කරන ඉල්ලීම නැවතත් ගරු ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කරන්න ඕනැ. එනම් මගේ කොට්ඨාශයෙන් මහා විද්‍යාල සංඛ්‍යාව වැඩි කළ යුතු බවයි. එසේ වැඩි කරනවා නම් කුඩා නිල්බෑව, රතෝරුව, දුනුමඩලාව, අඹගහවැව, ගාලදිවුල් වැව, පහළ හල්මිල්ලාව, පහළ මාරාගාව, රාජාංගනයේ යාය 8, යාය 14 සහ යාය 15

යන ස්ථානවල පිහිටි විද්‍යාල 10 මහා විද්‍යාල බවට පත් කරන්නට ඕනැ. මේ එක විද්‍යාලයක සිට තවත් විද්‍යාලයකට අඩු ගණනේ හැතැපීම 4 ක් හෝ 5 ක් තියෙනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

දුෂ්කර ප්‍රදේශවල පාඨශාලාවල ජ්‍යෙෂ්ඨය දක්වා පන්ති පවත්වන්න අවසර දෙන්නය කියා නියම කර තිබෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගිහින් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ තුමාට කථා කළොත් ඒ ගැන කටයුතු කරයි.

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

මා කිව්වා. ගරු දෙගුරු සමිතිවලින් කිව්වා. ලමයින් සංඛ්‍යාව අඩු නිසා පන්ති පවත්වන්න අවසර දෙන්න බැරිය කියනවා. ලමයින් සංඛ්‍යාව අඩු නම් විද්‍යා විෂයයන් සඳහා පන්ති පවත්වන්නට බැරි බව මා පිළිගන්නවා, හැම විද්‍යාලවලටම විද්‍යාගාර දෙන්න බැරි නිසා, කලා විෂයයන් ඉගෙනගන්නා ලමයින්ටවත් ඒ විද්‍යාලවලම ජ්‍යෙෂ්ඨය දක්වා ඉගෙන ගැනීමට අවස්ථාව සලසා දෙනවා නම් හොඳ බවයි, මා කියන්නේ.

ගුරුවරුන් මාරු කිරීම ගැනත් වචන යක් කියන්නට තිබෙනවා. මට පෙනෙන හැටියට නම් අනුරාධපුරයේ ගුරුවරුන් මාරු කිරීම කිසිම හේතුවක් නොමැතිවයි කෙරෙන්නේ. මම ඒ චෝදනාව මේ අවස්ථාවේ කෙලින්ම එල්ල කරනවා. පොදුවේ චෝදනාවක් එල්ල කරන්නේ නැතිව එක් විද්‍යාලයක් සම්බන්ධව පමණක් කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් උදහරණ සහිතව මම ඒ චෝදනාව සනාථ කිරීමට අදහස් කරනවා. අනුරාධපුර මධ්‍ය මහා විද්‍යාලය මුළු උතුරු මධ්‍යම පළාතටම තිබෙන එකම වැදගත් අධ්‍යාපන ආයතනය හැටියට හඳුන්වා දෙන්නට පුළුවනි. ගත වූ අවුරුද්ද තුළ මේ මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයේ සිට උපාධිධාරී ගුරුවරුන් ගණනාවක්ම, කිසිම හේතුවක් නොදක්වා, වෙනත් විද්‍යාල

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

වලට මාරු කර යවා තිබෙනවා. එසේ මාරු කර යවනු ලැබූ ගුරුවරුන්ගේ නම් මෙන් නම් මේවයි : 1968 මැයි මාසයේ පළමු වැනිදා හිටි හැටියේ එස්. බී. ඉලංගසිංහ මහත්මයා මැදවච්චිය මහා විද්‍යාලයට මාරු කළා. ඒ මහත්මයා සිංහල ගෞරව උපාධිධාරී ගුරුවරයෙක්. වෘණිජ පුහුණුව ලත් ගුරුවරයකු වන එච්. ඩී. ඊ. පයස් මහත්මයා අනුරාධපුර මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයේ සිට පිටිසර ඉස්කෝලයකට මාරු කර යැව්වා. විල්මට් විරවර්ධන මහත්මයා උපාධිධාරී ගුරුවරයෙක්. ඒ මහත්මයා භූගෝල විද්‍යාව ගැනයි විශේෂ දක්ෂ කමක් දැක්වූයේ. ඒ නිසා භූගෝල විද්‍යාවයි ඒ මහත්මයා විශේෂයෙන්ම ඉගැන්වූ විෂයය. 1969 මැයි මාසයේ පළමුවැනිදා සිට තවත් මහා විද්‍යාලයකට ඒ මහත්මයා මාරු කර යවා තිබෙනවා. නිවා සිටි මාත්ත තෝනා මහත්මයාත් මාරු කර යවා තිබෙනවා. ජී. එස්. මුණසිංහ මහත්මයා 1969 අගෝස්තු මාසයේ පළමුවැනිදා සිට තවත් මහා විද්‍යාලයකට මාරු කර යැව්වා.

මේ ගුරුවරුන් මේ ආකාරයට හිටි හැටියේ, කිසිම හේතුවක් නැතිව මාරු කර යැවීමෙන් ශිෂ්‍යයන්ට විශාල පාඩුවක් සිදු වී තිබෙනවා. මේ උදවිය ඉගැන්වීම කරගෙන ආවේ අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර උසස් පෙළ පංතිවලයි. මේ අවුරුද්දේ දෙසැම්බර් මාසයේදී පැවැත්වීමට නියමිත විභාගයට පෙනී සිටීමටයි මේ ශිෂ්‍යයන් සූදානම් වෙමින් සිටියේ. අවුරුද්දේ මැද හරියේදී එවැනි පංතිවල ඉගැන්වීමේ යෙදී සිටි ගුරුවරුන් වෙනත් පාඨශාලාවලට මාරු කර යැවීමෙන් ඒ ළමයින්ට විශාල පාඩුවක් වන බව ගරු ඇමතිතුමාත් පිළිගන්නවාට සැකයක් නැහැ.

යම් යම් අවස්ථාවල ගුරුවරුන් එක් පාසලක සිට තවත් පාසලකට මාරු කර යවන විට ගෙනහැර පාන තර්කයක් නම් ඒ අය උගන්වන මහා විද්‍යාලයේ ආචාර්ය මණ්ඩලයේ සිටින ගුරු සංඛ්‍යාව අවශ්‍ය ගුරු සංඛ්‍යාවට වැඩි බවයි. එසේ නම් ඒ ගැන තර්කයක් කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ගුරුවරුන් නියමිත සංඛ්‍යාවට වඩා අඩුවෙන් සිටින පාඨශාලාවලට, වැඩියෙන් සිටින තැන්වලින් මාරු කර යැවීම වරද

කැයි කියන්නට කාටවත් පුළුවන්කමක් නැහැ. මා දොස් දකින්නේ ඒ ගැන නොවෙයි. මාරු කරනු ලැබූ ගුරුවරුන් වෙනුවට සුමාන දෙකක් යන විට තවත් උපාධිධාරීන් ගෙන්වා ගැනීමයි අපට තේරුම් ගන්නට බැරි. ඒ කාරණයත් උදාහරණය කින් මම ඔප්පු කරන්නම්. 1969 අගෝස්තු පළමුවැනිදා සිට ජී. එස්. මුණසිංහ මහත්මයා වෙනත් පාසලකට මාරු කර යැව්වා. එහෙත් සුමාන දෙකක් යන විට ඒ විද්‍යාලයට තවත් උපාධිධාරී ගුරුවරයකු පත් වුණා. එයින් පෙනී යන්නේ කුමක්දැයි කල්පනා කර බලන්න. ගුරු මණ්ඩලයත් විදුහල්පතිතුමාත් අතර පෞද්ගලික අමනාපයක් තිබුණාදෝයි කෙනෙකුට සැක කරන්නට එයින් ඉඩක් ලැබෙනවා. මාරු කරන්නට ඇත්තේ ඒ නිසයි. මාරු කරනු ලැබූ ගුරුවරුන් අතර මේ විධියේ හැඟීමක් ඇති වන්නට පුළුවන්කමක් නැද්ද?

ඊළඟට මේ ගැනම තවත් කරුණක් කියන්නට තිබෙනවා. මාරු කරන ලද ගුරුවරුන්ගෙන් එස්. බී. ඉලංගසිංහ මහත්මයාත්, ජී. එස්. මුණසිංහ මහත්මයාත් යන දෙදෙනා අනුරාධපුර මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයේ ආදි ශිෂ්‍යයන්. ආදි ශිෂ්‍යයන් යම් පාසලක උගන්වනවා නම් කරුණු දෙකක් නිසා ඒ උදවියගේ සේවය එම පාසලට ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. මගේ හැඟීම නම් තමන් ඉගෙනීම ලැබූ පාසලේම උගන්වන්නට ලැබෙනවා නම් ඒ අය වඩාත් හොඳින් කටයුතු කරනවාය යන්නයි. එවැන්නන්ගෙන් විශිෂ්ට සේවයක් එම පාසලට ලැබෙනවා. ඒ නිසා මේ ගැන කරුණාකර පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නැයි මම ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා.

අ. හා. 3.45

අනුරාධපුර මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයේ වැඩ කටයුතු ගැන ගරු ඇමතිතුමා සතුවට පත් වී සිටිනවාදැයි මම නම් දන්නේ නැහැ. අපට නම් කිසිසේත් සතුටු වන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. අනුරාධපුර මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයේ විද්‍යාලයාධිපතිතුමාට විරුද්ධව අඩු ගණනේ මාසයකට වරක්වත් අගෝහන ලියුම් පිට වෙනවා. ඒවායේ පිටපත් අපටත් ලැබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමාටත් ලැබෙන්නට ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[රත්නායක මයා.]

මේවායේ සඳහන් වන කරුණු ඇත්තද, නැත්තදැයි මා දන්නේ නැහැ. යම්කිසි වැදගත් දෙයක් හේතුවක් හැටියට තිබෙන්නට ඕනැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරඹ සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

මාරු කර යවන ලද ගුරුවරුන්ගෙන් වෙන් න ඇති.

රත්නායක මයා.

(ශ්‍රී. ආණ්ඩුකරු)

(Mr. Ratnayake)

ඒක මම දන්නේ නැහැ. ඒ නිසා කරුණාකර මේ ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වනවා නම් හොඳයි. අනුරාධපුර මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයේ වැඩ කටයුතු සතුටුදායක නැහැ. අවුරුද්දේ පළමුවැනි වාරය අවසන් වෙලා කලක් ගත වුණා. දෙවැනි වාරයත් අවසන් වුණා. තවමත් වාරවිභාග පවත්වා නැහැ. කොයි තරම් කණගාටුදායකද? මෙහි අධ්‍යාපන තත්ත්වය හුඟක් දුරට දැන් පිරිහී ගොස් තිබෙන බව මතක් කරන්නට ඕනැ කතාගාටුවෙන්. ඒ වගේම මේ මැතදී වුණ සිද්ධියක් ගැන මා සඳහන් කරන්න කැමතියි. ගරු සභා පතිතුමනි, විද්‍යාලයක නිවාස ඇති කරන්නේ යම් යම් පරමාර්ථයන් උඩයි. මේ මධ්‍ය මහා විද්‍යාලය පටන් ගත් දින සිටම නිවාස 4 ක් තිබුණා. එම නිවාස නම් කර තිබුණේ ආනන්ද, රාහුල, මහින්ද, සිවලී යනුවෙනි. මෙම විද්‍යාලය පටන් ගත් දින සිටම ඔය නිවාස 4 තිබුණා. නමුත් මේ විද්‍යාලයාධිපතිතුමා විසින් එක් වරටම මේ නිවාස 4 වෙනස් කර නිවාස 3ක් ඇති කර ඒවාට වෙනමම නම් තුනක්ද දැමුවා. මේ හේතුව නිසා එම විද්‍යාලයේ ආදි ශිෂ්‍යයින්ට හා අනිකුත් ශිෂ්‍යයින්ට ලොකු සිත් වේදනාවක් ඇති වුණා. ඒ ගැන මටත් පැමිණිලි එවා තිබුණා. මේ විධියේ දෙයක් කළේ මොන හේතුවක් නිසාද කියා දන්වන මෙන් මා කිහිප දෙනෙකු ගෙන්ම ඉල්ලා සිටියත්, මට ඒ හේතුව දැනගන්න නොහැකි වුණා. එම නිවාස 4 වෙනස් කර තිස්ස, විජය, ගැමුණු නමින් නිවාස 3 ක් ඇති කළා. මේ වෙනස ඇති කිරීමට හේතුව කුමක්ද කියා මා දන්නේ නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරඹ සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

කලින් තිබුණු නිවාසවල නම් මොනවාද?

රත්නායක මයා.

(ශ්‍රී. ආණ්ඩුකරු)

(Mr. Ratnayake)

ආනන්ද, රාහුල, මහින්ද, සිවලී.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරඹ සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

ගිහියන් ඉගෙන ගන්න පාසලක නිවාසවලට හික්මුත් වහන්සේලාගේ නම් යෙදීම සුදුසු නැතැයි සිතා වෙන් න ඇති.

රත්නායක මයා.

(ශ්‍රී. ආණ්ඩුකරු)

(Mr. Ratnayake)

නොයෙකුත් විධියේ තර්ක නම් ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවනි.

ගුරුවරුන් මාරු කිරීමේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කිව යුතු තවත් දෙයක් කියන්න මට මතක නැති වුණා. වන්නි තම්මින්නාව කියන මහා විද්‍යාලයේ මේ අවුරුද්ද ඇතුළත විද්‍යාලයාධිපතිවරුන් 5 දෙනෙක් මාරු කර තිබෙනවා. 4 වෙනි විද්‍යාලයාධිපති මාරු කරන විට, මා පුද්ගලිකව ගොස් කිව්වා—ගුරු-දෙගුරු සමිතියේ සන්දේශයක් ද ඇතිව අධ්‍යක්ෂතුමා හමු වීමට ගොස් මා කිව්වා—මේ විදුහල්පතිතුමා මාරු කර යවා ඊළඟට එවන පුද්ගලයා පත් කරන්නේ තාවකාලික වශයෙන් නම්, මේ විදුහල්පතිතුමා මාරු කරන්න එපාය කියා. ස්ථිර කෙනෙක් පත් කරන්නේ නැති නම් මේ ඉන්න විදුහල්පතිතුමා මාරු කරන්න එපාය කියා. මා ඉල්ලා සිටියා. නමුත් මා කියන විධියට නොකර ඒ විදුහල්පතිතුමා මාරු කළා. ඊට පසු තවත් කෙනෙක් එව්වා. ඊළඟට එයත් මාරු කළා. ඔය විධියට විදුහල්පතිවරුන් මාරු කිරීමේ තේරුමක් තිබෙනවාද? යම් කිසි විනයානුකූල දඬුවමක් දීමේ අදහසින් මාරු කරනවා නම් කමක් නැහැ. එහෙම නැතුව යම් යම් පුද්ගලයින් සතුටු කිරීම සඳහා හෝ වෙනත් ඕනෑකම් පිරිමහා ගැනීමට විද්‍යාලයාධිපතිවරුන් මාරු කිරීම සුදුසු නැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

වුවමනාවෙන්ම මාරු වී යනවා වෙන් න ඇති.

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

නැහැ, ඒ අයගේ වුවමනාවෙන් යනවා නොවෙයි. මේ පාසැල පිහිටා තිබෙන්නේ නගරයට ආසන්නවමයි. මේ 'විදුහල්පති මාරුවෙන්' සිදු වෙන්නේ මොකක්ද? විද්‍යාලයේ තත්ත්වය පහළ බැසීමයි.

නිවර්තකවේනිය මහා විද්‍යාලය සම්බන්ධයෙන්ද නමුත්තාන්සේගේ අවධානය යොමු කරවන්න ඕනැ. නමුත්තාන්සේ ඒ පාසැලට ගිය නිසා එහි තිබෙන තදබදය ගැන තේරුම් ගන්න ඇති. එහි ලමයින් 1,000 ක් පමණ සිටිනවා. ඉඩකඩ බොහොම අඩුයි. එම පාසැලට ගොඩනැගිලි තැනීමට ඉඩමක් ගැනීම සඳහා 1964-65 මුදල් වර්ෂයේදී රුපියල් 6,000 ක් වෙන් කර තිබෙනවා. නමුත් අද වන තෙක් එය ක්‍රියාත්මක වී නැහැ. පොසොන් සමයේදී මාත් සමගම නමුත්තාන්සේ ඒ පාසැලට ගොස් කිව්වා, එය ඉක්මණින්ම කළ යුතු දෙයක් ය කියා. නමුත් ඒ ගැන තවමත් තීරණය යක් අරගෙන නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒ අත්පත්කර ගැනීමට බලාපොරොත්තුවන ඉඩමේ බලහත්කාරයෙන් ගෙවල් හදාගෙන බලහත්කාරයෙන් පදිංචි වුණ පිරිසක් සිටිනවා. ආණ්ඩුවේ නීතිය අනුව ඒ අය අස් කිරීමට නඩු දමන්න ඕනැ. ඒ කටයුතු වහාම කරන්න ය කියා දැනුම් දී තිබෙනවා.

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

බොහොම හොඳයි. අනික් කරුණ නම් අනුරාධපුර නගරයේ විද්‍යාල 9 ක් පමණ තිබෙනවා. එයින් 8 ක් මහා විද්‍යාලයි. මේ

අවුරුද්ද ඇතුළත මේ විද්‍යාලවල සිටින ළමයින්ට නියම අධ්‍යාපනයක් ලැබුණාය කියා සිතන්න අමාරුයි. ඊට හේතුව නම්, අපි දන්නවා මේ විද්‍යාලවල උගන්වන ගුරුවරුන් වැඩි දෙනෙක්ම අධ්‍යාපන කාර්යාලයේ නොයෙක් නොයෙක් වැඩවලට යොදවන බව. ඒ අය ඒ වැඩවලට යොදවනවාට අපි විරුද්ධ නැහැ. යම්කිසි ගුරුවරයෙක් ඉගැන්වීමේ වේලාවෙන් බැහැරව, ඉගැන්වීමේ කටයුතු අවසාන වූවාට පසු, වෙනත් වැඩවල යොදවනවා නම් හොඳ බවයි මගේ අදහස.

විශේෂයෙන්ම මා මතක් කරන්න ඕනැ. මේ මැතකදී අනුරාධපුරයේ උත්සව දෙකක්ම පැවති බව. විශාල උත්සව දෙකක් පැවැත්වූවා. එකක් නම් ධර්ම පීඨය විවෘත කිරීමේ උත්සවයයි. අනික් එක සියවස උත්සවයයි. ධර්මපීඨය විවෘත කිරීමේ උත්සවය තිබුණේ මැයි මාසයේ දීයි. ඒ වන තුරු මේ විද්‍යාලවල ගුරුවරුන් කීප දෙනෙක්ම වගේ වැඩ කළේ ඒ ධර්ම පීඨය විවෘත කිරීමේ උත්සවය සම්බන්ධවයි. ඊට පසු, ජූනි සිට අගෝස්තු අවසානය වන තුරුම, වැඩ කළේ සියවස උත්සවය ගැනයි. ඒ උත්සව දෙක ගැනත් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට ඕනැ. නොයෙකුත් චෝදනා තිබෙන නිසා ඒවා ගැන පරීක්ෂා කර බලන්නට ඕනැ. ධර්ම පීඨය විවෘත කිරීමේ උත්සවය සඳහා රජය මුදල් වෙන් කර තිබුණා. එමෙන්ම මා දන්නවා, නොයෙක් නොයෙක් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂක තුමන්ලාගේ ප්‍රදේශ වලින් එහි වැඩම කළ ගරුතර සංඝයා වහන්සේලාගේ වියහියදම් සඳහා මුදලින් එව්වා; බඩු මුවටුන් එව්වා. එමෙන්ම උතුරු-මැද පළාතේ සෑම කොට්ඨාශයකින්මත් පරීක්ෂකවරුන්ගේ මාර්ගයෙන් මුදල්, හාල්, පොල්, සීනි, ආදී නොයෙක් නොයෙක් ද්‍රව්‍ය එකතු කළා. දැන් උත්සවය පසු වී මාස ගණනක් ගත වී ඇතත්, ඒවා පිළිබඳව ගණන් හිලවී වාර්තාවක් ඇමතිතුමාටවත් දෙපාර්තමේන්තුවටවත් ඉදිරිපත් කළාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

සීනි, පොල්, හාල් ආදියේ ගණන් හිලව්ද ?

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

පොද්ගලික වශයෙන් නොයෙක් නොයෙක් අය මුදලින් යැව්වා කියා මට සමහර අය කීවා. මෙය ඉදිරිපත් කරන්නට අදහස් කළේ චෝදනාවක් වශයෙන් නොවෙයි. මහජනයා මට කළ පැමිණිල්ලක් මා ගරු ඇමතිතුමා ඉදිරියේ තැබුවේ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

උත්සවය හොඳින් කෙරුණානේ.

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

උත්සවය නම් හොඳින් කෙරුණා. එහි දෝංකාරයට පිළිතුරු දෙන්න ඇමතිතුමාට කොච්චර කල් ගියාද ? ඒ දෝංකාරය තවමත් යනවා.

අනික තමයි ලගදී තිබුණු සියවස උත්සවය. සියවස උත්සවයට විදුලි බලය ලබා ගැනීම විදුලිබල දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කිරීමට සියවස උත්සව කමිටුව තීරණයක් ගත්තා. ඒ සඳහා රු. 2,700 ක් වෙන් කළා. එමෙන්ම විදුලිය දීම අනුරාධපුර සංරක්ෂණ මණ්ඩලයෙන් කළ යුතුයි කියාත් තීරණය කළා. එම කමිටුවේ සභාපති දිසාපතිතුමායි. එහෙත් එම සභාපතිතුමාගේ හෝ වෙන කෙනෙකුගේ අනුදානමක්වත් තැනිව එම කාර්යය දිනකට රු. 1,000 බැගින් පොද්ගලික කොන්ත්‍රාත්කරුවෙකුට දුන්නා. දිනකට රු. 1,000 බැගින් දින 7 ට රු. 7,000 යි. දෙපාර්තමේන්තුවේ අනුමැතිය ඇතිව රු. 2,700 ක් වෙන් කර කරන්නට තිබුණු කටයුත්ත දවසකට රු. 1,000 බැගින් පොද්ගලික කොන්ත්‍රාත්කරුවෙ

කුට දුන්නා සියවස උලෙලින් අපි බලා පොරොත්තු වුණේ ඒ මගින් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ අධ්‍යාපනය දියුණු කිරීමයි. එහෙත් ඒ කෘතිවල් එකේ තිබුණු තරඟ වලින් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට විශාල හානියක් සිදු වුණා. සමහර තරඟවලට තැගි වශයෙන් දුන්නේ බියර් බෝතල්.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒක නම් මට පිළිගන්න බැහැ.

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

ගරු ඇමතිතුමා ගියෙන් නැහැනේ. විවාහ කරන දවසේ අනුරාධපුරේ සිටියා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ තරුණ සංගමයේ රැස්වීමට නම් සහභාගි වුණා. එහෙත් උත්සවයට ගියේ නැහැ. අවසාන දවසේ වත් ආවා නම් ඇමතිතුමාට දැකගන්න තිබුණා. ඒ නිසා සියවස උත්සවය පාලනය සම්බන්ධයෙන් මහජනයා තුළ කලකිරීමක් තිබෙනවා. එමෙන්ම අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් ක්‍රීඩා අමාත්‍යාංශයෙන් ගිය නිලධාරීන් අතර විශාල ගැටුමක් ඇති වන්නට ගියා. එය බේරා ගත්තේ යන්නම්බුයි. පාලනය ඒ තරම්ම දුර්වලයි. ඒ ගැනත් පරීක්ෂාකර බලන හැටියට ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. මා මෙම කරුණු ඉදිරිපත් කළේ විවේචනයක් කිරීමට නොවෙයි ගරු ඇමතිතුමා මේවා දන්නේ නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

පළමුවැනි වරටයි ඇහුවේ.

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

මේ කාරණා ගැන පරීක්ෂා කර බලා සිදුසු ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්න ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

—කරක පිඟාව

Making religion a compulsory subject in the schools has contributed a great deal, as far as the Muslims are concerned, towards the study of Islam as a subject in all areas where Muslims live. We find from the results of the G. C. E. (Ordinary Level and Advanced

Level) Examinations that Islam as a subject has found a very prominent place in the curricula of our Muslim schools. Therefore, we ought to be very happy and should congratulate the Government and all the officials who have contributed to the progress of the study of Islam as a subject in this country.

අ. භා. 4

I do not know whether the same can be said about the study of Arabic. Arabic, we know, is a subject for the G. C. E. (Ordinary Level and Advanced Level) Examinations, and it is also a subject recognized for admission to the Ceylon University where there is an Arabic Faculty.

It will be interesting and useful to find out how many students offer Arabic for the G. C. E. (Ordinary Level and Advanced Level) Examinations. I have no statistics on this question, but I am trying to find out the number of students who offer Arabic as a subject for the G. C. E. (Ordinary Level and Advanced Level) Examinations from both maha vidyalayas and senior schools, in relation to the total number of students in this country. I think that will be a true indication, to some extent, of the way in which the study of this language has been encouraged, supported and helped to grow. The number of passes in Arabic at these examinations, particularly the Advanced Level Examination, will indicate that. I am sorry I do not have the necessary statistical figures to draw an inference, but the only criterion, perhaps the one criterion, by which we can judge the extent to which the teaching of Arabic as a language has succeeded is by considering the number of admissions to the University of Ceylon.

Sir, in the University of Ceylon we have a professor and a lecturer to lecture to the students in Arabic and Islam, and Islamic Civilization also. When one looks at the admissions to the universities, as given in

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[නයිනා මරිකාර් මය.]

the Report of the National Council for Higher Education, 1967-68, the figures are not at all encouraging. The report shows that the admissions for 1967-68 to the Ceylon University are: first year students: one in Arabic, five in Tamil Language; third year students: one in English, two in Tamil. That is for the General degree. And second year students: one, doing a special degree course in Tamil. That is all for 1967-68.

I understand that the number of students who really got admitted for the study of Arabic to the Ceylon University is very restricted and very few. That perhaps is some indication, some clue, of the extent to which the study of Arabic in this country, including Islam, has made an impact on the education of Muslims in this country.

We have in the University of Ceylon, Dr. Imam and Mr. Shukri, and their complaint to me is that they do not get enough students to come into the University for the study of Arabic and Islam. I asked them for the reason and their view is that the whole system of study in the schools, have to be remodelled and changed in order to raise the standard by providing facilities, textbooks and teaching staff.

If we are to get a fairly large number or at least a fair number of students, to take to the study of Arabic in the universities, the staff position should improve.

What is the position today? We have 400 moulavis for the teaching of Arabic and Islam in various schools. We have appointed four inspectors of Arabic. There are vacancies for a hundred moulavis who can be appointed to the Muslim schools.

Recently, the Hon. Minister appointed 94 moulavis. There are yet another 100 vacancies to be filled. I understand the Hon. Minister intends filling those vacancies.

Now, as regards payment, there are three scales of payment. It is a curious kind of salary structure. In the case of al-alims, that is, those people who get through the prescribed examination run by the Arabic Study Examination under the Ministry of Education, they are paid Rs. 67 per month; then there are moulavis with the G. C. E. Ordinary Level certificate who are paid Rs. 64 per month; and there are the moulavis who are registered at the madarasas or the theological colleges—I understand there are eight of them which are recognized as competent madarasas, which have the necessary teaching staff, the necessary finances for the teaching of the various subjects in a mada-rasa—and they are paid Rs. 52 per month. It is true that the study of Arabic in a madarasa in this country is based on a system which is, if I may say so, obsolete and historic. They still continue to teach the same old subjects like logic and so on and they have not been able to adapt the entire curriculum to the needs of modern society. It is one of those regrettable things, but I think in advanced countries where Arabic is taken seriously as a subject for study—

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

This is another Second Reading speech.

නයිනා මරිකාර් මය.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

This is fairly important.

விசேஷப் பணம் வெட்டுபண, 1969-70

—கூடுதல் பணம்

பாதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

It may be important but it is a Second Reading speech that the hon. Parliamentary Secretary is now making. This is the Committee stage of the Appropriation Bill and there are 40 more hon. Members to speak, and at the Committee stage speeches should be limited to draw attention to some specific shortcomings and things like that.

நடிகை மென்கார் மன.

(ஜனாப் நயித் மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

I am raising the question of certain shortcomings.

பாதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Parliamentary Secretary is raising matters of policy.

நடிகை மென்கார் மன.

(ஜனாப் நயித் மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

I am saying that we are not doing enough, and even with what we are doing with the existing staff and financial provision we are not getting the desired results, because there is something wrong somewhere, and I want the Hon. Minister to go into this whole question of the study of Arabic in this country.

அ. இரியகோல்

(கௌரவ ஈரியகோல்)

(The Hon. Iriyagolle)

The academic qualifications are very low and you want us to employ them, and then you also say that they cannot teach.

நடிகை மென்கார் மன.

(ஜனாப் நயித் மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

The Hon. Minister is going off at a tangent. I am not asking him to employ or not to employ. I am only saying that the study of Arabic in

this country is not very satisfactory. We do not have the necessary teaching staff. We do not have the necessary text books. I am, therefore, asking the Hon. Minister to raise the standard by a number of ways. He must find out what the shortcomings are.

For example, there is the Arabic Association under his Ministry and it is trying to do some work, but I am afraid that their efforts are not sufficiently productive. They have been asked to do a job of work which they are trying hard to do, but they cannot reach the necessary standard because they lack proper organization and direction and personnel.

I am pointing out these things to the Hon. Minister so that he can really set up a commission to go into this whole question of the study of Arabic and Islam in this country and see by what ways and means this study can be advanced, so that students who are really serious about studying Arabic and Islam in the university and graduating in those subjects can be helped.

Textbooks set by the Ministry of Education are not available. For example, the Beirut edition of a text book for the advanced level has to be purchased in London. It is not available here. If textbooks are prescribed, the Ministry should see to it that those books are available to students and teachers, in this country.

அ. இரியகோல்

(கௌரவ ஈரியகோல்)

(The Hon. Iriyagolle)

We do not print religious books.

நடிகை மென்கார் மன.

(ஜனாப் நயித் மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

I am not asking the Minister to print books. I am asking him to see that if textbooks which are prescribed for these studies are not available in the country they are got down here through some agency from which students and teachers

I would strongly recommend to the Hon. Minister to set up a commission to go into this whole question of the study of Arabic and also Islam in this country and obtain a report as to ways and means by which these two subjects can be strengthened and promoted.

(The Chairman)

The Sitting is suspended till
4.35 P.M.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්පිටුවන ලදීත්, අ. හා. 4.35ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.35 மணிவரை இடை
நிறுத்தப்பட்டு மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 4.35 P.M. and then resumed.

සිතාරි

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

It has been suggested, in order to make up for the time we have lost already, that we go on with the Debate till 8.30 p.m. every day up to the 16th and also take one hour from the luncheon interval. Do hon. Members agree to that?

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Aye !

බර්තාති සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)

(திரு. பெர்னாட் சொம்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

It is a little difficult to discuss educational matters in the absence of both the Hon. Minister and his Parliamentary Secretary. Their absence appears to underscore the general irrelevancy of our discussions here in regard to most matters from the point of view of the impact that these discussions have on Hon. Ministers, their attitudes and government policy.

ඩී. ජෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (කර්මාන්ත හා ධීවර ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. ம. ஷெல்ற்றன் ஐயசிங்ஹ—கைத் தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries and Fisheries)

Minister or Ministers ?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

You can decide that question. It is my misfortune that on the last occasion on which I decided to discuss the subject of education, and to limit my contribution to the Throne Speech Debate to the subject of education, the Hon. Minister was not here. On that occasion he was in hospital and we wished him well.

It is time now to take a balance sheet of what have been the consequences of the policy followed by the Hon. Minister over this five-year period. I would be the last person to deny that the Hon. Minister has had very good intentions in a number of matters and that he has in a number of instances sought to put things right, things which he found were not quite satisfactory. But there is a big gap between intention and performance, and there is a still further gap between action and result, and it is on the basis of the consequences that we have to make an evaluation of what has been achieved. From that point of view, though I may have to make very hard statements and hard criticisms, they need not be interpreted as any particular attack or onslaught upon individuals or upon the reputation of individuals or anything like that.

I know a large number of persons engaged in education in this country, both in the departmental bureaucracy as well as on the academic staff of institutions of higher and secondary education. I have very great respect for a number of them. In fact, I must state that most Education Department officials, except in a very few instances, in regard to any questions that were asked of them or any matters in regard to which it has been necessary for me to negotiate, have generally tried within the limits of government policy to help me.

Everything I have said up to now I have said in appreciation. The rest of it is a lot of unpleasant criticism. Mr. Chairman, the entire structure of

education today—I admit that we inherited a large number of sins from the past, some of which previous Governments tried to correct; maybe something went wrong even under the dispensation of previous Governments; I am not denying that—whatever legacy the Hon. Minister inherited after a hundred years of education in this country, this legacy that he had to handle and manage, has shown signs, despite his good intentions, of considerable mismanagement over the past five years. The entire structure of education in this country from the bottom upwards right up to the higher education level leaves much to be desired. The Hon. Minister began by announcing that he was proposing to legislate in three different ways for the purpose of solving this problem. A General and Technical Education Bill was to be introduced for the purpose of attending to the problems of general education in this country, of scientific training, of technical training and so on. The Buddha Sravaka Dharma Peetaya Bill was to correct the position in regard to Bhikku education, which he thought had suffered shipwreck in the Universities of Vidyodaya and Vidyalandkara and under the pirivena administration of the day. That was his criticism. And, lastly, he was to reorganize higher education in this country with the creation of a National Council of Higher Education through the Higher Education Act.

Now, Sir, of this triped of legislation we have seen two legs. The third one comes on the Order Paper and disappears. In the meantime the Hon. Minister gave us a White Paper on the subject and, after criticisms were made here in regard to the White Paper, he decided that he would incorporate some of those suggestions in his Bill; but the Bill that was presented even after that suffered from the same defects. What is worse, the Hon. Minister has commenced implementation of his ideas that have been incorporated in that Bill without a Bill being passed in this House.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

For instance, what we envisaged in regard to the problem of education by the grading of students and the selection of students for higher education, the processes he wanted to bring into being, the proposals announced in the White Paper and which are there incorporated in the General and Technical Education Bill, are now being implemented in a hole and corner manner, in a roundabout way, through the grading of schools.

If you go through the various strata that compose the population that is involved in education, you have to begin with the teachers. The Hon. Minister is very sensitive on the subject of teachers. It is difficult not to remember that soon after he assumed office he proceeded to punish teachers on the ground of political activity on behalf of the present Opposition during the elections and even now of course there are certain instances of teachers being penalized for political activities.

I mentioned the other day that my good Friend the hon. Member for Polonnaruwa (Mr. Leelaratne Wijesinghe), brought a complaint to me that a teacher in his constituency was interdicted on the ground that he had hooted at a certain school function which took place 150 miles away. We have read of those celebrated giants of old during the reign of King Dutugemunu, some of whom had a voice louder than old Stentor's in the Greek legend, a voice that could carry over oceans. Well, unless this teacher happened to have that kind of voice, it would not have been possible for his hoot, given somewhere in Hingurakgoda, to be heard in Mirigama! But this poor teacher was interdicted.

අ. හා. 4.45

I am not dealing with that aspect of the question because the political and other implications of this action have been discussed on many occasions here on the Floor of this House. But I am concerned principally with the question of transfer of teachers. About 2,000 teachers have been subjected to punitive transfers.

What is the effect of this? You have a dissatisfied body of persons, you have persons removed from the environment in which they functioned effectively; you find the wife in one place, the husband in another and the children yet in another. In those circumstances where the teacher tries to make up over the weekend or in some form for the frequent absence from school for the purpose of resuming some semblance of family life you find that however honest and well-intentioned he may be, education suffers. This kind of transfer, this kind of draconian measure produces results other than those you intend. This is one of the consequences of what you have done.

There is the other side of the matter—the regular fall-out of a certain number of teachers. Teachers die, teachers retire, teachers may be dismissed and there is a fall-out. I want to ask the Minister of Education whether he has worked out statistically the relationship of the fall-out of teachers, the intake and the increase in the number of pupils, and how far he has been able to maintain a proper and correct ratio in that matter? As far as I can see the evidence is to the contrary. The evidence is that the proper teacher-student ratio is not maintained at all.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

It is very much better now.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I am not so sure.

பிசுபீசன பதவ் கெடுபிசன, 1969-70

—கூடுக ஸ்தாபி

சுரு. பீசியசைலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Better than any part of Asia.

சுரு. பீசியசைலே.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

That may be.

சுரு. பீசியசைலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Better than what it was in Ceylon before. I will give you the facts and figures. It is very much better.

சுரு. பீசியசைலே.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The Hon. Minister is quite correct in being international in his outlook. He is comparing the statistics of Ceylon with the statistics of Asia and so on. It is quite correct. But it is this Government which has always told us that you must not go into the international sphere in order to justify what you are doing here.

சுரு. பீசியசைலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I say it is better than what it was here.

சுரு. பீசியசைலே.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I know.

When the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) was Minister of Finance and was asked to explain why the cost of living had gone up and why the price of sugar had gone up, in regard to the cost of living he said, it was due to "Hurricane Flora" and in regard to the cost of living he said, "Look at the other countries of Asia, their present day rise in the cost of living is much higher than in Ceylon." It was these Gentlemen who

were in the Opposition then who told him, "You have no business to adduce arguments of this kind. You have got nothing to do with 'Hurricane Flora'; that is not an argument worth adducing."

சுரு. பீசியசைலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

That argument has already been met. The pupil-teacher ratio in 1965 was 30.6. Today it is 26, in spite of the increase of the pupil population.

சுரு. பீசியசைலே.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I take leave to question the Hon. Minister's statistics in this matter. I have the gravest doubts in regard to the statistics that are presented to us. There the Hon. Minister as well as myself are both victims of the process. I am not blaming him. We are common victims of a certain process in this country in regard to the collection of statistical information.

சுரு. பீசியசைலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

This is quite correct.

சுரு. பீசியசைலே.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The Hon. Minister must not be so free in granting certificates all round in these matters.

Let us take this ratio that he is mentioning. He says it is 26. The 26 is an average that is worked out that has resulted. And it is possible to demonstrate in actual fact that in certain schools there are teachers who are not given sufficient work because you do not find an adequate number of classrooms—the number of classrooms that are necessary—the number of buildings that are required have not been put up, and therefore you find teachers spending

விசேஷப் பதவி கெடுதலுக்கு, 1969-70

—காரைக்காலம்

[ஓர்நாள் பிழைப்பு மொ.]

a number of hours, not being fully employed, whilst in other places you find teachers are overworked and they have more pupils than they can manage; there is hardly enough teaching that is being done in relation to the students there. You take both these extremes and work out an average, and say you have a 26 average, and that it is satisfactory. That reveals nothing. Behind that you find hiding a lot of ugly facts.

ஓர்நாள் பிழைப்பு மொ.

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

How can you take those individual cases? When you prepare the statistics you take the number of pupils and the number of teachers. How else are you going to do it?

ஓர்நாள் பிழைப்பு மொ.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I am not satisfied with the statistics and I am not satisfied with the ratio. Secondly, the ratio itself is not a revealing factor. It is about as informative as the *per capita* income. If you say the *per capita* income is in any way an index to the actual financial position and economic situation of individuals in this country, it will be just so much nonsense, and this ratio that is worked out on an average basis is about as informative. If the Hon. Minister holds that this ratio is maintained in every school in the Island, then—

ஓர்நாள் பிழைப்பு மொ.

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

It cannot be in every school.

ஓர்நாள் பிழைப்பு மொ.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Or in the majority of the schools in the Island?

ஓர்நாள் பிழைப்பு மொ.

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Yes, in the majority of the schools.

ஓர்நாள் பிழைப்பு மொ.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

That is not true.

ஓர்நாள் பிழைப்பு மொ.

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Then it is your word against mine.

Do you know more than I do? I know about my own department.

ஓர்நாள் பிழைப்பு மொ.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

No, Sir, the Hon. Minister is misdirecting himself. It is a question of both of us against the statistician, and the Hon. Minister has taken it upon himself to give a certificate to the statistician but I do not.

The Hon. Minister must admit this: whatever the motivation may be, whatever the pressures may be, it may be the difficulty of providing ever-increasing sums of money for education within the framework of government policy—that may be at fault; I am not questioning that side of the matter—the fact remains that there is a gross inadequacy of the physical facilities for education today; in buildings for schools, in science equipment and other kinds of equipment, in furniture and so on, and of course you do not have enough teachers.

ஓர்நாள் பிழைப்பு மொ.

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

One thing I can tell you: it is better than it was. You never had it so good.

விசேஷ உதவி கெட்டுப்பா, 1969-70

—காரைக்காலம்

லேஸ்டி குனுவர்டென் மஹா.

(திரு. லேஸ்டி குனுவர்டென்)

(Mr. Leslie Goonewardene)

Especially prices !

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

There are a lot of things in respect of which you never had it so good as under the U. N. P.—many things !

பி. சி. பி. கெனமன் மஹா. (மேல் கெனமன்)

(திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி மூன்றாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Third Colombo Central)

So much so that their own unions are fighting against them !

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Oh yes ! The hon. Parliamentary Secretary to the Minister of State is surprised. I met certain representatives of the National Employees Union who told me, "Sir, we have suffered for five years under this Government."

The Hon. Minister is putting up an impressive structure at Bullers Road in regard to curriculum research, above all things. So far as education is concerned, the question of buildings comes first in this country. I have not seen enough evidence of proper curriculum research in this country. If you take the curricula of education in this country, if you take the syllabuses that are drawn up, you will see that some of the syllabuses remain antiquated syllabuses of many, many years ago.

செ. பி. சோய்ஸா

(செ. பி. சோய்ஸா)

(The Hon. Iriyagolle)

No.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Some have been changed. There is only one section in regard to which I am prepared to say there has been any new thinking and some work done, and that is in regard to the teaching of physical sciences. There has been some amendment to the curricula and some work done on the syllabuses, but if you take all the other subjects together, you will find that there is no proper modernizing of curricula, no re-arrangement of syllabuses, no standardization of syllabuses, no standardization of text books, and least of all in the field of examinations. There is no standardization of examination papers.

செ. பி. சோய்ஸா

(செ. பி. சோய்ஸா)

(The Hon. Iriyagolle)

Are you referring to the past Government ?

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I am referring to your Government and your practice.

செ. பி. சோய்ஸா

(செ. பி. சோய்ஸா)

(The Hon. Iriyagolle)

Then you are out of date.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Sir, if the Hon. Minister would only walk with me into his own department, I will show him some of the things—

செ. பி. சோய்ஸா

(செ. பி. சோய்ஸா)

(The Hon. Iriyagolle)

Come with me tomorrow, and I will show you.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I am prepared to walk in with you and demonstrate—[*Interruption*].

So far as the Hon. Minister's research into the re-framing of syllabuses is concerned, some of the changes that have been made should not have been made.

In regard to examinations, I have scrutinized the examination papers of the G. C. E. (O. Level) Examination and the G. C. E. (A. Level) Examination in regard to a few subjects where I yet have at least a modicum of knowledge to get a little information to judge the standard. There is no standardization. And I wonder whether there is any standardization in regard to the marking of papers. I do not blame these poor people who earn so many cents per paper they correct. These poor people have to supplement their income in some way. I do not blame them. But the entire process of examinations in this country is a disgraceful one. Apparently, questions set in the examination papers are designed to find out not how much a pupil knows but how much he does not know.

Then about examinations. This is not a problem of the Hon. Minister of Education alone, but in regard to the whole question of examinations a change was long overdue, even during the time of the last Government. I admit that.

There are all kinds of modern methods of examination that have been devised. Psychologists, educationalists, have got together, and they have found out that the old essay system of answering is outmoded. It should have been scrapped a long time ago. That is no way of testing the knowledge of a pupil. This is not the particular fault of the Hon. Minister of Education. This is a thing that has been coming down from British times. But this

system must go once and for all. The Hon. Minister when he started re-organizing the Examinations Branch had an opportunity of doing it, but it was not done.

Textbooks are still translated in some instances by persons—some of them—who do not know the subject. They know their Sinhala; they have some knowledge of English; but they do not know the subject. The result is that sometimes what they produce is gibberish because they do not understand the subject.

I will give examples to the Hon. Minister. Why should we complain about textbooks when even the Central Bank Report cannot be translated properly? I read out instances during the Second Reading Debate where, if you compare the Sinhala translation with the English original, you get an entirely different meaning.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

This was not done by us.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

No. That is at the Central Bank.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I am not speaking of the Central Bank Report.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I will bring some textbooks to show you where the translation has resulted in something which nobody can understand.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Maybe. You cannot be perfect.

விசேஷப் பதவி கெடுப்பதன், 1969-70

—காரைக்காலம்

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Well, Sir, I am aiming at perfection, and it is time enough for that perfection to be brought about in this country. This is not something new. Year in, year out, we have been translating textbooks, and it is time there was some improvement.

Sir, the Tamil translations are no better from the evidence that I have had from my good Tamil friends. There is every reason why they should be better because they at least have the advantage of translations made in South India to go on and do much better.

Then, Sir, the translation process takes such a long time that by the time the translation is ready and goes to the printer the book is out of date, and there is a new edition out.

ஓ. இரியகொல்லே

(கௌரவ ஈரியகொல்லே)

(The Hon. Iriyagolle)

There I agree. It is not a satisfactory arrangement. Unless you have original writers, you cannot make it perfect.

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Now, what encouragement are you giving to original writing? Very little. Persons with talent, who are gifted in that direction, are some politically and others bureaucratically, suppressed in this department. They are frowned upon in this department.

In the translation process why cannot we use a little imagination? When at the end of the translation process of a textbook you find that a new edition has come out, all that is necessary is to compare the two to find out the changes and introduce a supplementary chapter into

the translation carrying over the changes, but it has not been found necessary to do this; it has not been possible to do this all this time.

Sir, I know a large number of persons of this department who are very good and well intentioned persons, seriously concerned about education, and so on. But they are caught up in a structure—a machinery—which makes even good people bad administrators. They are responsible—largely responsible—for the entire mess in higher education. They were the geniuses who produced the Higher Education Act under which both the N.C.H.E. and our universities are suffering today.

ஓ. இ. 5

Sir, the problem of bureaucracy in this country is a very serious one. Ministers and governments think it is they who rule, but a large number of decisions are taken by the bureaucracy. And in this particular sphere of education the weight of the Education Ministry's bureaucrats has been terrific. It is a monstrosity that has been created, and you are adding to the number of the bureaucracy every year. You first had a Director of Education. Now you have a Director-General of Education. You had Assistant Directors of Education. Now you have three Deputy Directors-General of Education. And then you have increased the number of regional directors and the number of chief education officers. You are multiplying this bureaucracy every day and it proliferates in innumerable ways. The Minister of Health is trying to popularize the famous pill for the purpose of keeping down the proliferation of population in this country. He might try that pill in the Education Department in regard to the bureaucracy: it is multiplying so rapidly.

ஓ. இரியகொல்லே

(கௌரவ ஈரியகொல்லே)

(The Hon. Iriyagolle)

I am against the use of the pill.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I know the Hon. Minister of Education has a considerable performance to his credit in that particular sphere. Far be it from me to belittle his achievements in any of those particular fields. But at the moment we are discussing his achievements in the field of education.

Now, in regard to appointments the bureaucracy has become a closed circle, and that is why you get accusations of favouritism, accusations of nepotism, that there are no proper standards in regard to appointments. When we come to this question of complaints in regard to appointments. In any sphere you will always find that those who are dissatisfied with the appointments are generally those who applied for the appointment and failed to get it. And if you fail to get the kind of job you want, you generally find some means of blaming the person who selected the person who was successful. But even after making allowance for that kind of criticism which is inevitable in any kind of appointment that is made, the Minister must admit that there is much room for complaint in regard to appointments.

With regard to the creation of posts, posts are created in this department which bear no relationship to the tasks that have to be done. They have created all kinds of posts—all kinds of education advisers. One would have thought that from the Director-General downwards they are all educational advisers. But no; there are all sorts of posts of advisers created—advisers in physical training, advisers in scientific training.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

That is the new designation, not that they are new posts. Earlier they were known as district inspectors.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

There are more advisers than people following the advice!

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

There are a large number of Members yet to speak on these Votes. Tomorrow there is time for one Member who has made a special request, and the Minister. Please try and finish your speech as soon as you can.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The fair Member for Mirigama (Mrs. J. P. Obeyesekere) says that she will stand down.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

As a matter of fact, the Whip told me that the fair Member will not be speaking on these Votes.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

A large number of posts of chief education officer have been created. If you create them, you must at least fill them. Let those who are at the bottom have a chance of rising to the top. Quite a large number of those posts have not been filled.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

There may be one or two.

விசேஷப் பதவி கெடுப்பதன், 1969-70

—கூடுதல் பதவி

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I am generally not a person who accepts press criticisms of departmental matters. But here is a series of letters that were written to the daily press regarding appointments made in this department.

The following is a letter under the caption "Reasons for heartburn!" It is from a person who signs himself "Disgusted."

"I am an active member of the Education Department Inspectors' Union and I affirm that what the news item stated is true.

Very recently we interviewed a Deputy Director-General of Education regarding conditions of service and avenues of promotion, etc. When we put the question of seniority to him, he categorically stated that it did not count."

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(The Hon. Iriyagolle)

Seniority alone did not count. You must add that.

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

"He was of the opinion that if seniority in service were to be considered, it would hamper good work done in the Education Department.

Further he said that experience and a 'class' at the Degree Examination also carried little weight. What was important was the 'contribution' you made in 'your field.' He said that efficiency and the so-called 'contribution' were the criteria on which promotions were made.

Most of the new posts are given to raw people with no experience at all in the supervision of schools."

I am in entire agreement with the Hon. Minister that you cannot go by degrees alone, that it is not possible to go on seniority alone, and so on. But I would like to tell the Hon. Minister that if you do not have some definite criteria laid down which people can understand and recognize,

you give opportunities for favouritism and nepotism; and even if you do not have them, you will nevertheless find accusations made of favouritism and nepotism.

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(The Hon. Iriyagolle)

We lay down the minimum qualifications required.

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I can point out instances in which the person who had more than the minimum qualifications was overlooked and a person who did not have those qualifications was appointed. I do not want to come out with names because I do not want to be accused here of making criticisms of any particular person.

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(The Hon. Iriyagolle)

If that has happened it is wrong, and we have to correct it. I shall be glad if you will point such instances out.

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

You appointed an educational adviser for audio-visual training. There were persons who had higher qualifications in that particular field who were overlooked when the appointment was made, and for no reason. There was not even seniority as an argument.

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(The Hon. Iriyagolle)

There may have been good reasons for making the appointment.

பெரிய பணம் செலவாக, 1969-70

—கனக சபா

பேர்தேர்வுக்குரியவர்.

(திரு. லெஸ்லி குனவர்தன)
(Mr. Leslie Goonewardene)
Political reasons.

பேர்தேர்வுக்குரியவர்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)

The person who has now complained about this could have complained to the P. S. C. because the final interview was by the P. S. C.

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

I mentioned only one instance. There are so many. You created a post of educational adviser for science equipment. What is this educational adviser for science equipment? Any person who has done or taught science knows this. Why do you want to multiply posts like this?

பேர்தேர்வுக்குரியவர்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

Sales representatives.

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

Quite possible. Educational adviser for science equipment!

Then, there was the Veyangoda Training College that was started. In regard to certain appointments of lecturers who did not do any lecturing the Treasury raised a query, as a result of which these posts were withdrawn and you created certain posts of Chief Education Officer in their place: Chief Education Officer for Curriculum Development, Chief Education Officer for Mathematics, Chief Education Officer for Science, Chief Education Officer for In-service Training, and Chief Education Officer for Agriculture. Not one of the persons appointed to these posts had any experience in lecturing, but they were given appointments.

I would be the last person to criticize boards of selection. Boards of selection generally have to be left to themselves.

பேர்தேர்வுக்குரியவர்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)

But why do you say they had no experience? I shall find out how it happened and let you know. But how do you categorically state that they had no experience?

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

I know, I happen to know. I do not want to mention the names here. But I am surprised that the Hon. Minister does not know.

பேர்தேர்வுக்குரியவர்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)

I know that this has not happened. That much I know.

பெர்னாட் சோய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

Then, to the post of Director, Teacher-Training, the person appointed had an American degree of Master of Arts, but a person who had a Ph. D. (London) and others with Ceylon and London M. A. degrees were overlooked in this selection. I do not know and I am not interested in the person involved. I am criticizing the mode of selection. I have refused to ask even for the name of the person and I do not want to know it. I have nothing against him as an individual.

With regard to the appointment of principals and Vice-Principals of Junior University Colleges and Grade I and Grade II Principals there is so much room for dissatisfaction. Interviews have become a farce. The kind of questions asked by interview boards is just farcical. What is happening? The bureaucracy becomes a closed ring. It may be politically

விசேஷப் பதவி கெடுதலாக, 1969-70

—காரைக்காலம்

loaded or it may not be, but very often it is. But apart from that it is a question of saying, "We from the ring and we shall only permit admissions to be made of those whom we like and want, not anybody else." That is how the bureaucracy functions. Whether they like it or not, everybody concerned has to make some concession, and they know that in principle it is wrong.

With regard to scholarships and seminars, if you examine the number of persons who have gone abroad for seminars from this department, you will find a number of instances in which the same person has gone over and over again. Why can the opportunities not be broadened out or stretched out to benefit others too? I know of a disgraceful instance of one person who, in consideration of a selection made to send a person abroad on a scholarship, gave a piano as a gift, not to the Hon. Minister but to one of the bureaucrats.

சுரு. சீரேசலாசாமி

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Who is that? Sir, these are wild allegations!

சுரு. சீரேசலாசாமி.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I do not make wild allegations; I go on the basis of facts. I do not want to make charges against individuals.

சுரு. சீரேசலாசாமி

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

This is unfair!

சுரு. சீரேசலாசாமி.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I will give the necessary information to the Hon. Minister if he will pursue the matter.

What is the principle followed in awarding scholarships? Nobody knows. How is a person selected? Does one have to be the wife or relation of somebody to get a scholarship? Is that the principle that is applied?

சி. வி. இலங்கரத்ன மஹா. (கொலொன்னை)

(திரு. ஈ. பி. இலங்கரத்ன—கொலொன்னை)

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnewa)

Yes.

சுரு. சீரேசலாசாமி.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

With regard to local seminars, where are these seminars held? During the Kandy Perahera season you hold a seminar in Kandy, and during the holiday season in Nuwara Eliya you hold a seminar in Nuwara Eliya.

சுரு. சீரேசலாசாமி

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Seminars are held in Kandy, Nuwara Eliya, Anuradhapura, Colombo and other places. It may be that these seminars coincide with the Kandy Perahera or the holiday season in Nuwara Eliya.

சுரு. சீரேசலாசாமி.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Who are selected for these seminars? I know of a seminar in regard to the teaching of mathematics for the G. C. E. Ordinary Level Examination. The teachers who are training these teachers did not attend this seminar; they were not invited. Some other persons were chosen.

டி. ஐ. 5.15

சுரு. சீரேசலாசாமி

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Experts are selected.

விசேஷப் பணம் கெட்டுப் போன, 1969-70

—காரணம் என்ன

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Then there is the mess of higher education. The Higher Education Act must be scrapped and the N.C.H.E. must go. I have nothing against any of those gentlemen in the N.C.H.E., from Dr. Malalasekera downwards. I have the greatest admiration for them for their performances in their own fields. But the N. C. H. E. is an abomination in this country. It is time that the N. C. H. E. was abolished. The whole structure of higher education has to be changed if higher education is not continue to suffer.

What is wrong with this Act? There is a distribution of administrative responsibility all along the line. Nobody knows where authority rests. Ultimately it rests with the Hon. Minister, and in no instance does anybody know where the Hon. Minister will intervene and where he will not.

He says that in the interests of autonomy, which he denounces here, in the interests of maintaining autonomy, he very rarely interferes. But there are instances in which he does interfere, and nobody knows when he will and when he will not. So everybody so to speak is passing the buck: the Senate, the Board of Regents of the University, the National Council of Higher Education, the Hon. Minister of Education; all along the line you get a distribution of responsibility in such a manner that nobody knows where authority resides.

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(The Hon. Iriyagolle)

In financial matters I interfere.

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The Hon. Minister says he interferes in financial matters. Let him take the structure of his university accounts, his quadrennial estimates. He provides for quadrennial estimates

and annual estimates, but to what extent have his quadrennial estimates been altered in the course of the four years of implementation of the Act? There is no information available as to how many of his accounts have been submitted to the Auditor-General for report. Is the Hon. Minister in a position to say that?

I have looked through the accounts of the National Council of Higher Education. The last report was tabled in June 1969, and it contained details of the previous year's work. Those accounts have not been audited by the Auditor-General. They have not been sent to the Auditor-General and they have been published here without being audited.

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(The Hon. Iriyagolle)

The Auditor-General has no authority.

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The 1968 accounts have not been audited. What is the meaning of this?

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(The Hon. Iriyagolle)

Exactly so; they have not been audited. The Act has to be amended so that the Auditor-General will have the power to audit.

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

As I said, these are all honourable gentlemen, but when they engage in collective thinking their intelligence quotient seems to drop.

In regard to the problem of student unrest in this country, a problem which in other countries has evoked the attention of socialologists, psychologists, politicians and everybody

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

else, it is necessary to make a study of this subject to find out what are the causes of student unrest, and not dismiss it as just some political activity and imagine that the problem is solved. In other countries it has been given serious attention. I shall leave out the Western European countries which the Hon. Minister does not like. But take the Asian countries, take India and Japan, They are studying this problem to find out what is wrong, why there is so much of student unrest, in order to try to solve this problem.

But this report of the Hon. Minister's National Council, after so much student unrest in this country, bears only one reference, and that is at page 100 under the head "Vidyalankara University." They say :

"A certain amount of student unrest has shown itself in sporadic outbreaks at Vidyalankara University."

That is all the reference to student unrest, and then they proceed to say in regard to Vidyalankara itself :

"The new academic year for 1967-68 began on 12th October 1967. An attempt on the part of the University authorities to stop 'ragging' of new students led to an outbreak of student unrest. As a result of a fracas between a student and a laboratory assistant the students became unruly and the police had to be summoned. The next day the majority of students began a boycott of lectures. The situation thereafter deteriorated.

The Council held a special meeting on 29th November 1967 to discuss the troubles at Vidyalankara University. The unrest was not entirely due to the attempt of the University administration to enforce discipline. The lack of student amenities and the genuine difficulties which students had to undergo provided a source of discontent which mischief-makers could exploit."

Now, the Hon. Minister appointed a commission of inquiry, and that commission made a report which has been published as Sessional Paper XXIII of 1968. Nowhere in this report is there any mention of mischief-makers. They mention as one of the

immediate cause the existence of political organizations among students and the possibility of their having connections with persons outside ; but in no place do they refer to mischief-makers. They give in detail a number of causes for this strike, But the National Council of Higher Education with the assistance of this report and knowing the circumstances much better than anybody else, permit themselves to write something quite different.

Sir, I had a dream in which I saw the members of the National Council of Higher Education giving a collective answer to a history paper in which there was a question asked on the causes and results of the Uva Rebellion of 1817. They said, "No doubt there were certain causes for dissatisfaction given by the British administrators of the day. The Buddhist Sangha were badly treated. The Kandyan chieftains found that their powers had been taken away. But these causes and the evils of the bureaucracy of the time gave mischief-makers an opportunity of creating trouble and the unfortunate consequence was that Keppitipola lost his life." This is the answer that the National Council of Higher Education, thinking on these lines, would give in regard to the causes and results of the Uva Rebellion of 1817. Mischief-makers ! Any event that has been the turning-point of history can be looked at from the point of view of searching for mischief-makers.

The Minister's way of thinking, which has been repeated in seminar after seminar of obscurantists in this country, has dismissed the whole question of student unrest as Marxist and Communist sponsored—and that is the end of the story. Thereafter no further answer need be found. This is not the kind of thinking we expect from persons to whom you have entrusted the entire problem of higher education. This is thinking on a very low level.

பிசுர்தன பகந் கெவ்ரெபெ, 1969-70

—காரக கலாவ

[பெர்னாட் சோய்ஸா மலா.]

As I said, these are all eminent gentlemen on the N.C.H.E. but when they engage themselves in collective thinking their intelligence quotient seems to drop.

I have gone through this melancholy document, the report of the N.C.H.E. It is a most depressing document beginning with the opening paragraph about what was done in the course of the year and ending with some statistics. What do you have? You have for the purpose of keeping up a facade the set-up of bogus faculties and department in the various universities understaffed and inadequately run. You do not have enough science teachers in this country for the purpose of having a proper science faculty in one university but you want to multiply the number of science faculties in all the universities.

Why cannot the Hon. Minister tell his National Council of Higher Education, "Let these universities at this transitional stage specialize. Let science be done at Peradeniya or at Vidyodaya—it does not matter to me which is the university—if Vidyodaya is the better equipped; get all the science teachers there and train a sufficient number of persons to take over later on the creation of science faculties elsewhere." Let them specialize—

பெர்னாட் சோய்ஸா

(கெளரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

That is a good idea.

பெர்னாட் சோய்ஸா மலா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Then why do you not adopt it? This is not a brilliant idea of mine, It could have occurred to other people before me. Where you have the teachers in any subject, have a faculty in more than one university; but where you do not have the teachers let one university specialize.

கலாபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

May I give the hon. Member another good idea?

பெர்னாட் சோய்ஸா மலா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I know—that I might stop!

கலாபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

There are so many hon. Members to speak.

பெர்னாட் சோய்ஸா மலா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

That, Sir, is also, with due reference to the Chair, a rather narrow way of looking at the problem of education in this country.

கலாபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The Opposition Whip has looked at it from a much more narrow point of view because he has given the hon. Member 30 minutes whereas I have given him 50, and there are so many other hon. Members to speak.

பெர்னாட் சோய்ஸா மலா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

That is why he is the Whip.

கலாபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

If the hon. Member had agreed with his Whip and got four or five hon. Members to speak for one hour or half an hour. I would not have minded, but there are so many hon. Members wanting to speak.

விசேஷ உதவி கௌரவம், 1969-70

—கூடுதல் உதவி

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

With great reluctance but with due deference to you. I shall curtail what I have got to say. There are just one or two other problems to which I shall make a passing reference and stop.

In regard to private schools, it would appear from the statistics given in the reports that their number has increased. One would have thought that it could not happen but it seem to have happened.

இரீயகொல்லே

(கௌரவ ஈரியகொல்லே)

(The Hon. Iriyagolle)

It cannot happen.

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

That is why I should like the Hon. Minister to state what is the position.

There is no proper supervision of private schools. Some of the schools do not have the necessary facilities to justify their grading. There are special posts held by those who do not have the necessary qualifications. There are certain Grade I schools where vocational trained teachers have been appointed as principals. Thus the victimization of teachers in private schools is spreading. There is St. John's College, Jaffna

வேலையாட்சி நானாநன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Question !

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The hon. Member for Nallur does not know this problem. I have been discussing this problem not merely at the education level but with the Diocesan Council in regard to what has happened to some of the teachers

there. If the hon. Member for Nallur wants to have satisfaction regarding the facts I am prepared to discuss this entire question with him.

வேலையாட்சி நானாநன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I am prepared to take you up at any time—

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The hon. Member for Nallur might like to get back to schoolboy sport, Sir, but I have to join him at my age.

The teachers in these private schools are transferred out of them. Even Siyawasa levies were made in these private schools. I do not know how they came into this hundred years of State education. I would like the Hon. Minister to give his mind to these problems.

Now on this question of the mid-day meal, for the bun and milk he substituted the biscuit and he thought that he solved the problem with that. He has tried it out but there is no standardization of the biscuit. Nobody knows whether the biscuit is standardized. Nobody knows the quantities of oil, flour, sugar, milk, etc. given to these various companies. They make enormous profits out of it. I do not say that they should not make profits. If you give these to the private sector, as long as you keep the private sector, you cannot avoid that. There is no proper check on these.

If you go on the present footing—you are going on with a system of dual control between the CARE organization and the department—you are only transferring the corruption which took place in relation to the distribution of flour and milk earlier to another spot. That is what you are doing; you are not ending corruption.

டி. இ. 5.30

Now, I should like to come to constituency matters. There is a woeful inadequacy of school buildings everywhere. From the Jinaraja School in

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

Kollupitiya right down to Wellawatte and Kirillapone there is an expansion of the student population and the facilities provided are inadequate. I do not know how you are going to cope with the projected intake next year. There is a woeful inadequacy of facilities, physical facilities, classrooms and the like.

Two other matters, and I have done. There is a school in regard to which the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) asked a question the other day the Al-Iqbal School in Slave Island. The Colombo Municipal Council adopted a motion moved by Mrs. M. Ratnam, M.M.C. for Hunupitiya Ward, in regard to this school. This resolution has been sent to the Hon. Minister. Three schools are housed in the same building—Sariputta Maha Vidyalaya, Al-Iqbal Maha Vidyalaya, and Al-Iqbal Kanista. All these schools are suffering. You have an acquired land for the purpose of putting up the building, but the building has not come up and so you find the three schools functioning in the morning and in the afternoon in this same building. The teachers suffer, the students suffer, the principals suffer, and the people of the area are highly dissatisfied. This instance pin-points what is happening everywhere.

The provision for Tamil schools and Tamil teachers in Colombo South and Dehiwela-Mt. Lavinia—both these constituencies are treated together as one in this matter—and the facilities are inadequate both from primary education right up to secondary education at higher level. You do not have enough facilities all along the line. When a boy is transferred from one grade to another, he has got to change his school, and he finds it most inconvenient to travel to school from home. On a population basis there is every reason for providing these children better facilities. From Kollupitiya right down to the border of Moratuwa in the Dehiwela-Mt. Lavinia constituency, in every

section and in every stream there is an inadequacy of teaching and physical facilities.

The last matter I want to refer to is the Administration Report of the Education Department. It has taken a new form and the new form appears to be designed for the purpose of hiding facts rather than revealing facts. Why cannot a statistical analysis, as given in the previous reports of the department, be given now? Cannot the Hon. Minister do something to see that with the advancement that is being given to the Director of Education, who has got the glorified title of Director-General of Education, the report also acquires some of the glamour, have a higher status, a better format, and give more information? Or is it that facts regarding education are so unpalatable that they cannot be revealed?

I shall not touch on the subject of Bhikku education because there is no time. But the facts I have mentioned in regard to appointments, transfer of teachers, maintaining of an adequate pupil-teacher ratio, the whole question of the wastage in examinations because examinations are conducted so badly, the standardization of the examination process, the evils of the higher education system that you have here and the necessity of amending the Higher Education Act—some of these are problems which have come down the years and others are the creation of this Government. And after five years, when the Hon. Minister is about to give up his custodianship of the subject of education, to have so many problems unsolved and new ones created is not a happy state of affairs. I have to ask the Hon. Minister, in the few months left to him—I know that whenever we make these charges—

ශ්‍රී ඊරියගොල්ලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Why few months?

விசேஷ உதவி கமிஷனர், 1969-70

—மாணவரின் பதிலு

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Before the next general election.

இரியகோல்.

(கௌரவ இரியகோல்)

(The Hon. Iriyagolle)

After that ?

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

After that I do not know.

இரியகோல்.

(கௌரவ இரியகோல்)

(The Hon. Iriyagolle)

There will be continuity.

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

In any event, when we talk on behalf of the teachers, when we talk on behalf of the done, we know they are like other people ; there are good men among them and there are bad men among them. But when we talk about teachers, or talk about dons, or talk about bhikkus, or talk about students and higher education, the Hon Minister reads us a moral lesson. I have often wondered whether the initials "I. M. R. A." mean "I Moral Re-armament" because he is always engaging in a public exercise in moral rearmament here for our benefit, something equally as farcical as the movement that bears that name.

The Hon. Minister, as I said before, has good intentions.

நாகநாதன்.

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

"I. M. R. A." means "Immoral Re-armament" !

பெர்னாட் சாய்ஸா.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

For once I am prepared to acknowledge that the wit from Nallur has made a contribution, and that after a lapse of many years.

Be that as it may, the Hon. Minister began his custodianship of the subject of education with a large number of good intentions. He wanted to do something for the children of this country. But within the framework of this Government's policy, with the economies that have been forced upon this Government by its international foreign adviser—those to whom they have gone for loans, the International Monetary Fund and the International Bank for Reconstruction and Development—they are making desperate attempts to prevent the escalation of the budget on education. The Hon. Minister has been forced to repeat mistakes after mistakes, repeat mistakes made by others and a few of his own. So I have to ask whether in the few months left to him he cannot do at least this much: remove those contributions that he has made in regard to bedevilling the situation in regard to education.

செல்டன் ஜயசிங்க.

(திரு. செல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Mr. Chairman, let me first of all thank you for sparing a few minutes for me to participate in this Debate and also thank two of my Colleagues for being so kind as to give me a little of their allotted time.

The hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) posed a number of questions regarding the education that obtains in our country at the moment. Many of them are policy matters and matters that are being dealt with directly by the Hon. Minister and therefore he has to answer the questions raised.

Of course, there is one matter where we cannot help either the Joint Member for Colombo South or the Hon. Minister, and that is the

விசேஷப் பணம் கெடுபிணை, 1969-70

—கூர்மை கலாவ

[தேர்தல் பதவிக்கு இல்லை.]

question of autonomy that has been raised here. Even the British Encyclopaedia cannot help the Hon. Minister nor can it help this honourable House as to what the term 'autonomy' means in the Ministry of Education. At the same time the hon. Joint Member for Colombo South referred to various—[Interruption.]

ஓர். ஜே. டி. பி. பி. பி.

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Drop the 'Joint.'

தேர்தல் பதவிக்கு இல்லை.

(திரு. ஷெல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Hon. Member, not Joint! You do not like to be associated. Now, I would not hurt the tender feelings of the Hon. Minister of State.

The hon. Member for Colombo South raised a question about the commission's report on the Vidyalankara incident. One matter that struck me as being rather funny was that there was no reference to mischief-makers. In Ceylon today some of our political parties are commonly known as mischief-makers. You do not have to put it in print. Particularly when we look around as we speak, we see obvious mischief-makers. So, the commission in inquiry did not wish to name the political parties as mischief-makers. Much as the Communist Party would try to relate itself to the patriot Keppetipola—it is such a fanciful thing—surely, no commissioner or anybody else in his right mind would associate the Communist Party or the Lanka Sama Samaja Party with the patriot Keppetipola. But yet the hon. Member for Colombo South tried to relate that party to the patriot Keppetipola!

One other matter. I am glad the Hon. Prime Minister is also here. This concerns private schools. Recently, the Joint Opposition Members

have been going round the country saying that they are sorry about their past conduct; mistakes have been made; they admit those mistakes and they hope to rectify those mistakes. As a matter of fact, the hon. Member for Kolonnawa was in my electorate a few weeks ago, I believe on behalf of the S. L. F. P., and he said that they mean no illwill to the Catholics; that certain mistakes have been done but those mistakes will be restified.

தேர்தல் பதவிக்கு இல்லை.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

I never said that.

தேர்தல் பதவிக்கு இல்லை.

(திரு. ஷெல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Do you say that you made no mistake, that your schools takeover was justified? Is that right?

தேர்தல் பதவிக்கு இல்லை.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

Right.

தேர்தல் பதவிக்கு இல்லை.

(திரு. ஷெல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

The Leader of the Opposition made a public statement in Negombo and said that she was very sorry that the Catholics had been made to feel that they should be anti-S.L.F.P. because the S. L. F. P. was anti-Catholic.

தேர்தல் பதவிக்கு இல்லை.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

I am not anti-Catholic.

தேர்தல் பதவிக்கு இல்லை.

(ஷெல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

You are not anti-Catholic?

விசேஷப் பதன் கெடுபிதன், 1969-70

—கூடுதல் பதன்

ஒலோசனை மனம்.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

Of course, not.

செல்டன் ஜயசிங்க மனம்.

(திரு. செல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

You will get your turn to speak.

She said that certain mistakes had been committed in the past and she hoped to rectify those mistakes, that they have learnt their lesson. She said. "We have learnt from our mistakes." What are these mistakes or injustices that the S.L.F.P. imagine they have done? Was it the takeover of schools, or, even more diabolical, the Vesting Order?

லேஸ்லி குனவர்தன மனம்.

(திரு. லேஸ்லி குனவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

That is your imagination.

செல்டன் ஜயசிங்க மனம்.

(திரு. செல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

If you say that it was no mistake to take over the schools, then get up on the Floor of the House and say you will do it all over again.

ஒலோசனை மனம்.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

It is not necessary.

செல்டன் ஜயசிங்க மனம்.

(திரு. செல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

I want to know. I want a categorical statement from you.

லேஸ்லி குனவர்தன மனம்.

(திரு. லேஸ்லி குனவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

You undo it first.

செல்டன் ஜயசிங்க மனம்.

(திரு. செல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Why do you want us to undo it if you say you think it is right?

ஒலோசனை மனம்.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

Vesting Order—that was a correct thing.

செல்டன் ஜயசிங்க மனம்.

(திரு. செல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

You say so with regard to the takeover of Catholic schools, the vesting of their lands—

கேனமன் மனம்.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

The takeover of private schools was a correct step.

செல்டன் ஜயசிங்க மனம்.

(திரு. செல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

The vesting of their lands?

ஒலோசனை மனம்.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

Absolutely. Now you can do propaganda on that.

செல்டன் ஜயசிங்க மனம்.

(திரு. செல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

When the schools were taken over, we of the United National Party opposed the takeover, excepting one hon. Member. We were given a free vote.

அன் ஹன் மெம்பர்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Who is that?

விசேஷ உரை கெடுப்பை, 1969-70

—காரைக்காலம்

செல்வன் சீனிவாசன்
(திரு. ஷெல்டன் ஜயசிங்க)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

The present hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Education. We had a free vote and one Member supported it.

கேனமன்
(திரு. கேனமன்)
(Mr. Keuneman)

Ask him whether he is right or wrong?

செல்வன் சீனிவாசன்
(திரு. ஷெல்டன் ஜயசிங்க)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

We voted according to the free vote given to us, and we voted against the takeover for very many reasons. I for one mentioned on the Floor of this House that if all private schools were taken over you would have my vote.

Why did I say this? Because at that time the option was given to certain schools to remain outside as private schools. In all good faith many did so expecting assistance from old boys, from various associations, from donations and subscriptions, because what they had built up they did not wish to part with. They probably did not understand the situation as it appeared at that time.

They were under the impression that it was a direct act of antagonism of the S. L. F. P. against the Catholics. According to what was stated on the Floor of this House, they thought you were acting in a spirit of revenge and that you wanted to smash Catholic Action. The

hon. Member for Kolonnawa (Mr. T. B. Ilangaratne) himself has spoken of Catholic Action on the Floor of this House. He cannot say, "No". I can read back chapter and verse to him. It was done in a spirit of vengeance against the Catholic Church. Therefore, some of the schools which were built over the years with a great deal of awareness and with much sacrifice wanted to hold out as far as they could and they wanted to stay outside.

இலங்கரத்ன
(திரு. இலங்கரத்ன)
(Mr. Ilangaratne)

What does the Hon. Minister say now?

கேனமன்
(திரு. கேனமன்)
(Mr. Keuneman)

Every single Buddhist school was taken over.

செல்வன் சீனிவாசன்
(திரு. ஷெல்டன் ஜயசிங்க)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

In my opinion, as I said, the correct thing would have been to take over all schools because otherwise it was going to be a sure hit, slow, lingering death to these institutions. They just could not carry on. Those who brought forward this Bill knew it. That meant a slow, lingering death to the Catholic institutions. Which one of these institutions could stand for five to ten years without assistance from Government? Was not the Government

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

that took over the schools responsible for the education of Catholic children in this country? Do you want the Catholic children in this country? That is the question I ask of the Opposition.

You are going round the country saying that you made a mistake. I challenge the Opposition: will you sign a joint motion with me, and we will take it up to the Hon. Prime Minister? Are you ready to do that? If you say that you are sorry, that you have made a mistake, that you wish to rectify the matter, are you prepared to join me in a joint request to the Prime Minister on this issue?

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I will sign a Motion to take over all schools.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මය.

(திரு. ஷெல்டன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Yes, Sir. This Communist Party—there are only two here to represent this country—they hang around. We do not want your comments. Whether you like it or not this country will carry on. It is not for you to say what you want us to do or what you do not want us to do. I am addressing my remarks to the hon. Members of the Sri Lanka Freedom Party because, the Sri Lanka Freedom Party, I still maintain, are a democratic party. Therefore, if they have any vestige left of that democracy which we think is in the Sri Lanka Freedom Party, then I say, they must in true faith subscribe to such a motion.

Sir, the takeover of these schools has left a number of private schools in a position of helplessness where they cannot now fend for themselves. The number of children have increased. The assistance that they had been given has whittled down as matters have aggravated

for various people who were extending that assistance to these schools. The facilities that they had have deteriorated. And now their position is virtually helpless. It is, as I said, an option given to them either to come into the government scheme and be a government school under the Government or to find some form of assistance for them to carry on.

Sir, many of these schools, as many of us know, are built upon traditions. It is not easy for them to part with them. I appeal very earnestly to the Government and the Hon. Minister to find a *via media* for these people. Where you still have the management, where you still have your curriculum as laid out by the department, where they will conform to all the rules and regulations and policies of this Government, I ask you in your generosity and magnanimity to consider their plight, the plight of these schools.

I am not one who, when I am speaking of Catholic schools, tries to pose the question, "What is happening to the Buddhist schools?" These are the traitors to this country who will always try to get out of the difficulty by posing another problem to see what will happen in this given situation. That is not the point. You must find a solution to a problem as it is. You must not assume unnecessary difficulties.

අ. හ. 5.45

I do not think there is any right-thinking Buddhist who will oppose some measure of relief being granted to these school-going children, wherever they may be. I do not ask that you give assistance for an institution to flourish for personalities to flourish. I ask you to give assistance where the education of the children will be safeguarded, where they will not feel that they are second-class citizens, that there is a lack of opportunity for them. It has never been the case in this country, Sir, that one

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.]

child should feel that he has less opportunity than the other child. I do not think any Member will subscribe to that.

Sir, there are other matters regarding the takeover which is a burning question to the Catholics today, and one of no little heartache. It is the question that I have addressed to the Hon. Minister and the Hon. Prime Minister regarding pensions for those teachers at the time. It is a human problem. There were so many who were taken over. Let them be Catholics, Buddhists, Hindus, Muslims—I am not concerned. But this is a human problem. We do not want many years of thinking over a matter like this. Here, if a man, for the work that he has put in, is not being allowed certain privileges, then some adequate recompense must be made. I very strongly ask that these teachers be taken into the government pension scheme.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

There is no question of making them pensionable. All those teachers who were there are pensionable.

පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(තිரு. ශෙල්ටන් ඉයාසිංහ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Not those who came in after the takeover in 1962.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

After the takeover and up to 1962, not after that. They were asked either to join the Government or to remain there. And those who remained there are also pensionable. A date was given. Those who joined after 1962 knew very well that they were not getting a pension.

පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(තිரு. ශෙල්ටන් ඉයාසිංහ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

That is a matter I am raising. You cannot permit a school to carry on with 1,000, 2,000, 3,000 children for their education and then not have an adequate number of teachers. That is not possible. If that happens, the education of the vast number of children who attend those schools will necessarily suffer. The teachers in those schools, knowing that they have no prospects of permanency, no guarantee of a future, must obviously look for other avenues of employment. You cannot blame them. It is a very reasonable request I am making, and I do hope that the Hon. Minister will be able to grant some relief in this matter.

There is the other question about those schools that have been taken over. Many of those schools have not been graded as yet. I know that the Hon. Minister has to attend to a tremendous amount of work. This grading involves a considerable amount of work—apart from the grading itself—such as where to locate them, how to locate them, the standards each one should be limited to and so on, which are also governed by the funds available.

Then there is the question of religious instruction. In many of these schools where there is a majority of Catholics, no religious instruction at all is given. I would request the Hon. Minister to look into this matter too.

There is also the question of the grants that are made by the Department of Cultural Affairs. When these grants are made, please remember that there are Catholic schools too which merit consideration.

With regard to maha vidyalayas in my electorate, as you know, the previous Government in its antagonistic policy towards the Catholics at the time of the takeover, very deliberately saw to it that in Catholic areas there would be no maha vidyalayas. They deprived the Catholic areas of the opportunity of higher

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

education. That is apparent today. If you conduct an inquiry, you will find that in some of the Catholic areas it is due to the generosity of the present Minister and his response to the appeals made to him that we can today boast of even one or two maha vidyalayas. I want to give one example. In the Hendala Town Council area where there are 14,000 registered voters, there is not one maha vidyalaya for the Catholic children. The Hon. Minister yesterday authorized one more school in the area to conduct S. S. C. classes, so that the boys could sit for the next S. S. C. examination. I do hope that before the end of this year you will be able to make the R. C. Boys' School in Hendala a maha vidyalaya.

Before I conclude I want to say this. As many people are aware, I was no ardent admirer of the Hon. Minister of Education. But I have seen things for myself—I like to say this because I had occasion to say something to the contrary on the Floor of this House, and it is only right that I correct myself if I have made any uncalled for remarks—and I have watched the Hon. Minister of Education for the past 4½ years. He may not be a genius; he may not have been able to achieve everything that everyone of us expected; but this must be said to his credit: he attempted to do a good job. That is something which, the Hon. Minister can rest assured, the people of this country will remember with much gratitude. I say this because, in the field of education, after all the bungling of the last 10 years, it needed a good deal of courage even to make an attempt. Every single one of us must admit that because every one of us has criticized the Hon. Minister of Education, and the criticism from that side of the House has been much more virulent than mine now. All those people who were the henchmen of the party then in power, the perpetrators of all the mischief in this country, are silent today. This attempt of the Hon. Minister of Education needed great courage. I wish him luck.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දඹදෙනිය)
(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க—தம்ப
தெனிய)

(Mr. R. G. Senanayake—Damba-
deniya)

සභාපතිතුමනි, දැනටමත් මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකු විසින්ම අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය විවේචනයට භාජන කර තිබෙනවා. මීට වඩා සාර්ථක අත්දැමින් අධ්‍යාපනය ලබා දීම පිළිබඳ උපදෙසුන් ඒ විවේචන වල ගැබ් වුණා. මාත් මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කපා කරන් නට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

පළමු කොටම අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට මා ස්තූතිවන්ත වෙනවා, එතුමා ගත් එහි තර පියවරක් සම්බන්ධයෙන්. අධ්‍යාපනයක් ලබනවා තබා මෙතෙක් පාසලකට කිට්ටු වන්නට වත් ප්‍රච්චිත්තමක් නොතිබුණු හරිජන පිරිසට අධ්‍යාපනය ලබා දීම සඳහා එතුමා උතුරේ පාසල් තුනක් රජයට පවරා ගත්තා. හරිජන පිරිසගේ ප්‍රයෝජනය සඳහාම හික්මුත් වහන්සේලා කීප නමකගේ ප්‍රමුඛත්වයෙන් සිංහලයන්ගේ ආධාරයෙන් සකස් වුණු තවත් පාසල් දෙකක් තිබෙනවා. ඒ පාසල් දෙකත් රජයට පවරා ගැනීමට සුදුසු තත්ත්වයක තිබෙන නමුත් මෙතෙක් ඒවා රජයට පවරා නොගත්තේ කුමන අවහිරකමක් නිසාදැයි මා දැන ගන්න කැමතියි.

හරිජන පාසල් පිළිබඳවම තවත් ප්‍රශ්නයක් අසන්නට සිදු වී තිබෙනවා. රජයට පවරා ගත් ඒ පාසල් තුනේ ළමයින්ට සිංහල මාධ්‍යයෙන් උගන්වන්නේ නැත්තේ මන්දැයි රෙජි පෙරේරා සෙනෙට් මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්නයක් අසා තිබෙනවා. ඒ ප්‍රශ්නයට මෙතෙක් පිළිතුරු ලැබී නැහැ. මාත් නගන්නේ ඒ ප්‍රශ්නයමයි. 1951 සංශෝධිත අධ්‍යාපන පනතින් බලය ලැබී තිබෙනවා, තම දරුවන්ට සිංහල මාධ්‍යයෙන් ඉගැන්විය යුතු යයි දෙමාපියන් කියනවා නම් ඔවුන්ගේ ඒ ඉල්ලීම අනුව ක්‍රියා කරන්නට. මා කලින් සඳහන් කළ පාසල් තුනේ ළමයින්ගේ දෙමාපියන් තම දරුවන්ට සිංහල මාධ්‍යයෙන් ඉගැන්විය යුතු යයි ඉල්ලීමක් කර තිබේද්දීත්, ඉහත සඳහන් සංශෝධිත පනතේ 5 වැනි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කරන සභාව

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

සංශෝධනයෙන් ලැබී ඇති බලය අනුව,
ඒ ලමයින්ට සිංහල මාධ්‍යයෙන් උගන්
වන්නේ නැත්තේ ඇයි?

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරාච්ඡා සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

සිංහල වචනයක්වත් දන්නේ නැති
අයට සිංහල මාධ්‍යයෙන් උගන්වන්නේ
කොහොමද?

පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.

(මිහින්තලේ)

(තිරු. පී. எம். கே. தென்னகூன்—மிஹிந்த
தலை)

(Mr. P. M. K. Tennekoon—Mihintale)

නොදන්නා නිසා නොවෙන්නම් උගන්
වන්න කියන්නේ?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. සේනානායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

දන්නවා නම් උගන්වන්න ඔබගේ?

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරාච්ඡා සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

තමුත්තාත්තේට අරාබි භාෂාවෙන්
ඉගැන්වුවොත් තේරෙයිද?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. සේනානායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

මා කලින් සදහන් කළ සංශෝධන
පනතේ පළමු වැනි සංශෝධනයෙන්
බලය ලැබී තිබෙනවා, දෙමාපියන් කැමැති
භාෂාවකින් ඔවුන්ගේ දරුවන්ට ප්‍රාථමික
පන්තිවල උගන්වන්නට. පශ්චාත් ප්‍රාථ
මික පන්තිවලත් උගන්වන්නට දෙවැනි
සංශෝධනයෙන් බලය ලැබී තිබෙනවා.
එවැනි බලයක් තිබෙද්දීත්, දෙමාපියන්
ගේ ඉල්ලීම අනුව, ඔවුන්ගේ දරුවන්ට
සිංහල මාධ්‍යයෙන් උගන්වන්නේ නැත්
තේ මන්දැයි මට නම් තේරෙන්නේ
නැහැ. පෙරළු පක්ෂයේ බලපෑමක්
නිසා යයි දූෂමාන ආරංචියක් ලැබී තිබේ
නවා.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරාච්ඡා සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

කළ යුතු දෙයක් නම්, පෙරළු පක්ෂය
තමා කවුරු විරුද්ධ වුණත් කරනවා.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. සේනානායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

කරන බව මා දන්නවා. ඒ නිසා නො
වෙන්නම් කියන්නේ? පෙරළු පක්ෂ
යට ඒ ගැන විරුද්ධ වීමට තිබෙන අයිතිය
මොකක්ද? ඒ හරිජන පාසල්වලට පෙර
ළු පක්ෂයේ උදවියගේ දරුවන් යන්
තේ නැහැ. පෙරළු වංශාධිපතියන්
හරිජනයන් ඉන්නා පළාතකින්වත් යන්
තේ නැහැ. හරිජන සෙවනාල්ලක් දකින්න
ඒ අය අකමැතියි. පෙරළු පක්ෂයේ
උදවියගේ දරුවන්ට ඒ පාසල්වලට යනවා
නම් එක්තරා විධියකින් ඔවුන්ටත් අයිති
යක් තිබෙනවා, ඒ පාසල්වල සිංහල මාධ්‍ය
යෙන් ඉගැන්වීම ගැන විරුද්ධ වන්නට.
එහෙත් ඔවුන්ගේ දරුවන් නොයන
පාසල්වල ලමයින්ට සිංහල මාධ්‍යයෙන්
අධ්‍යාපනය දීම ගැන විරෝධය පළ කරන්න
ට පෙරළු පක්ෂයේ උදවියට තිබෙන
අයිතිය මොකක්ද?

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරාච්ඡා සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒ ප්‍රශ්නයට පෙරළු පක්ෂයේ
සම්බන්ධයක් නැ.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. සේනානායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

මා ඒක දන්නවා. ඒ නිසා ගරු ඇමති
තුමා ඒ විධියට කල්පනා කරන බව මා
දන්නවා.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරාච්ඡා සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඔය ලියවිල්ල සාදා තිබෙන්නේ මොන
භාෂාවෙන්ද?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. සේනානායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

ඉංග්‍රීසියෙන්. සොයිසා නමැති මහත්ම
යෙක් ඒක සකස් කර තිබෙනවා.

The Patron of the All-Ceylon
Tamil Buddhist Congress.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒක නේත්නම්. සිංහලෙන් නැ.
දෙමළෙන් නැ.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

එතන ප්‍රශ්නයක් නැහැ. සිංහල පිළිබඳ
පනත් තිබෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙනුයි. ඒ
නිසා එතන ප්‍රශ්නයක් නැහැ.

අ. හා. 6

අනෙක් ප්‍රශ්නය මේකයි. ත්‍රිකුණාමල
යේ දෙමළ විශ්ව විද්‍යාලයක් ඇති කළ
යුතු බවට ලොකු රාවයක් තිබෙනවා.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Why do you not talk about Damba-
deniya ?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

I can talk about Dambadeniya, but
why should I not talk about Trinco-
malee ?

මා ත්‍රිකුණාමලයෙන් ඉන්නවා. ත්‍රිකුණා
මලයේ සිංහලයින් ඉන්නවා. ත්‍රිකුණාමල
යේ දෙමළ විශ්ව විද්‍යාලයක් ඇති කරන්නේ
මොන හේතුවක් නිසාද? ඒක
දෙමළ ප්‍රදේශයක් නොවෙයි. ත්‍රිකුණාමල
යේ දෙමළ විශ්ව විද්‍යාලයක් ඇති කර
තොත් අනෙක් ප්‍රදේශවල විශ්ව විද්‍යාල
වලට කියන්නේ මොන විශ්ව විද්‍යාල කිය
ලාද ?

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

මේ ආණ්ඩුව සිංහල හෝ දෙමළ හෝ
නමින් විශ්ව විද්‍යාල ඇති කරන්නේ
නැහැ. විශ්ව විද්‍යාල නම් ඔක්කොම විශ්ව
විද්‍යාලයි.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

ඒකත් හරි. මා ඒකට එකඟ වෙනවා.
ත්‍රිකුණාමල ප්‍රදේශයේ වැඩි දෙනා මුස්ලිම්
උදවියයි. නැගෙනහිර පළාතේම වැඩි
දෙනා මුස්ලිම් උදවියයි. ඉතින් ජාතීන්
අනුව ත්‍රිකුණාමලයට විශ්ව විද්‍යාලයක්
දෙනවා නම්, මුස්ලිම් විශ්ව විද්‍යාලයක්
දෙන්න. විශ්ව විද්‍යාල හඳුනා කොට භාෂාව
අනුව හෝ ජාතිය අනුව හෝ ඒවා හැදිය
යුතු නැහැ. පදනමක් හැටියට ගන්නේ
සංස්කෘතිය පමණයි. විද්‍යොදය විශ්ව
විද්‍යාලය සකස් කර තිබෙන්නේ බෞද්ධ
සංස්කෘතික පදනම උඩයි. පේරාදෙණිය
විශ්ව විද්‍යාලය සකස් කර තිබෙන්නේ
බටහිර සංස්කෘතික පදනම උඩයි. ඒ නිසා
ත්‍රිකුණාමලයට විශ්ව විද්‍යාලයක් දෙනවා
නම්, ඒ පළාතේ වැඩි ජනතාවගේ සංස්
කෘතිය ගැන සලකා විශ්ව විද්‍යාලයක්
දෙන්නට යුතුකමක් තිබෙනවා. නමක්
තබන්නට වුවමනා නම් “මුස්ලිම් විශ්ව
විද්‍යාලය” යනුවෙන් කියන්නට පුළුවනි.
ජාතියක නමක් දමනවා නම් මුස්ලිම්
විශ්ව විද්‍යාලය කියනවා මිසක් දෙමළ
විශ්ව විද්‍යාලය කියන්නට බැහැ. දෙමළ
කියන වචනය යාපතේ නම් යොදන්නට
පුළුවනි. නමුත් ත්‍රිකුණාමලේ විශ්ව විද්‍යා
ලයකට දමන්නට බැහැ. ඔබතුමා කියා සිටි
පරිදි විශ්ව විද්‍යාලයක් ඇති කරනවා නම්
විශ්ව විද්‍යාලයක් ඇති කරන්න. එහෙම
නමක් දමන්නට එපා. යම් විධියකින්
නමක් දමන්නට ඕනෑ නම් මුස්ලිම් විශ්ව
විද්‍යාලය කියන නම යොදනවා මිසක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

දෙමළ විශ්ව විද්‍යාලය කියන නම යොදන්නට එපා. මුස්ලිම් ප්‍රදේශයක විශ්ව විද්‍යාලයකට දෙමළ විශ්ව විද්‍යාලය යනුවෙන් නමක් දමන්නට කිසිම හේතුවක් නැති බව මා තරයේම කියා සිටිනවා.

ඊළඟට සම්මත සිංහලයක් සකස් කිරීමට තමුත්තාන්සේ ගත් පියවර ගැන මගේ ප්‍රශංසාව පුද කරනවා. සිංහල භාෂාව දුර්වල වී තිබෙන්නේ සම්මතයක් නැති නිසයි. තමුත්තාන්සේ ගත් පියවරට මේ රටේ සෑම පත්‍රයකින්ම පහර වැදුණු බව මා දන්නවා. තමුත් සම්මත සිංහලයක් අත්‍යවශ්‍ය බව මා පෙන්වා දෙන්නට සතුටුයි. උසාවිවල සිංහල භාෂාවෙන් වැඩ කරන්නට බැරි එක් හේතුවක් තමයි සම්මත සිංහලයක් නැතිකම. මේ “දේශපාලනය” කියන වචනය බලන්න. ඔය වචනය උඩ නඩුවක් ගියොත් මොනවා වෙයිද? මින් මත්තට ක්‍රම දේශපාලනය කළොත් වැඩ තහනම් කරනවාය කියා යම් මූලාදානයකට ලියුමක් යැව්වාය සිතමු. ඔහු එතැන් පටන් රාජකාරියට නොගිහිත් ගෙදර නිදා ගන්නවා. කවුරුවත් ඇසුවොත්, “මා කරන්නේ දේශපාලනය, ප්‍රදේශ පාලනය; මට ඒ වැඩේ කරන්නට එපාය කියා ආණ්ඩුවෙන් නියෝගයක් ලැබී තිබෙනවා” ය කියා උත්තර දුන්නොත් මොකද කරන්නේ? හරි නේද? දේශපාලනය කියන වචනය විග්‍රහ කර තිබෙන්නේ කොහේද? ඔවුනි වචන අනන්ත අප්‍රමාණ වශයෙන් තිබෙනවා. එමනිසා අපට සම්මතයක් ඕනෑ. උසාවිවල සිංහලෙන් වැඩ කරන්නට බැරිව තිබෙන්නේ සම්මත සිංහලයක් නැතිකම නිසයි. උසාවිවල පමණක් නොවෙයි, විද්‍යාවට සම්මත සිංහලයක් ඕනෑ. සාහිත්‍යයට සම්මත සිංහලයක් ඕනෑ. පදවලට, උච්චාරණවලට සම්මත සිංහලයක් ඕනෑ. සම්මත සිංහලයක් නැතිකම අපට තිබෙන ලොකුම අඩුපාඩුවක්. එමනිසා ගරු ඇමතිතුමා ගත් පියවර ගැන මා ප්‍රශංසා කරනවා. හැබැයි, සම්මත සිංහලය කියා අර තමුත්තාන්සේ මුද්‍රණය කර තිබෙන පොත නම් මා අනුමත කරන්නේ නැහැ. සම්මත සිංහලය කියන්නේ තනි මතය නොවෙයි. සියලු දෙනාගේ ම අදහස් උදහස් සොයා බලන්නට ඕනෑ.

අර්ථ විග්‍රහ කරන්නට ඕනෑ. පුළුල් වශයෙන් සොයන්නට ඕනෑ. සම්මත සිංහලයක් පිළියෙළ කරන්නේ එහෙමයි.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. සංස්කෘතික අංශය පාලනය වන්නේත් තමුත්තාන්සේ යටතෙයි. සංගීතය, සාහිත්‍යය, චිත්‍ර ශිල්පය සහ මූර්ති ශිල්පය යනාදිය තමුත්තාන්සේට අයිතියි. තමුත්තාන්සේ ඒ ශිල්පීන් ආරක්ෂා කරන්නට ඕනෑ. මානි කියන විදේශික මූර්ති ශිල්පියෙකු මේ රටට ඇවිත් සියලුම කොන්ත්‍රාත්තු ලබාගෙන වැඩ කරගෙන යන බව තමුත්තාන්සේ දන්නවාද? අපේ නායකයින්ගේ රූප අඹන්නට මේ රටේ මූර්ති ශිල්පීන් නැතිලු. ඒක මහ පුදුම තත්ත්වයක් නේද? මා ඒ කාරණය පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් අසා තිබෙනවා. තවම උත්තර ලැබුණේ නැහැ. තමුත් ඒ විදේශික ශිල්පියාගේ කාලය දික්කර තිබෙනවාය කියා මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මක්නිසාද? විහාර මහා දේව උද්‍යානයේ බුදු රුවක් අඹන්නට ජබ්රි ඒ. කාදර් මහත්මයා ඔහුට විශේෂ කොන්ත්‍රාත්තුවක් දී තිබෙනවාලු. ඔබතුමා ඉන්දියාවට ගොස් තිබෙනවා. ඉන්දියාවේ ජනාධිපති තුමාගේ මාළිගය දකින්නට ඇති. ඒ මාළිගාවේ තිබෙන බුදු රුව කේ. එම්. රෝසිද කවිද කියන ශිල්පියෙක් නෙලා තිබෙන්නේ. ඔහු ඒ බුදු රුව නෙලන්නට ප්‍රථමයෙන් බුදු පිළිම ගැන අදහස් සොයන්නට ලංකාවට ආවා. නේරැතුමා ලංකාවට ආවාම කෙලින්ම යන්නේ සමාධි බුද්ධ රූපය බලන්නටයි. එතුමා ඒ දෙස පැය ගණන් බලාගෙන ඉන්නවා. එතරම් ලක්ෂණ බුද්ධ රූපයක් එතුමා දක නැතැයි ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම අවුකන බුදු පිළිමය නැරඹීමට දහස් ගණන් සංචාරකයන් යනවා. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා යටතේ ඇති සංචාරක මණ්ඩලයෙන් එම ස්ථානයට යාමට විශේෂ පහසුකම් සලසා තිබෙනවා. එහෙම නම් විහාර මහා දේව උද්‍යානයේ බුද්ධ ප්‍රතිමාවක් ඉදි කිරීමට ඉන්දියාවෙන් මානිලා ගෙන්වන්න ඕනෑ කරනවාද?

ගරු ඊරියගොල්ල
(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)
තමුත්තාන්සේලාගේ ආණ්ඩු කාලයේදී නොවූ ඒක කළේ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සහාය

ආර්. ජී. සෝනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனாநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

සී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමාගේ රූපය ඇඹුවේ විදේශිකයෙක්. එය සාදා තිබුණු ආකාරය නමුත් නාන්සේ දකින්නට ඇති. එතුමා ගැන කළ විස්තරය අනුව රූපය හැදුවා. නමුත් කොයි තරම් අවලක්ෂණ අන්දමකටද රූපය අඹා තිබුණේ. හරියට ගෞරිල්ලෙක් වගෙන්ද? එබඳු රූපයක් ඉදි කිරීමෙන් එතුමාට කළේ බලවත් අපහාසයක්. අප එදා තරයේම එයට විරුද්ධ වුණා. දැන් ගොඩ නගා ඇති රූපය හැදුවේ කවිද? එය ඉතා මත්ම අතර්ඝ රූපයක් නොවෙද? එය හැදුවේ සිංහලයෙක්; එය හැදුවේ තිස්ස රණසිංහ. එය දකින කෙනෙකුට අපේ විරයා ගැන අමුතු කැක්කුමක් ඇති වෙනවා. හදපු පුද්ගලයා ගැන බලන විට අපට ආඩම්බරයක් ඇති වෙනවා. ගරු සහාපතිතුමනි, බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ රූපය ඇඹුවේ මානි. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාට අප ගරු කරන්නේ ජාතික ආගමික විප්ලවයක් ඇතිකළ විරයකු වශයෙන්යයි අගමැති තුමාත් සදහන් කර තිබෙනවා. නමුත් එම රූපය බැලුවාම එබඳු විරකමක් පෙනෙනවාද? දෙකට නැවිලා; රෝගියෙක් වගෙයි. රෝහලක් සොයා ගෙන යන ක්ෂය රෝගියෙක් වගෙයි. විප්ලවයක් ඇති කළාය කියන අපේ ඒ විරයාද ඒ? නැහැ.

ଗରୁ ଶିଖିଯିଲେ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

රූපෙ හැටියට අඹන්ත එළිය.

ආර්. ජී. සෝමානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனாநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

විහාර මහා දේවී උද්‍යානයේ ඉදි කරන්නා යන “ජබ්බේ ගේ බුදුන්” ගොරිල්ලකු වාගේ හැදුවෙන් මේ රටේ සිටින හැම සිංහල බෞද්ධයකුම අමුතු කිපීමකින් නැගී සිටින බව කියන්න කැම තිබේ. අපට ඕනෑ කරන්නේ අපේ රටට ආඩම්බරයක් ඇති වන විධියේ ප්‍රතිමා ගොඩනැංවීමයි. එම නිසා මානිට තවත් අවුරුදු හතරක් පමණ මේ රටේම රැඳී

සිටිමින්, කොන්ත්‍රාත් ලබා ගැනීමට ඉඩ
සලසා දීම පිණිස “ජබ් ර් බ්‍රද් පිලිම”
හදන්නට ඉඩ දීම මුළු සභාව හෙළා
දැකිය යුතු කාරණයක්.

හර ප්‍රියහෙල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

අපේ කිසිම සම්බන්ධයක් නැහැ.

ආර්. ජී. සෝමනායක මය.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனாநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

මේ රටේ සංස්කෘතික ඇමතිවරයා වශයෙනුයි තමුන් තාන්සේට මේ කාරණය නැවත නැවතත් මතක් කරන්නේ. අපේ රටේ විරයන් දෙදෙනෙකුගේ රූප දෙකක් ඇඹුවා. අප එ' රූප දැක්කා. අපට හොඳටම ඇති මානිශේ වැඩ. දැන් අපේ අයටත් අවස්ථාව දෙමු. ඇයි නිස්ස රණසිංහ, ගෞතමදාස, ජී. එස්. ප්‍රනාන්දු වැනි උදවියට අවස්ථාවක් නොදෙන්නේ? දැන් අවුරුදු පහක පමණ කාලයක් නිස්සේ අපේ රටේ කොන්ත්‍රාත් ගණනාවක් මානිට දුන්නා. මොකටද තවත් අපට පිටින් ආ පුද්ගලයෙක්? ඉන්දියාවේ බුදු රූප අඹන්නට පෙර ලංකාවේ බුදු රූප බලන්න එනවා. එහෙම නම් අපේ රටේ බුදු පිළිම අඹන්න ඉන්දියාවෙන් කෙනෙක් අපට ඕනෑද්? එම නිසා, අපේ අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු භාර ඇමතිතුමා එකිනර ලෙස වැඩ කරන කෙනෙකු හැටියට මේ පුශ්තයේදී—

ଉତ୍ତର ଶିଖରା

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

අත්ත කඩාගෙන වැටෙයිද දන්නේ නැහැ.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனாநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

මුරුන්ගා අත්තක් නොවෙයි.—ක්‍රියා කරනවා ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, විහාර මහා දේවි උද්‍යානයේ ඉදි කරන්න යන බුද්ධ ප්‍රති මාව තනන්නේ බුදුන් වහන්සේට ඇති ගෞරවය හා භක්තිය උඩ නොවෙයි, මානිට මේ රටේ තව කාලසීමාවක් රැඳී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

සිටීමට, තවත් කොන්ත්‍රාත් ඇති කර ගැනීමට අවස්ථාව සලසා දීම පිණිසයි. නියම සර්ධාවකින් යුක්තව ක්‍රියා කරන බෞද්ධයන් මේ රටේ සිටිනවා නම්, ගෞරවයකින් හා හක්නියකින්, එමෙන් ම නියම හැඟීමකින් හා අවබෝධයකින් ක්‍රියා කරන, බෞද්ධ ප්‍රතිමා ගොඩනංවන පුද්ගලයන් මේ රටේ සිටිනවා නම්, ඉන්ද්‍රියාවෙන් මානි වැනි පුද්ගලයන් ගෙන් වන්නේ මොනවාද? වඩිඩුක්කොඩෙයි මන්ත්‍රිතුමා (එ. අමර්තලිංගම් මයා.) කියා තිබෙනවා, දෙමළ බෞද්ධයන් ලංකාවේ නැත, බෞද්ධාගම වැළඳ ගැනීම දෙමළ කමට විරුද්ධය කියා. එහෙම නම් බෞද්ධාගම හැර අනික් ඕනෑම ආගමක් දෙමළ උදවියට වැළඳ ගත හැකියි. එහෙත්ම මානිට මේක පවරන්නේ කොහොමද? මේ උදවියට බෞද්ධ කටයුතු කිරීමේදී මෙවැනි ජාතික තහනමක් තිබෙනවා නම් අපි කොහොමද ඔහුට මෙම බුදුරුව හදන්නට දෙන්නේ? එසේ හෙයින් අනිකුත් කටයුතු වලදී මෙන්ම මෙම කාරණයෙහි දීත් කෙළින් ක්‍රියා කරන මෙන් ගරු අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

සුගතදාස අරඹවල මයා. (අක්මිමන)
 (திரு. சுசுததாச அரம்பவல—அக்மீமன)
 (Mr. Sugathadasa Arambewala Akmeemana)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන සහ සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගේ වැය ශීර්ෂය යටතේ විනාඩි කීපයක් කථා කරන්නට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන මා සන්නේෂ වෙනවා. මේ රටේ නොයෙකුත් පක්ෂවලින් නොයෙකුත් ක්‍රමවලින් ඇති වන විවේචනවලට ඉතා හොඳින් කන් දීමට පුරුදුව සිටින ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා තමාගේ වැඩ පිළිවෙළ ඉතා කාර්යක්ෂම අන්දමින් ගෙනයාම ගැන අපි පළමු වෙන්ම එතුමාට ස්තූතිවන්ත විය යුතුයි. මේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පමණක් නොවෙයි, මීට පෙර සිටි අධ්‍යාපන ඇමතිවරුන් මෙවැනි විවේචනවලට ලක් වූ බව අප දන්නවා. එවැනි විවේචන කොතෙක් ආවත්, ජාතියේ අනාගතය හැඩගැස්වීමේ අභිලාෂයෙන් තමන්ගේ ස්ථිර වැඩ පිළි

වෙළඳ හොඳ ප්‍රතිපත්ති මත ගොඩනංවා මේ රටේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය මෙතෙක් දුරට සකස් කරන්නට සමත් වීම ගැන අපි මෙනුමාට කෘතඥ විය යුතුයි.

ගරු සභාපතිතුමනි පසුගිය කාලවලදී මේ රටේ අධ්‍යාපන ක්‍රමවත් අන්දමින් පවත්වාගෙන නොගිය නිසා පැන නැගී තිබෙන ප්‍රශ්නවලට අත ගසන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ අපටයි. රුකිරක්ෂා නැතිකම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට බැරි තරම් උග්‍ර වී තිබෙන්නේ එදා තිබුණු අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ වරද නිසයි. මේ ඇමතිතුමා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් කොතෙක් කරන විවේචන අනුව තමන්ගේ ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කරන්නට ගියා නම් එතුමාට සිදු වන්නේ අතරමං වන්නටයි. තවත් විධියකින් කියනවා නම් බුරුවා කර ගසාගෙන ගිය තැනැත්තාට සිදු වූ දේ වැනි දෙයකට මුහුණ පාන්නටයි.

අ. හා. 6.15

ගරු සභාපතිතුමනි, එක්තරා ගම්බද මනුෂ්‍යයෙක් හිටියා. ඔහුට තිබුණු එකම වස්තුව වූයේ ඔහු ලග සිටින බුරුවායි. දවසක් ඔහුත් ඔහුගේ පුතාත් මෙම බුරුවා විකුණන්නටය කියා කඩපොළට දක්කාගෙන යමින් සිටියා. මේ තාත්තාත් පුතාත් මෙම බුරුවා දක්කාගෙන යන අන්දම දුටු එක්තරා නාකි අම්මණ්ඩලා වග යක් මෙහෙම කීව්වා. “අර යන මනුෂ්‍යයාට පිස්සු; මේ බුරුවා පිට අර පඬින් යන කොළවා නංවාගෙන යන්නට බැරිද?” එම කතාව ඇසූ අර මනුෂ්‍යයා බුරුවාගේ පිට උඩ තම පුතා නංවාගත්තා. මෙහෙම වික දුරක් යනකොට තව තරුණ පිරිසක් මෙම සිද්ධිය දැක මෙසේ කීව්වා: “අර බුරුවා පිට යන කොල්ලාට පිස්සු; කොල්ල බැහැලා නාකියා බුරුවාගේ පිට උඩ තබාගෙන යන එක නේද හොඳ?” මේ කතාව අසන්නට ලැබුණායින් පසු පුතා බුරුවාගේ පිට උඩින් බිමට බැස්සා. නාකි උන්නාහේ බුරුවාගේ පිට උඩට නැංගා. ඔය අන්දමට වික දුරක් යන විට තවත් පිරිසක් මේ දෙදෙනා දුටුවා. එම පිරිස කැගසා මෙහෙම කීව්වා: “අර දෙන්නාටම බුරුවාගේ පිට උඩ නැගී යන්නට පුළුවන්කම තිබියදී ඇයි එක් කෙනෙක් විතරක් යන්නේ? බුරුවා

පිටේ පුතාවත් නංවාගෙන යන්නට නාකි මිනිසාට බැරිද? ” එම කතාව ඇසුවාසින් පසු මේ බුරුවා පිටේ තාත්තයි පුතයි දෙත් නාම නංගා. ඒ අන්දමට යන විට බුරුවාට මේ දෙත්තාගේ බර උසුලන්නට බැරිකම නිසා අමාරුවෙන් කැ ගසන්නට පටන් ගත්තා. එම සිද්ධිය දුටු තවත් පිරිසක් කියන්නට පටන් ගත්තා, “ ඔය වැඩේ හොඳ නැහැ ; උඹලා දෙත්තාම බිමට බැහැලා බුරුවා දඩගසා උසුලාගෙන පල යල්ලා ” යනුවෙන්. ඒ කතාවටත් ඇහුම් කන් දුන් මේ දෙත්තා බුරුවා බැඳ කර ගසාගෙන යන්නට පටන් ගත්තා. අවා සනාවකට මෙන් මේ දෙත්තාට ඒ දණ්ඩ කින් ගමන් කරන්නට සිදු වුණා. බුරුවාත් කර ගසාගෙන මේ දෙත්තා ඒ දණ්ඩ උඩින් යන ආකාරය දුටු හැමෝම හු කියා සිතාසෙන්නට පටන් ගත් නිසා බුරුවා දහ ලන්නට පටන් ගත් හෙයින් බුරුවාත් සමඟ තාත්තයි පුතයි දෙත්තාම ගහට වැටුණා. තාත්තයි පුතයි යන්නම් දණ්ඩපණ්ඩ ගාගෙන එගොඩ වුණු නමුත් දඩගසා සිටි බුරුවා චතුරේ ගසාගෙන ගොස් විනාශ වුණා. ගරු සහාපතිතුමනි, අන්න ඒ වාගේ මේ ඇමතිතුමාත් තමන්ට එල්ල වන විවේචනවලට කන් දෙමින් ඒ අනුවම ක්‍රියා කරන්නට පටන් ගත්තා නම් කව දාවත් මේ රටේ අධ්‍යාපනය හැඩගස්වන්නට එතුමාට පුළුවන්කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

ගරු සහාපතිතුමනි, නොයෙකුත් අන්දමේ විවේචන තමන් ඉදිරියට ආවත් ඒ කිසිවකට බිය නොවී එඩිතර අන්දමට කට යුතු කරමින් විප්ලවයක් කොට අධ්‍යාපන තත්ත්වයෙහි වෙනසක් ඇති කරන්නට මේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මහත්සි විම ගැන අප එතුමාට ස්තූතිවන්න විය යුතුයි ; කෘතඥ විය යුතුයි. මට සමහර විට සිතෙනවා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ පිටට කොපමණ ගැහුවත් ගණනක් නැති නිසා එය කිහිල් පිටක් වෙන්න ඇත කියා. මේ යුගයේදී එතුමා අධ්‍යාපන පරිවර්තනයක් කර තිබෙනවා. නොයෙකුත් විරුද්ධතා මධ්‍යයේ වුවද, මේ රටට අවශ්‍ය අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියක් ක්‍රියාත්මක කරන්නට එතුමා සෑම වෙහෙසක්ම දරනවා.

ගරු ඇමතිතුමා කාර්මික අධ්‍යාපනයක් මේ රටට ලබා දීමට ක්‍රියා කර තිබෙනවා. මහා විද්‍යාලවල කාර්මික අංශ ඇති කිරීමේ නුත්, කණිෂ්ඨ කාර්මික විද්‍යාල ඇති කිරීමේ නුත්, එතුමා කාර්මික අධ්‍යාපනය දියුණු කිරීමෙහි ලා විශාල සේවයක් කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම වාණිජ අංශ ඇති කර වාණිජ විද්‍යාව ඔස්සේ තරුණ තරුණියන් රැකි රක්ෂාවලට පුහුණු කිරීමේ ක්‍රම ඇති කර තිබෙනවා. ඒ මාගීයෙන් විශ්ව විද්‍යාල වලින් පිට වන අයට රැකි රක්ෂා සපයා ගත හැකි ක්‍රම උඩ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය සකස් කිරීම ගැන ජාතිය එතුමාට ණයගැති බව මා ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

පාසල්වල යම් යම් අඩුපාඩු තිබෙනවා. ගරු හිඟයක් පවතිනවා. ප්‍රශ්නය මුළුමනින්ම වහාම විසඳන්නට බැරි බව අප කවු රුත් පිළිගන්නට ඕනෑ. මේ අවුරුදු හතරහ මාර ඇතුළත එතුමා සැහෙන වැයමයක් දරා දිවා රෑ වෙහෙසි වැඩ කර අධ්‍යාපන ක්‍රමය යම්කිසි තත්ත්වයකට ගෙනවිත් තිබෙනවා. එදා අධිරාජ්‍යවාදීන් මේ රට පාලනය කරන සමයේ අධ්‍යාපනය තමන් අදහස් කෙළේ ඔවුන්ගේ අධිරාජ්‍යවාදී වැඩපිළිවෙළ පවත්වාගෙන යෑම පිණිස ලිපිකරුවන් ටිකක් පුහුණු කර ගැනීමයි. පසු ගිය ආණ්ඩු ඒ ක්‍රමය වෙනස් කිරීම ගැන කල්පනා කෙළේ නැහැ. තිබුණු තත්ත්වයෙන්ම ගෙන ගියා. එහෙත් අපේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසුව අපේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මේ රටට ගැළපෙන විධියේ අධ්‍යාපන පනත් සකස් කර අධ්‍යාපන ක්‍රමය හැඩ ගස්වා තිබෙනවා.

පසු ගිය කාලය ඇතුළත එතුමා අපේ ඉල්ලීම්වලට සාධාරණ විධියට ඇහුම්කන් දුන්නා. අපේ ඉල්ලීම්වලට පමණක් නොව, විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ගේ ඉල්ලීම්වලට පවා ඇහුම්කන් දි තම අමාත්‍යාංශයට ලැබෙන මුදල් අපක්ෂ පාතව හරියාකාර බෙදා දී තිබෙනවා. පසු ගිය ආණ්ඩුව බලයේ සිටින කාලයේ පාසල් ගොඩනැගිලි ඉතාම අබලන් තත්ත්වයකයි තිබුණේ. ඒ කාලයේ සාමාන්‍ය පාසල් ඉතාම ඉක්මනින් මහා විද්‍යාල බවට පත් කළ නමුත් සමහර ඒවායේ මහා විද්‍යාල තත්ත්වය තිබුණේ නාම ප්‍රවරුවෙන් පමණයි. මගේ ආසනයේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[සුගතදාස අරඹවල මහා.]

භූතාප්තිමත් ඇතුළත විද්‍යාල දෙකක් මහා විද්‍යාල බවට පත් කර තිබුණ නමුත්, ඒවා අංග සම්පූර්ණ තත්ත්වයට පත් කර තිබුණේ නැහැ. මා ගරු ඇමතිතුමාට ඒ කාරණා ඉදිරිපත් කළා. මේ අවස්ථාවේදී මා මතක් කරන්නට ඕනෑ, මගේ ආසනයේ තවත් අඩුපාඩු තිබෙන බව. මිහිඟු මහා විද්‍යාලයේ විශාල ගොඩනැගිල්ලක්—අඩි 120 ක් දිග අඩි 20 ක් පළල ගොඩ නැගිල්ලක්—දැන් කඩා වැටෙන තත්ත්වයට පත් වී තිබෙනවා. ඒ මහා විද්‍යාලයේ ගුරු නිවාසය කඩා වැටෙන තත්ත්වයට පත් වී තිබෙනවා. පියදිගම නමැති ගමේ තිබෙන විද්‍යාලයේ විශාල ගොඩනැගිල්ලක් කඩා වැටෙන තත්ත්වයට ළං වී තිබෙනවා. මෙම අය වැය සම්මත වූවාට පසුව ඒවා සකස් කර දී අපට උදව් වන භාටියට මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අද අපේ රටේ ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් හොඳ ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාවට පත්ව තිබෙනවා. සෑම දක්ෂ තරුණ තරුණියන්ම ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් වශයෙන් පත් කර ගැනීමෙන් අධ්‍යාපනයට යහපතක් වී තිබෙනවා. එම නිසා ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීම පසු නොකර වහාම කළ යුත්තක් භාටියට මා එතුමාට මතක් කරනවා.

මේ රජය මුහුණ පා ඇති බොහෝම වැදගත් ප්‍රශ්නයක් නම් උපාධිධාරීන්ගේ රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමයි. 1965 දී උපාධිධාරීන් සංඛ්‍යාවක් පාසල්වල ගුරුවරුන් වශයෙන් බඳවා ගන්නාට පසු මේ දක්වා එකම උපාධිධාරියකුවත් බඳවා ගෙන නැති බව ගරු ඇමතිතුමාට මා මතක් කරන්නට කැමැතියි. අප මෙය ඇමතිතුමාට මතක් කරන විට එතුමා කියන්නේ රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීම අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට පුළුවන් දෙයක් නොවන බවයි. අප එය පිළිගත යුතුයි. එහෙත්, මහා විද්‍යාලවලට පමණක් නොව ප්‍රාථමික පාඨශාලාවලට පවා උපාධිධාරීන් බඳවා ගැනීම ප්‍රයෝජනවත් වන බව මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. අද මේ රටේ අසහනයෙන් පෙළෙන යම් යම් පිරිස් සිටිනවා නම් ඔවුන් අතුරෙන් පළමුවන තැනට ගැණෙන්නේ මේ උපාධිධාරීන් පිරිසයි. අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාව පත් දාහකින් හය දාහකින් වැඩි

වෙනවා. 1964 සිට මේ දක්වා උපාධි ලැබූ, කිසිම රැකියාවක් නොකරන 150 කට අධික පිරිසක් මගේ කොට්ඨාශය තුළ පමණක් සිටිනවා. එම නිසා, ගරු ඇමතිතුමා හිතනවාට වඩා විශාල සංඛ්‍යාවක් උපාධිධාරීන් ගුරුවරුන් වශයෙන් බඳවාගෙන කණිෂ්ඨ විද්‍යාලවලට පවා ඔවුන් පත් කරන ලෙස මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේදී යෝජිත පාසල් නමින් පාඨශාලා වශයක් ආරම්භ කළා. ඒවා ඇති කළ අන්දම ඇසීම පවා මහා පුද්ගලයට කරුණක්. පුවක් ගස් ඉදුවා පුවක් පට්ටලින් වහළවල් දමා බිමට පමණක් සිමෙන්ති දමා එම යෝජිත පාසල් සඳහා ගොඩනැගිලි ඉදි කළා. ඒවාට ශිෂ්‍යයන් බඳවා ගත් පිළිවෙළ ඊටත් වඩා පුද්ගල විමට කරුණක්. මගේ කොට්ඨාශය තුළත් එවැනි එක් යෝජිත පාසලක් තිබෙනවා. එය ආණ්ඩුව බාර ගෙන දැන් හුඟක් කල් වෙනවා. එහි ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 40 ට බැස තිබෙනවා. එහෙත් ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීමේදී එම පාසලට ගුරුවරුන් 40 දෙනකු පත් කර තිබෙනවා. මෙවැනිම තවත් පාසලක් පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් පැන නැගී එහි වගකීම මා වෙත පැවරුණාට පසු මා දවසක් පාඨශාලා පරීක්ෂක මහතා වෙත ගොස් මේ වැඩෙන් ඔළුව බේරා ගත්තේ කෙසේදැයි ඇසුවා. ඔළුව බේරා ගන්නා භාටි නොදන්නවා නම් මගෙන් අහන්නයි කී පරීක්ෂක මහතා මෙසේ කීව්වා. “මා ළමයින්ගේ ඔළුගෙඩි ටික ගණන් කරනවා මිසක් ඔවුන් ගැන වෙනත් වග විභාගයක් කරන්නේ නැහැ. ඇතුළත් කර ගන්නට වුවමනා කරන ගුරුවරුන් සංඛ්‍යාව අනුව එක් ගුරුවරයාට ළමයින් 30 බැගින්—වෙනත් පාසල්වලට යන ළමයින් වුවත් කමක් නැ—එක්කරගෙන අවුත් වාඩි කරවන්න.” වාසනාවකට මෙන් එදා වැසි දවසක් වුණා. ඒ නිසා කිට්ටුව ඉස්කෝල වලට යන ළමයින් බොහෝ දෙනකු එදා ගියේ නැ. ඒ නිසා කුඩා යවා ඒ ළමයින් ගෙන්වා ගෙන වාඩි කෙරෙව්වා. ඔවුන්ගේ ඔළු ගෙඩි ගණන් කර බලා ගුරුවරුන් 4 දෙනකු පත්කර ගත්තා. මා මීට කලින් සඳහන් කළ පාසලට ගුරුවරුන් බඳවා ගෙන තිබෙන්නේ ඊටත් වඩා පුද්ගල විධියකට. එතැනට ළමයින් ගෙනත් තිබෙන්නේ කාර්, බස් හා ලොරිවලින්. කිට්ටුව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

පාසල්වලින් ලබමින් ඒ විධියට එක්කර ගෙන අවුත් එම පාසලට ගැවරුන් 36 දෙනකු පත් කර තිබෙනවා. පසුව මේ හොරේ එළි වේගෙන එන විට එම 36 දෙනාගෙන් 32 කුම හම්බන්තොට, කුරුණෑගල, මොණරාගල ආදී ප්‍රදේශවලට මාරු කර යවා තිබෙනවා. මා පත් වුණාට පසු ඒ ගැනත් වත්දි ගෙවන්නට සිදු වුණේ මටයි. “අප අසුවල් පළාතේ අවුරුද්දක් හිටියා, අවුරුදු දෙකක් හිටියා, කෙසේ හෝ ගමට මාරුවක් දෙන්න” යි කියමින් ඒ ගැවරුන් පසුව මට කරදර කරන්න වුණා. මෙවැනි දේ සිදු වුණේ මොන ක්‍රම වලින්ද යන වග අප විස්තර කරන්නට වුවමනා නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අද අපට මේ විධියට දොස් කියන්නේ, ඔවුන්ට ඇත අතිය පමණක් නොව මෑත අතියත් අමතක වී තිබෙන නිසායි.

අධ්‍යාපනය විවේචනය කිරීම එක් කොටසකට පමණක් සීමා වූවක් නොවෙයි. අද රික්ෂේ අදින මිනිසාත් නිරික්කල දක්කන මිනිසාත් බරකරන්න කරුවාත් අධ්‍යාපනය විවේචනය කරනවා. එසේ විවේචනය කිරීමට ඒ හැම දෙනාටම අයිතියක් තිබෙනවා. එහෙත් මේවාට ඇහුම්කන් දෙන ඇමතිවරයාට අයිතියක් තිබෙනවා, “උඹල විවේචනය කරපල්ලා, ඔහෙන් ගහපල්ලා, මෙහෙන් ගහපල්ලා මගේ ප්‍රතිපත්ති මම ක්‍රියාත්මක කරනවා” කියා වැඩ කරගෙන යන්න. අධ්‍යාපනය හොඳ අන්දමින් සකස් වී තිබෙන නිසා මේ රටේ අනාගතයේදී ඇතිවන පිරිසට යහපත් අනාගතයක්, යහපත් පරිසරයක් ඇතිවෙයි කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඊළඟට නල්ලුරුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (වෛද්‍යවාර්ග්‍ය නාගනානන්) කථාවෙහිදී සඳහන් වුණු එක්තරා කාරණයක් ගැන මතක් කරන්නට ඕනෑ. එතුමා හින්දු භක්තියෙක්ද, කතෝලික භක්ති කියෙක්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. එතුමාගේ කථාවේදී අපේ හිඤ්ඤාත් වහන්සේලාට අපහාස වන අන්දමේ ප්‍රකාශයක් කෙරුණා. ඒ ගැන මා කතාශාලූ වෙනවා. මේ ස්ථානයේදී කථා කරන විට ඕනෑම මන්ත්‍රීවරයකුට නිදහස තිබෙනවා, තමන්ගේ අදහස් එහිතරව ප්‍රකාශ කරන්න.

එහෙත් අපි කවදත් මේ ස්ථානයේදී කථා කරන විට හින්දු පූජක උත්තමයන්ටත්, කතෝලික පියවරුන්ට හා සහෝදරවරුන්ටත් අවනම්බු වන විධියට, එතුමන්ලාට උත්තර දෙන්නට බැරිවන විධියට අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් වළකිනවා. ඒ ගැන අපි සන්නෝෂ වෙනවා. අපේ ආගමේ තුන් පිටකය කියා එකක් තිබෙනවා. ඒක එතුමා කියවා පාඩම් කර ගන්නාදැයි මා දන්නේ නැහැ. අපේ ආගමික පොත්පත් එතුමා හොඳට කියවා තිබෙනවාදැයි මා දන්නේ නැහැ. එහෙත් එතුමා කළ විධියේ ප්‍රකාශ ආගමකට අප හාස කිරීමක් හැටියට සඳහන් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, අඩුපාඩු සම්පූර්ණ කර මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ කටයුතු කිරීම ඉතාමත් අමාරුයි. නොයෙක් ස්ථානවල නොයෙක් අවස්ථාවල නොයෙක් අඩුපාඩු දකින්නට ලැබෙනවා ඇති. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මේ රටේ තිබෙන විශාලම දෙපාර්තමේන්තුවයි. ගැවරුන් ලක්ෂයකට අධික සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. ලමයින් තිස් ලක්ෂයකට අධික සංඛ්‍යාවක් සිටින දෙමව්පියන්ගේ සංඛ්‍යාව හැට ලක්ෂයකට අධික වන්නට පුළුවනි. මේ සෑම දෙනාගේම අදහස් අහගෙන මේ සෑම දෙනාම සන්නෝෂවන අන්දමින් ක්‍රියා කිරීමට කටවත් පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. එහෙත් වැඩි දෙනා සන්නෝෂ කර ස්ථිර ක්‍රියාමාර්ගයක් උඩ මේ රටේ අනාගත සුබසිද්ධිය තකා වැඩ කරන ඇමතිවරයකුයි අපට වුවමනා කරන්නේ. ඒ නිසා වර්තමාන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට අපේ ප්‍රශංසාව අයිති වන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් නවත්වනවා.

අ. හා. 6.30

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා. (අකුරණ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன—அக்குறளை முதலாம் அங்கத்தவார்)

(Mr. Hemachandra Sirisena—First Akurana)

ගරු සභාපතිතුමනි, ජාතික යයි කියා ගන්නා මේ රජයේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අවුරුදු 4½ක් තිස්සේම උත්සාහ ගන්නා මේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ නිබුන්ද්‍රියයි කියන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[හේමවන්ද සිරිසේන මො.]

අවුල් නිරාකරණය කරන්න. එහෙත් ප්‍රතිඵලය වී තිබෙන්නේ නිරවුල්ව තිබුණු අධ්‍යාපන ක්‍රමය අවුලක් බවට පත්වීම පමණයි. එතුමාගෙන් සිදු වී තිබෙන සේවය එපමණයි. මේ රටේ අධ්‍යාපනයට මේ ඇමතිතුමාගෙන් උසස් සේවාවක් සිදු වෙයි කියා පසුගිය කාලයේදී අපි බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියා. ඒ නිසා අපි එතුමාව ධෛර්‍යමත් කළා; උනන්දු කළා. එහි ප්‍රතිඵල අපට මේ ගතවූ අවුරුදු 4½ තුළ දකින්නට නොලැබීම ගැන මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂාවක් වශයෙන් ගැනෙන සිංහල භාෂාව මේ රටට ගැලපෙන ආකාරයට, මේ රටේ ජනතාවට අවශ්‍ය පරිදි වැඩි දියුණු කිරීමට අපේ රජය තිබෙද්දී ගත් පියවරවල් සම්පූර්ණයෙන්ම කඩාකප්පල් කර, ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අධිරාජ්‍ය යුගයේ පැවති අධ්‍යාපන ක්‍රමයම යළිත් සකස් කර තිබෙන බව අපට සාධක සහිතව ඔප්පු කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. සිංහල ජනතාව සිංහල භාෂාව ගැනත්, ස්වභාෂා ගැනත් සටන් කරනවා. සිංහල ජනතාව සිංහල භාෂාව ඕනෑ කියා ඉල්ලුම් කරනවා; ද්‍රවිඩ ජනතාව ද්‍රවිඩ භාෂාව ඕනෑ කියා ඉල්ලුම් කරනවා. සභාපතිතුමනි, මේ දෙගොල්ල දෙපැත්තෙන් සටන් කරන අතර දෙගොල්ලටම හොරා හෙමිහිට පැරණි ක්‍රමයට ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපනය ලබා ගන්නා අය උසස් තනතුරුවලට, පදවි වලට පත්වීම තවම නැවති නැති බව මා කියන්නට ඕනෑ. මගේ සහෝදර අක්මි මන ගරු මන්ත්‍රීතුමා කතන්දරයක් කියා, ඇලි මැලි දුබල ගතියකින් වාගේ හිටපු අප, පැල් ලහින ගොවියන් නින්දා යැමෙන් වළක්වන්නට උත්සාහ කරන්නා වාගේ, ප්‍රබෝධයට පත් කළා. එතුමාගේ බුරු කථාව අසා සිටි මට මේ වෙලාවේ අප කුඩා කාලයේ ඇසූ උපමා කථාවක් මතක් වුණා. පාසලේ ඉගෙනීම කරන කාලයේ අපේ ඇතැම් ක්‍රියාවන් උපහාසයට ලක් කරමින් නිසි මගට අප පත් කරලීම සඳහා අපේ ගුරුතුමන්ලා අපට කියා දුන් පොඩි කථාවක්, උපදේශයක්, ආදර්ශයක් අඩංගු කථාවක්, මට

මේ අවස්ථාවේ මතක් වුණා. මම ඒ කතාව ඉතාම කෙටියෙන් කියන්නම්. බලලත් දෙදෙනෙක් කේජ් කැල්ලක් බෙදා ගන්නට බැරිව පොර කෑමෙහි යෙදී සිටින විට ඒ අසලින් ගිය හිටලෙක් ඔවුන් දෙදෙනා අතරට පැමිණ ඒ ආරු වුල බේරා දෙන්නට පොරොන්දු වී ඔවුන් දෙදෙනා කැමති කරවාගෙන අන්තිමේදී ඒ කේජ් කැබැල්ල තමන්ගේම කටේ දමා ගත්තාලි.

ඒ උපමා කථාවෙන් පෙන්වා දෙන්නට වැයම් කළ ආදර්ශය අපට බොහොම ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. සිංහල භාෂාව පිළිබඳව අද අප අතර ඇතැම් උදවිය බොහොම හොඳට කථා කරනවා; තර්ක විතර්ක කරනවා. දෙමළ භාෂාව සහ එහි භාවිතය පිළිබඳවත් අප අතර තවත් පිරිසක් කථා කරනවා; තර්ක කරනවා. මේ කණ්ඩායම් දෙක එකිනෙකා සමග විශාල පොරයක යෙදී සිටිද්දී අර කොහේ දෝ සිට බලලත් දෙදෙනා මැද්දට පැන කේජ් කැබැල්ල තමන්ම භුක්ති විඳපු හිටලා වාගේ ඉංගිරිසි මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපනයක් ලබාගත් උදවිය තමන්ගේ වර ප්‍රසාදයන් තහවුරු කර ගැනීමට ඉදිරිපත් වී සිටින බව ප්‍රකාශ කරනවා හැර වෙන යමක් ඒ ගැන කියන්නට නැති බව මම කියන්නට කැමතියි. එහෙත් අර උපමා කථාව කුඩා කාලයේදීම අසා සිටින අපේ ජනතාව ඔය විධියේ භාෂා ප්‍රයෝගයකින් බොරුවකින් සහ ප්‍රෝඩාවකින් ඉදිරි අනාගත කාලයේදී රවටන්නට පුළුවන් කමක් ඇති වන්නේ නැති බව මෙහිදී මම ඉතාමත් පැහැදිලි ලෙස ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන සඳහන් කරමින් ගරු ඇමතිතුමා කියන්නේ, අධ්‍යාපන ආයතනය රැකිරක්ෂා සපයන ආයතනයක් නොවන බවයි. එය සැබැවක් බව අපත් පිළිගන්නවා. ඒ අතරම, රක්ෂාවක් ලබා ගැනීමට සුදුස්සන් බිහි කරන ආයතනයක් හැටියට අධ්‍යාපන ආයතන පිළිගෙන තිබෙන බවත් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පිළිගත යුතුයි. මා ප්‍රකාශ කරන්නේ අධ්‍යාපන ආයතනය රක්ෂාවල් ලබා ගැනීමට සුදුසුකම් ලබා දෙන ආයතනයක් විය යුතු බවයි. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා එය පිළිගන්නවාද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

එහෙත් අපේ රටේ අධ්‍යාපන ආයතන රක්ෂාවලේ ලබා ගැනීමට සුදුස්සන් බිහි කර නැහැ, පසුගිය කාලේ. මීට පෙර තිබුණු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පමණයි උගතුන් බිහි කර ඒ උදවියට රක්ෂාවලේ සපයා දුන්නේ. ඒ කාලයේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් උපාධි පරීක්ෂණය සඳහා වාඩි වී අවසන් වෙනවාත් සමගම—විභාග ප්‍රතිඵල නිකුත් වන්නටත් පෙර—උපාධි අපේක්ෂකයන් හැටියට පත්වීම් දුන්නා. ඒ කාලයේ දී විශාල සංඛ්‍යාවකට පත්වීම් දුන්නා. එපමණක් නොව, ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් ද සදහස් ගණනකටත් රක්ෂාවලේ දුන්නා. මේ ආණ්ඩුව බලයට ආ කාලයේ සිට අධ්‍යාපනය ලබා අවසන් කළ විශාල පිරිසකට—දහස් සංඛ්‍යාවකට—මේ වන තෙක් කිසිම රක්ෂාවක්, පත්වීමක්, ලැබී නැහැ. අපේ කාලයේ උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබා ගත් යම් සංඛ්‍යාවක් සිටියා නම් ඒ සියලු දෙනාටම පත්වීම් දුන්නා. රජයේ ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තුවල දැන් දහ පහළොස් දහස් පුරප්පාඩු තිබෙනවාය කියනවා නම් ඒවා පුරවන්නේ නැත්තේ මන්දැයි මම අහන්නට කැමතියි.

අපේ හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිවරයෙකු වන කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කළුගල්ල මයා.) කථා කරද්දී මේ ගැන සඳහන් කළාම, ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඇහුවේ “තමුත්තාත්තේ ඔය කතාවම නොවෙයිද යිය අවුරුද්දෙන් කිව්වේ” යන ප්‍රශ්නයයි. ඒ අනුව මමත් දැන් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක් අහන්නට කැමතියි. පසුගිය අවුරුදු හතරහමාරෙම ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කිව්වේ, අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍ය පහසුකම්, ආදී හැම දෙයක්ම නිකම් දෙන රට ලංකාවය; ලෝකෙන්ම උතුම් රට ලංකාවය; යනාදී කථාවලේ නොවෙයිදැයි මම අහන්නට කැමතියි. එහෙම නම්, නිකම් හැම දෙයක්ම දෙන්නා වාගේ, රක්ෂාවලේ දෙන්න බැරි මන්දැයි මම අහනවා. එතුමා රක්ෂාවලේ නොදෙන්නේ ඒවා නිකම් දෙන්නට බැරි නිසාදැයි මම එතුමාගෙන් අහනවා. රක්ෂාවලට සුදුස්සන් බිහි කිරීමේ උල්පතක් ලෙස සලකන්නට පුළුවන් අපේ අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව අද කරන්නේ නිකමුත් බිහි කිරීමයි. එතකොට එවැනි තැන්වල ඉගෙනීම ලැබූ උදවියට රක්ෂාවලේ ලැබෙන්නේ කෙසේදැයි අහන්නට කැමතියි.

පොදු අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති ගැන මීට වඩා කථා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මා නියෝජනය කරන ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ අඩුපාඩුකම් ස්වල්පයක් කෙරෙහි ඊළඟට ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්නට කැමතියි. ඒ සඳහා තමුත්තාත්තේගේ අවසරය මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අකුරුණ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ පාඨශාලා 82 ක් තිබෙනවා. මේ පාඨශාලා සියල්ලේම තිබෙන අඩුපාඩු ගැන කථා කරන්නට ගියොත් ඒ සඳහා අඩු වශයෙන් මට පැය 84ක් වත් තිබිය යුතුයි. ඒ තරම් කාලයක් දෙන්නට පුළුවන්කමක් නැති බව මාත් දන්න නිසා, අඩු ගණනේ විනාඩි 82 ක් වත් දෙන ලෙස මා ඔබතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

ඉල්ලන්න නම් පුළුවනි, තමුත් දෙන්න නම් බැහැ.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேனா)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

මේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අධ්‍යාපන ඇමති වූ මුල් අවුරුද්දේදීම, කිතුල් ගොල්ල නැමති ග්‍රාමයේ රජයට පවරා ගත් අබලන් පාඨශාලාවක් සඳහා ඉඩමක් අරගෙන ගොඩනැගිල්ලක් හැදීමට ඉදිරිපත් වුණා. ගරු ඇමතිතුමා ඒ ගැන නියෝගයක් කළා. එහෙත් ඒ නියෝගය තවම ක්‍රියාත්මක වෙලා නැහැ. ඉල්ලුවා වෙනුවට නියෝගය කඩදාසියේ ලියා දීලා, ඔන්න ඔක අහක දමන්නය කියා පස්සෙ කියන්න ඇති. එසේ නැත්නම් අවුරුදු හතරහමාරක් තිස්සෙ මේ ගොඩනැගිල්ල ඉදිකර ගන්නට බැරි වුණේ ඇයි? මේ සම්බන්ධව විශාල ලිපි ගොනුවක් මා ලග තිබෙනවා. ඒ ලියුම්වලට ගරු ඇමතිතුමාගෙන් පිළිතුරුවත් ලැබුනෙ නැහැ. අංකුඹුර මහා විද්‍යාලයට රසායනාගාරයක් ඉල්ලුවා. මේ වන තෙක් එය ලැබී නැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.]

මගේ සහෝදර අකුරන දෙවැනි මන්ත්‍රී තුමාන් (ඒ. සී. එස්. හමිඩ් මයා.) තැනි නිසා අප දෙදෙනාගේම ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා, ඉල්ලුම් කීපයක් ලබා ගැනීම සඳහා.

පැලව මහා විද්‍යාලයට විද්‍යාගාරයක් මා ඉල්ලුවා. මේ වන තෙක් එය ලැබී නැහැ. අක්මිමණ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සුගතදාස අරඹවල මයා.) කිව්වා, එතුමාගේ ප්‍රශ්න විසඳුනාය කියා. යෝජිත පාඨශාලා ගන්නේ නැත කියා තිබුන. එහෙත් අක්මිමණ මන්ත්‍රීතුමා ගෙන් රහස හෙළි වුණා. ඔප් ගෙඩි ගණන් කර ගුරුවරුන් තිස් ගණනක් පත් කර ගන්නාය කිව්වා. අක්මිමණ පාඨශාලාවට ලමයින් පිටින් ගෙන්වා ගණන් පෙන්වා රජයට භාර දුන්නාය කීමෙන් රහස හෙළි වුණා. මධ්‍යම පළාතේ තියෙන්නේ යෝජිත පාඨශාලා 4 යි. මිනිපෙ කොට්ඨාශයේ 2 කුත්, රත්තොට කොට්ඨාශයේ එකකුත්, තෙල්දෙනිය කොට්ඨාශයේ එකකුත් තියෙනවා. ඒ තුනම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආසන නිසා ඒවායේ තිබෙන යෝජිත පාඨශාලා මේ වන තෙක් රජයට පවරා ගෙන නැහැ. තමන්ගේ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ආසනවල යෝජිත පාඨශාලා පමණක් රජයට පවරා ගෙන තිබෙනවා. මේ පාර්ලිමේන්තු කාල සීමාව අවසාන වන්නට ප්‍රථම මිනිපේ, රත්තොට සහ තෙල්දෙනිය කොට්ඨාශ වල ඇති යෝජිත පාඨශාලා 4 ත් රජයට පවරා ගන්නා ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. අවුරුදු 7, 8 සේවය කළ ගුරුවරුන් ඒ පාඨශාලාවල සිටින නිසා ඒ පාඨශාලා ගැනීමට ගරු ඇමතිතුමාට යුතුකමක් තියෙනවා.

මාගේ කොට්ඨාශයේ පැලව මහා විද්‍යාලයේ අඩුපාඩු රාශියක් තිබෙනවා. ගුරු පුරප්පාඩු තියෙනවා. ඒවා පුරවා නැහැ. ඒ මහා විද්‍යාලයේ සිටි ඇමති තුමාට හිතවත් ගුරුවරුන් නොයෙක් තැන්වලට මාරු කර යවා තිබෙනවා. හරත්කාව මහා විද්‍යාලයේ ගුරු පුරප්පාඩු තියෙනවා; විද්‍යාගාරයේත් අඩුපාඩු තියෙනවා. මැදවල මහා විද්‍යාලයේ ගුරු පුරප්පාඩුත් තියෙනවා; විද්‍යාගාරයේත් අඩුපාඩු තියෙනවා; ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් ගෙන් අඩුවක් තියෙනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඉංග්‍රීසි එපාය කිව්වෙ.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

ගරු සභාපතිතුමනි, බලල්ලු දෙන්නා කේජ් කැල්ලට පොර අල්ලන විට හිවලා ඇවිත් පොරය බේරලා කේජ් කැල්ල කැවූය කියා මා මුලින්ම කිව්වා. ඉංග්‍රීසි ඕනෑ නැහැ කියා තමුන්නාන්සේලාගේ දරුවන්ට ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය දීලා, තමුන්නාන්සේලාගේ දරුවන්ට උසස් අධ්‍යාපනය දීලා—

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඉංග්‍රීසි ඕනෑ නැහැ කියා කවද කිව්වෙ? අප කිව්වා, ඉංග්‍රීසි ඕනෑය කියලා.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

අපත් කියන්නේ ඕනෑය කියලයි. ඒ නිසයි, ගුරුවරුන් ඉල්ලන්නේ. තමුන්නාන්සේලාගේ අය වැඩේ කර ගන්න විට අපේ අය නිකම් ඉන්නද?

කොතකලගල කණිෂ්ඨ විද්‍යාලයේ ගුරු පුරප්පාඩු 4 ක් තියෙනවා. ඒ ගැන අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයාට කියනවා; ලියනවා. පිළිතුරුවත් නැහැ. වටගොඩ කණිෂ්ඨ පාඨශාලාවේ ගුරුවරුන් හිගයි. පාඨශාලාවකට හැතප්මක් පයින් යන්නට තියෙනවා නම් ගුරුවරුන් යන්න කැමති නැහැ. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව කටයුතු කරන්නේ ගුරුවරුන්ගේ වුවමනා අනුවද, ජනතාවගේ වුවමනා අනුවද කියා මා අහන්නට සතුටුයි. අකුරණ කොට්ඨාශයේ හීනාගම පාඨශාලා වට ගොඩනැගිල්ලක් සාදා ගැනීම සඳහා තඩුවක් කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ සඳහා දැන් අවුරුදු 8 ක් ගත වී තිබෙනවා. මෙය ඉක්මන් කර ඒ පාඨ ශාලාවේ ඉඩම් ප්‍රශ්නය විසඳා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. මා මීට වැඩිය කතා

விசேஷப் பதவிக் கெடுப்பத, 1969-70

—காரக கலாவி

கரந்த அடலப் கரந்தை நாலு. பாலு 82 க் கலா கரந்தை தேவல் நிவிலுந் வினாவி 82 க் வந் தேவந தவிலுந்நாந் ஸே கலாவி வுலே நாலு. ஸ் நிவா தவிலுந்நாந்ஸேலே வலிநா காலு ஓவூர் கிசேலல ம அடலப் கரந்தலா.

அவந வலுலேல பந்விவி டீல பிலிலேவ டுதல கிலு மலந் ருலிலக் கிலு வி நிவிலை லல டுலலலலந் லேலி வி நிவிலைலா. அக்லிலைல லு மந்நிலுலுலே (கலுலலலல அரலிலேல மல.) கலாலேல பாலுடிலி வுலு. கிலலந்லகலி டுல, பக்லபாலிந்ல லேல பந்விவி டீல கேலேல லல. ஸ்லலலக் நாலேலி; ஓலா லுலலி பலந் லந் லேலீல பாலுலா பலா, ஸ்லாலே கிலிந லுலலலுந் கலல தவிலுந்நாந் ஸேல ரலலல பலல லேல நிவிலைலா. அகூலந கலாலலலலே நலி லேலீல பாலுல நாலு. லேலேல லேலீல பாலுல அலி கரலந் நாலு; அலி கரந்த லல பாலேலந்லுலுந் நாலு. நேலேலேலி மந்நிலுலுலே லா ரந்லால மந்நிலு லுலுலே ஸ்ல லுலாலலலல அலலுல 7 க் 8 க் நிஸ்ஸே லுலேல பலந்ல லேல லல, லலிலுந் விஸிந் லுலலலலலி கலா கில லலந் கிலலலல அலலலலல லேல பாலுலா நிவிலைலா. லாலுல 3 க் 4 க் பலல டுலலல பாலுலக் நால லலிலல, லே பாலுலா அலி கர நிவிலேல. ஸ்லாலே லுலலலந் நாலிலலே லுல கரந்தலா. ஸ் அல விஸிந் ஓலா டுலல ஸேலலக் கரலிந் டிலுலு கர நிவிலை லேல பாலுலா ஓலிலி கலலி காலு லுலேல வந் ரலலல பலல லேல ஸ்ல லுலலலந் லந் பந்விவி டீ, லலே கலாலலலல அலு பாலு கிலலேலக் கலிலுல கலல பலுல தவிலுந்நாந்ஸேல ஸ்லுநி கரந்த லல பாலேலந்லு லேலிந் லலே கலால அல ஸந் கரந்தலா.

அதலுல கலாலலலல லுலலலலேல ஓலந் லுலேல, நிஸ்ஸ கலாலலலல [ஸ்ல. கிலலலி பரலி மல.] லுலலலலலி லல.

அதலுல ஸபாநாலகர் அவரகல் அகிலராலந் திலிந்நு நிங்கலே லபஸபாநாலகர் அவரகல் [திலு. லம. கிலலிதம்பரம்] தலேலம தாலுலுலகல்.

Whereupon Mr. SPEAKER left the Chair, and Mr. DPUTY SPEAKER [Mr. M. SIVA-SITHAMPARAM] took the Chair.

கேலலந் மல.

(திலு. கேலமல) (Mr. Keuneman)

Mr. Chairman, I am sorry that time does not permit even a cursory consideration of the work of the Hon. Minister of Education and Cultural Affairs over the last 4½ years or of the extent to which this work of his has been responsible for the chaotic situation that exists at all levels of the educational system of this country at this moment.

I have spoken on these questions earlier and I do not wish to engage in a general crossing of swords on this occasion. In regard to certain general matters concerning the educational system, I would like to draw the attention of the Hon. Minister to one or two questions which I feel need much more serious consideration than they have received to date.

It has become a fashion among us to congratulate ourselves on the free education system that we have in Ceylon. Recently we had the Siyawa Exhibition. Much was said about what is being done about education. But, unfortunately, we seem to overlook, when we talk about education, the large number of children of school-going age who are not attending school.

அ. லா. 6.43

அ. லா. 6.45

கலாலல

(அகிலராலந்)

(The Chairman)

Order, please! The Deputy Speaker will now take the Chair.

We have free education from the primary school to the university, but the facts show that one out of every four children of school-going age—that is, between the ages of 5 and 14—is not attending a school.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කරක සභාව

[කෙනමන් මයා.]

There is something even more regrettable : of the children between the ages of 5 and 14 who do attend school, one of every four who attend school at five years of age does not continue until he is 14. In other words, this is the familiar problem of the drop-out from education.

Therefore, half the children of school-going age in this country are still not getting whatever benefit they can get from the free education scheme, and while we are naturally concentrating attention on improving the scheme as far as children who do attend school are concerned, I feel that the Ministry of Education and the Education Department are not spending enough time or concentrating attention on tackling this very serious problem of one out of every four children of school-going age not attending school, and one out of every four children who attend school dropping out before even the 14th year.

The inspectorates are grossly understaffed and I think some of the reorganization that is now being put through by the department will only make it more difficult for children to attend school because sometimes children are called upon to travel considerable distances in order to go to their schools. I feel this is really a matter for specialized investigation by a committee. There are social problems connected with the fact that nearly half the children of school-going age are not getting the benefit of education. I do feel that the time has come for educationists, sociologists and other competent persons to be appointed to go into this question in order to see what can be done to improve the situation in regard to schooling ; otherwise, we will be talking about free education, but half the children of school-going age are not attending school, and that is shown by the very statistics of the Education Department itself.

The hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Industries made a very spirited speech as he usually does, during the course of which he

kept calling on the S.L.F.P.—as if the S.L.F.P. was still the Government—to take certain steps. Maybe he has already come to the conclusion that this Government is going to change at the next elections—

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මයා.
(දොම්පෙ)

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—
தொம்பே)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Dompe)
Shape of things to come !

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Wishful thinking !

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Generally speaking, my hon. Friend, the Parliamentary Secretary, spoke about a number of things that should be done, but he did not say that his Government has done anything. As far as I can see, all the things he spoke against as having been done by the previous Government are being continued by his Government.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

His Government has not undone them.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

My hon. Friend spoke about some mischief. We know the mischief he tried to make about the takeover of schools. I am sorry that, even at this late stage of the day, he should have decided to come and fight old fights over again. I think it should be made quite clear that the takeover of assisted schools other than those that had opted to stay out was not done to hit any particular religion, but to

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

improve education. I know this personally because in my constituency there were a number of Catholic schools that were taken over and many of the Catholic children were led to believe that the takeover of those schools would mean that they would not have opportunities for learning about their religion or practising their religious beliefs. After four and a half years they have discovered that that is not so, that there has been no interference whatsoever as far as their religious practices are concerned; and I do not think any Government or any party wanted to do that.

I must say this. I do not often say a good word about the Hon. Minister of Education but one of the things on which I strongly support him is that he has resisted attempts even within his own ranks to try and travel backwards on this question. It may be true that certain of these schools that decided for one reason or another to stay outside the state system of education are now experiencing considerable difficulty, financial and otherwise, but they should know they could opt to join the state scheme, and I do not understand why they do not do that. Surely, they can have no reason to think that their religious beliefs are going to be affected. Even if they did not have that amount of confidence in the S.L.F.P. Government, surely in the U.N.P. Government they should have some confidence.

My hon. Friend the Parliamentary Secretary did however touch on a much more fundamental question. He said—though I think he said it really to get over certain difficulties—that he would have supported such a move if all schools had been taken over. Now, it is my behalf that we are coming to a situation we must really face up to, that sooner or later all schools should come to the State because still the educational system is irrational.

There are a number of schools which are still trying to continue as private schools though they simply cannot offer the facilities that

would be expected of such schools. And when they have the opportunity of coming under 'state schools', of riding themselves of financial burdens which they have taken on themselves, I think they should do so.

In regard to the private schools that do not come into the free education scheme at all but remain outside as private fee-levying schools, we all have to reconsider the matter and see what adjustments can be made because really they have become the last bastions of class privileges in this country.

I do not want to say anything against the level of teaching in those schools. I am quite aware that it is very high. They are well-staffed, they teach well, they have got good equipment, but at the same time they have become the happy hunting-ground for certain privileged persons in this country, and what we all hope to get out of the education system is being denied to certain children in the sense that certain people are being made more equal than others.

There is another aspect which has to be satisfied for a comprehensive state system of education and that is the need for a firm decision on the question of estate schools. In the amendment of the Opposition to the Throne Speech, regret was expressed that the Government even in its last days has not expressed an intention to incorporate the estate schools into the state system of education.

Now, this is a matter that has been discussed for a long time, and parties on both sides of the House as governing parties have gone down on record regarding the need to incorporate the estate schools into the state system of education. I was trying to make a list of some of the speeches that have been made and I find it is quite formidable. May I just mention one or two of them because I do not want to take up the time of the House?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[කෙතමන් මස.]

In 1949, that is two years after this Parliament and this Constitution began, the Hon. E. A. Nugawela, who was then Minister of Education of the United National Party Government, said on the 1st of March 1949 :

“Steps are being taken under the Ordinance to take over estate schools which comply with the conditions.”—[OFFICIAL REPORT, 1st March 1949 ; Vol. 5, c. 1423.]

That is, the conditions laid down in the Ordinance for a government school.

On the 10th of August 1951, the Hon. Nugawela repeated a similar statement when he said :

“We have made provision to take over 150 schools—”

The reference is to estate schools—

—“in 1951-52.”—[OFFICIAL REPORT, 10th August 1951 ; Vol. 10, c. 2864.]

Actually he took over only 24, Nevertheless the policy intention was clear.

In 1954, on the 16th of August, the Hon. M. D. Banda, also Minister of Education in the United National Party Government of that day—I think Mr. Dudley Senanayake's first Government—said :

“I shall gradually take over the estate schools.” [OFFICIAL REPORT, 16th August 1954 ; Vol. 19, c. 1766.]

It is not only the U.N.P. Governments that said so. Even the last Government, in 1964, issued a White Paper which says :

“All estate schools should be take over by the State and should be run as basic schools and the medium of instruction will be the official language.”

Apart from the fact that there was a controversy about the medium of instruction in these schools, the principle of the take-over of estate schools is also stated here.

I want to ask my Hon. Friend, the Minister of Education, what is the policy of this Government on this question, because quite frankly I am

unable to understand it. I read with some care the White Paper on Education presented by the Hon. Minister on 26th September 1966, and this is what it states :

“A school provided in an estate under the above provisions may be run either by the proprietor or any person or body of persons authorized in that behalf by the proprietor as a private school with the approval of the Minister.”

What does this mean ? The Ordinance gives the director the power to start governmental schools in estate areas, and in the White Paper you say that a private person may run a school.

I feel very strongly that the time has come to take over these estate schools. This is not a question that should be approached in a communal way. Children of different communities study in estate schools, and the conditions in estate schools are shocking.

අ. ස. 7

I want to urge the Government to face up to this problem and to accept the fact that it is necessary to begin the process of taking over the estate schools and incorporating them in the state educational system.

Before I go on to one or two matters concerning my constituency, I would like to refer to a specific matter in regard to a department under the Hon. Minister. I want to urge that the Minister should set up a committee to probe the working of the Department of National Museums. I must say from all I know of the workings of this department and from my recent visits to the museums, not only in Colombo, I am very dissatisfied with the work that is being done.

I do not think I have met the present director, and I do not like to say unkind things about officials, but he seems to be something of a psychopath if half of what is said about him by the persons working with him is true. I think the director has been there for about three or three and a half years. During this period

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

he has managed to punish, for one reason or another, more than sixty persons in that department, from his immediate deputies right down to the conservancy labourer. In fact there were some complaints that he had assaulted or tried to assault a conservancy labourer. I do not know whether that is true or not, but there is a whole lot of complaints of punishments, discriminations and so on, and that field officers are not allowed to work in the field.

I do not want to comment on these matters because I feel it is not correct to do so without hearing both sides of the story, but I do feel that the dissatisfaction in the department is of such a nature and has reached such a pitch that it is best to clear the air, and the best way of doing that is to set up some type of committee. I do not think it is necessary to set up a public commission or anything like that, but some good committee appointed by the Hon. Minister can look into these matters and give its opinion after hearing everybody.

From what I can see the whole working of the museums has become very much of a one-man show. There is an advisory committee or committees set up under the Museums Ordinance, but the present director appears to regard this as problematic to him because I am told—I speak subject to correction—that the Museum Advisory Committee has not met during the last few years. It is the same as far as Kandy is concerned. Although the Museums Ordinance states that at least every six months these advisory committees should meet—they are properly and legally constituted—the director seems to have formed a new organization called the Museum Friends Association or the Friends of the Museum Association or something like that. He seems to work with them. I think they are more friends of the director than the friends of the museums.

If the Minister is not satisfied with the present members of the advisory committees surely he can reconstitute

them with new persons. I make this recommendation because I am seriously alarmed at what has happened to some of the very valuable sculpture and cultural exhibits you have in that place. I am talking now particularly of the Colombo Museum. There are a number of valuable stone sculptures, marble carvings, terracottas and inscriptions. A whole mass of timber has been put on some of them. Some are out in the open and some have been damaged.

I am told that an ancient stone image of Kali has been mutilated by dismembering the buffalo head from the composite sculpture apparently on some theory of the director. The stone inscription of Gajabahu has suffered damage. It has been inexpertly moved from one place to another. These are all allegations and I should like the Hon. Minister to look into them.

It seems to me that very valuable museum space is being wasted. A large number of structural changes are now taking place at the Colombo Museum and one or two things that are being done are really alarming. I think it is generally known that in museums, as far as possible, they use natural light because it will not harm valuable exhibits. I do not know whether the Hon. Minister has gone to the Colombo Museum recently. There are some rooms lighted with fluorescent lights like one of the more prosperous *bath kades*.

There is a lovely crystallised Samadi Buddha statue from Tholu-wila which is subjected to very fierce fluorescent lights. It is quite hot inside and I see no reason for this. I do not know what damage may have been done to such valuable sculpture and so on. There are lots and lots of details like that and I do not want to go into them now, but I do feel that a situation has arisen for some competent investigation.

I do not want to pose as an expert on questions of taste, but I must say that some of the fanciful designs in the Anuradhapura Gallery are like

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[කෙනමත් මය.]

advertisements at Hirdaramanis and Velonas for selling sarees. It does not fit into a museum. That is a question of difference of taste. If the department is seeing with unrest and it does affect the work of the museums, I think it is a matter that must be looked into, and may I ask the Hon. Minister to give serious consideration to it.

I wish to say just one or two words about some schools in my constituency. I am only going to speak of two schools. The first is the Fatima Muslim English Girls School at 155, Bandaranaike Mawatha, Colombo. This school caters to a large number of Muslim girls. This is the only school in the central of Colombo in which Muslim girls can have a reasonably good education. It is housed in a thoroughly dilapidated building which is on the point of collapse. It is a privately owned building and because it has not yet been acquired and vested in the Government, no repairs have been done. It is in an extremely dangerous condition and I know that a decision to acquire the property has been taken. I want to urge on the Minister to expedite this matter so that the building of new school premises for these Muslim girls can be completed as early as possible.

I find that in my own constituency, among the children of school-going age who are not attending school, quite a large number are Muslim girls. The fact that there is a growing tendency now among Muslim girls to attend school is extremely encouraging and every attempt should be made to give them a proper education. I hope this will engage the active consideration of the Government.

The hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) referred in passing to a matter that I would like to refer to in detail. It is a matter that I have raised several times in the House. It is regarding the position about the school or, shall I say, at Slave Island—one set of buildings which houses the Sri Sariputta Maha Vidyalaya, the Al Iqbal Maha Vidya-

laya and the Junior School attached. This is in Sir James Peiris Mawatha.

I have seen many schools in many parts of the Island, but this school is in a more shocking condition than any school in the Island. I have seen schools in remote rural areas which are far better than this maha vidyalaya catering for the children of the Slave Island area.

I do not understand exactly what goes on in the mind of the Ministry of Education regarding this school because there seems to be a conspiracy to prevent any change in this school. It is a most strange thing.

As you know, the Slave Island area is a thoroughly congested area with the highest incidence of tuberculosis not only in Colombo but probably in the whole of Ceylon. There is a vast number of children without a proper school to go to and this is the only maha vidyalaya in that area. Two schools, one using the Sinhala medium, and the Muslim School, are using the same set of thoroughly dilapidated buildings. For some obscure reason some of the rooms are locked up. I do not know what goes on inside but they are locked up. This school is probably the biggest graveyard of broken school furniture in Ceylon. The place which at least the children could go out to and get a little fresh air is stocked with broken furniture. I do not know why this furniture is kept there. Either you can repair it and re-use it or use it as firewood. It is shabby, it has not been painted, the latrines are in a disgraceful condition. But nearly 3,000 children use this school.

Many years ago I carried on a big agitation against the then Government. Mrs. Bandaranaike purchased a land adjoining the school at Ramsay Road. The purpose of this was to shift the Muslim school, the Al Iqbal Maha Vidyalaya, into new buildings, and that was a correct decision because this confusion creates all sorts of problems. The problem did not stop in the school; it went out and communal conflict was rampant in the area. We had

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

a very bad example of it in the Maradana area. They built a new school and divided the school, and now that problem is not there. The same problem is there in Slave Island and this problem is not solved. For over ten years this land has been lying idle. On at least three to four occasions in this Parliament I have asked the Minister why he does not start work, and I was always given different answers. Apparently they cannot even think of one consistent reason why they do not want to get the Muslim children into a separate school and solve this overcrowding.

I do not want to read all the correspondence. On 7.11.1968 I asked what was the delay in starting work on the building of the school in Ramsay Road premises. I was then told it was due to non-availability of sufficient funds. Then I find on 23.6.69 Senator Hameem had asked a similar question in the Senate and the answer to that, it appears, was that they were thinking of acquiring some other land. This made me ask another question recently in the House and I was told that they are not thinking of acquiring another land but they are going to build according to a system of priorities. Does it take ten years to create a system of priorities and bring this school to a position where some buildings can appear? I urge the Hon. Minister to give top priority to this.

අ. න. 7.15

Secondly, there is something for which I have asked an explanation several times and I continue to do so because I have not got a satisfactory explanation. Why was it necessary to divide the Al Iqbal Maha Vidyalaya? The two maha vidyalayas occupy the same building. One works in the morning, one works in the afternoon. They both have approximately the same number of children. One is a Muslim school, one is a school in the Sinhala medium. Now, for some reason, in 1968 the school was divided. Actually, on 1.7.1968, on a protest made by the P. T. A., the schools were amalgamated. On 11.7.68, 11 days

later, suddenly this was divided into a junior school and senior school without reference to the P.T.A. or anybody. Is the Hon. Minister aware that in the whole of Colombo this is the only school that has been selected for this stepmotherly treatment. I do not know whether similar things have happened outside Colombo. I am aware of the situation in Colombo and I can say that this is the only such school.

I asked the question: what was the reason for this? The Junior Minister who is now running about replied to me—vide HANSARD of 7.11.68—saying that it was in order to provide better educational facilities for the pupils. If it is the policy of the Government to divide maha vidyalayas into senior and junior schools in order to provide better educational facilities, then why is it that this is the only school to which this division has been applied? There is the Sri Sariputta Maha Vidyalaya which is in the same premises, but that has not been divided. There are a whole number of other schools which have not been divided at all.

May I tell the Hon. Minister that after 1968 not only have there been no new facilities provided after dividing the school but the existing facilities are worse than what they were before 1968. The Welfare Board and the P. T. A. of this school have written numerous letters to the Hon. Minister and the Director of Education (Colombo Region) requesting certain basic facilities such as provision of office and staff rooms, and the services of a clerk and a peon. They complained of the transfer of teachers without replacement that class rooms have been converted into living quarters in spite of the acute shortage of class-room accommodation; and a large number of such complaints were made. I must say that they have not even had the courtesy of sending a reply. I have here a list of the numerous letters sent under registered post by the Welfare Board and the P. T. A., which have not been replied to by the Colombo Office.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[කෙතමන් මය.]

I read in the "Daily Mirror" of 5.11.69 a statement attributed to the Hon. Minister and I quote :

"The general public today are more concerned about the country's education. Parents have taken a keener interest in the education of their children than before and as a result they are prepared to give all assistance to the Education Department to improve study facilities in schools. The co-operation and assistance of parents have a great value to the country."

I presume the Hon. Minister would have said that because that sort of remark a Minister usually makes and even this Minister makes such remarks. It is true, but if you want to get the co-operation of the parents, why do you not at least answer their letters? Ask your officials to meet them. When they ask questions explain to them what is happening. That is why I say that this school has been treated in a very shoddy way.

I do not understand why this school has been divided in this way, and it seems to me that there is discrimination against this school. I hope the Hon. Minister will take action on this matter and create the necessary confidence.

There are many other schools in my constituency and I am not going to mention them because my time is up. I mentioned these two schools because they are glaring examples of schools where immediate action is needed. In regard to the others, I shall write to the Education Department and the Hon. Minister directly on the matter.

එම්. අබ්දුල් බකීර් මාර්කර් මය.

(බේරුවල)

(ஜனப் எம். அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்—

வேருவலை)

(Mr. Abdul Bakeer Markar—Beruwala)

Mr. Deputy Chairman, I am very happy to follow the hon. Third Member for Colombo Central because today he has played a role for which I as a Muslim am very grateful to him. The hon. Members who spoke before me today concentrated quite a deal on the neglected state in which some of the Muslim schools in the Colombo

Central area are. While thanking the hon. Third Member for Colombo Central, I would ask the Hon. Minister to see that something is done because there is quite a deal of concentration of Muslims, I think as good as the population in the Eastern Province, residing within the Colombo Central area.

After listening to the speeches made by hon. Members of the Opposition, I am convinced that there has been a sort of metamorphosis in the thinking of the hon. Members of the Opposition. Last year and the year before, there was quite a deal of attack on the Hon. Minister and on the policy he followed, on his work as such, and criticisms of the work done by his officials and staff and so on and so forth. I feel after the Siyawa celebrations a change has taken place, and more than attacks some nice things have also been said about him by a number of speakers. This situation makes me congratulate you, Mr. Minister, for the manner in which you have been crowned. Thinking of the Hon. Minister of Education reminds me of the patients who could either be entrusted to a surgeon or a physician.

The Hon. Prime Minister thought it fit at that time, probably because of the quick remedies that were required in the field of education, to entrust this job to the Hon. Mr. Iriyagolle who found that what the situation demanded was surgery rather than any other form of treatment. Immediate action was taken. There were no more sugar-coated pills and soothing tonics. That might be the reason why in the past so many people said so many harsh things against the Hon. Minister.

As the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) said, the educational affairs of the country were in a mess at that time for various reasons. We found that the policy that was followed was a policy that was more in keeping with imperialist ways. In the past there was an imperial form of government, and the educational affairs were also managed in that manner. No change was introduced. In 1940, I believe, a

விசேஷ உறுதி கெட்டுவிட்டது, 1969-70

—காரைக்காலம்

special committee was appointed—the Kannangara Committee or Commission—and in 1945 I believe their report was published. Quite laudable suggestions and recommendations were made in that report. But in that imperialistic set-up I think people were not prepared to follow or implement those recommendations. At that time although free education was put into effect proposals relating to the diversification of education contained in the 1945 report were not implemented. Even the two Governments that followed could not keep pace with the recommendations made. But unfortunately, in 1960 I believe, something very drastic happened.

You know, as a result probably of the conduct of certain communities during the 1960 elections, the then Government thought it fit that certain people must be punished in such a way that they would not be able to raise their heads again for quite a long time. This was mentioned by the hon. Junior Minister, Whatever that may be, I must mention to you on this occasion, Mr. Chairman, that the takeover of schools was an act of revenge. That must be admitted. They were not prompted by laudable motives of national education.

ஓ.இ.இ.இ. இ.இ.இ.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

Return them now.

அ.இ.இ.இ. அ.இ.இ.இ. இ.இ.இ.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

You cannot destroy and restore in that fashion. You know it yourself. If you really wanted a national system of education, then it must be national from every angle. What did you do ? You allowed 15 private fee-levying schools which had opted I believe in 1951, to remain as private fee-levying schools, to enjoy all the privileges. You excluded them. For what reason ? Then you did not allow any other schools, however high, to remain out or to get into

the class of private fee-levying schools, and you punished those schools by not allowing them to levy fees.

அ.இ.இ.இ. அ.இ.இ.இ. இ.இ.இ.

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Not a single Buddhist school is remaining out.

அ.இ.இ.இ. அ.இ.இ.இ. இ.இ.இ.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

I do not want to be distracted by my hon. Friend. I think I should avoid a discussion on that subject on this occasion.

What did the last Government do ? They took over the schools, and those that were allowed to remain as private schools, were denied the privileges that they had enjoyed, they did not give those children the mid-day meal, they took away from them the facilities for cadeting and they put upon the State a heavy burden.

Now, there was the question of the Zahira College takeover. I do not want to relate the circumstances in which it was taken over. Thanks to the management, they went to court and they got back the college. Soon after that, what did the principal have to say in his report ? I still remember what he said : "The site of the school reminded one of an abandoned battlefield." The buildings were in need of repair, cement floors were broken, and everything was in a mess. And the Hon. Minister will remember that he had to pay the school Rs. 20,000 to Rs. 30,000 as damages to restore the school to the condition in which it was at the time of the takeover. I would ask the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) to go and see the difference now, how efficiently the college is managed, how beautifully the buildings are kept, how the floors are kept polished, how new buildings are coming up, how the garden is kept, and how education is given in an atmosphere that is

பிசுபரீகரண பணத் திட்டம், 1969-70

—காரணம்

[அபிப்பிராயம் சொல்லும் மொழி]

conducive to education. That is the way in which private schools are managed. There is one building that is coming up towards which the parents have contributed, and which I think is going to cost them five to six lakhs of rupees. If the last Government had allowed those private schools to continue I say that even today you can find people who are prepared to help them financially.

அ. ம. 7.30

In this context, I should like to request the Hon. Minister to take steps to see that there is at least one private school for each denomination. The Government should also give them some sort of assistance, because the children who attend those schools are also its responsibility: they too are nationals of this country, their parents too are citizens of this country. Therefore, if the Government is prepared to meet all expenses of the state-managed schools, why cannot it meet 30 to 40 per cent of the expenses of these schools in the form of some sort of assistance, to carry on the schools? In fairness, something must be done. This National Government should not perpetrate the injustice that has been done to them. Something has to be done about these schools.

கேள்விகள்

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Are you saying that they should have the right to levy fees?

அபிப்பிராயம் சொல்லும் மொழி.

(இரா. அப்துல் பாகிர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

I am only saying that the Hon. Minister should do something by which the schools can maintain themselves, and also restore the privileges that they enjoyed before the take-over like cadeting, mid-day meal, and so on. If the Government is prepared to provide those facilities to children in state-managed schools why cannot it do the same thing for

children in those schools? Are you not punishing those children by not providing those facilities? Are you not punishing those teachers by denying pension rights to them?

While the last Government did things to take revenge or wreak vengeance, this Government which is committed to justice to all communities has to do something about these schools. I must congratulate the Hon. Minister for what he has been able to achieve during the last 4½ years. When he took over he found things in a mess and, as one hon. Member pointed out, like Caesar of old, he can now sit back in his seat and say: *Veni, vidi, vici*—I came, I saw, I conquered. The Hon. Minister has been able to put things in order. There is now a system of education of which we can be proud. The children are not taught in the same way they were taught during the imperialist regime. Today, when they get to the stage of leaving school they are fit to take their due place in society and will not be a burden on the State.

I do not want to take much more time. Before I finish I would like to mention certain matters pertaining to my own constituency and certain matters connected with Muslim education. In fact, I wanted to place these matters before the Hon. Minister.

I have with me a memorandum submitted to the Hon. Minister after certain deliberations had taken place three or four days ago. If I can have an assurance, Sir, that this memorandum will be published in HANSARD as part of my speech it will not be necessary for me to read it now. I would like it to appear in HANSARD.

பேரவை

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Member can table it and move to have it published in HANSARD.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

I table this memorandum* from the All-Ceylon Muslim Educational Conference and move to have it published in HANSARD.

I would like to bring to the notice of the Hon. Minister that large tracts of land have been acquired for providing playgrounds for schools in my electorate. Unfortunately, for the last so many years—I do not know whether I mentioned this on the last occasion also—those lands have not been utilized for that purpose. I would ask the Hon. Minister to see that the schools are given a grant or some such assistance in order that these lands could be cleared of jungle and, with the help of the parents through parent-teacher associations, converted into playgrounds.

Zahira College is one of the most important institutions in my area. It is, I think, the most important Muslim maha vidyalaya in the entire Kalutara District. That institution has quite a large number of buildings donated by the parents when it was a private school. It is a very well maintained Muslim school, but it has neither a playground nor an assembly hall.

The Hon. Minister might remember that, when in 1967 or so I made representations to him about this matter, he wrote to me—I still remember the date of the letter: 6th October 1967—enclosing a copy of a letter addressed by him to the Director of Education, Kalutara, in which he directed the Regional Director to see that the work on that assembly hall was taken in hand. I am sorry to have to inform the Hon. Minister that up to now nothing has been done. Not even plans have been drawn up.

Therefore, may I, on behalf of the Muslims of the area, ask the Hon. Minister to take steps immediately

* The memorandum tabled is reproduced as an Appendix at the end of this Day's Proceedings.

to see that this college is provided with a hall, a two-storeyed building. I remember one of the officials who visited the place telling me that the building was good enough for a university. What I understand is that the estimates provide for an assembly hall. What remains to be done is to see that financial assistance is given to get this work done.

The numbers at the Alutgama Girls' Training College are going down steadily. Something has to be done to see that this situation is rectified. I would ask the Hon. Minister to take this matter up and see that something is done to improve that college also.

Although there are quite a number of other matters I would like to mention here, I do not want to take any more of the time of the House. I only hope that the Hon. Minister will see to it that the schools in my electorate which have been neglected hitherto and about which I have made representations, are improved.

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ගරු සභාපතිතුමනි, මට පෙනෙන අන් දමට බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.) මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (කෙනමන් මයා.) කථාවේ එක්තරා කොටසක් වැරදි විධියට තේරුම් ගෙන තිබේන්නේ. මා තේරුම් ගත් විධියට නම්, මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවේ නැත. 1965 දී වර්තමාන ආණ්ඩුව බලයට පත් වන විට පැවති අධ්‍යාපන තත්ත්වයෙහි අවුලක් පැවතියාය කියා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

හරි, මා එහෙම කීවේ නැහැ.

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

එතුමා කීවේ 1965 න් පසුව පත් වූ ඇමතිතුමා අධ්‍යාපනයේ අවුල් තත්ත්වයක් ඇති කළාය කියලයි. ඒ නිසා ඒ සුළු වරද හදාගැනීම පිණිසයි එය මතක් කළේ.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

What the hon. Member for Panadura said is correct. I said that the Minister of Education, the Hon. Iriyagolle, created the chaos.

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.

(ஐராப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

If you say that was what you said, I will accept it.

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

මා අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය ගැන කළා කරන්නට යන්නේ නැහැ. තවත් කපිකයින් කීප දෙනෙක්ම කළා කරන්නට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින බව මට තේරුම් යනවා. ඒ නිසා කරුණු 3ක් පමණක් ඉදිරිපත් කිරීමටයි මා අදහස් කරන්නේ. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මෙහි තබා එළියට ගොස් තිබෙනවා. එක අතකින් ඇමතිතුමා නැති එකත් හොඳයි කියා කල්පනා කරනවා. සමහර විට මා අහන ප්‍රශ්න ගැන එතුමා හිටියා නම් එතුමාට තරහ යන්න පුළුවන්. එසේ වුණොත් පිළිතුරු ලබෙන්නේ නැහැ. එහෙත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ඉවසීමෙන් ක්‍රියා කරන කෙනෙක් නිසා අවසානයේ ප්‍රශ්න තුනටම පිළිතුරු ලබෙනවා ඇත කියා මා කල්පනා කරනවා.

පළමුවැනි කරුණ මෙයයි :

මෙය අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ආපසු එන්නට පෙර පටන් ගත්ත එක හොඳයි. මෙයට මාසයකට පමණ පෙර අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ශිෂ්‍ය ගුරු විභාගය පිළිබඳව මට එවූ ලියමනක් මා මෙම ගරු සභාවේදී කියව්වා. ඒ ලියමනේ කියා තිබුණේ මෙහෙමයි :

“ ශිෂ්‍ය ගුරු විභාගයේදී ලිඛිත පරීක්ෂණයෙන් ලබා ගත හැකි උපරිම ලකුණු ප්‍රමාණය 200 ක් වන අතර, සම්මුඛ පරීක්ෂණයට නියම කර ඇති ලකුණු ප්‍රමාණය 100 කි. එවිට මුළු ලකුණු ප්‍රමාණය 300 කි. ”

මා මෙම ප්‍රශ්නය ඇසුවාම අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කෝප වී එය ආදිකාලයේ එකක්ය. ඒ පිළිතුර දී තිබෙන්නේ 1966 ප්‍රශ්නයකටය. 1966-1967 කාලයේ නම් එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන්නට ඇති, දැන් එහෙම එකක් නැතැයි කියන්නට යෙදුණා. එහෙත් මේ ලියමන ලියා තිබෙන්නේ 1969 මැයි මාසයේයි. ඒ කෙසේ වුවත් මා එම කීම පිළිගත්තා. ඒ අවස්ථාවේ ඇමතිතුමා කීවා, දැන් සම්මුඛ පරීක්ෂණය සඳහා දෙන්නේ ලකුණු 25 ක් පමණයි කියා. එහෙත් ඊට පසු මට දැනගන්නට ලැබුණා, විභාග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නම් සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නේ නැත කියා. දැන් සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් නැතිලු. එහෙම නම්, විභාග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නේ නැත්නම්, සම්මුඛ පරීක්ෂණය පවත්වා ඒ ලකුණු 25 දෙන්නේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාද කියා මා අහනවා. ඒ ලකුණු 25 තවමත් දෙනවාද, එහෙම නම් සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නේ කවුද, යන ප්‍රශ්නවලට ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පිළිතුරු දෙන අවස්ථාවේ තරහ නොගෙන උත්තර දෙන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

දෙවැනි ප්‍රශ්නය මෙයයි : ලබන ඔක්තෝබර් මාසයේදී සාහිත්‍ය ප්‍රදර්ශනයක් හා පොත්වලට ත්‍යාග ප්‍රදානය කිරීමක් පවත්වනවාය කියන ප්‍රවෘත්තියක් ඊයේ පෙරේද පත්‍රවල පළ වුණා. මා දන්නා විධියට, 1968 වර්ෂයේදී ප්‍රසිද්ධ කරන ලද පොත්පත් සම්බන්ධ ප්‍රදර්ශනයක් පැවැත්

විම සහ සුදුසු පොත්පත්වලට තැනි දීම දැන්වීමක් මාර්ගයෙන් 1970 වර්ෂය දක්වා කල් දමා තිබුණා. ඒ නිසා 1968 වර්ෂයේදී පොත්පත් ලියා ප්‍රසිද්ධ කළ ග්‍රන්ථ කර්තෘවරුන් ස්වකීය පොත්පත් එකී ප්‍රදර්ශනයට හෝ තරඟයට ඉදිරිපත් කෙළේ නැහැ. 1970 දී පවත්වන ප්‍රදර්ශනයට හා තරඟයට ස්වකීය පොත්පත් ඉදිරිපත් කරන්නටයි, ඔවුන් බලාපොරොත්තු වුණේ. එහෙත් ලබන මාසයේ ප්‍රදර්ශනයක් හා තරඟයක් පවත්වන බව පත්‍රවල පළ වී තිබුණා. එය සත්‍ය ප්‍රවෘත්තියක්දැයි මා දන්නේ නැහැ. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ නිවේදනයක් අනුව ඒ ආරංචිය පළ කළාදැයි මා දන්නේ නැහැ. ලබන මාසයේදී ප්‍රදර්ශනයක් හා තරඟයක් පවත්වනවා නම්, 1968 වර්ෂයේදී පොත්පත් ලියා ප්‍රසිද්ධ කළ ග්‍රන්ථ කර්තෘවරුන්ට තම කෘතීන් ඉදිරිපත් කරන්නැයි දැන්වීමක් නොකර ඒ විධියට ප්‍රදර්ශනයක් හා තරඟයක් පවත්වනවා නම්, සවිලප දෙනෙකුට පමණක් පොත්පත් ඉදිරිපත් කරන්නැයි දන්වා එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යනවා නම්, ඒ කිසි සේත්ම යුක්ත සහගත කටයුත්තක් වන්නේ නැහැ. නැවත කාටත් දැනුම් දී, 1968 දී ප්‍රසිද්ධ කරන ලද පොත්පත් ද ඉදිරිපත් කරන්නට ඉඩ සැලසීමෙන් පසුව එවැනි ප්‍රදර්ශනයක් හා තරඟයක් පැවැත්වීම සුදුසු නොවේදැයි මා අහනවා.

තුන්වැනි සහ අවසාන ප්‍රශ්නය මේකයි : අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට යවන ලියුම්වලට පිළිතුරු ලැබෙන්නේ නැහැ. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට නම් හුඟක් වැඩ තිබෙනවා. එතුමා මුණ ගැසීමට ඉඩ ඉල්ලා මා ලියමනක් යැව්වා. ඒකට මට පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. එතුමාට හුඟක් වැඩ තිබෙන නිසා හමුවීමක් දෙන්නට අමාරුකම් ඇති. එහෙත් ස්ථිර ලේකම්වරයාට යවන ලිපිය කටවත් පිළිතුරක් ලබා ගන්නට නොහැකි විම සුළුපටු දෙයක් හැටියට සලකන්නට බැහැ. ස්ථිර ලේකම්වරයාට යවන ලිපිය කටවත් පිළිතුරු ලැබෙතැයි පාර්ලිමේන්තුවෙන් ත්‍රිවරුන් බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අ. හා. 7.45

පසුගියදා මෙම ගරු සභාවේදී මතු කරන ලද කාරණයක් මා අද නැවත ඉදිරිපත්

කරනවා. 1957 වර්ෂයේදී විශ්‍රාම ලැබූ ගුරු මහත්මියක් සිටිනවා. වයි. ඊ. කෝස්තා යනු ඇගේ නමයි. ඇය අස් වී අවුරුදු පහක් විතර යන තුරු ඇයට කිසිම විශ්‍රාම වැටුපක් ලැබුණේ නැහැ. බොහෝ ප්‍රමාද විමෙන් පසු, අවසානයේදී තාවකාලික වශයෙන් නියම කරන ලද මුදලක් ඇයට විශ්‍රාම වැටුප් වශයෙන් ලැබුණා. ඒකත් ලැබුණේ ලියුම් කීපයක් ලිව්වාට පසුවයි. මේ තාවකාලික වැටුප ලැබෙන්නට පටන් ගත් තාට පසු ඇයට හිමි නියම වැටුප ලබා දෙන්නට මා උත්සාහ කරගෙන යනවා. ඒ නියම වැටුප ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් ලියුම් ගණනාවක් ලිව්වා. ඒවාට පිළිතුරු නොමැති නිසා ඒ කාරණය මෙම ගරු සභාවේදී අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කළා. එසේ කෙළේ මේ අවුරුද්දේ මුලදීයි. මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරගෙන යන බව ඒ අවස්ථාවේදී ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. එහෙත් මෙතෙක් කල් ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කළ බවක් පෙනී ගොස් නැහැ.

මා එදා මෙම ගරු සභාවේදී ඒ කාරණය ඉදිරිපත් කළායින් පසු ලියුම් දෙකක් ලිව්වා. ඒත් පිළිතුරක් නැහැ. ඒ කාරණය සම්බන්ධයෙන් 1967 සිට දිගටම ලියුම් ගණනාවක් ලියා ඇතත් මා කියන්නේ මැනදී ලියන ලද ලියුම් දෙකක් ගැනයි. ඒ කාරණය සම්බන්ධයෙන් කුමක් කර ගෙන යනවාදැයි විමසා 1968 නොවැම්බර් මාසයේ 3 වැනිදා ලියමනක් ලිව්වා. ස්ථිර ලේකම්වරයාට යැවූ මේ ලියමනට පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. ඊට පසු 1969 ජනවාරි මස 10 වැනිදා නැවතත් ස්ථිර ලේකම්තුමාට මේ ගැන සඳහන් කරමින් ලියමනක් යැව්වා. වයි. ඊ. කෝස්තා ගුරු මහත්මියගේ විශ්‍රාම වැටුප පිළිබඳ තත්ත්වය කුමක්දැයි අසා යැවූ ඒ ලියමනටත් ස්ථිර ලේකම්වරයාගෙන් පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. මා “රජයේ භාෂාවෙන්” ඒ ලියුම් නොලිව් නිසා පිළිතුරු නොඑව්වා විය හැකි යයි සිතා, මේ අවුරුද්දේ 7 වැනි මාසයේ 21 වැනිදා ඉංග්‍රීසියෙන් ලියමනක් ලිව්වා. රජයේ භාෂාවෙන් ලියන විට පිළිතුරක් ලැබේදෝ කියන බලාපොරොත්තුව උඩයි මා එය ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ලියා යැව්වෙ. තමුත් ඊටත් පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. කලින් යවන ලද ලිපි ගැනත් මා මේ ලිපියේ මතක් කර තිබෙනවා. ලිපි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ලේස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

ගොනු අංකය : පා ප. 22/3 විවිධ. 1968.11.3 වෙනි දින ලියමන ගැනත්, 1969.1.10 වෙනි දින ලියමන ගැනත් මා මේ ලිපියේ මතක් කර තිබෙනවා. ඒ ලිපි දෙකටම පිළිතුරු නොලැබුණ බව මා සඳහන් කර තිබෙනවා. 1969.7.21 දරණ මෙම ලිපිය යැව්වේ, කරුණා කර මෙයටවත් පිළිතුරක් එවන ලෙස ඉල්ලා සිටිමිනුයි. නමුත් එයටත් පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. ඒ නිසා මා තමන් තාත්සේගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ— මා චැම්පුර දේවල් තමන් තාත්සේගෙන් ඉල්ලන්නේ නැහැ—කරුණා කර මේ ලිපි වලට පිළිතුරු එවන්නාය කියයි.

අවසාන වශයෙන් තමන් තාත්සේව, තරහ වෙන්න එපාය කියමින් මගේ කතාව නවත්වනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ගේ විභාග, සම්මුඛ සාකච්ඡා, පවත්වන්නේ අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් විසිනුයි. ඒ කටයුතු කෙරෙන්නේ විභාග අංශයෙන් නොවෙයි.

දයා ටී. පස්කුවල් මයා. (මතුගම)

(திரு. தயா டீ. பஸ்குவல்—மதுகம)

(Mr. Daya T. Pasqual—Matugama)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන ඇමති තුමාගේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ කපා කළ ගරු උප ඇමතිතුමෙක් වන නින්තවුර් මන්ත්‍රී තුමාගේ (මුස්තාපා මයා.) කපාව අසාගෙන සිටි මට පුදුමයක් ඇති වුණා. එතුමා අප සමග සිටි කාලයේදී—1956ත් පසු—මුස්ලිම් ජනතාවට කරන ලද අධ්‍යාපන පහසු කම් ගැන එතුමාට මතක නැති වී තිබෙන බවයි මට පෙනෙන්නේ. එතුමාට ඒ ගැන අමතක වුණත්, 1956ත් පසු තමයි, මුස්ලිම් පාඨශාලාවලට මුස්ලිම් ගුරුවරුන් පත් කර, විශේෂයෙන් මුස්ලිම් විදුහල්පති වරුන් පත් කර, එම පාඨශාලාවල යම් කිසි දියුණුවක් ඇති කළේ. පස්වෙනි පාක්තිය දක්වා පමණක් පංක්ති පැවැත් වූ නොදියුණු පාසැල්වල ජ්‍යෙෂ්ඨය දක්වා පංක්ති පවත්වා ඒ පාසැල් උසස් තත්ත්වයට ගෙන ඒමට කටයුතු කළේ 1956ත් පසුවයි.

මගේ කොට්ඨාශයේ තිබෙන එකම මුස්ලිම් පාසැල වන චැලිපැන්න මුස්ලිම් පාසැල නොසලකා හැර තිබුණ පාසැලක්. නමුත් 1956 ත් පසු රජයට ඉඩම් පවරා ගැනීමේ පනත යටතේ ඉඩම් ලබාගෙන ගොඩනැගිලි තනා එහි දියුණුවට කටයුතු කළේ අද ස්වදේශ ඇමතිතුමා වශයෙන් කටයුතු කරන දහනායක මැතිතුමා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා වශයෙන් කටයුතු කළ කාලයේ දීයි. එතුමාගේ අනුග්‍රහය ඇතිවයි ඒ කටයුතු කළේ. ඒ තත්ත්වයට දියුණු කර ඇති ඒ චැලිපැන්න මුස්ලිම් පාසැල අද මහා විද්‍යාලයක් බවට පත් කළ යුතුව තිබෙනවා. මතුගම ඡන්ද කොට්ඨාශයට තිබෙන එකම මුස්ලිම් විද්‍යාලය ඒකයි. ඒ විද්‍යාලයෙන් උසස් අධ්‍යාපනය හැදෑරීම සඳහා විද්‍යා අංශයක්, කෘෂිකාර්මික අංශයක්, වාණිජ අංශයක් සහ ගෘහ විද්‍යා අංශයක් පිහිටුවා ඒ විද්‍යාලය දියුණු කරන්නට නුපුළුවන්වීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. හොඳ පරිසරයක පිහිටුවා තිබෙන ඒ මුස්ලිම් විද්‍යාලය මහා විද්‍යාල තත්ත්වයට උසස් කරන මෙන් මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. අවට චතුරකරයේ සිටින්නාවූ ද්‍රවිඩ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට පවා නොයෙකුත් ස්ථානවලට යමින් බොහොම අමාරුවෙන් ඉගෙනීම කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. නමුත් මේ විද්‍යාලය මහා විද්‍යාලයක් බවට පත් කළොත් ඒ ද්‍රවිඩ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ටත් විශාල යහපතක් අත් වන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

පරම විඥානාර්ථ බෞද්ධ සමාගමේ සේවය කර තිබෙන ගරු ඇමතිතුමා එවකට එම සමාගම යටතේ තිබුණු බෞද්ධ පාඨශාලා පන්සිය ගණනක් පරිපාලනය කිරීම පිළිබඳව මොන තරම් දුෂ්කරතා තිබුණාද යන්න පිළිගන්නවා ඇති. සමහර විට සාමාන්‍යාධිකාරී පාඨශාලාවකට ඇතුළු වන්නට යන විට ඉඩම් අයිතිකරුවා හරස් කපනවා. ඉඩම් පාඨශාලාවට අයිති නැහැ; එය වෙන කාගේවත්. ඉඩම් අයිතිකරුවාගේ දුවකට හෝ පුතකුට පත්වීමක් නොදුන්නාය කියා විරුද්ධ වී හරස් වෙනවා. සමහර විට පාඨශාලා ගොඩනැගිල්ල වටා කම්බි ගසා අහුරනවා. සමහර විට පාඨශාලාවට වත්ත අයිති වුණත් වැසිකිළිය අයිති නැහැ. සමහර විට මුල් ගුරුවරයා විසින්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

-කාරක සභාව

සාදන ලද ගොඩනැගිලි මුල් ගුරුවරයා විසින් බලහත්කාරයෙන් අයිති කර ගත් තැන. එවැනි තත්ත්වයක් තිබුණු අවස්ථාවේ පාඨශාලා රජයට පවරා ගැනීම නිසා විශේෂයෙන්ම බෞද්ධ පාඨශාලාවලට යහපතක් වුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම බෞද්ධ පාඨශාලාවලට පමණක් නොවෙයි ක්‍රිස්තියානි, හින්දු පාඨශාලාවලටත් ආගමික පාඨශාලා වශයෙන් හැදින්වුණු සියලුම පාඨශාලාවලටත් යහපතක් අත් වුණා. නමුත් කර්මාන්ත උප ඇමතිතුමා මළ කුණක් ගොඩ අරගෙන බට දෙන්නට වැයමක් කළා. පාඨශාලා රජයට පවරා ගැනීමේදී බොහෝම රිදුණේ කතෝලික පක්ෂයටයි. නමුත් පිටිසර බද කතෝලික පාඨශාලාවලටත් අර මා මුලින් සදහන් කළ බෞද්ධ පාඨශාලාවල තිබුණු තත්ත්වයට වඩා වෙනස් තත්ත්වයක් තිබුණේ නැහැ. ඒව තිබුණේත් නිරවුල් ඉඩම්වල නොවෙයි. ඒවාටත් ඉඩකඩ තිබෙන ක්‍රීඩා භූමි, ගොඩනැගිලි යනාදිය තිබුණේ නැහැ. හින්දු පාඨශාලාවල වුණත් තිබුණේ එවැනි තත්ත්වයක්. පාඨශාලා රජයට පවරා ගැනීමේදී ලොකු ධනවතුන් පිරිසක්, ඒත් අනුන්ගේ පෙළඹවීම් නිසා, පාඨශාලා ස්වල්පයක තත්ත්වය වෙනස් වෙනවාට විරුද්ධ වුවා පමණයි. ඇත්ත වශයෙන්ම විරුද්ධත්වයක් දක්වන්නට ඔවුන්ට වෙනත් හේතුවක් තිබුණේ නැහැ. එදා කතෝලික පාඨශාලාවක් වශයෙන් හැදින්වුණු සාන්ත මේරි මහා විද්‍යාලයේ අද බෞද්ධ, ක්‍රිස්තියානි, මුස්ලිම් සහ හින්දු දරුවනුත් සහෝදර ලීලාවෙන් එක පියකුගේ දරුවන් මෙන් එක වහලු යට සතුටින් ඉගෙන ගන්නා බව මා ආචම්බරයෙන් මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

මේ කාලයේදී.

පස්කුවල් මයා.

(திரு. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

මේ කාලයේදී සතුටු වන්නේ අපේ කාලයේ කළ වැඩවලින්. තමුන්නාන්සේත් ඒ ගැන සතුටු වෙන්නට ඕනෑ. එවැනි තත්ත්වයක් තිබියදී කර්මාන්ත රජය

ඇමතිතුමා මළ කුණක් ගොඩ අරගෙන තිබී බාන්නට සූදානම්වීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා.

බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.) සඟරා විද්‍යාලය ගැන මතක් කළා. සඟරා විද්‍යාලය, සාන්ත ජෝසප් විද්‍යාලය ආදී මහේශාකාර විද්‍යාල ස්වල්පයක හැර අනෙකුත් සියලු විද්‍යාල වල අඩුපාඩුකම් තිබුණා. උසස් පෙළේ යයි කියන විද්‍යාල එකක් දෙකක් නම්බුව රැක ගන්නට වැයම් කළ බව ඇත්තයි. ආනන්ද විද්‍යාලයත් පවරා නොගත්තා නම් හොඳ යයි ඇතැමුන් කියනවා. පවරා නොගත්තා නම් වඩා හොඳද කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා. පවරා නොගත්තා නම් ඒක විශාල කරදරයක් වෙනවා. ජාතියක් වශයෙන් එකමුතුව කටයුතු කරගෙන යන මේ අවස්ථාවේදී අප සිංහල බෞද්ධයින් වශයෙන් හෝ ද්විඛයින් වශයෙන් හෝ මුස්ලිම්වරුන් වශයෙන් හෝ වෙන් වෙන්ව ක්‍රියා කරන්නට ගියොත් තැවතත් පොර පිටියට වැටෙනවා. ඒ කාරණය අමතක නොකළ යුතුයි. අප කා තුළත් වැරදි තිබෙන්නට පුළුවනි. නමුත් හොඳ දෙයට හොඳ යයි කියන්නට ඕනෑ. මේ සභා ගර්භය තුළදී සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ඇත්ත අති සැටියට කපා නොකරන බව අපට පෙනෙනවා. වැඩි වර්ණනාවටත් වැඩි විවේචනයටත් නිකම් කාලය නාස්ති වෙනවා. කොයි දේටත් සීමාවක් තිබිය යුතු බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, පරම විඥනාර්ථ බෞද්ධ සමාගමෙන් පාලනය වන කාලයේත් දහසකට අධික ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවක් සිටි බෝචුවල විද්‍යාලය අද මහා විද්‍යාලයක්. බොලොස්සගම විද්‍යාලය අද මහා විද්‍යාලයක්. ඕවිටිගල විද්‍යාලය අද මහා විද්‍යාලයක්. දොඩන්ගොඩ බටහිර බෞද්ධ විද්‍යාලය අද මහා විද්‍යාලයක්. මෙම විද්‍යාල වලින් සමහරකට රජයෙන් ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමේ ක්‍රමය යටතේ ඉඩම් ලබා ගැනීමට ක්‍රියා කර තිබෙනවා. නමුත් මේ රජය බලයට පත් වීමෙන් පසු ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමට ක්‍රියා කර නැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[පස්කවල් මයා.]

විශේෂයෙන්ම බෝම්බුවල විද්‍යාලය ගැන සඳහන් කිරීම වැදගත් යයි මා විශ්වාස කරනවා. මෙය සිංහල බෞද්ධ පාඨශාලාවක් වශයෙන් තිබුණු කාලයේදී ලමයින් 1,035 දෙනෙක් සිටියා. එම පාඨශාලාව පවත්වාගෙන ආවේ විහාරස්ථානයේ ධර්මශාලාවේයි. මෙම පාසැල රජයට පවරා ගෙන ගොඩනැගිලි තැනීම සඳහා ඉඩම් අක්කර පහකුත් ලබා ගෙන තිබුණා. එවකට සිටි උප අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයකු එම පත්සලේ නායක හමුදුරුවන් සමග උරණට් නියමිත කාලසීමාවෙන් පසු බලහත්කාරයෙන් පාසැල පවත්වාගෙන යන්නට ගොස් විහාරාධිපතින් වහන්සේ විසින් පාසැලට අයත් සියලුම බඩුමුට්ටු ඉවතට දමා ධර්මශාලාවේ දොරගල් දමා තිබෙනවා. ඒ අවස්ථාවේදී බෝම්බුවල ගම්වාසීන්ට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව පිහිට වුණේ නැහැ. අප කාටවත් උදව් කරන්නට හැකියාවක් තිබුණෙන් නැහැ. පසුව ගම්වාසීන් සියලු දෙනාම එකතු වී අක්කර පහේ ඉඩම හොදට සමතලා කොට අඩි සියයක් දිග විස්සක් පළල තාවකාලික ගොඩනැගිලි දෙකක් තනා පාසැල පවත්වාගෙන ආවා. කණු සිටුවා ඒ මත පොල් අතු සෙවිලි කර පාසැල තැනූවත් ස්ථිර ගොඩනැගිලි තනා දීමට මේ වන තෙක් රජය ක්‍රියා කර නැහැ. දැන් ඒ වහලවල් හොදටම දිරාපත් වී, අබලන් වී, ගොනැගිල්ල කොසි වේලේ කඩා වැටේද කියන්න බැරි තත්ත්වයකයි තිබෙන්නේ. දවස් 42 ක් ඇතුළතදී දුප් පත් ගම්වාසීන් එකතු වී තාවකාලික ගොඩනැගිලි දෙකක්, බුදු ගෙයක්, ලිඳක්, ආදි පාසැලකට අවශ්‍ය ගොඩනැගිලි තනා නිම කළා.

ඒ වාගේම බොලොස්සගම විද්‍යාලයේ ගොඩනැගිලි අද පවතින්නේ ඉතාමත්ම අබලන් තත්ත්වයක. කොසි වේලේ කඩා වැටේදැයි කියන්න බැහැ.

එවකට කොහොලාතේ විද්‍යාලය තිබුණේ බෞද්ධ විද්‍යාලයක් හැටියටයි. ඉඩම් ගැනීමට කටයුතු කිරීමෙන් පසු, ඉඩම් වෙන් කර, මිනුම් ගල් පවා සිටෙව්වා. නමුත් එම පාඨශාලාව පිහිටා ඇති භූමි

යේම ඇති විහාරස්ථානයේ විහාරාධිපතින් වහන්සේට කරන සැලකිල්ලක් වශයෙන් එම ඉඩම අත්පත් කර ගැනීමේ කටයුතු අත් හැර තිබෙනවා.

වැලිපැන්නේ බෞද්ධ මිශ්‍ර පාඨශාලාව පවත්වාගෙන යාම සඳහා එක් ගොඩනැගිල්ලක්වත් නොමැති නිසා දැනට පවත්වාගෙන යන්නේ විහාරස්ථානයේ ධර්මශාලාවකයි. ඉඩමක් ලැබී ඇතත් ගොඩනැගිල්ලක් තනා දීමට රජය ආධාර කරන්නේ නැහැ. කළුතර ප්‍රාදේශීය කාර්යාලය කරන ලද ඉල්ලීම්වලට මෙතෙක් කන්දී නැහැ. මේ කාල සීමාව ඇතුළතදී අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයාත් හතර පස් දෙනෙක් ආවා ගියා. නමුත් සැලකිල්ලක් දක්වුයේ නැහැ. ඒ කාර්යය කර දෙන්න.

එපමණක් නොවෙයි, කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ ජනතාවට දඩුවම් දෙන්න හොඳ ක්‍රමයක් මේ ආණ්ඩුව සොයාගෙන තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයට පත් කර යවන නිලධාරීන්, අපට බොහොම හිතවත්කමක් දක්වන ආකාරයක් පෙන්වනවා. හොදට කතා බහ කරනවා. හිතහ වෙනවා. ඉල්ලීම් ඉටු කර දෙන බවක් කියනවා. නමුත් කිසිම ඉල්ලීමක් ඉටු කර දෙන්නෙ නැහැ. සමහර විට නිලධාරීන් රජයට තිබෙන හය නිසා එසේ කරන්නේ නැතුව සිටිනවා විය හැකියි. මතුගම ආසනයේ පමණක් නොවෙයි, මුළු කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේම පවතින්නේ එබඳු තත්ත්වයක්.

ගරා සභාපතිතුමනි, මතුගම ආසනයේ උසස් පෙළ විද්‍යා පංති පවත්වන විද්‍යාල තිබෙන්නේ දෙකක් පමණයි. ලංකාවේම පළමුවන මධ්‍ය මහා විද්‍යාලය මතුගම මහා විද්‍යාලයයි. අනික් මහ විද්‍යාලය, ආනන්ද ශාස්ත්‍රාලයයි. නමුත් මෙම රජය බලයට පත් වීමෙන් පසු මෙම විද්‍යාල දෙකේම උසස් පෙළ පංති පවත්වන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා.

අ. හා. 8

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Does the House agree to go on till 8.30 P.M. ?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Aye !

පස්කුවල් මයා.

(திரு. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

ප්‍රදේශයේ ජනතාවගේ බලවත් ඉල්ලීමක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් බී.එස්.සී. උපාධිය සමත් එක් මලයාලි වනිතාවක් එක් විද්‍යාලයකට පත් කර තිබෙනවා. නමුත් සිංහල භාෂාව නොදන්න නිසා, කාගෙන් හෝ යම්තම් ඉගෙන ගත් සිංහලෙන් උගන්වන නිසා, ශිෂ්‍යයන්ට ලොකු අපහසු වකට මුහුණ දෙන්න සිදුවී තිබෙනවා.

ආනන්ද ශාස්ත්‍රාලයේ උසස් පෙළ පංක්තිවල භෞතික විද්‍යාව, ව්‍යවහාරික ගණිතය, ආදී විෂයයන් උගන්වීමට දැනට අවුරුදු තුනක කාලයක සිට ගුරුවරයෙක් තැනූ. පංක්තියේ ශිෂ්‍යයන් හතළිහක් හෝ පණහක් සිටිනවා. දැන් ඒ අයට යන්ට එන්ට තැනක් තැනි තත්ත්වයට පත් වී සිටිනවා.

තක්ෂිලා විද්‍යාලයේ උසස් පෙළ සිසුන්ට භෞතික විද්‍යාව, ව්‍යවහාරික ගණිතය, ආදී විෂයයන් උගන්වීමට ගුරුවරයෙකු නොමැති නිසා ගල්කිස්සේ ශාන්ත තෝමස් විද්‍යාලයෙන් ගුරුවරයෙකු ගෙන්වා ගෙන දැනට ඉගෙන ගන්නවා. මාසයකට රුපියල් දහය බැගින් දුප්පත් ශිෂ්‍යයන්ගෙන් අය කරගෙන එම මුදල මෙම ගුරුවරයාට ගෙවනවා. මෙම මුදල ලමයින්ගෙන් ගෙවන විධියට නොවෙයි, ගුරුදෙගුරු සමිති යෙන් ගෙවන ආකාරයටයි, ගෙවන්නේ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කොට්ඨාශවලට කුඩම්මාගේ සැලකිලි දක්වන ගමන්ම මහ ලොකුවට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැනත් කථා කිරීමයි, පුද්ගලය. පසුගිය 29 වැනිදා ඔව්ටිගල මහා විද්‍යාලයට ගිය අවස්ථාවේදී ඇමතිතුමා මගෙන් ඇහුවා, “මේ විද්‍යාලයට ඉඩකඩ මිදි නේද?” කියා. ඒ විද්‍යාලය සඳහා පසුගිය රජය පැවති කාලයේදී අක්කර 3 ක් රජයට ගන්නට කටයුතු පිළියෙළ කර තිබූ නමුත් මේ රජය ගත්තේ එයින් අක්කර 1½ ක් පමණයි. ක්‍රීඩා භූමියක් සඳහා වෙන් කළ මුළු බිම් ප්‍රමාණයම අත්හැර දමා තිබෙනවා.

තව. රජයක් බලයෙන් පහ වී තවත් රජයක් බලයට පත් වූ වහාම නොයෙකුත් දේශපාලන අර්බුද මවාපාමින්, පොදුකට යුතු වෙනුවෙන් යෙදවීම සඳහා තම ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමෙන් රජය වැළැක්වීමට කටයුතු කිරීම සාමාන්‍ය සිද්ධියක්. එහෙත් ඒවා ගැන අපෙන් අහන්නේ නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

මේ රජය තමුන් නාන්සේලාගේ කොට්ඨාශවලට කුඩම්මාගේ සැලකිලි දක්වනවා යයි කීවා. තමුන් නාන්සේලාගේ කාලයේදී—1965 දී—මතුගම කොට්ඨාශයට වෙන් කර තිබුණේ රුපියල් අටදාස් ගණනයි. එහෙත් මේ රජය 1966, 1967, 1968, 1969 යන අවුරුදුවල මතුගම කොට්ඨාශය වෙනුවෙන් පිළිවෙලින් රු. 10,000 ; 26,500 ; 18,166 ; 15,445 ආදී වශයෙන් වියදම් කර තිබෙන බව පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි.

පස්කුවල් මයා.

(திரு. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

එහෙත් තමුන් නාන්සේලාගේ කොට්ඨාශවලට වියදම් කර තිබෙන්නේ ඒ දාස් ගණන්වලට තවත් බිංදුවක් අගට එකතු කරලයි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒ, තමුන් නාන්සේලාගේ කාලයේදීයි.

පස්කුවල් මයා.

(திரு. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

අපේ කාලයේ වැඩ කළ හැටි අප හොඳට දන්නවා. තමුන් නාන්සේලා බලයට පත් වුණාට පසුව තැහින්නේ වඩුගම පාසලටත්, කෝට්ටගහහේන පාසලටත් පමණක් රු. 25,000 බැගින් වියදම් කර තිබෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ලක්ෂ ගණන් වියදම් කර තිබෙනවා.

පස්කුවල් මයා.

(திரு. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

අපේ කාලයේදී සෑම කොට්ඨාශයකටම රු. 25,000 බැගින් ලැබුණු අවස්ථාවේදී පමණයි, අපේ කොට්ඨාශයේ අළුතින් පාඨශාලා ගොඩ නැගුණේ. සැප්තැම්බර් මාසයෙන් අවසන් වන මේ අවුරුද්ද සඳහා හෝ අන් කිසි අවුරුද්දක් සඳහා වත් අපේ කොට්ඨාශයට අළුත් විද්‍යාගාර ලැබී නැහැ. ඒ ගැන අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් විමසද්දී ඒ අය කියන්නේ, අළුත් වැඩියා කිරීමේ වලට පමණක් මුදල් වෙන් කර තිබෙනවාය කියයි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

අළුත් ගොඩනැගිලි 5 ක් දී තිබෙනවා.

පස්කුවල් මයා.

(திரு. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

ඇමතිතුමාගේ හිතවතුන් සතුව කරන නව දුන් ඒවා මිසක්, පොදුවේ මන්ත්‍රීවරයකුට මෙපමණ විද්‍යාල ගණනක් දෙනවායයි, අළුතින් විද්‍යාල ලබා දී නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

මතුගම කොට්ඨාශයට දී තිබෙනවා. කොයි මන්ත්‍රීවරයාටදැයි මා දන්නේ නැහැ.

පස්කුවල් මයා.

(திரு. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

කොහොටද දී තිබෙන්නේ ?

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

මතුගම කොට්ඨාශයට අළුත් ගොඩනැගිලි 5 ක් දී තිබෙනවා. කොයි ස්ථානයටදැයි මා දන්නේ නැහැ.

පස්කුවල් මයා.

(திரு. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

මතුගම ආසනයට දීල ඇති. මතුගමට දීල නැහැ.

දැනට අවුරුදු නවයකට පමණ කලින් දොඩන්ගොඩ, මිනුවන්දෙනිය නමැති ස්ථානයේ පාඨශාලාවක් හදා ගම්මුත් විසින් නඩත්තු කරගෙන ආවා. පසුව ඒ පාඨශාලාව රජයට පවරා ගත්තා. එහෙත් එහි ඉගැන්වූ ගුරුවරුන්ට ඒ අවස්ථාවේදී සාධාරණය ඉෂ්ට වී නැහැ. ඒ පාඨශාලාව රජයට පවරා ගන්නා අවස්ථාවේදී උගන්වමින් සිටි ගුරුවරුන් අතුරින් දෙදෙනෙකු පමණයි, රජයට ගෙන තිබෙන්නේ. වෙනත් පාඨශාලා රජයට පවරා ගන්නා අවස්ථාවලදී නම් ඒ පාඨශාලාවේම ඇබර්තු නැත්නම් වෙනත් පාඨශාලාවලට හෝ පත්වීම් දෙන සිරිතක් තිබුණා. එම නිසා, මා කලින් සඳහන් කළ අසාධාරණය සිදු වී ඇති ගුරුවරුන් ගැන කාරුණික සැලකිල්ල යොමු කරනු ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මතුගම, අගලවත්ත, බුලත්සිංහල යන ඡන්දදායක කොට්ඨාශවල ළමුන්ට උසස් අධ්‍යාපනය ලැබීම සඳහා තිබුණේ ආනන්ද ශාස්ත්‍රාලය හා මතුගම මධ්‍ය මහා විද්‍යාලය යන විද්‍යාල දෙක පමණයි. එහෙත් ඒ විද්‍යාල දෙකෙන් දැන් උසස් පෙළ විද්‍යා පන්ති පැවැත්වෙන්නේ නැති නිසා අර ළමුන්ට ඉගෙන ගන්නට තැනක් නැතිව ගොස් තිබෙනවා. එම නිසා ඒ විද්‍යාලවලට අවශ්‍ය ගුරුවරුන් පත් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. අවසාන වශයෙන්, විරුඬ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කොට්ඨාශවලට කුඩම්මාගේ සැලකිලි නොදක්වා, අඩු තරමින් පරණ හිතවත්කමෙන් සලකාමගේ කොට්ඨාශයේ දියුණුවට විකක් උදව් කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

එස්. බී. හේරත් මයා. (හිරියාල)

(திரு. எஸ். பி. ஹேரத்—ஹிரியால)

(Mr. S. B. Herat-Hiriyala)

සභාපතිතුමනි, මටත් වචන ස්වල්පයක් කපා කරන්නට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන පළමු කොටම ඔබතුමාට මා ස්තූති වන්න වෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ප්‍රකාශවලට පහසුවෙන් පිළිතුරු දෙන්නට පුළුවන්කම තිබෙන නමුත්, කාලවේලාව මද නිසා ඒ හැම එකක් ගැනම මා කියන්න යන්නේ නැහැ. නම කොට්ඨාශයට කුඩම්මාගේ සැලකිලි දක්වනවාය කියමින් මතුගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පස්කුවල් මයා.) බොහොම වේදනාවෙන් කථා කළා. දරු දුක ගැන දැන් බොහොම වේදනාවකින් කථා කළත්, එතුමන්ලාට බලය තිබුණු අවුරුදු 10 ය තුළ එවකට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කොට්ඨාශවලට දැක්වූයේ කොයි තරම් පහත් සැලකිලිදැයි අමුතුවෙන් කියන්නට ඕනෑ නැහැ. ඒ කාල සීමාව තුළ හිරියාල වැනි දුෂ්කර කොට්ඨාශයක් සඳහා අළුත් පාඨශාලා ගොඩනැගිලි දෙකක්වත් දුන්නා යයි මා හිතන්නේ නැහැ. දැන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින උදවිය එදා පවත්වාගෙන ගියේ තම පක්ෂයෙහි නොවන ආසනවලට කුඩම්මාගේ සැලකිල්ල දක්වන පිළිවෙළේ රජයක් බව මෙම අවස්ථාවෙහිදී මතක් කළ යුතුයි. මතුගම කොට්ඨාශයට ගොඩනැගිලි 5 ක් සඳහා මුදල් දී තිබෙන බව ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. එයින්ම පෙනෙනවා මෙම රජයෙහි වැඩ පිළිවෙළ කෙසේද යන්න. ඒ කාලයේ කැගල්ල වැනි ආසන නියෝජනය කළේ ඇමතිවරුයි. ඒ කාල සීමාවේදී මාත් එම පළාතෙහි රජයේ සේවකයෙකු හැටියට සිටියා. ඒ කාලයේ ඇතැම් ආසනවලට ලක්ෂ 22කටත් වැඩියෙන් වියදම් කරන අන්දම දුටු අපට පුදුම හිතුනා. එහෙත් හිරියාල වැනි ආසනවල අළුත් ගොඩනැගිලි සඳහා කියා ගතයක්වත් දුන්නේ නැහැ. ඒ කාලයේ ඔවුන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයට දැක්වූයේ කුඩම්මාගේ සැලකිල්ලයි. ඒ අන්දමට ක්‍රියා කරන උදවිය අනාගතයෙහිදී රජයක් පිහිටුවාගෙන ඇමති පදවි ලබාගෙන ලංකාවේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය රැක දෙන්නට කුමන අන්දමකින් කල්පනා කරනවා ඇද්දැයි අපට සැක සහිතයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ උදවිය කල්පනා කළ යුතුව තිබෙනවා, තමන්ට කොන්ද පණ ඇතුව ඉදිරිපත් වී අවුරුදු 10ක් තිස්සේ කරන්නට බැරි වූ වැඩ කටයුතු

වලින් කොතරම් ප්‍රමාණයක් අපේ කාල සීමාව තුළදී කර තිබෙනවාද කියන කාරණය ගැන. අධ්‍යාපන අංශයෙහි නොයෙකුත් විධියේ අළුත් ක්‍රම බිහි කරන විට පාසල් ශ්‍රේණි කරන්නත් අපට සිදු වුණා. නව අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ අදහස වූයේ සෑම දරුවකුටම නව අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමයි. මේ රටේ හැකි පමණ විද්‍යාල ඇති කර කලා අංශයෙන් පමණක් දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලබා දුන්නොත් කිසිම දියුණුවක් ඇති නොවිය හැකි බවත්, රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්නට ඒ මාර්ගයෙන් නුපුළුවන් වන බවත්, අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට අවබෝධ වුණා. එම නිසා බෝඩ් ලැලි වලින් පමණක් විද්‍යාල ඇති නොකර, කලා, විද්‍යා සහ කාර්මික යනාදී සෑම අංශයකින්ම සමන්විත විද්‍යාල බිහි කරන්නට එතුමා උනන්දු වුණා. එම අංශයන්ගෙන් නොයෙකුත් පිළිවෙළට අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ පරමාර්ථයෙනුයි එතුමා තමන්ගේ නව වැඩ පිළිවෙළ සූදානම් කළේ.

එහෙත් විශේෂයෙන් හිරියාල වැනි ආසනවල අද දවසේ පවතින තත්ත්වය කුමක්ද? එම ආසන සඳහා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ඇතුළු විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ පක්ෂවලින් ඉදිරිපත් වන්නට උත්සාහ දරන උදවිය මෙම අළුත් පාසල් ප්‍රතිසංවිධානය ගැන නානා අන්දමින් විවේචනය කරන බව පෙනෙනවා. දුෂ්කර පළාත්වල පිහිටි පාඨශාලාවලින් ඉගෙනීම ලබන දරුවන්ට තම මූලික පාසලින් අස් වූවාට පසු මහා විද්‍යාලයකට යන්නට වුවමනා වූ විට ඒ සඳහා සැතපුම් 8ක් 10ක් පමණ දුර ගෙවාගෙන යන්නට සිදු වන තත්ත්වයක් උදා වී තිබෙන බව ඒ අය කියනවා. එම නිසා හත්වැන්නෙන් පසු ඒ උදවියගේ අධ්‍යාපන කටයුතු අතරමග නවත්වා දමන්නට සිදු වෙනවායයි එම උදවිය විවේචනය කරමින් යනවා. එහෙත් ගරු ඇමතිතුමා මෙන්ම අධ්‍යක්ෂතුමාත් කියා තිබෙන දෙයක් මෙම අවස්ථාවෙහිදී මතක් කරදෙන්නට මා කැමතියි. මෙවැනි දුෂ්කර පළාත්වල පිහිටි විද්‍යාලවල තිබෙන ගුරුදෙගුරු සමිති යනාදිය කැමති නම් පමණක් හත්වැන්න දක්වා එම විද්‍යාලවල උගන්වනවා. ඒ උදවිය එම වැඩ පිළිවෙළට අකමැති නම් 9, 10 සහ 11 වන ශ්‍රේණිය දක්වා වුවත් එම විද්‍යාලවල

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[එස්. ඩී. හේරත් මයා.]

උගන්වන්නට පහසුකම් සලසා දෙනවා. එහෙත් එම තත්ත්වය වැරදි අන්දමින් විවේචනය කොට හිරියාල වැනි දුෂ්කර පළාත්වල වෙසෙන මහජනතාව මුළු කරන්නට ඔවුන් උත්සාහ ගන්න බව පෙනෙනවා. සෑම අවස්ථාවකදීම සෙස්සන් මුළු කරන්නට උත්සාහ කරන පක්ෂයක් හැටියටයි අපේ විරුඬ පක්ෂය ගමන් කරන්නේ. නව අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඉදිරිපත් කර කොතරම් දියුණු තත්ත්වයකට අධ්‍යාපනය ගෙන එන්නට සූදානම් වුණත් එහි දොස් දකින විධියට තමයි විරුද්ධ පක්ෂයෙන් එය විවේචනය කරන්නේ. ඒ ගැන අපි කතාගාටු වෙනවා. නව අධ්‍යාපන ක්‍රමය නිසා අද කොයි ආකාරයේ ප්‍රතිඵල විවිධ අංශවලට තිබෙනවාද කියා අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දන්නේ නැතුව ඇති. පාඨශාලාවල ශිෂ්‍යයන් පමණක් නොව, ඒ පාසල්වල උගන්වන ගුරුවරුන්ට පවා පුහුණු වීමේ විද්‍යාල ලබා දී පුහුණු කිරීමේ පංක්ති ඇති කර ඔවුන්ගේ තත්ත්වය උසස් කර ගැනීමේ අවස්ථාව සලසා දී ඇති අතර ළමයින්ට උගන්වන අලුත් ක්‍රම පිළිබඳ පුහුණුවක් ඔවුන්ට ලබා දීමෙන් අධ්‍යාපන තත්ත්වය උසස් කිරීමට උත්සාහයක් ගෙන යන බව ඒ ගරු මන්ත්‍රී තුමන්ලා දන්නවාද?

අකුරුණ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.) කිව්වා, සිංහල භාෂාව නැති කරන තත්ත්වයක් ඇති කර තිබෙනවාය කියා. එසේ කීමෙන් අදහස් කරන්නේ කුමක්දැයි මා දන්නේ නැහැ. එසේ කියන්න ඇත්තේ සමහර විට අපි ඉංගිරිසි උගන්වන ගුරු මහන් වරුන් සොයන නිසා වෙන්න ඇති. එසේ නම් අකුරුණ එතුමාගේ ප්‍රදේශයට හෝ විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රී තුමන්ලාට හෝ ඉංගිරිසි ගුරුවරුන් එපා නම් ඒ ගුරුවරුන් කරුණාකර හිරියාල වැනි ප්‍රදේශවලට එවන්න ය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ මොකද? අපේ ගොවියන්ගේ දරුවන් ඉංගිරිසි වචනයක් දෙකක් ඉගෙන ගන්නට බොහොම ලොකු උනන්දුවකින් සහ මහත් ආශාවකින් බලාගෙන ඉන්නවා. ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්ව විද්‍යාලය වැනි ආයතනවලට යන්නට—පිරිවරවලට යන්නට—ඒ අයට

මුදල් නැහැ. ඒ නිසා ඉංගිරිසි වචන විකක් ඉගෙනගෙන පොතක් පතක් පත්‍රයක් කියවාගන්න ඒ ගොවි දරුවන් කවුරුත් වාගේ බලාගෙන ඉන්නවා. ඒ ඉංගිරිසි ගුරුවරුන් පත් කරන විට වැඩි කොටසක් අපේ දුෂ්කර ප්‍රදේශවලට එවනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මීට වඩා මා කාලය ගන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. අවසාන වශයෙන් ඉතාම දුෂ්කර ප්‍රදේශයක් වූත්, දුප්පත්කමින් පෙළෙන දරුවන් සිටින්නාවූත්, ඒ ප්‍රදේශයට අධ්‍යාපනය අතින් දී ඇති සහයෝගයට හිරියාල මහජනතාව වෙනුවෙන් ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වන අතර මට කපා කිරීමට අවස්ථාවක් දුන් තමුන්නාන්සේටත් ස්තූති කරනවා.

බබ්ලිවි. ඒ. ධර්මදාස මයා. (පැල්මඩුල්ල)

(තිල. උපිඥ. ආ. තර්මතාප—පෙල්මඩුල්ල)

(Mr. W. A. Dharmadasa—Pelmadulla)

ගරු සභාපතිතුමනි, මීට කලින් කපා කළ තල්ලුර් ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (වෛද්‍යාවායඞ් නාගනාතන්) කපාවට සවන් දීමෙන් සිටි අවස්ථාවේදීත්, මීට පෙර කපා කර ඇති වඩිඩුකොඩිබෙයි ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ඒ. අමර්තලිංගම් මයා.) කපාවට පිළිබඳ පත්‍ර වාර්තාව දුටු අවස්ථාවේදීත්, අපට හැඟීමක් ඇති වුණා, දැන් පෙබරල් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මොන විධියේ කොටි නැටිල්ලකට සැරසෙනවාද කියා. සිවුරු පොරවාගත් මුදලාලිලා, දේශපාලන තැරැව් කාරයෝ ආදී වශයෙන් සඳහන් කරමින් මේ ගරු සභාවේදී අපේ ආගමික නායකයන්ට විරුද්ධව කපා කරන එක බොහෝම කතාගාටු වට කාරණයක්. අප කවුරුත් මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් බව අප සලකා ගන්න ඕනැ. කතෝලික පියතුමන්ලාට වත්, හින්දු ආගමේ ගරු පූජක වරුන්ටවත් පහර වදින විධියේ කපාවල් අපි කරන්නේ නැහැ; මේ අතින් ගරු මන්ත්‍රී තුමන්ලා කරන්නේ නැහැ.

අ. හා. 8.15

මීට පෙර වරක් අපේ පෙබරල් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ජාතිවාදය අවුස්සමින් මේ රටේ ශෝභාමානත්වයට කැළැල් වන විධියට කපා කළා. දැන් ආගම් වාදය

අවුස්සන විධියට කළා කිරීම ගැන අපි කනගාටු වෙනවා. පෙරලේ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට අප විසින් මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා, නිදා සිටින කොටි අවුස්සා මේ රටේ සාමය කඩ නොකරන හැටියට; මේ රටේ ශෝභාමානත්වය නැති නොකරන හැටියට.

ජාතික යයි කියා ගන්නා මේ රජයේ ජාතික හැඟීමක් ඇති එකම මන්ත්‍රීවරයා විධියට අපේ සැලකිල්ලක් තිබෙන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා යාපනේ ප්‍රදේශයේ සිංහල දරුවන්ගේත් අනික් දරුවන්ගේත් සිංහල අධ්‍යාපනය සඳහා ඇති කළ අවිටු වේලි, කරවෙඩිඩි සහ අල්වායි යන පාසල් තුනේ සිංහල ඉගැන්වීමට යම් කිසි පිය වරක් තවමත් නොගැනීම ගැනත්, එවැනි පියවරක් ගැනීමට ශක්තියක් එතුමාට නොතිබීම ගැනත් අපි කනගාටු වෙනවා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මෙතෙක් කර තිබෙන වැඩ ගැන සිතා බලන විට, එතුමාගේ තනතුරෙන් අපේ ගම්බද දරුවන්ට සැහෙන පාඩුවක් විදින්නට සිදු වුණාය යන හැඟීමක් අපිට ඇති වෙනවා. ලදරු පාසලක අවුරුද්දක් ඉගෙන ගත් ළමයකුට දෙවන ශ්‍රේණියේ ළමයකුගේ දැනීම තිබෙනවා. එවැනි ළමයකු ප්‍රාථමික පාඨශාලාවකට ඇතුළත් කළ විට එහි තවත් අවුරුද්දක් පළමුවන ශ්‍රේණියෙහි සිටීමෙන් ඔහු නිකම්ම පොත් පත් කෙරෙහි කුසිතයකු වෙනවා. එම නිසා ලදරු පාසලක ඉගෙනීම ලැබූ දරුවකු ප්‍රාථමික පාඨශාලාවකට ඇතුළත් කිරීමේදී ඔහු දෙවන ශ්‍රේණියට දැමීමට පහසුකම් සලස්වන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

එක් එක් දරුවාගේ බුද්ධිමත් භාවය එක් එක් මට්ටමෙන් පවතිනවා. එම නිසා, ප්‍රාථමික පාඨශාලාවලට ඇතුළත් කරන ළමයින් කෙරෙහි බලපාන වයස් සීමාව පිළිබඳ නීති රීති වෙනස් කරන ලෙසත් මා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. 1970 අවුරුද්දේ පාසල්වලට ළමයින් ඇතුළත් කර ගැනීම සඳහා මේ අවුරුද්දේ ජූලි මස 31 වනදාට පෙර ඉල්ලුම්පත් ඉදිරිපත් කරන ලෙස දන්වා ජූලි මස 11 වනදා තමුන්නාන්සේ ගැසට් නිවේදනයක් නිකුත් කළා. ගැසට් නිවේදනය නිකුත් වුණු දිනයේ සිට ඉල්ලුම් පත් බාර ගන්නා අවසාන දිනය දක්වා තිබුණේ දින 20 ක කාල සීමාවක්

පමණයි. ගම්බද දෙමවුපියන්ට ගැසට් නිවේදන බලන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. එම නිසා, එක්කෝ ගැසට් නිවේදනය කල් ඇතිව නිකුත් කළ යුතුව තිබුණා. එසේ නැත්නම්, වැඩිපුර කාලයක් දිය යුතුව තිබුණා. 1970 ජනවාරියේ ළමයින් ඇතුළත් කිරීම සඳහා ඉල්ලුම්පත් දැමීමට දින 20 ක කෙටි කාල සීමාවක් දීම කොහෙන්ම යුක්ති සහගත නැහැ. මේ තත්ත්වය නිසා ගම්බද බොහෝ දෙමවුපියන්ට තම දරුවන් පාසල් වලට ඇතුළත් කර ගැනීමට බැරි විමෙන් තවත් අවුරුද්දක් ඒ සඳහා බලා සිටින්නට සිදු වුණා. මෙවැනි අවහිරකම් මග හරවා කාටත් පොදුවේ සාධාරණව, අවහිර යක් නැතිව අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට විධි විධාන සලස්වන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. මේ විධියට වයස් සීමා ඇති කිරීමෙන් ඉල්ලුම්පත් දැමිය යුතු කාල සීමා කෙටි කිරීමෙන් ගරු ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තුවන්නේ පාසල්වල තදබදය අඩු කිරීම නම්, සියයට 50 ආධාර ක්‍රමයක් අනුව දෙමවුපියන්ගේ සහයෝගය ලබාගෙන පාසල් ගොඩනැගිලි ඉදි කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ගුරුවරුන් ලවා ක්‍රියාත්මක කර වුවහොත් ඇමතිතුමාගේ බලාපොරොත්තුව අපේ ප්‍රදේශවල හුඟක් දුරට සාර්ථක කර ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙනවා. මගේ කොට්ඨාශය තුළ ඇති සෑම පාඨශාලාවකම පාහේ විශාල තදබදයක් පවතිනවා. සමහර පාසල්වල එළිමහනේ පත්ති පැවැත්වීමට පවා සිදු වී තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩු කාලය තුළදී මගේ කොට්ඨාශයේ පාසල් සඳහා දී තිබෙන ආධාර මුදල් ඉතාම මද බව මා විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට ඕනැ. අය බදු ගෙවන කාටත් වෙනසක් නැතිව පොදුවේ බෙදී යන අයුරු රජයේ ආධාර මුදල් දිය යුතුයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කොට්ඨාශවලට වෙනස්කම් කොට ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කොට්ඨාශවලට විශේෂ පහසුකම් සැලැස්වීම නොකළ යුතුයි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

කොයි ළමයින් ගැනත් අප හිතන්නේ එක විධියටයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ධර්මදාස මයා.

(තිரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

වෙන්ත ප්‍රථමත්. එහෙත්, සැලකිල්ලේ වෙනසක් තිබෙනවා. ඒ ගැන අපේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා.

අද දක්ෂ ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව බොහෝ සෙයින්ම අඩු වී තිබෙනවා. ගුරු ඇමතිතුමා මුලදී ගුරුවරුන්ගෙන් පළි ගැනීම සඳහා නොයෙක් විධියේ මාරු කිරීම් කළා. ඒ නිසා අද දක්ෂ ගුරු වරුන් පවා නිශ්ශබ්දව සිටින තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කය තුළ ඡන්දදායක කොට්ඨාශ 8 ක් තිබෙනවා. මේ පාර්ලිමේන්තු කොට්ඨාශ 8 වම, රත්න පුර දිස්ත්‍රික්කයටම වෛද්‍ය අංශයේත් ඉංජිනේරු අංශයේත් උගන්වන්න එකම ගුරුවරයකුවත් නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

වෛද්‍ය, ඉංජිනේරු අංශ කිසි නැහැ. ඒ අය එන්නෙ විද්‍යාව උගන්වන අංශ වලින්. ඔය කථාව නොදැන කරන කථාවක්.

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

ගංකන්ද මහා විද්‍යාලයේ විද්‍යා ගුරුවරු හිටියා. ඒ අය වෙන වෙන රක්ෂාවල් සොයාගෙන ගියා. ජීවන තත්ත්වයේ අමාරුකම නිසා හෝ වැඩි පඩි බලාපොරොත්තුවෙන් හෝ ඔවුන් යන්න ගියා. රත්නපුරයේ සිවලී මහා විද්‍යාලයේත් විද්‍යා ගුරුවරුන් හිටියා. ඒ අයත් ගියා. රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කය තුළ එකම විද්‍යාලය කවත් අද විද්‍යා ගුරුවරුන් නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

අළුත් ගොඩනැගිලි සඳහා පසුගිය අවුරුදු 4 තුළ රුපියල් 1,55,000 ක් වියදම් කර තිබෙනවා.

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

වියදම් කරන්ට ලැහැස්ති කරල ඇති; වියදම් කරල නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ලැහැස්ති කරල නොවෙයි; ගොඩ නැගිලි හදල තියෙනවා. හැදූ බව මන්ත්‍රී තුමා දන්නෙ නැහැ. වුවමනා නම් මම ඉස්කෝලවල නම් හෙට දෙන්නම්.

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

තමුන්නාන්සේ ගල්ලාල්ල මහා විද්‍යාලයට ගොඩනැගිල්ලක් හදා දී තිබෙනවා; එව්වරයි. මගේ ආසනයේ අද තත්ත්වය ඔහොමයි. විද්‍යා අංශවල ඉගැන්වීමට ගුරු වරුන් නැහැ. ඒ ගැන මම ලියාපදිංචි කළ නැපැලෙන් දෙපාර්තමේන්තුවට ලියුමක් එවූ නමුත් ඊට මේ දක්වා පිළිතුරක් නැහැ. කුලියාපිටිය ආසනයේත්, කොළඹ, මහ නුවර වගේ ස්ථානවලත් ළමයින්ට පමණක්ද උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබා දිය යුත්තේ? සබරගමුවේ ළමයින්ට දොස්තර මහත්වරු, ඉංජිනේරු මහත්වරු වෙන්ත තරකද කියා මා අහනවා. ඇයි, තමුන්නාන්සේ සබරගමුවට මේ විධියට කුඩම්මාගේ සැලකිලි දක්වන්නේ කියා මා අහනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙනවා, විද්‍යාගාර තිබෙන ඉස්කෝල 8 ක්.

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

ගුරුවරුන් නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒ කාලෙ නම් හිටියෙම නැහැ. අවුරුදු 4 1/2 කින් ගුරුවරුන් මැව්ව හැකියා? පුහුණු කර ගන්න විකක් කල් යනවා.

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

කලින් පැල්මඩුල්ලේ ගංකන්ද මහා විද්‍යාලයේ විද්‍යා ගුරුවරුන් හිටියා. අද මුළු දිස්ත්‍රික්කයේම නැහැ. ගුරුවරුන් සේවය අනහර වෙන රුකියාවලට යනවා නම්, එක්කො නොයන විධියට ඒ ඇත්තන්ගෙ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

පසි වැඩි කරන්න ඕනෑ. නැත්නම් ඉක්මනින් අළුත් ගුරුවරුන් පත් කරන්න ඕනෑ. තමුන්නාන්සේ හිටිය අයගෙන් පලි ගන්නා. සමහර අය මාරු කර යැව්වා. ඒ නිසා දුප්පත් දරුවන් අද අනාථ වී සිටිනවා. මේ තත්ත්වය මේ ගරු සභාවේ ප්‍රකාශ කිරීම ගැන ඇමතිතුමා කේන්ති ගන්න වුවමනා නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

නැහැ, නැහැ, මම කේන්ති ගන්නෙ නැහැ.

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

අපේ ප්‍රදේශවල අද විභාගවලින් සමත් වන සංඛ්‍යාව දෙස බැලුවාම ඉතාම ලොකු කණගාටුවක් ඇති වෙනවා. තමුන්නාන්සේ කොයි විධියට කාරණා කිව්වත්, කොයි විධියට ගණන් පෙන්වුවත්, කොයි විධියට කඩවාරු ගැහැව්වත් තත්ත්වය මේකයි. මගේ ප්‍රදේශයේ තිබෙන එකම මහා විද්‍යාලය වන ගංකන්ද මහා විද්‍යාලයේ තත්ත්වය මම කියන්නම්. ඒ විද්‍යාලයෙන් මේ අවුරුද්දේ අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයට අපේක්ෂකයන් 295 ක් පෙනී සිටියා. ඒ අයගෙන් උසස් පෙළ විභාගයට පෙනී සිටීමට සුදුසුකම් ඇතුව සමර්ථ වුනේ 12 දෙනයි. උසස් පෙළ විභාගයට 17 දෙනෙකු ඉදිරිපත් වුණා. එයින් එක්කෙනෙකුවත් සමත් වුනේ නැහැ. තමුන්නාන්සේ කොයි විධියට හිතීන් මවා ගත් ලෝකයක ජීවත් වුණත් අද දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන තත්ත්වය ඕකයි. මට මේ තත්ත්වය ගැන දිගින් දිගට විස්තර කරන්නට වෙලාවක් නැහැ. මේ ටික වෙලාවන් දීම ගැන ගරු සභාපතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙමින් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ගෙන යන අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති කෙරෙහි මගේ අප්‍රසාදය පළ කරමින් මම මෙයින් නවතිනවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ගරු සභාපතිතුමනි, අප ආණ්ඩු කරන කාලයේ පාඨශාලා රජයට පවරා ගන්නා

ලද්දේ පලිගැනීමේ චේතනාවෙන් යයි කර්මාන්ත ඇමතිගේ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ප්‍රකාශ කිරීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් ඒ සම්බන්ධයෙන් අකරුණාවන්ත ලෙස යම් යම් දේවල් කීවා. ඒ කොයි හැටි වෙතත්, පාඨශාලා රජයට පවරා ගැනීම ගැන අපි නම් කිසිම දවසක පශ්චාත්තාප වන්නේ නැහැ. අපි ඒ කාර්යය සියේට සියක් අනුමත කරනවා; එහි තිබෙන යම් යම් අඩුපාඩු සම්පූර්ණ කිරීමටත් උදවු කරනවා. ඒ ප්‍රතිපත්තිය, ලබන අවුරුද්දේ අපි බලයට ආවාම අපි සම්පූර්ණ කරනවා. මේ රටේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය ආගම් හේද, ජාති හේද, කුල හේද ආදියෙන් තොර අන්දමට සකස් කර ජාතික අධ්‍යාපනයක් ඇතිකිරීම අත්‍යවශ්‍ය බව අපේ පිළිගැනීම බැවින් ඒ හේදවලින් තොර විධිමත් ක්‍රමයක් ඇති කරන්නටයි අපි බලයේ සිටි කාලයේ පාසල් රජයට පවරා ගන්නේ. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඒ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් නොකරනු ඇතැයි අපි විශ්වාස කරනවා. කර්මාන්ත හා ධීවර අමාත්‍යාංශයේ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මේ අවස්ථාවේ සභා ගර්භය තුළ දකින්නට නොලැබීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. එතුමා තවත් සිටින්නේ පරණ ලෝකයේම බව අපට පෙනෙනවා. එතුමා හක්නි පූර්වකව සලකන කතෝලික පල්ලියත් දැන් බොහෝ දුරට මේ ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධයෙන් අපේ මතයට අනුකූල මතයක් දරණ බව අපට පිළිගන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ නිසා එතුමා මෙහි නොසිටීම ගැන මා වඩාත් කනගාටු වෙනවා. උන්තැනේ මෙහි සිටියා නම් උන්තැනේ ඉදිරියේ මේ විෂයය යටතේ තරමක් දීර්ඝ දේශනයක් කරන්නටයි මා බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියේ.

නිස්ස බාලසූරිය දේවගැතිතුමාගේ ලියමනක් මා ළඟ තිබෙනවා. ඒ ලියමන කියවන්නට මා දැන් බලාපොරොත්තුවෙනවා. එය කියවන විට ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සිටියා නම් මට සත්තෝෂ වන්නට තිබුණා. කතෝලික පල්ලිය දැන් ඒ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට වඩා අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති සකස් කිරීම අතින් හුඟක් දුර ඉස්සරහට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

ගිහිල්ලා තිබෙන බව මේ ලිපියෙන් මට පෙනේනා දෙන්නට පුළුවනි. මම දැන් එය කියවන්නම් :

"Integrated Development in Ceylon—Tissa Balasuriya, O.M.I.

'We are easily bamboozled by promises of quick remedies of a partial nature or misled by political leaders who believe that the economy must become more bankrupt before they themselves can achieve power and remedy the situation radically. We cherish and pander to our congenital prejudices of race, caste, religion and language and demand privileges without hard work.'

තවත් නැතක මෙහෙම තියෙනවා.

'Our educational policy must be rehailed more thoroughly and more energetically so that education may be oriented towards the employment opportunities available in the country—farming, fishing, industries and commerce. To delay this is to educate for unemployment and frustration. The thinking is clear on this, but the implementation is painfully slow.'

තවත් නැතක මෙහෙම තියෙනවා.

'We live in extraordinary times and circumstances. We need extraordinary remedies. Our humdrum life, with its securities and compromises cannot meet the present demands; we must think out our way of life radically. Our spirituality itself must be rethought. Today to champion the poor will mean placing ourselves in situations which are dangerous for our privileges—are we prepared to do so? In any case if society does not reform itself fast enough even more radical and revolutionary changes are likely to engulf all of us and throw us out of our secure positions, as it has happened in so many countries of the world in our generation.'

A serious and radical commitment to development is also the very condition for the relevance and vitality of the Church itself. Whether we like it or not, society moves ahead. Today the situation is ripe for the masses of the educated unemployed to organize themselves and to demand overall changes. Youth today wants action, radical action and relevant action. If the Church as an institution, for whatever reasons, is unable or unwilling practically to commit itself to inspire and participate in such radical movements, then the Church will cease to have their loyalties. The more dynamic people will move away effectively from a Church-oriented life and agencies.

One does feel that the time has come when the Christian community in Ceylon, in addition to all its other good works and developmental projects, must

throw up a radical body of thinkers and leaders who will contribute to the economic liberation of our country and to its integral development with social justice through the use of all the means at their disposal including the political power of the state in collaboration with all persons of goodwill who are prepared to risk themselves for the sake of development with justice. This is fundamentally a spiritual problem intimately linked to our witness to Christ, the god-man among men."

ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මේවා දැක්කා නම් අපට දොස් කියන එකක් නැහැ.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 8.30 වූයෙන්, මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ප්‍රතිපත්ති වාර්තා කරනු පිණිස සභාව තුළ වූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රතිපත්ති වාර්තා කරයි; නැවත 4 සැ 15 1969 සැප්තැම්බර් 15 වන සදූදා.

நேரம் பி. ப. 8.30 மணியாகிவிட்டவே, குழுவின் பரிசீலனைபற்றி சபைக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு குழுவின் அக்கிராசனார், அக்கிராசனத்திலிருந்து நீங்கினார்.

குழுவினது பரிசீலனை அறிவிக்கப்பட்டது; மீண்டும் கூடுவது திங்கட்கிழமை, 15 செப்டெம்பர் 1969.

It being 8.30 P.M., THE CHAIRMAN left the Chair to report Progress.

Committee report Progress; to sit again on Monday, 15th September 1969.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 8.31 වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලය කල් තබන ලදී.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව, 1969 සැප්තැම්බර් 8 වන දින සභා සම්මතිය අනුව, 1969 සැප්තැම්බර් 15 වන සදූදා පූ. හා. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

அப்போது பி. ப. 8.31 மணியாகிவிட்டவே உப சபா நாயகர் அவர்கள் வினா விடுக்காமலேயே சபையை ஒத்திவைத்தார்கள்.

அதன்படி சபை, அதனது 1969 செப்டெம்பர் 8-ஆம் தேதிய தீர்மானத்துக்கிணங்க, 1969 செப்டெம்பர் 15, திங்கட்கிழமை மு. ப. 10 மணி வரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

It being 8.31 P.M. MR. DEPUTY SPEAKER adjourned the House without Question put.

Adjourned accordingly until 10 A.M. on Monday, 15th September 1969, pursuant to the Resolution of the House of 8th September 1969.

தேவநகரம்

தேவநகரம்

புத்தகங்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள்

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

தேவநகரம் இரத்தின சிவசுந்தரி ஐ.பி.நி.உ.இ. 14

தேவநகரம்

திரு. ஆர். எஸ். மணி, மதராஸ் சிற்பி

MR. R. S. MANI, MADRAS SCULPTOR

137/69

ஐ.பி.நி.உ.இ. 14. (தேவநகரம்)

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க—தம்பதேவநகரம்)

(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)

தேவநகரம், ராஜகோட்டை ஸ்ரீராம கிருஷ்ண பீடம், கருவாறு அருகே (அ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதா? (ஆ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதென்றால், இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (இ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (ஈ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (உ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (ஊ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (எ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (ஏ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (ஐ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (ஓ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (ஔ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்?

பிரதம அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளி விவகார அமைச்சரும் திட்ட அமைப்பு, பொருளாதார விவகார அமைச்சரும் ஆனவரைக் கேட்ட வினா: (அ) கொழும்பு 7, மெய்ட்லன்ட் கிறிஸ்தென்சுரில் இருக்கும் ஆர். எஸ். மணி என்னும் மதராஸ் சிற்பி இந்நாட்டிற்கு எப்போது வந்தார்? (ஆ) அவர் இந்நாட்டில் தங்கியிருப்பது தற்காலிக வாச அனுமதிப்பத்திரத்தின் மீதா? (இ) அவ்வாறெனில், அவருக்கு இப்பத்திரம் எப்போது வழங்கப்பட்டது? (ஈ) இந்த அனுமதிப்பத்திரத்திற்கு முன்பும் அவருக்கு அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்பட்டிருந்தால் அது எவ்வெங்கு காலங்களில்? (உ) இந்நாட்டரசாங்கம் அவரைக்கொண்டு செய்வித்த சிற்பங்கள் எவை?

(ஊ) இதற்காக அவருக்குக் கொடுத்த பணம் எவ்வளவு? (எ) சிற்பவேலைகளை மிகவும் திறமையாகச் செய்வதற்குச் சிங்கைச் சிற்பிகள் இந்நாட்டிலிருக்கிறார்களென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஏ) இவ்வாறெனில், இம்மாதிரியான வேலைகளில் இதன்பின் சிங்கைச் சிற்பிகளை மாத்திரம் ஈடுபடுத்துவதற்கு அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs and Minister of Planning & Economic Affairs: (a) When did the Madras sculptor, R. S. Mani, who is residing at Maitland Crescent, Colombo 7, come to this country? (b) Is he living in this country on a temporary residence permit? (c) If so, when was this temporary residence permit issued to him? (d) If temporary residence permits have been issued to him on earlier occasions as well, when were they issued? (e) What are the works of sculpture that he has done for the Government? (f) How much has been paid to him for this work? (g) Is he aware that there are highly skilled Sinhala sculptors? (h) If so, will he take action to commission only Sinhala sculptors in future, for work of this nature?

தேவநகரம் இரத்தின சிவசுந்தரி ஐ.பி.நி.உ.இ. 14. (தேவநகரம்)

(தேவநகரம் டி.ஜி. சேனநாயக்க—பிரதம அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரும் திட்ட அமைப்பு, பொருளாதார விவகார அமைச்சரும்)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs and Minister of Planning & Economic Affairs)

(அ) 1958 சனவரி 21 அன்று (ஆ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (இ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (ஈ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (உ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (ஊ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (எ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (ஏ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (ஐ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (ஓ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்? (ஔ) இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றதற்கு என்ன காரணம்?

ලිඛිත පිළිතුරු

[ගරු ඩබ්ලි සේනානායක]

ලදී. (ඊ) ඔව්. ඔහු හාර ගෙන තිබුණ වැඩ සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා විටින් විට වාස වීසා නිකුත් කර ඇත. (උ) පහත නම් සඳහන් අයගේ ප්‍රතිචා වාත්තු කිරීම සහ ඉදි කිරීම: (i) ගරු අනගාරික ධර්මපාල (ii) වලිසිංහ හරිස්චන්ද්‍ර, (iii) ශ්‍රීමත් බාරොන් ජයතිලක. (iv) ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඒ. ද සිල්වා. (v) ගරු ගුණානන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ. (උඃ) රුපියල් 1,03,681.89. (ඵ) මෙම කාර්යය සඳහා මානි මහතා යොදා ගත් වකවානුවේදී දේශීය මූර්ති ශිල්පියෙක් සිටියේ නැත. (ඵ) පැන නො නගී.

(අ) 21. 1. 1958 අன்று. (ආ) அவர் ஒரு வதிவு வீசா கொண்டுள்ளவராக இருந்தார். (இ) தேசியப் பெருந்தகைகளின் சிலைகள் ஐந்தை நிறுவுவதற்கென லங்கா பௌத்த மண்டலயனின் அழைப்பின்பேரில் அவர் இலங்கைக்கு முதன் முதலாக வந்தபோது வதிவு வீசா வழங்கப்பட்டது. (ஈ) ஆம்; அவர் மேற்கொண்ட பணியை முற்றாக்குவதற்காக, வதிவு வீசாக்கள் காலத்துக்குக் காலம் வழங்கப்பட்டன. (உ) (i) வண. அனகாரிக்க தர்மபால, (ii) வலிசிங்க ஹரிஸ்சந்திர, (iii) சேர் பாறன் ஜயத்திலக்க, (iv) கலாநிதி டபிள்யூ. ஏ. த சில்வா, (v) சங்கைக்குரிய குணநந்த தெரோ, ஆகியோரின் சிலைகளை வார்த்தலும் நிறுவலும். (ஊ) ரூ. 1,03,681.89. (எ) திரு. மணியை இப்பணிக்கென அமர்த்திய காலத்தில் உள்ளூர்ச் சிற்பி எவரும் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கவில்லை. (ஏ) இவ் வினா எழாது.

(a) On 21.1.1958. (b) He was a residence visa holder. (c) Residence visa was issued when he first came to Ceylon at the invitation of the Lanka Bauddha Mandalaya for the erection of five statues of national heroes. (d) Yes. Residence visas were issued from time to time to complete the work he had undertaken. (e) Casting and erection of the statues of (i) Rev. Anagarika Dharmapala; (ii) Wallisinghe Harischandra; (iii) Sir Baron Jayatilleka; (iv) Dr. W. A. de Silva; (v) Ven. Gunananda Thero. (f) Rs. 103,681.89, (g) At the time of commissioning of Mr. Mani for this work, there was no local sculptor available. (h) Does not arise.

ලිඛිත පිළිතුරු

බීඩි කොළ ආනයනය

පීඨි இலை இறக்குமதி

BEEDI LEAF IMPORTS

138/69

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

ස්වදේශ කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) බීඩිකොළ ආනයනය සඳහා විදේශ විනිමය හිමිකම් සහතික පත් මේ වර්ෂයට දී ඇති මුළු සංඛ්‍යාව කොපමණද? (ආ) මේ හිමිකම් සහතික පත් දී ඇත්තන්ගේ නම් හා ලිපිනයන් මොනවාද? (ඉ) මේ එක් එක්කොටස සඳහා වෙන් කොට ඇති විදේශ විනිමය කොපමණද? (ඊ) මේ එක් එක්කොටස යටතේ සේවය කරන බීඩි කාර්මික සංඛ්‍යාව වෙන් වෙන් වශයෙන් කොපමණද?

உள்ளநாட்டு விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) இவ்வருடத்தில் பீடி இலையை இறக்குமதி செய்வதற்காக வெளிநாட்டு நாணய மாற்று உரிமைச்சான்றிதழ் கொடுப்பட்டுள்ள முழுத்தொகை எவ்வளவு? (ஆ) இவ்வுரிமைச் சான்றிதழ் கொடுப்பட்டுள்ளவர்களின் பெயர்களும் முகவரிகளும் எவை? (இ) ஒவ்வொருவருக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள வெளிநாட்டு நாணயமாற்று எவ்வளவு? (ஈ) ஒவ்வொருவரின் கீழ் சேவை செய்யும் பீடித் தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை வெவ்வேறாக எவ்வளவு?

asked the Minister of Home Affairs : (a) What is the total amount of Foreign Exchange Entitlement Certificates issued this year for the import of beedi leaf? (b) What are the names and addresses of the persons to whom these certificates have been issued? (c) What is the amount of foreign exchange allocated to each of these persons? (d) How many beedi workers are employed by each of these persons?

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

ගරු ආවායඬි බබ්ලිවි. දහනායක
(සවදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(කෙළරව කලාතිති උපිඤ්ඤ. තකතායක—
උත්තරාඬි විවකාර අමයස්සර්)

(The Hon. Dr. W. Dahanayake—
Minister of Home Affairs)

(අ) 100 සි. (ආ) යාකොට ඇති ලැයිස්තුවේ 1 වැනි තීරුව බලන්න. (ඉ) යාකොට ඇති ලැයිස්තුවේ 2 වැනි තීරුව බලන්න. (ඊ) යාකොට ඇති ලැයිස්තුවේ 3 වැනි තීරුව බලන්න.

(අ) 100, (ආ) තයචු සෙය්තු ඉඹේකකප්පඬි
ඹේඤ අඬ්ඬවඹේඤිඤ තීරල් 1 ඉප් පාර්කුක.
(ඉ) තයචු සෙය්තු ඉඹේකකප්පඬිඹේඤ අඬ්ඬ
වඹේඤිඤ තීරල් 2 ඉප් පාර්කුක. (ඊ) තයචු
සෙය්තු ඉඹේකකප්පඬිඹේඤ අඬ්ඬවඹේඤිඤ
තීරල් 3 ඉප් පාර්කුක.

(a) 100. (b) Please see column 1 of
the list tabled. (c) Please see column
2 of the list tabled. (d) Please see
column 3 of the list tabled.

බිඬි තිප්දවත්තාගේ තම හා ලිපිතය

1969 පළමු
හාගය සඳහා
වෙන් කරන ලද
විදේශ විනිමය
රු. ශ.
කර්මාන්තයේ
යොදවා ඇති
සේවක
සංඛ්‍යාව

1.	1	ජී. සී. එම්. ඊබ්‍රාහිම් මයා., 59, නුවරඑළිය පාර, ගම්පොල	...	3,995	68	...	96
2.	10	ටී. පී. පැලිස් මයා., ගිරාගම, පිළිමතලාව	...	10,655	45	...	52
3.	14	පී. ඒ. ලෙපි මයා., 125, නුවර පාර, කඩුගන්නාව	...	6,393	8	...	136
4.	24	එස්. ඩී. සත්රුවන් බිඬි, කැකුණගොල්ල, කටුපොත	...	3,729	92	...	26
5.	28	එන්. සිරිවර්ධන මයා., දුව පන්සල පාර, ද.කළුතර	...	3,729	92	...	114
6.	37	එම්. එච්. පියසේන මයා., පොලේගොඩ, මහගම	...	26,640	95	...	367
7.	47	පී. ජී. සුගතදස මයා., ගිරාගම, පිළිමතලාව	...	9,590	56	...	191
8.	49	ජී. ජී. වෙලිස් මයා., මැදගොඩ, ගලගෙදර	...	15,984	57	...	523
9.	55	එච්. කේ. සාදිරිස් මයා., නැවිගල, වරකාපොල	...	9,584	3	...	248
10.	60	ඩී. ජී. ඒ. විල්සන් මයා., නැවිගල, වරකාපොල	...	23,976	86	...	1,143
11.	64	ඊ. ජී. ජේ. සුබසිංහ මයා., මරවනාගොඩ, වැරැල්ලගම	...	18,649	60	...	14
12.	65	එම්. හැරිසන් මයා., ගලබාව, කන්නාදෙනිය, කහපත්වෙල	...	5,327	26	...	68
13.	105	එච්. කේ. පියසේන මයා., පිලාඩුව, වරකාපොල	...	10,655	45	...	540
14.	110	බබ්ලිවි. අමරදස මයා., ඒ. ඩී. බිඬි සමාගම, හල්තොට	...	4,262	37	...	73
15.	112	විජය රාජ බිඬි සමාගම, දුම්මලදෙනිය, වරකාපොල	...	12,254	65	...	121
16.	113	ලංකා බිඬි සමාගම, දුම්මලදෙනිය, වරකාපොල	...	13,319	54	...	293
17.	114	සිල්වර් බිඬි සමාගම, 132, ග්‍රින් ස්ට්‍රීට්, කොළඹ 13	...	17,049	46	...	350
18.	132	එච්. ඒ. ඩේවිඩ් මයා., දෙනගම බටහිර, හක්මන	...	7,992	29	...	40
19.	135	බබ්. ඒ. කිරිනේලිස් මයා., කටුපිටිය, කොස්ගොල්ල	...	5,327	36	...	363
20.	136	ආර්. එන්. මාටින් මයා., ශ්‍රී ලංකා බිඬි, මහ විදිය, වලස්මුල්ල	...	15,984	57	...	248
21.	143	එම්. පී. සයිමන් මයා., අලදෙනිය, වැරැල්ලගම	...	83,015	89	...	117
22.	144	එච්. කේ. පියසේන මයා., නැවිගල, වරකාපොල	...	9,057	18	...	262
23.	148	ඩී. එස්. ජයසිංහ මයා., නැවිගල, වරකාපොල	...	9,589	62	...	225
24.	149	වයි. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා., හල්තොට	...	4,261	43	...	28
25.	152	සිවපාලන් බිඬි සමාගම, 53, ආදුරුප්පු විදිය, කොළඹ	...	16,784	64	...	19
26.	153	කේ. ඩී. සේදිරිස් මයා., දුම්මලදෙනිය, වරකාපොල	...	6,408	0	...	330
27.	155	එන්. එල්. ඔමර්දින් මයා., 30, ඒ. ඇම්. ඒ. ගොඩනැගිල්ල, මාවතැල්ල	...	5,327	36	...	130
28.	171	කේ. එමානිස් මයා., බලපන්නාව, අඹන්පිටිය	...	5,859	70	...	12
29.	173	එම්. අයි. එල්. ජේඩ්නල් ආබ්දින් මයා., 93, නුවර පාර, මාවතැල්ල	...	10,658	25	...	145
30.	174	ටී. පී. සොක්කලාල්, රාමසෙට් පැක්ටරි, 98, විවේකානන්ද, කොළඹ	...	17,049	46	...	304
31.	196	ඒ. අබ්දුල්ලාකුට්ටි මයා., 56, දුම්මරිය පොල පාර, ලුනුවිල	...	1,01,240	29	...	2,481
32.	197	ටී. කේ. ත්‍රිඡණකුට්ටි මයා., 78, මොස්ක් විදිය, කළුතර	...	9,192	39	...	209
33.	198	එච්. ඒ. රමිඩ් මයා., කුරුළුවත්ත, දංඹවිට	...	4,794	81	...	95
34.	199	ටී. එම්. අබ්දුල්ලා මයා., 25, අස්ගන්ගල පාර, ඇහැලියගොඩ	...	7,992	29	...	148
35.	200	කේ. එම්. බිරාන් මයා., 89, නුවර පාර, මාවතැල්ල	...	13,319	54	...	92

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

බිඬි නිපදවන්නාගේ නම හා ලිපිනය

1969 පළමු
භාගය සඳහා
වෙන් කරන ලද
විදේශ විනිමය
රු. ග.

කර්මාන්තයේ
යොදවා ඇති
සේවක
සංඛ්‍යාව

36.	201	ඒ. කේ. අබ්දුල් රසාක් මයා., 319, නුවර පාර, නෙලුන්දෙනිය	6,393	8	...	57
37.	202	කේ. පී. ජෝර්ජ් මයා., 90, නුවර පාර, වරකපොල	13,319	54	...	127
38.	203	ටී. කේ. එම්. බිඬි සමාගම, ශ්‍රී කදිරේෂන් ගොඩනැගිල්ල, මාවනැල්ල	4,262	36	...	58
39.	204	සී. ඩී. මාකර් මයා., 35, හෙට්ටි විදිය, පුත්තලම	5,993	98	...	111
40.	205	ඒ. එල්. ඒ. හසන් මයා., බම්මන්න, නාරංගොඩ	14,785	40	...	493
41.	206	එම්. එම්. අහමඩ් මයා., මල්පිටිය, බෝයගනේ, කුරුණෑගල	4,794	81	...	71
42.	207	ටී. කේ. කොච්චුන්නි මයා., නාගොඩ, කළුතර	6,793	12	...	152
43.	208	පී. එම්. කුංජිමොන් මයා., 93, නුවර පාර, මාවනැල්ල	13,159	16	...	163
44.	209	ඒ. බී. ඒ. බිඬි නිෂ්පාදන, 73/14, මොස්ක් ලේන්, මීගමුව	9,989	66	...	245
45.	213	කමලා ස්ටෝප්, 176, සෙන්ට්‍රල් පාර, කොළඹ 12	59,944	48	...	3,270
46.	215	ටී. අරුනගිරි මයා., 413, කෙලින් විදිය, වරකපොල	4,794	81	...	87
47.	218	එල්. එම්. එම්. මුහුනාර්. මයා., නාහුලුව, පස්සාල	6,393	08	...	377
48.	219	කේ. කේ. එල්. ධර්මසේන මයා., හැදෙනිය, වැරැල්ලගම	3,994	74	...	35
49.	222	බරානි බිඬි සමාගම, 222, ත්‍රිකුණාමල විදිය, මහනුවර	11,508	67	...	175
50.	223	ජේ. මාවන් සිංඤ්ඤා මයා., තලගම, අඹේපුස්ස	3,729	92	...	28
51.	225	ටී. කනගලිංගම් පිල්ලේ සහ පුත්‍රයෝ, 17, ශාන්ත ජෝශප් පාර, කොළඹ	39,962	36	...	1,499
52.	226	එම්. එම්. එස්. ලෙබ්බේ මයා., 135, මනිපායි පාර, යාපනය	5,859	70	...	65
53.	227	හුසේන් ස්ටෝර්ස්, 59, ආදුරුප්පු විදිය, කොළඹ 13	13,320	47	...	505
54.	230	අලියා බිඬි සමාගම, 130, ආදුරුප්පු විදිය, කොළඹ	1,87,827	58	...	3,093
55.	231	එස්. සින්තදරේ සහෝදරයෝ 44—3 වෙනි හරස් විදිය, කොළඹ	1,39,872	0	...	6,029
56.	232	ටී. ඩී. රාමයාම්පිල්ලේ පුත්‍රයෝ, 325, කේ. කේ. එස්. පාර, වැල්වැට්තුරේ	53,283	77	...	533
57.	233	ටී. එම්. ක්‍රිස්ණසාම් වේට්ටි මයා., 61, කේ. කේ. එස්. පාර, වැල්වැට්තුරේ	7,992	28	...	65
58.	235	එන්. බී. අබ්දුල් ගසුර් මයා., 102/2, ආදුරුප්පු විදිය, කොළඹ	85,254	78	...	684
59.	243	මහා ලක්ෂ්මී ස්ටෝප්, 26, අලුත්හෙට්ටි විදිය, කොළඹ	49,021	41	...	808
60.	253	කේ. එස්. එස්. සබාරත්නම් මයා., 8, අඹගමුව පාර, ගම්පොල	5,327	26	...	331
61.	254	කේ. එස්. පුමුමානියම් පුත්‍රයා, 2—4, අඹගමුව පාර, ගම්පොල	37,299	20	...	765
62.	275	එන්. සකලසූරිය මයා., හේනපිටිගෙදර, දිවුලපිටිය	20,228	29	...	841
63.	282	කේ. කේ. කුංචිකාදර් මයා., බම්මන්න, නාරංගොඩ	4,262	37	...	68
64.	283	ඇම්. අබේරත්න මයා., කන්නාදෙනිය, කහපත්වෙල	5,327	26	...	295
65.	288	ඇම්. වඩිවේල් මයා., 136, බණ්ඩාරනායක මාවත, කොළඹ	14,919	68	...	608
66.	298	එම්. එල්. එම්. සෙරිප් මයා., 211, මහවිදිය, මාවනැල්ල	5,328	19	...	8
67.	311	මහනුවර බිඬි සමාගම, හල්ලොලුව, මහනුවර	26,641	89	...	481
68.	314	බී. පී. ගුණතිලක මිය., 620, මොරගහ පටුමග, මිරිහාන, නුගේගොඩ	5,327	26	...	20
69.	328	ඒ. එස්. කේ. කන්දසියා පිල්ලේ මයා., 539, කෙලින් විදිය, කදාන	3,196	54	...	62
70.	337	සදුනන්ද බිඬි සමාගම, 387, ත්‍රිකුණාමලය විදිය, මාතලේ	31,969	14	...	1,440
71.	339	එම්. කාසි මයා., 113, මඩවල පාර, කටුගස්තොට	6,393	08	...	163
72.	341	ඥාණමලර් ස්ටෝර්ස්, 102/2ඒ, ආදුරුප්පු විදිය, කොළඹ	8,392	32	...	223
73.	343	එන්. එම්. නාගලිංගම් මයා, 59, මඩවල පාර, කටුගස්තොට	9,589	62	...	323
74.	345	රෝජා ස්ටෝර්ස්, 47, ආදුරුප්පු විදිය, කොළඹ	15,984	57	...	151
75.	349	ජේ. ඒ. ඇල්බට් පෙරේරා මයා, ගොන්න, කොහිලගෙදර	3,729	92	...	23
76.	352	ඒ. අහමඩ් මයා., 138 දුම්මරියපල පාර, ලුනුවිල	6,393	08	...	130
77.	372	කේ. අඩමකුට්ටි මයා., 36 පන්නල පාර, දංකොටුව	10,656	38	...	147
78.	378	ජේ. එම්. ආරියරත්න මයා, 399, වේල්ස්කුමාර විදිය, කොළඹ	21,310	90	...	268
79.	381	රුබි බිඬි සමාගම, 136, මහවත්ත පාර, කොළඹ	29,839	36	...	187
80.	385	එම්. ඩී. එම්. අසනා ලෙබ්බේ මයා, අරිප් ස්ටෝර්ස්, කෙලින් විදිය, අක්කරපත්තුව	5,327	26	...	38

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

බේටි නිපදවන්නාගේ නම හා ලිපිනය

1969 පළමු	කර්මාන්තයේ
භාගය සඳහා	යොදවා ඇති
වෙන් කරන ලද	සේවක
විදේශ විනිමය	සංඛ්‍යාව
රු. ග.	

81.	387	එන්. පී. වර්කන්ඩු මයා, කන්දලම, මිරිගම...	...	5,327	26	...	81
82.	408	එස්. අබ්දුල් කාදර් සමාගම, 15, හල්ස්ඩෝස් විදිය, කොළඹ	1,76,006	53	...	2,531	
83.	428	එම්. ශීරිසේන මයා, පුටුහපුටු, මහනුවර	...	6,393	08	...	27
84.	449	ටී. පී. කුංචිමොන් මයා, විජයකොඩි බිම්, ලුනුගල	...	5,327	26	...	47
85.	456	පී. ඩී. මොහමඩ් මයා, නාවල පාර, අනායිකොට්ටෙයි	...	5,327	26	...	105
86.	457	ඒ. ටී. නඩිරාජා මයා, පල්ලිය මාවත, බටහිර කොකුවිල්	...	5,328	19	...	73
87.	460	ටී. ටී. රාසලිංගම් මයා, බටහිර කොණ්ඩාවිල්, කොණ්ඩාවිල්	...	5,327	26	...	77
88.	463	කේ. එස්. එම්. පියදස මයා, කඳන්හේන, හරන්කහව	...	4,262	37	...	20
89.	467	ඒ. එම්. ප්‍රනාන්දු සහ සහෝදරයෝ, බේරුවල	...	7,459	84	...	53
90.	468	වල්පොල නිෂ්පාදකයෝ, මිල්ලුව, හොරණ	...	3,729	92	...	13
91.	471	යූ. ඇම්. ඊබ්‍රාහිම් මයා, II කොටස, මරුතමුනේ, කල්මුනේ	...	4,262	37	...	51
92.	472	ඩබ්. ඒ. එම්. වාර්ලිස් පෙරේරා මයා, 135, ත්‍රිකුණාමලය විදිය මහනුවර	...	4,235	33	...	21
93.	494	සහිද්න් ස්ටෝර්ස්, 15 පල්ලිය පාර, කොළඹ	...	4,794	81	...	5
94.	573	ජේ. ඇම්. බණ්ඩාරනායක මයා, කටුවාන පාර, හෝමාගම	...	4,262	37	...	20
95.	609	කේ.ඩබ්. සෝමදස මයා, 275/1, ත්‍රිකුණාමලය විදිය, මහනුවර...	...	9,324	80	...	68
96.	3610	උතුරු කොළඹ, බිම් නිෂ්පාදක සමිතිය, 219, බාබර් විදිය, කොළඹ	...	11,189	76	...	80
97.	3611	දකුණු කොළඹ බිම් නිෂ්පාදක සමිතිය, 562/3, ගාලු පාර, කොළඹ 13	...	3,729	92	...	25
98.		ලංකා සමුපකාර පාරිභෝගිකයින්ගේ සංගමය, 455, ගාලු පාර, කොළඹ 3	...	5,59,488	0	...	සාමාජිකයින් 29,173 කින් සමන්විත සමු පකාර සමිති 348 යි
99.		භාරිස්පත්තු තුම්පනේ විවිධ සේවා සමුපකාර සංගමය	...	86,590	77	...	සාමාජිකයින් 3,095
100.		දැදිගම ඕතරපලාන බිම් කාර්මික සමුපකාර සමිතිය	...	14,574	68	...	සාමාජිකයින් 521

பீடி உற்பத்தியாளர்களின் பெயரும் விலாசமும்

1969	முதல்	தொழி
ஆறு	மாதத்	லாளி
திற்கு	ஒதுக்	கள்
கப்பட்ட	வெளி	
நாட்டு	நாண	
யமாற்று		

1.	ஏ. சி. எம். இப்ராகிம், 59, நுவரெலிய வீதி, கம்பளை	..	3,995 68 ..	96
2.	ரி. ஜி. போலிஸ், கிரிகம, பிலிமத்தலாவை	..	10,665 45 ..	52
3.	ஓ. ஏ. வேசாய், 125, கண்டி வீதி, கடுகன்னாவை	..	6,393 08 ..	136
4.	எஸ். டி. சஹாறவன் பீடி, கொக்குளகொல்லை, கட்டுப்பாத்த	..	3,729 92 ..	26
5.	எஸ். ஸ்ரீவர்த்தன, துவாரெம்பிள் வீதி, களுத்துறை தெற்கு	..	3,729 92 ..	114
6.	எம். எச். பியசேன, பொல்கொடி, மகாகம	..	26,640 95 ..	367
7.	பி. ஜி. சுகததாசு, கிரிகம, பிலிமத்தலாவை	..	9,590 56 ..	191
8.	ஜி. ஜி. வரலிஸ், மாடகம, கல்கெதர	..	15,984 57 ..	523
9.	எச். கே. சார்திரிஸ், நௌகல, வறக்காப்பளை	..	9,584 03 ..	248
10.	டி. ஜி. ஏ. வில்சன், நௌகல, வறக்காப்பளை	..	23,976 86 ..	1143
11.	இ. ஜி. ஜே. சுபசிங்ஹ, மாறனங்கொடை, வறல்லகம	..	18,649 60 ..	14
12.	எம். ஹாரிசன், கன்னபாலா, கன்னதெனிய, கஹபத்வெல	..	5,327 26 ..	68
13.	எச். கே. பியசேன, பெல்துவ, வறக்காப்பளை	..	10,655 45 ..	540

பென பிபேதர்

பென பிபேதர்

பீடி உறபத்தியாளர்களின் பெயரும் விலாசமும்

1969 முதல்
ஆறு மாதத்
திற்கு ஒதுக்
கப்பட்ட வெளி
நாட்டு நாண
யமாற்று

தொழி
லாளி
கள்

14. டபிள்யு. அமரதாச, ஏ. டி. பின்லி கம்பனி, கஸ்தோட்டை	..	4,262 37 ..	73
15. விஜயா ருஜா பீடி கம்பனி, டுமலதெனிய, வறக்காப்பளை	..	12,254 65 ..	121
16. லங்கா பீடி கம்பனி, துமலதெனிய, வறக்காப்பளை	..	13,319 54 ..	293
17. சில்வர் பீடி கம்பனி, 132, கிறீன் வீதி, கொழும்பு 13	..	17,049 46 ..	350
18. எச். ஏ. டேவிட், தன்னகம மேற்கு, ஹாக்மன	..	7,992 29 ..	40
19. டபிள்யு. ஏ. கிரிநோனிஸ், கட்டுப்பிட்டிய, கொஸ்கொல்ல	..	5,327 26 ..	363
20. ஆர். என். மாட்டின், ஸ்ரீலங்கா பீடி, பிரதான வீதி, வாலஸ்முல்ல	..	15,984 57 ..	248
21. எம். பி. சைமன், அலதெனிய, வாறல்லகம	..	83,015 89 ..	117
22. எச். கே. பியசேன, நாவிகம, வறக்காப்பளை	..	9,057 18 ..	262
23. டி. எஸ். ஜயசிங்க, நாவல், வறக்காப்பளை	..	9,589 18 ..	225
24. வை. வில்லியம் பெர்னாண்டோ, ஹஸ்தோட்டை	..	4,261 43 ..	28
25. சிவபாலன் பீடி கம்பனி, 53, ஆட்டுப்பிட்டித்தெரு, கொழும்பு	..	16,784 64 ..	19
26. கே. டி. மாதரிஸ், டுமலதெனிய, வறக்காப்பளை	..	6,408 00 ..	330
27. எஸ். எஸ். ஓமார்தீன், 30, ஏ. எஸ். ஏ. கட்டிடம், மாவனல்லை	..	5,327 26 ..	130
28. கே. அமானிஸ், பலபத்தான, அம்பன்பிட்டி	..	5,859 70 ..	12
29. எல். ஐ. எல். ஜயனுல் ஆப்தீன், 93, கண்டி வீதி, மாவனல்லை	..	10,658 25 ..	145
30. ரி. பி. சொக்கலால் பீடி ரூம்சேட் தொழிற்சாலை, 98, விவேகானந்த வீதி, கொழும்பு	..	17,049 46 ..	304
31. ஏ. அப்துல்லாக்குட்டி, 56, ஸ்ரேவசன் வீதி, லுனுவிவ	..	101,240 29 ..	2,841
32. ரி. கே. கிருஷ்ணகுட்டி, 78, மொஸ்க் வீதி, களுத்துறை	..	9,192 39 ..	209
33. எச். ஏ. றசீட், குறுந்துவத்தை, பனோவிற்ற	..	4,794 81 ..	95
34. வி. எம். அப்துல்லா, 25, அன்பங்கலா வீதி, எலியகொடை	..	7,992 29 ..	148
35. ஏ. கே. அப்துல் றசாக், 319, கண்டி வீதி, நெலுந்தெனிய	..	6,393 08 ..	57
36. கே. எம். பீரிஸ், 89, கண்டி வீதி, மாவனல்லை	..	13,319 54 ..	92
37. கே. பி. ஜோர்ச், 90, கண்டி வீதி, வறக்காப்பளை	..	13,319 54 ..	127
38. ரி. கே. எம். பீடி கம்பனி, ஸ்ரீ கதிரேசன், மாவனல்லை	..	4,262 36 ..	58
39. சி. வி. மாக்கர், 35, ஹெட்டி வீதி, புத்தளம்	..	5,993 98 ..	11
40. ஏ. எல். ஏ. ஹுசைன், பாமன்ன, நாறங்கொடை	..	14,785 40 ..	493
41. எம். எம். அகமட், மால்பிட்டி, போலகன்ன, குருனாகல்	..	4,794 81 ..	71
42. ரி. கே. கொச்சனி, நாகொடை, களுத்துறை	..	6,793 12 ..	15
43. பி. எம். குங்கிமன், 93, கண்டி வீதி, மாவனல்லை	..	13,159 16 ..	163
44. ஏ. பி. ஏ. பீடி தயாரிப்பாளர், 73/14, மொஸ்க் லேன், நீர்கொழும்பு	..	9,989 66 ..	245
45. கமலா ஸ்ரோர்ஸ், 176, சென்ரல் வீதி, கொழும்பு 12	..	59,944 49 ..	3,270
46. வி. அருணகிரி, 423, பிரதான வீதி, வறக்காப்பளை	..	4,794 81 ..	87
47. எல். எம். எம். முக்தார், நாடுல்ல, பசியாலை	..	6,393 74 ..	377
48. கே. கே. எல். தர்மசேன, ஹஸ்டெனிய, வெறல்லகம	..	3,994 74 ..	35
49. பாரதி பீடி கம்பனி, 223, திருகோணமலை வீதி, கண்டி	..	11,508 67 ..	175
50. ஜே. மாட்டின் சிங்கோ, கல்கம, அம்பேபுச	..	3,729 92 ..	25
51. வி. கனகலிங்கம் பிள்ளை அன்ட் சன்ஸ், 17, சென்ட் ஜோசப் வீதி, கொழும்பு	..	39,962 36 ..	1,499
52. எம். எம். எஸ். லெப்பை, 135, மானிப்பாய் வீதி, யாழ்ப்பாணம்	..	5,859 20 ..	65
53. ஹசன் ஸ்ரோர்ஸ், 59, ஆதிருப்பு வீதி, கொழும்பு 13	..	13,320 47 ..	505
54. யானை பீடி கம்பனி, 130, ஆதிருப்பு வீதி, கொழும்பு 13	..	1,87,827 58 ..	3,093
55. எஸ். சின்னத்துரை சன்ஸ், 44, மூன்றாம் குறுக்குத் தெரு, கொழும்பு	..	139,872 0 ..	6,029
56. வி. வி. ராமசாமி பிள்ளை அன்ட் சன்ஸ், கே. கே. எஸ். வீதி, வல்வெட்டித் துறை	..	53,293 77 ..	523
57. ரி. எம். கிருஷ்ணசாமி செட்டி, 61, கே. கே. எஸ். வீதி, வல்வெட்டித்துறை	..	7,992 29 ..	65
58. என். பி. அப்துல் காதர், 102/2, ஆதிருப்பு வீதி, கொழும்பு	..	85,254 78 ..	684
59. மகாலெச்சுமி ஸ்ரோர்ஸ், 26, அலுத்தெட்டி வீதி, கொழும்பு	..	49,021 41 ..	808
60. கே. எஸ். எஸ். சபாரத்தினம், 8, அம்பகமுவ வீதி, கம்பளை	..	5,397 26 ..	331

தேவியை பிழை

தேவியை பிழை

பீடி உற்பத்தியாளர்களின் பெயரும் விலாசமும்

1969 முதல் தொழி
ஆறு மாதத் லாளி
திற்கு ஒதுக் கள்
கப்பட்ட வெளி
நாட்டு நாண
யமாற்று

61. கே. எஸ். சுப்பிரமணியம் அன்ட் சன்ஸ், 2, 4, அம்பகம வீதி, கம்பளை ..	32,299 20 ..	765
62. என். சகுலசூரிய அன்ட் சன்ஸ், கென்பிற்றகெதற, திவுலப்பிட்டி ..	20,228 29 ..	841
63. கே. கே. குஞ்சிகாதர், ஓமந்தை, நாரங்கொடை ..	4,262 37 ..	68
64. எம். அபயரத்தின, கன்னதெனிய, காபத்வெவ ..	5,327 26 ..	295
65. ஐ. வடிவேல், 136, பண்டாரநாயக்க மாவத்தை, கொழும்பு ..	14,919 68 ..	608
66. எம். எஸ். எம். செரிப், 211, மகாவீதிய, மாவனல்லை ..	5,328 10 ..	8
67. மகாநுவர பீடி கம்பெனி, ஹாலோலுவ, கண்டி ..	26,641 89 ..	481
68. பி. பி. குணதிலக, 620, மொற கஹலேன், மிரிஹான, நுககொடை ..	5,327 26 ..	20
69. ஏ. எஸ். கே. கந்தையா பின்னா, 539, பிரதான வீதி, கந்தானை ..	3,196 54 ..	62
70. சதானந்த பீடிகம்பனி, 587, திருகோணமலை வீதி, மாத்தளை ..	31,696 14 ..	1,440
71. எம். காசி, 113, மாதவன் வீதி, கட்டுகஸ்தோட்டை ..	6,393 8 ..	163
72. ஞானமலர் ஸ்ரோர்ஸ், 102/2 ஏ, ஆதிருப்பு வீதி, கொழும்பு ..	8,392 32 ..	223
73. என். எம். நாகலிங்கம், 59, நாடவெல வீதி, கட்டுகஸ்தோட்டை ..	9,589 62 ..	323
74. ராஜா ஸ்ரோர்ஸ், 47, ஆதிருப்பு வீதி, கொழும்பு ..	15,984 57 ..	151
75. ஜே. ஏ. அல்பேட் பெரேரா, கொன்னா, கோகிலகெதர. ..	3,729 92 ..	33
76. லி. அகமட், 138, ஸ்ரேசன் வீதி, லுனுவில ..	6,393 8 ..	130
77. கே. அடிமைகுட்டி, 36, பன்னல வீதி, தங்கொட்டுவை ..	10,656 38 ..	148
78. ஜே. எம். ஆரியரத்தின, 389, பிரின்ஸ் ஒப் வேல்ஸ், கொழும்பு ..	21,310 90 ..	265
79. ரூபி பீடி கம்பனி, 136, மகாவத்தை வீதி, கொழும்பு ..	29,839 36 ..	189
80. எம். ஐ. எம். அசனுவெல்பை, அரிப் ஸ்ரோர்ஸ், பிரதான வீதி, அக்கரைப் பத்து ..	5,327 26 ..	38
81. என். பி. மார்க்கண்டு, கந்தலாமை, மாரிகம ..	5,327 26 ..	81
82. எஸ். அப்துல் காதர் கம்பெனி, 15, ஹஸ்ஸரோப் வீதி, கொழும்பு ..	176,006 53 ..	2,531
83. எம். சிறிசேன, பத்துப்புவ, கண்டி ..	6,398 8 ..	27
84. ரி. பி. குஞ்சமே, விஜயக்கொடி பீடி, டுனுவில ..	5,327 26 ..	47
85. பி. வி. முகமட், நவாலி வீதி, ஆனைக்கோட்டை ..	5,327 26 ..	105
86. ஏ. ரி. நடராசா ..	5,328 19 ..	73
87. வி. ரி. ராஜலிங்கம், பத்தகிரி, கோண்டாவில் மேற்கு ..	5,327 26 ..	77
88. கே. எஸ். எம். பியதாச, கண்டன்கென, ஹாரன்கொகாவ ..	4,262 37 ..	20
89. ஏ. எம். பெர்னாண்டோ பிறதர்ஸ், பேருவளை ..	7,459 84 ..	53
90. வல்பொல தயாரிப்பாளர்கள், மல்லாவ, கோறளை ..	3,729 92 ..	13
91. யு. எம். இப்ராஹிம், 2 வது டிவிசன், மருதமுனை, கல்முனை ..	4,262 37 ..	51
92. டபிள்யு. ஏ. எம். சார்ல்ஸ் பெரேரா, 135, திருகோணமலை வீதி, கண்டி ..	4,235 37 ..	21
93. சாகிதான் ஸ்ரோர்ஸ், 15, சேர்ச் வீதி, கொழும்பு ..	4,794 81 ..	5
94. ஜே. எம். பண்டாரநாயக்க, கட்டுவாளை வீதி, கோமகம ..	4,262 37 ..	20
95. கே. டபிள்யு. சோமதாச, 275/1, திருகோணமலை வீதி, கண்டி ..	9,324 80 ..	68
96. கொழும்பு வடக்குப் பீடித் தொழிற்சாலைச் சங்கம், 219, பார்பர் வீதி, கொழும்பு 13 ..	11,189 76 ..	80
97. கொழும்பு தெற்குப் பீடி உற்பத்தியாளர் சங்கம், 562/3, காலி வீதி, கொழும்பு ..	3,729 92 ..	25
98. இலங்கைக் கூட்டுறவு நுகர்வோர் சங்கம், காலி வீதி, இல. 455, கொழும்பு ..	559,488 0 ..	29,173
அங்கத்தவ ர்களைக்கொ ண்ட 350 சங்கங்கள் இதில் அங் கம் வகிக் கின்றன		
99. ஹாரிஸ்பத்து தம்புர பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ..	86,590 77 ..	3,095
100. டெடிகம ஒற்றறபலாத்த பீடிக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ..	14,574 68 ..	521

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

Name and address of Beedi Manufacturer	Foreign Exchange allocated for first half 1969		Employees
	Rs.	c.	
1. A. C. M. Ibrhaim, 59, N'Eliya Road, Gampola	3,995	68	96
2. T. G. Pelis, Girigama, Pilamatalawa	10,655	45	52
3. O. A. Leshi, 125, Kandy Road, Kadugannawa	6,393	8	136
4. S. D. Saharawan Beedi, Kekunagolla, Katupotha	3,729	92	26
5. N. Siriwardena, Duwa Temple Road, Kalutara South	3,729	92	115
6. M. H. Piyasena, Polegoda, Mahagama	26,640	95	367
7. P. G. Sugathadasa, Girigama, Pilimatalawa	9,590	56	191
8. G. G. Walis, Madagama, Galagedera	15,984	57	523
9. H. K. Sardris, Nawgala, Warakapola	9,584	03	248
10. D. G. A. Wilson, Nawgala, Warakapola	23,976	86	1,143
11. K. G. J. Subasinghe, Marwanagoda, Warallagama	18,649	60	14
12. M. Harrison, Galabawa, Kannadenya, Kahapathwela	5,327	26	68
13. H. K. Piyasena, Peladuwa, Warakapola	10,655	45	540
14. W. Amaradasa, A. D. Beedi Co., Haltota	4,262	37	73
15. Vijaya Rajah Beedi Co., Dumaladeniya, Warakapola	12,254	65	121
16. Lanka Beedi Co., Dumaladeniya, Warakapola	13,319	54	293
17. Silver Beedi Co., 132, Green Street, Colombo 13	17,049	46	350
18. H. A. David, Danagama West, Hakmana	7,992	29	40
19. W. A. Kirinelis, Katupitiya, Kosgolla	5,327	26	363
20. R. N. Martin, Sri Lanka Beedi, Main Street, Walamulla	15,984	57	248
21. M. P. Simon, Aladeniya, Warallegama	83,015	89	117
22. H. K. Piyasena, Navigala, Warakapola	9,057	18	262
23. D. S. Jayasinghe, Navigala, Warakapola	9,589	62	225
24. Y. William Fernando, Haltota	4,261	43	28
25. Sivapalan Beedi Co., 53, Wolfendhall Street, Colombo	16,784	64	19
26. K. D. Maderis, Dumaladeniya, Warakapola	6,408	0	330
27. N. L. Omardeen, 30, A.M.A. Building, Mawanella	5,327	26	130
28. K. Amaris, Balapathawa, Ambanpitiya	5,859	70	12
29. M. I. L. Jainul Abdeen, 93, Kandy Road, Mawanella	10,658	25	145
30. T. -P. Sokalal, Ramset Factory, 98, Vivakananda, Colombo 12	17,049	46	304
31. A. Abdullakutty, 56, Station Road, Lunuwila	1,01,240	29	2,481
32. T. K. Krishnakutty, 78, Mosque Street, Kalutara	9,192	39	209
33. H. A. Rasheed, Kuruduwatta, Panowita	4,794	81	95
34. V. M. Abdulla, 25, Asgangala Road, Eheliyagoda	7,992	29	148
35. A. K. Abdul Rasak, 319, Kandy Road, Nelundeniya	6,393	08	57
36. K. M. Baeran, 89, Kandy Road, Mawanella	13,319	54	92
37. K. P. George, 90, Kandy Road, Warakapola	13,319	54	127
38. T. K. M. Beedi Co., Shri Kadirashiam, Mawanella	4,262	36	58
39. C. V. Makarr, 35, Hetti Street, Puttalam	5,993	98	111
40. A. L. A. Hussan, Bamanna, Narangoda	14,785	40	493
41. M. M. Ahamed, Malpitiya, Boyagama, Kurunegala	4,794	81	71
42. T. K. Kochchuni, Nagoda, Kalutara	6,793	12	152
43. P. M. Kungimon, 93, Kandy Road, Mawanella	13,159	16	163
44. A. B. A. Beedi Producer, 73/14, Mosque Lane, Negombo	9,989	66	245
45. Kamala Stores, 176, Central Road, Colombo 12	59,944	48	3,270
46. V. Arunagiri, 413, Main Street, Warakapola	4,794	81	87
47. L. M. M. Mahular, Nabluwa, Pasyala	6,393	74	377
48. K. K. L. Dharmasena, Handiniya, Werellagama	3,994	74	35
49. Baraki Beedi Co., 222, Trincomalee Street, Kandy	11,508	67	175
50. J. Martin Singho, Thalgama, Ambepussa	3,729	92	28
51. V. Kanagalingam Pillai & Sons, 17, St. Josephs Street, Colombo	39,962	36	1,499
52. M. M. S. Lebbe, 135, Manipay Road, Jaffna	5,859	70	65
53. Husain Stores, 59, Adiruppu Street, Colombo 13	13,320	47	505

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

Name and address of Beedi Manufacturer		Foreign Exchange allocated for first half 1969 Rs. c.		Employees
54.	Elephant Beedi Co., 130, Adiruppu Street, Colombo ..	187,827	58 ..	3,073
55.	S. Sinnadurai Sons, 44, 3rd Cross Street, Colombo. ..	139,872	00 ..	6,029
56.	V. V. Ramasamy Pillai & Sons, 325, K. K. S. Road, Velvetiturai ..	53,283	77 ..	533
57.	T. M. Chrisnasamy Chitty, 61, K. K. S. Road, Vel- vetiturai ..	7,992	28 ..	65
58.	N. B. Abdul Gafoor, 102/2, Adiruppu Street, Colombo..	85,254	78 ..	684
59.	Maha Lakshimi Stores, 26, Aluth Hetti Street, Colombo	49,021	41 ..	808
60.	K. S. S. Sabaratnam, 8, Ambagamuwa Road, Gampola..	5,327	26 ..	331
61.	K. S. Sukramaniam & Sons, 2, 4, Ambagamuwa Gampola	37,299	20 ..	765
62.	N. Sakalasuriya, Henpitagedera, Divulapitiya ..	20,228	29 ..	841
63.	K. K. Kunchikadar, Bammanna, Narangoda ..	4,262	37 ..	68
64.	M. Abeyratna, Kannadeniya, Kahapathwela ..	5,327	26 ..	295
65.	I. Vadivel, 136, Bandaranaike Mawatha, Colombo ..	14,919	68 ..	608
66.	M. L. M. Sheriff, 211, Mahaveediya, Mawanella ..	5,328	19 ..	8
67.	Kandy Beedi Co., Haloluwa, Kandy ..	26,641	89 ..	481
68.	B. P. Gunatilaka, 620, Moragaha Lane, Mirihana, Nuge- goda ..	5,327	26 ..	20
69.	A. S. K. Kandiah Pillai, 539, Main Street, Kandana ..	3,196	54 ..	62
70.	Sadananda Beedi Co., 387, Trincomalee Street, Matale	31,964	14 ..	1,440
71.	M. Casi, 113, Madavela Road, Katugastota ..	6,393	08 ..	163
72.	Ganamalar Stores, 102/2A, Adiruppu Street, Colombo	8,392	32 ..	223
73.	N. M. Nagalingam, 59, Madawela Road, Katugastota	9,589	62 ..	323
74.	Roja Stores, 47, Adriuppu Street, Colombo ..	15,984	57 ..	151
75.	J. A. Albert Perera, Gonna, Kohilagedera ..	3,729	92 ..	23
76.	V. Ahameed, 138, Station Road, Lunuwila ..	6,393	08 ..	130
77.	K. Adimakutty, 36, Pannala Road, Dankotuwa ..	10,656	38 ..	148
78.	J. M. Ariyaratna, 399, Prince of Wales Street, Colombo	21,310	90 ..	268
79.	Rubi Beedi Co., 136, Mahawatta Road, Colombo ..	29,839	36 ..	187
80.	M. I. M. Assnalebbe, Arip Stores, Main Street, Akara- pattu ..	5,327	26 ..	38
81.	N. P. Markandu, Kandalama, Mirigama ..	5,327	26 ..	81
82.	S. Abdul Cader Co., 15, Hulstдорф Street, Colombo ..	176,006	53 ..	2,531
83.	M. Sirisena, Patuhapuwa, Kandy ..	6,393	08 ..	29
84.	T. P. Kunjemo, Wijeyakodi Beedi, Dunuwila ..	5,327	26 ..	47
85.	P. V. Mohammad, Navali Road, Anaikottai ..	5,327	26 ..	105
86.	A. T. Nadarajah, Church Lane, West Kokuvil ..	5,328	19 ..	73
87.	V. T. Rasasingam, Bathiri, Kondavil West ..	5,327	26 ..	77
88.	K. S. M. Piyadasa, Kandanhena, Harankohawa ..	4,262	37 ..	20
89.	A. M. Fernando and Brother, Beruwala ..	7,459	84 ..	53
90.	Walpola Manufacturers, Millawa, Horana ..	3,729	92 ..	13
91.	U. M. Ibrahim, II Div., Muruthamunai, Kalmunai ..	4,262	37 ..	51
92.	W. A. M. Charlis Perera, 135, Trincomalee Street, Kandy	4,235	33 ..	21
93.	Sahidan Stores, 15, Church Road, Colombo ..	4,794	81 ..	5
94.	J. M. Bandaranayake, Katuwana Road, Homagama ..	4,262	37 ..	20
95.	K. W. Somadasa, 275/1, Trincomalee Street, Kandy ..	9,324	80 ..	68
96.	Colombo North Beedi Manufacturers' Society, 219, Barber Street, Colombo 13 ..	11,189	76 ..	80
97.	Colombo South Beedi Manufacturers' Society, 562/3, Galle Road, Colombo ..	3,729	92 ..	25
98.	Ceylon Co-operative Consumers' Society, 455, Galle Road, Colombo ..	559,488	0 ..	There are 348 co-operative societies con- sisting of 29,173 members
99.	Harispatthu-Thumpane M. P. C. S. Union Ltd. ..	86,590	77 ..	3,095 members
100.	Dedigama-Otarapalatha Beedi Workers' Co-op. Society	14,574	68 ..	521 members

ලබ්‍ය පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

පළාත් පාලන සේවයේ නායක
ගණකාධිකාරීවරුන්

நகரசபைக் கணக்காளர், உள்ளுராட்சிச்சேவை

MUNICIPAL ACCOUNTANTS, LOCAL
GOVERNMENT SERVICE

256/69

පී. බී. එම්. ජෝර්න් මයා. (වලපනේ)

(திரு. ரி. பி. ஹேரத்—வலப்பனை)

(Mr. T. B. M. Herath—Walapane)

පළාත් පාලන ඇමති සහ ප්‍රධානති හා
 ඉන්ද්‍රිලි ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු
 ලේකම්ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) 1960-
 1969 කාලය තුළ පළාත් පාලන සේවයේ
 නාගරික ගණකාධිකාරීවරුන් කී දෙනෙක්
 ශිෂ්‍යත්ව පිට පිටරට යවනු ලැබුවෝද ?
 (ආ) එසේ ගිය එක් එක් නාගරික ගණ
 කාධිකාරීවරයෙකුගේ නම, ශිෂ්‍යත්වය
 ලබා ගිය රට හා කාලය එතුමා සඳහන්
 කරනවාද ? (ඉ) ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කිරී
 මේදී සේවයේ සිටි අයට වඩා කෙළින්ම
 බඳවා ගත් අයට ප්‍රමුඛස්ථානය දීමට
 හේතු මොනවාද ? (ඊ) 1960-1969 දක්වා
 කාලය තුළ නාගරික ගණකාධිකාරීවරුන්
 කී දෙනෙක් නාගරික කොමසාරිස්වරුන්
 වශයෙන් උසස්වීම් ලද්දෝද ? ඒ අයගේ
 නම් මොනවාද ? (උ) මින් පසු පළාත්
 පාලන සේවයේ සිටින අයට පමණක්
 තරගකාරී විභාගයක් පවත්වා ගණකාධි
 කාරීවරුන් වශයෙන් උසස්වීම් දීම ප්‍රති
 පත්තියක් වශයෙන් එතුමා සලකනවාද ?

உள்ளூராட்சி அமைச்சரும், தகவல் ஒலி பரப்பு அமைச்சின் பாராளுமன்றக் காரிய தரிசியுமானவரைக் கேட்ட வினா: (அ) 1960-1969 வரையுள்ள காலத்துள் புலமைப் பரிசில் மூலம் வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பப் பட்ட உள்ளூராட்சிச் சேவை நகரசபைக் கணக்காளர் எத்தனை பேர்? (ஆ) ஒவ்வொரு கணக்காளருடைய பெயரையும், அவர் புல மைப் பரிசில் மூலம் சென்ற தேசத்தையும் இப் புலமைப் பரிசிலின் கால அளவையுங் கூறுவாரா? (இ) புலமைப் பரிசில் வழங்கும் விடயத்தில் ஏற்கனவே சேவையிலுள்ளவர் களைவிட வெளியேயிருந்து நேராகச் சேவைக்கு வந்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்ததற்குக் காரணங்கள் யாவை? (ஈ) 1960-1969 வரையுள்ள காலத்துள் நகரசபை ஆணையாளராக பதவி உயர்வு பெற்ற நகர சபைத் தகணக்காளர் எத்தனை பேர்? அவர்

களுடைய பெயர்கள் என்ன? (உ) வருங்
காலத்தில் கணக்காளராகப் பதவியுயர்வு
பெறுவதற்கு உள்ளூராட்சிச் சேவையி
லுள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம் ஒரு போட்டிப்
பரீட்சை நடத்துவதைக் கொள்கையாக்கு
வாரா?

asked the Minister of Local Government and Parliamentary Secretary to the Minister of Information and Broadcasting: (a) How many municipal accountants of the Local Government Service were sent abroad on scholarships during the period 1960-1969? (b) Will he state the name of each of those accountants, the country to which such accountant went on scholarship and the duration of the scholarship? (c) What are the reasons for giving preference to direct recruits over those already in service in the matter of granting scholarships? (d) How many municipal accountants received promotions as municipal commissioners during the period 1960-1969? What are their names? (e) In future, will he make it his policy to hold a competitive examination for those in the Local Government Service only, for promotion as accountants?

ගරු ආර්. ප්‍රේමදාස (පළාත් පාලන
ආමති සහ ප්‍රධාන්ති හා ගුවන් විදුලි
ආමතියේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ ஆர். பிரேமதாச—உள்ளூராட்சி அமைச்சரும் தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. R. Premadasa—Minister of Local Government and Parliamentary Secretary to the Minister of Information & Broadcasting)

(අ) හයයි. (ආ) ඒ. එච්. ඒ. සැමි මහතා—කැනඩා—මාස 10 යි. ඒ. ඩබ්. එදිරිසිංහ මහතා—ඉන්දියාව—සුමාන 6 යි. ඩී. සී. සී. ප්‍රදිනන්දු මහතා—ඉන්දියාව—සුමාන 6 යි. ජී. ආර්. ඊ. ඇල්. බණ්ඩාර මහතා—එක්සත් රාජධානිය—අවුරුදු 2 යි. පී. සහාරත්නම් මහතා—එක්සත් රාජධානිය—අවුරුදු 2 යි. වී. තත්ගවේලු මහතා—එක්සත් රාජධානිය—අවුරුදු 2 යි. (ඉ) ශිෂ්‍යත්වය සඳහා නියමිත සුදුසුකම් ඔවුන්ට තිබූ හෙයිනි. (ඊ) තුනයි. ඒ. එච්. ඒ. සැමි මහතා, තාගරික කොම

ලිඛිත පිළිතුරු

සාරිස්—63.10.1 එච්. සෙල්වරාජා මහතා,
නාගරික කොමසාරිස්—65.12.9. ඒ. ටී.
සුන්දරම් මහතා, නාගරික කොමසාරිස්—
69.1.3 (උ) සේවයේ නියුක්ත අය
පමණක් උසස් කිරීමෙන් පළාත් පාලන
සේවයේ ගණකාධිකාරී තනතුරු පිරවීමට
මට එකඟ විය නොහැක. පළාත් පාලන
පරිපාලනයේ ශුභසිද්ධිය උදෙසා සුදුසු
කම් ඇති ගණකාධිකාරීවරුන් ද සේව
යෙහි සිටීම යෝග්‍යය.

(அ) ஆறு. (ஆ) திரு. ஏ. எச். ஏ. சாமி—
கனடா—10 மாதங்கள், திரு. ஏ. டபிள்யூ. எதி
ரிசிங்க—இந்தியா—6 கிழமைகள், திரு. டி.
சி. சி. பேர்டின்னடோ—இந்தியா—6 கிழமை
கள், திரு. ஜி. ஆர். ஈ. எல். பண்டா—ஐக்கிய
ராச்சியம்—2 வருடங்கள், திரு. பி. சபாரத்தி
னம்—ஐக்கியராச்சியம்—2 வருடங்கள், திரு
வீ. தங்கவேலு—ஐக்கியராச்சியம் 2 வருடங்
கள். (இ) புலமைப்பரிசில் வழங்குவதற்கு
விதிக்கப்பட்ட தகைமைகளை உடையவர்க
ளாக இருந்தபடியால் அவர்களுக்குப் புல
மைப்பரிசில் வழங்கப்பட்டது. (ஈ) மூன்று.
திரு. ஏ. எச். ஏ. சாமி மாநகரசபை ஆணை
யாளர்—1.10.63, திரு. எச். செல்வராசா, மா
நகரசபை ஆணையாளர்—9.12.65, திரு. ஏ. ரி.
சுந்தரம், மாநகரசபை ஆணையாளர்—3.1.69
(உ) உள்ளூராட்சிச் சேவையில் உள்ள கணக்
காளர் பதவிகளை சேவையில் உள்ளவர்களுக்கு
மாத்திரம் பதவி உயர்வு கொடுத்து நிரப்புவ
தற்கு நான் உடன்பட இயலாது. உள்ளூர்
ராட்சி' நிருவாகத்தின் நலன் கருதித் தகைமை
பெற்ற கணக்காளர்களையும் சேவையில் வைத்
திருப்பது விரும்பத்தக்கதாகும்.

(a) Six. (b) Mr. A. H. A. Samy, Canada, 10 months; Mr. A. W. Edirisinghe, India, 6 weeks; Mr. D. C. C. Fernando, India, 6 weeks; Mr. G. R. E. L. Bandara, U.K., 2 years; Mr. P. Sabaratnam, U.K., 2 years; Mr. V. Thangavelu, U.K., 2 years, (c) As they possessed the qualifications prescribed for the scholarship; (d) Three; Mr. A. H. A. samy, Municipal Commissioner, 1.10.63; Mr. H. Selvarajah, Municipal Commissioner, 9.12.65; Mr. A. T. Sundaram, Municipal Commissioner 3.1.69; (e) I am unable to agree to the filling of the posts of accountant in the Local

ලිඛිත පිළිතුරු

Government Service by the promotion of those only in service. In the interest of local government administration it is desirable to have qualified accountants as well in the service.

දෙහිඔව්ව කොට්ඨාශයේ පල ගැලිම්වලින්
හානි වූ අය

வெள்ள அகதிகள், தெகியோவிற்குத் தொகுதி

FLOOD VICTIMS, DEHIOWITA ELECTORATE

266/69

ସି. ଡି. ଏଫ୍. ପିରସେକର ଭୟା. (ଦେଖି
 ଉପରେ)

(திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேக்கர—தெகியோ
விற்ப்பு)

(Mr. D. P. R. Weerasekera—Dehiowita)

සමාජ සේවා ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) දෙහිඕවිට කොට්ඨාශයේ ජනතාව අතරින් 1967 ජූනි මස ඇති වූ ජල ගැලීම්වලින් නිවාස කැඩී අලාභහානි සිදුවූ අයගේ සංඛ්‍යාව කොපමණද? (ආ) එම අය අතරින් කී දෙනෙකුට ආධාර මුදල් ගෙවීමට නිර්දේශ වී ඇත්ද? (ඉ) මුදල් ගෙවීමට නිර්දේශ වූ අය සඳහා නිර්දේශ වූ සම්පූර්ණ මුදල මෙතෙක් ගෙවා නැති බව එතුමා දන්නවාද? (ඊ) එම අයට සම්පූර්ණ මුදල ගෙවීමට ඉක්මණින් ක්‍රියා කරන්නේද? (උ) එසේ නම්, කවදාද? හෝ එසේ නම්, එ මන්ද?

சமூகசேவை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா :
(அ) 1967 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாத வெள்ளங் காரணமாக தெகியோவிற்கு தேர்தல் தொகுதியில் எத்தனை பேருடைய வீடுகள் சேதமடைந்தன ? (ஆ) இவர்களில் எத்தனை பேருக்கு உதவியளிக்கும்படி சிபாரிசு செய்யப்பட்டுள்ளது ? (இ) உதவியளிக்கும்படி சிபாரிசு செய்யப்பட்டவர்களுக்கு, சிபாரிசு செய்யப்பட்ட முழுத்தொகையும் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லையென்பதை அறிவாரா ? (ஈ) அவர்களுக்கு முழுப்பணத்தையும் கொடுக்க விரைவில் நடவடிக்கை எடுப்பாரா ? (உ) அப்படியாயின், எப்பொழுது ? இல்லையெனில், ஏன் ?

asked the Minister of Social Services :
(a) How many of the people of the Dehiowita Electorate suffered damage to houses due to the floods of

[ପିଠିଆ କର ଓୟା.]

June 1967 ? (b) For how many of these people has relief been recommended ? (c) Is he aware that the amounts recommended have not yet been paid in full to those for whom relief was recommended ? (d) Will he take early action to pay them the amounts in full ? (e) If so, when ? If not, why ?

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කැරුණාරත්න
(සමාජ සේවා ඇමති)

(கௌவ என். எச். ஏ. எம். கருணாத்ந—
சமீப சேவை அமைச்சர்)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne—
Minister of Social Services)

(අ) 1967 ජුනි මාසයේදී ඇති වූ ජල ගැල්ම නිසා දෙහිඹිවිට මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ පවුල් 320 ක වාසස්ථානවලට හානි සිදුවිය. (ආ) මෙම පවුල් 320 ටම සහනාධාර දීම නිර්දේශ කර ඇත. (ඉ) ඔව්. නිර්දේශ කරන ලද සහනාධාර මුදල් ප්‍රමාණයන් පවුල් 250 කට සම්පූර්ණයෙන් ගෙවා ඇත්තේය. (ඊ) නැත. (උ) සහනාධාර දීමනාවල පළමුවන වාර මුදල ගෙවනු ලැබූ පවුල් 70 ක් සිය ගෙවල් වලට සතුදාවයක අලුත්වැඩියාවන් කොට තිබේ. එම නිසා එම පවුල්වලට ඉතිරි වාර මුදල් ගෙවීම කළ නොහැකිය.

(அ) 1967 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளத்தில், தெகியோவிறற் தொகுதியில் 320 குடும்பங்கள் வீடுவாசல்களில் சேதமடைந்து நஷ்டம் அடைந்தனர். (ஆ) நஷ்டம் அடைந்த 320 குடும்பங்கட்கும் வெள்ள நிவாரணம் வழங்கச் சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளது. (இ) ஆம். சிபார்சு செய்யப்பட்ட தொகைகள் 250 குடும்பங்கட்கு பூரணமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. மீதியாகவுள்ள 70 குடும்பங்கட்கு முதலாம் கட்டணம் கொடுக்கப்பட்டது. (ஈ) இல்லை. (உ) முதலாம் தவணைக் கட்டணத்தைப் பெற்ற 70 குடும்பங்கள் பழுதடைந்த வீடுகட்கு இன்னும் திருத்தங்கள் செய்து கொள்ளவில்லை. ஆதலினால் மீதித் தொகை இவர்கட்குக் கொடுக்கமுடியாமலிருக்கின்றது.

(a) 320 families suffered damage to houses in the Dehiowita Electorate due to the floods of June 1967,
(b) Relief has been recommended

for all the 320 families. (c) Yes. Amounts recommended have been paid in full to 250 families. The balance 70 families have been paid the first instalment. (d) No. (e) The 70 families who were paid first instalments have not effected satisfactory repairs to their damaged houses. As such it is not possible to pay balance amounts due to them.

දුර්විශ්වල රෝහලට හෙදියන්

தெரணியகலை மருத்துவமனைக்குதாதிமார்

NURSES FOR DERANIYAGALA HOSPITAL

267/69

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

සෞඛ්‍ය ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) දැරණියගල රෝහලට පත් කර සිටි හෙදිය මාරුකර යැවීමෙන් පසු මෙතෙක් කිසිම හෙදියක හෝ හෙදියන් පත් කර නොමැති බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) නේවාසික රෝගීන්ගේ සෞඛ්‍යය ආරක්ෂාව සඳහා මෙම රෝහලට හෙදියන් පත් කිරීමට ඉතා ඉක්මණින් කටයුතු කරන්නේද? (ඉ) එසේ නම්, කවදාද? නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

சுக்காதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ)
தெரனியகலை மருத்துவமனையிலிருந்த தாதி
மாற்றப்பட்டபின், இதுவரை வேறெந்தவொரு
தாதியும் இம் மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்
படவில்லையென்பதை அறிவாரா? (ஆ)
சிகிச்சை மண்டபங்களிலுள்ள நோயாளிகள்
செவ்வனே கவனிக்கப்படுவதை உறுதிப்
படுத்துவதற்காக இம் மருத்துவமனைக்குத்
தாதிமாரை நியமிக்க விரைவில் நடவடிக்கை
எடுப்பாரா? (இ) ஆமெனில் எப்பொழுது?
இல்லையெனில், ஏன்?

asked the Minister of Health : (a) Is he aware that since the nurse who was attached to the Deraniyagala Hospital was transferred out, not a single nurse has been posted to this hospital yet ? (b) Will he take early action to appoint nurses to this hospital to ensure that warded patients are properly looked after ? (c) If so, when ? If not, why ?

ලිඛිත පිළිතුරු

[ପ୍ରିୟାଂବୁ ଶୁଣିବେଳେ ଧର ଓହ୍ଲାଇ.]

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) Is he aware that in reply to a question by the Member of Parliament for Habaraduwa it was stated by him on 9.11.68 that an application for recovery from revenue had been submitted on 7.7.68 to the Treasury for approval for the purpose of refunding the money withheld from the last salary of Mr. A. Aladin de Soysa of Kosgoda who retired from service on 8.10.63, having served at ~~an~~/Pelagaspalatha Vidyalaya (vide HANSARD of 9.11.68, column 2353) ? (b) Has the Treasury informed the Assistant Director of Education, Galle, by letter, a copy of which has been sent to Mr. de Soysa, that the application referred to in his reply has not been submitted to the Treasury ? (c) As refund is long overdue, will he take immediate action to submit a duplicate of the application to the Treasury and to effect this payment ? (d) If not, why ?

ගරු අයි. එම්. ආර්. එච්. ඊරියසෝල්ල
(අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළි
බඳ ඇමති)

(கௌரவ ஐ. எம். ஆர். ஏ. ஈரியகொல்ல—
கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சர்)

(The Hon. I. M. R. A. Iriyagolle—
Minister of Education and Cultural
Affairs)

(අ) ඔව්. (ආ) එවැන්නක් ගැන තොද
නිමි. එහෙත් භාණ්ඩාගාරය වෙත ඉදිරි
පත් කරන ලද අයදුම් පත උගන්නා කිහිප
යක් සපුරා එවීම සඳහා භාණ්ඩාගාරය
විසින් ආපසු එවා ඇත. (ඉ) ඔව්. (ඊ)
පැන නොනගී.

(a) Yes. (b) I am not aware of such intimation. But the application submitted to the Treasury has been returned by the Treasury for perfecting several entries. (c) Yes. (d) Does not arise.

ලිඛිත පිළිතුරු

ගෞතමව චසම නුවන සකස් කිරීම

கொடிகமுவ வசம மீட்டமைப்பு

RECONSTRUCTION OF GODIGAMUWA WASAMA
284/69

ලක්ෂ්මිනි පියවකානි මයා. (දිවුල
පිරිය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திருவாரூர்
டிய)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

සවදේ ශ කටයුතු ඇමතීමෙන් ඇසු ප්‍රශ්නය : (අ) අළුත්කුරු කෝරළේ “ඒ” කොට්ඨාශයේ ගොඩගමුව නැමති වසම නැවත ඒකරාශී කර වෙනම ග්‍රාම සේවක කෙනෙකු පත්කිරීම සඳහා රජය ගෙන තිබෙන පියවර කුමක්ද? (ආ) මෙම වසම ඉතා ඉක්මණින් සකස් කර ග්‍රාම සේවක කෙනෙකු පත් කරනවාද? නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) அளுத்குறு கோறனை “அ” வினாவுள்ள “கொடிகமுவ வசம்” எனப்படும் பகுதியை மீட்டமைப்பதற்கும் ஒரு தனிப்பட்ட கிராம சேவகரை நியமிப்பதற்கும் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது? (ஆ) இந்த “வசம்” வை அதிகாரிகளாக மீட்டமைத்து ஒரு கிராம சேவகரையும் அவர் நியமிப்பாரா? இல்லையெனில், ஏன்?

asked the Minister of Home Affairs : (a) What steps has the Government taken to reconstitute the area known as Godigamuwa Wasama in Aluthkuru Korale "A" Division and appoint a separate gramasevaka ? (b) Will he reconstitue this wasama very early and appoint a gramasevaka ? If not, why ?

ගරු ආචාර්ය දිසානායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

(අ) මේ නව ග්‍රාමසේවක කොට්ඨාශය ඇති කිරීමට ක්‍රියා කරගෙන යනු ලැබේ.
(ආ) “අ” බලන්න.

(அ) இப்புதிய கிராம சேவையாளர் பிரிவை உண்டாக்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டு வருகின்றன. (ஆ) “அ” வைப் பார்க்கவும்.

(a) Action is being taken to reconstitute this new gramasevaka division. (b) See (a) above.

APPENDIX

*Document tabled by Mr. M. Abdul
Bakeer Markar (Member for
Beruwala)*

ALL CEYLON MUSLIM EDUCATIONAL
CONFERENCE

'Phone 95062 C/o. Zahira College,
P. O. Box 861,
Colombo.
Sept. 12, 1969.

Hon. I. M. R. A. Iriyagolle,
Minister of Education & Cultural Affairs,
Ministry of Education,
Colombo 2.

Hon'able Sir,

*Urgent Problems relating to Muslim
Education*

We appreciate very much your kind presence at the Annual Sessions of this Conference held in January this year and your assurance of due consideration for the representations made by us. We are glad that in the meantime certain matters brought to your notice by us, e.g., our request to continue Syllabus "B" of the Tamil Literature Paper at the G.C.E. O/L. Examination have been already attended to by you.

We desire to place before you the following problems which require immediate attention and necessary action at your hands. Many of these, we may add, have been brought to your notice well as to the notice of officials of your Ministry by us since 1964.

I.—Training of Teachers and Muslim Training Colleges: We once again draw your attention to the recommendations made in the Report of the Committee of Investigation into the Working of Teacher Training Colleges (Sessional Paper XI, 1966)—a Committee appointed by your goodself soon after you assumed duties as Minister of Education.

In this connection we would refer you to the recommendations made in relation to the Muslim Teachers' Colleges at Alutgama and Addalaichenai as well as to the method of recruitment of Teacher-Trainees suggested in the Report. We urge you to implement these recommendations which we feel are in the interest of Education in this country.

You are no doubt aware that the intake into Addalaichenai and Alutgama Training Colleges has been reduced to

a very large extent and particularly in regard to the latter there is a feeling in the Community that your Ministry proposes to close it down. Although we have reason to think otherwise, yet we would like to point out that there is an absolute necessity for more Muslim Trained Teachers (both male and female) in Schools today.

In regard to the Addalaichenai Training College, we would like to point out further that when a deputation of Muslim Members of Parliament met you on our behalf on the 22nd of June, 1966, you assured that the request for upgrading the Addalaichenai Training College into a Training College for training secondary teachers would be favourably considered. We remind you once again of the need to take action in this respect. In regard to Alutgama Training College, we may urge that steps be taken to organize a Sinhala stream there in order to enable the Muslim women to qualify as Sinhala Trained Teachers—trainees to be selected on a separate Examination confined to Muslim women only as in the case of those applying for admission to Alutgama Muslim Training College.

We may remind you that the Galle and Kandy Training Colleges set up by the Muslims were closed down by the previous Government. This has undoubtedly brought down the number of Trainees turned out each year and nothing appears to have been done to compensate for this closing. Hence we suggest that one of the proposed new Training Colleges be set up exclusively for training Muslim Sinhala Trained Teachers (Men) with the least possible delay.

II.—Pupil Teachers: We are aware that a number of Muslims have been appointed as Pupil Teachers during the last few years. We request that in the appointment of Pupil Teachers Muslim applicants with Mathematics be recruited and such teachers be given preference when admission to Training Colleges is considered.

III.—Re-organization of Schools: We fully appreciate that the steps taken to re-organize the School-System have been in the best interest of the country. We however wish to draw your attention to certain problems which have to be taken into consideration in the re-organization of the schools in relation to the Muslims:—

(a) Special consideration has to be given to Muslim Girls as regards their Secondary Education since the number of Muslim girls prepared to enter Technical or Practical Schools after completing their elementary education may be

very small—the vast majority finish their education at the elementary school level. Hence it may be necessary in the case of certain exclusive Girls' Elementary Schools to provide for "Ordinary Level" Classes as well. For, otherwise distance may stand as a barrier in the case of such girls intending to pursue their education beyond the elementary level.

(b) Except for certain areas in the Eastern Province, Mannar District and Puttalam District, Muslims are scattered in pockets of varying strength in the rest of the Island. Therefore necessary provision will have to be made in the location of institutions for secondary education so that Muslim Students leaving the elementary schools will have such institutions for their education close at hand or within reasonable distance. In order to meet this situation and need both Jyeshta and Kanishta Maha Vidyalayas may have to be placed under the same administration in certain areas.

Important: It has been brought to the notice of the Council of this Conference that there is no clear-cut definition of what a Maha Vidyalaya is in the present Re-organization Scheme.

We are no doubt aware of the tremendous efforts made by the officials of your Ministry to study the educational requirements of different parts of the Island and to provide for schools in keeping with the needs of the areas.

You will no doubt appreciate that the people living in all parts of the island are equally interested in this matter of re-organization. Hence it would benefit everybody if even at this stage your Ministry could reveal to us its plans relating to the location of the proposed—

- (a) Jyeshta Maha Vidyalayas,
- (b) Shreshta Maha Vidyalayas,
- (c) Technical Schools,
- (d) other institutions.

This information will be most welcome by all those interested in the educational future of the country.

IV.—*Sinhala for Muslim Children:*

(a) There is a growing demand for education in the Sinhala Medium by Muslim Parents in many parts of the island. Hence we suggest that steps be taken in at least certain selected Muslim Maha Vidyalayas to provide Sinhala-Muslim classes for Muslim Children and to provide Muslim Sinhala-Teachers to teach in such classes.

(b) Sinhala as a subject is taught in practically all Muslim Schools in the island and quite a large number of Muslim students take up Sinhala as a Second Language for their O/L Examina-

tion. In this connection we may point out that the recent amended Syllabus in Sinhala Language for the O/L Examination does not appear to be suitable for those studying Sinhala as a second language through Tamil or English Medium.

We urge once again that steps be taken to provide a Sinhala Language Paper of a lower level for those taking it as a second language at the O/L Examination. We may point out that the Practical Sinhala Paper will not be of any avail to such students since it is not recognized for purpose of admission to the Universities.

(c) We also urge that facilities be made available for Muslim Tamil Trained Teachers to reach a high standard of proficiency in Sinhala (at least a Pass in O/L Examination) within the shortest possible time. To achieve this we suggest:

(a) that Sinhala-trained Teachers be appointed to the Staff of Muslim Schools,

(b) that an incentive bonus be made available to the Tamil Trained Teachers who acquire proficiency in Sinhala, and

(c) Sinhala be taught as a compulsory subject in all Tamil Medium Muslim Training Colleges although it may not be a compulsory subject for purpose of the Final Examination for some time.

V.—*School Buildings, Accommodation and Repairs:* We are made aware that many Muslim Schools have been neglected for several years. In the allocation of funds for furniture and repairs we suggest that the amount available for each Region be divided up according to the Schools in the regions concerned, so that Muslim Schools in whatever regions they may be, will get their due share. Similarly in the case of provision of additional accommodation as well as new buildings, we suggest that Muslim Schools in every part of the Island should receive their due attention.

VI.—*Teaching of Islam and Arabic:*

1. We appreciate very much the steps taken by you during the course of last year to appoint 92 Moulavi Teachers and thereby recognize the importance of this category of teachers for the purpose of teaching Islam and Arabic for Muslim Children. We would however request that (a) Refresher Courses be organized for Moulavi Teachers so that they would gain knowledge and experience in general studies and in the methods of teaching, (b) Steps be taken to unify the salary-scales of Moulavi Teachers.

2. *Arabic Inspectors*: We thank you for appointing three additional Inspectors of Arabic. However we feel that this number is hardly sufficient for the purpose of supervising over 500 Schools spread all over the island. Hence we reiterate our proposal that there should be at least nine Arabic Inspectors, one for each Province, with a Chief Inspector of Arabic operating from the Ministry.

VII.—*Educational Administration*: (a) *Head Teachers*: There are several Muslims holding acting appointments in schools. We urge that they be considered for permanent appointments and promotions very early.

(b) The salary scales of many Muslim Head Masters (Grade II) appointed in 1962 have still not been adjusted. We request you to have this done without any further delay.

(c) *Chief Education Officers*: In the present set-up of education, it appears to be very necessary that there should be Muslim Officers at every level so that cultural and religious requirements of the Muslims in the field of education both in the matter of planning as well as practice may not be overlooked in the implementation of Government's proposals. We are of the view that at least 4 Muslim Chief Education Officers be appointed when new Officers are recruited at this level.

(d) We urge that immediate steps be taken to fill the numerous posts of Head Teachers Grade I and II, Principals Grade I, II and III vacant in Muslim Schools as well as vacancies for Assistant Teachers in such Schools with effect latest from 1st of January 1970.

VIII.—*Pension Contribution from Teachers*: It is distressing to note that Teachers in Government Schools have still to contribute to Pension unlike other sections of the Public Service. We urge that all teachers who were appointed before 1934 or after should be made pensionable without having to contribute towards their Pension.

IX.—*Text Books*: In the provision of text books particularly for Tamil Language and Literature, we urge that there should be adequate lessons with Islamic background in such Text Books and for this purpose we are keen that Muslim Teachers should be appointed to Panels which prepare Text Books for Tamil Language and Literature for use in schools.

X.—*Muslim Graduate Teachers*: We desire that all vacancies for Graduate Teachers in Muslim Schools should be filled by unemployed Muslim Graduates.

XI.—*Special Leave for Hajj Pilgrimage*: As the performance of the Hajj pilgrimage is one of the most important tenets of Islam, we suggest that facilities be made available for teachers in service to perform the Hajj at least once in their lifetime. As regards leave, it should be made possible for such teachers to use their accumulated casual leave for the purpose.

XII.—*Junior University Colleges*: We appreciate the steps taken by you to establish Junior University Colleges including one in the Tamil Medium at Palali. It will be desirable from the point of view of the Muslim Community if steps are taken to establish a Junior University College exclusively for Muslims and locate this institution in the Eastern Province or in any other convenient place.

XIII.—*English as Medium of Instruction*: English Medium Classes in Schools are starved of English Trained Teachers, English Text Books, Publications of the Ministry as well as Course Guides. It is appreciated that Government policy is to do everything possible to advance the standard of education through Sinhala and Tamil media. While on one hand Muslims have been given the option to receive instruction in any one of the three languages (including English), on the other hand no facilities for the training of teachers to teach in the English Medium, nor publications, nor text books or Syllabuses or Schemes of work for English-medium classes are provided. It is necessary that Government should be quite clear in its policy in regard to this matter. If the intention is to do away with English medium in Schools, then Government should declare so categorically and take legislative steps as well.

XIV.—*Colombo Schools*: Colombo has a large concentration of Muslim population but the facilities available in the schools are thoroughly inadequate. We suggest that—

(1) There should be at least 3 Muslim Maha Vidyalayas for Boys and 2 for Girls with fully equipped Science Laboratories.

We may remind you that at our Annual Sessions on the 31st of January, 1969 you assured us that in the current year 1968-1969 you would provide one such Science Laboratory and another in the financial year 1969-1970.

(2) All Muslim Maha Vidyalayas in Colombo should have the three language-media of instruction,

(3) More stress should be laid on Commerce Education in all Muslim Maha Vidyalayas,

(4) Teachers for Agriculture should be appointed to these Maha Vidyalayas. There are no such teachers in these Maha Vidyalayas except at Al-Hidaya Maha Vidyalaya.

We trust that the matters outlined above would receive your earnest consideration and hope that you would be pleased to take early action to grant our request. In case further clarification on any of these matters is necessary, we would be pleased to call on you, if invited to do so.

We would also like to bring to your notice that as resolved at our last Annual General Meeting the Executive Council has set up a *Commission of Investigation into Muslim Education in Ceylon* with a

view to making a comprehensive study of the educational facilities available to Muslims in different parts of the Island and to report on all aspects of the problems and make their recommendations which in due course we would be forwarding to your good self. In the meantime we request you to be good enough to make it possible for this Commission to obtain whatever information is necessary for their study from your Ministry and the Regional Departments of Education under you.

Thanking you,

Yours Sincerely,

S. L. M. SHAFIE MARIKAR,
Chairman, Executive Council.

டயக இடல் : இடல் ஸென் டீனென் பஸ்ஸி டூரஸென் லாஸுயே பிஃ லாஸ 12ன் ஸடஸு-
 ரு. 32.00டி. (டீனென் பிஃபன் ஸடஸு லாஸ 35.00டி.) லாஸ 6ஹெ ஸாஸுலென் டீனென்.
 பிஃபன் டீன 30டி. லாஸுலென் டீன 45டி. இடல், ஹாஸுலெ ஸாஸு இலடூர், ஸெலெஹு
 ஹாஸுலெ ரஃலெ ஸுஹாஸ ஹாஸுலெ டீனென் லென் ஹென் லீலெ ஸுஸு.

ஸந்ஹா : பணம் ஹாஸுலெ டீனென் ஸுஸு ஹாஸுலெ ஹாஸுலெ 12 ஹாஸுலெ.
 ஸுபா 32.00 (ஹாஸுலெ ஹாஸுலெ ஹாஸுலெ 35.00) 6 ஹாஸுலெ ஹாஸுலெ ஹாஸுலெ.
 ஹாஸுலெ ஹாஸுலெ 30, ஹாஸுலெ ஹாஸுலெ 45 ஹாஸுலெ, ஹாஸுலெ ஹாஸுலெ ஹாஸுலெ
 ஹாஸுலெ ஹாஸுலெ ஹாஸுலெ (ஹாஸுலெ. 500, ஹாஸுலெ ஹாஸுலெ, ஹாஸுலெ 1) ஹாஸுலெ.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00
 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part 30 cents, by post 45 cents,
 payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU
 P. O. Box 500, Colombo 1